

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீஸூக்திமாலா மலர் 9

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை
மணிப்ரவாள நடையிலும்
ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் அருளிச்செய்த

கத்யவ்யாக்யானங்கள்

த$_3$ர்ஶந ஸ்தா$_2$பகரான எம்பெருமானார் அருளிய
கத்யத்ரயத்துடன் கூடியது.

(ப்ரமாணத்திரட்டு முகவுரையுடன் கூடியது)

பதிப்பாசிரியர் :
கீர்த்திமூர்த்தி K. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி
ஆசிரியர்: ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்.

மூன்றாம் பதிப்பு
ப்ரமாதி வருடம் ஆடி மாதம், ரோஹிணி [7-8-99]

பதிப்பித்தவர்கள் :

**1. ஸ்ரீ.ரா.ஸ்ரீ.கி.ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப
தர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவில் வெளிவருகிறது.**

2. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ
214, கீழ உத்தரவீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-6.

விலை ரூ. 60 /- தபாற்செலவு தனி

முதற்பதிப்பு: 1953
இரண்டாம் பதிப்பு: 1976
மூன்றாம் பதிப்பு:1999

அச்சிட்டோர்:
ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அச்சகம்,
214, கீழ உத்தர வீதி,
ஸ்ரீரங்கம்,
திருச்சி - 620 006.

மூன்றாம் பதிப்பு: ப்ரமாதி 1999
உபயோகப்படுத்தப்பட்ட காகிதம் : Cream wove 13.7kg Seshasayee Paper Mills.
விலை: ரூ.60/-.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முதல் பதிப்பின் முகவுரை

நமது த3ர்ஶநஸ்த2ாபகரான எம்பெருமானர் அருளிச்செய்த தி3வ்யக்3ரந்த2ங்கள்,- 1. ஸ்ரீப4ாஷ்யம், 2. வேத3ாந்த ஸாரம். 3. வேத3ாந்த தீ3பம், 4. வேத3ார்த்த2ஸங்க்3ரஹம், 5. கீ3தாப4ாஷ்யம், 6. நித்யக்3ரந்த2ம், 7. ஶரணாக3திக3த்3யம், 8. ஸ்ரீரங்கக3க3த்3யம், 9. ஸ்ரீவைகுண்ட2க3த்3யம் என்னும் ஒன்பதேயாகும். இவற்றுள் முதல் மூன்றும் ப்3ரஹ்மஸூத்ரங்களை விவரிப்பவையாகவும், நான்காவது ப்ரத4ாநமான பல வேத3வாக்யங்களை விவரிப்பதாயும், ஐந்தாவது கீ3தையின் கருத்தைக் காட்டுவதாயும், ஆருவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவனுடைய நித்யாநுஷ்ட2ாநப்ரகாரத்தை உபதே3ஶிப்பதாயும், கடைசி மூன்றும் — நம் ஸித்3த4ாந்தத்திற்கே உயிர்நிலையாயிருக்கும் ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தையும், அதை அனுஷ்டி2க்கும் ப்ரகாரத்தையும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் உபதே3ஶிப்பவையாயும் அமைந்துள்ளன. ப்ரபத்திவைப4வத்தைப் பேசுவதாலும் அஷ்டாக்ஷரம், த்3வயம், சரமஶ்லோகம் என்னும் ரஹஸ்ய த்ரயங்களை–முக்கியமாக ப்ரபந்நனுகிற கைக்குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால்போலே த4ாரக போஷகபோ4க்3யமாயிருக்கும் த்3வயத்தை–விவரிப்பதாலும், ப4க3வத்ஸ்வரூப ரூப கு3ண விபூ4திகளைத் தெளிவாக உபதே3ஶிப்பதாலும் மற்ற கிரந்தங்களைக்காட்டிலும் நம் ஆசாரியர்கள் ‘க3த்3யத்ரயம்’ என்னும் ஸமுத3ாயநாமத்தைப்பெற்ற இம்மூன்று தி3வ்யக்3ரந்த2ங்களையும் மிகவும் ஆத3ரித்துப்போருவர்கள். இக்காரணங்களாலேயே, மற்ற கிரந்தங்களில் ஈடுபடத் தகுந்த ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களும் அவகாஶமும் இல்லாதவர்களும், இக்க3த்3யத்ரயங்களின் பொருளையாவது ஒரு ஸத3ாசாரியன் மூலமாகக் கற்று உணரவேண்டுமென்பது தெளிவாகும்.

இப்படிப்பட்ட பெருமைபொருந்திய இந்த க3த்3யத்ரயங்களுக்குப் பல மஹாசார்யர்கள் வியாக்கியானமருளியிருப்பதாக ப்ராசீந க்3ரந்த2ங்களிலிருந்து வெளியாகிறது.

மணவாளமாமுனிகளருளிய தத்வத்ரய வ்யாக்2யாநம் ஈஶ்வரப்ரகரணம் இரண்டாவது சூர்ணையில் "'ஹேய ப்ரத்யநீகத்வமாவது, — ஆஶ்ரிதருடைய ஹேயநிராஸகத்வத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரதிப4டத்வமென்னவுமாம்' என்னுமொரு யோஜனையுமுண்டிறே, க3த்3யவ்யாக்2யாநங்களிலே நஞ்சீயர் ஆச்சான்பிள்ளை முதலான ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தது" என்று அருளியிருப்பதிலிருந்து நஞ்சீயரும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் க3த்3யவ்யாக்2யாநமருளியுள்ளனர் என்று விளங்குகிறது. பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் க3த்3ய வ்யாக்2யாந ஸ்ரீஸூக்திகள், ப்ராசீநர்களான ரஹஸ்யவிவேககாரர், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷகாரர் முதலானோரால் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. பெரியதிருமுடியடைவு முதலான நூல்களிலும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை க3த்3யவ்யாக்2யாநமருளியதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தத்வத்ரயவ்யாக்2யாநத்திலேயே ஈஶ்வரப்ரகரணம் ஆறுவது சூர்ணையில் "'அனுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாயிருக்க, ஜ்ஞாநாநந்த3ங்களென்று பிரித்துச் சொல்லுகிறது இரண்டுமுண்டாகைக்காக' என்றிறே இவர்தாம் இட்டருளின க3த்3யவ்யாக்2யானத்திலே அருளிச்செய்தது" என்று அருளியிருப்பதிலிருந்து பிள்ளைலோகாசார்யரும் க3த்3ய வயாக்2யாநம் அருளியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்ரீவேதா3ந்த தே3சிகன் அருளிச்செய்த க3த்3யபா4ஷ்யத்தில் முதல் சூர்ணையில் "**அஸ்மந்மாதரமித்யபி ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத3ய: பட2ந்தி வ்யாசக்ஷதே ச,—'யாமுநமுநிவம்ஶஜநநேந புநஶ்ச விஶேஷேண அஸ்மந்மாதரமிதி' இதி**" என்றும். சது:ஶ்லோகீ இரண்டாவது ஶ்லோக பா4ஷ்யத்தில் "**உக்தம் ச ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தைர் க3த்3ய வ்யாக்2யாநாரம்பே4 — 'மாத்ருத்வைகரூபாம் ஶ்ரியம் ப்ரபத்3யதே। மாதா ஹி ஹிதாத3பி புத்ரஸ்ய ப்ரியமேவ பஶ்யதி, பிதா தூப4யம் பஶ்யதி; அதோ து3ண்ட3த4ரத்வஹீநதைவ அவலம்ப3நமஸ்யாம் த3ஶாயாமாஸீத்॥' இதி**" என்றும் அருளியிருப்பதிலிருந்து ஸ்ரீராமாநுஜருடைய ப்ரியசிஷ்யர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீவிஷ்ணு

சித்தரென்னும் எங்களாழ்வான் ரஸக4நமானதொரு க3த்3ய வ்யாக்2யாநத்தை வடமொழியில் அருளியுள்ளாரென்று தெரிகிறது. ஸ்ரீ தே3ஶிகக்3ரந்த2ங்களிலே பலவிடங்களில்-வ்யாஸார்யர் என்னும் பெயரையுடையவரும், எங்களாழ்வானுடைய சிஷ்யரான நடாதூரம்மாளென்னும் வரத3 கு3ருவின் சிஷ்யருமான ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யர் அருளிய க3த்3யவ்யாக்2யாந ஸ்ரீஸூக்திகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன

இப்படிப் (பல மஹாசார்யர்கள் பா4ஷ்யமிட்டிருந்தபோதிலும், பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிய விரிவான மணிப்ரவாள வ்யாக்2யானமும், ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யர் வடமொழியிலருளிய ஸங்க்3ரஹமான ஶரணாக3திக3த்ய வ்யாக்2யாநமும், தே3ஶிகனருளிய க3த்3யத்ரயபா4ஷ்யமுமே இப்போது ப்ரசாரத்திலுள்ளன. இவற்றில் தே3ஶிகபா4ஷ்யத்தின் க்3ரந்த2மாலைப் பதிப்பு தற்சமயம் ஸுலப4மாயிருக்கிறபடியால், து3ர்லப4மான மற்ற இரண்டு வியாக்கியானங்களை மட்டும் இங்கு அச்சிட்டுத்தருகிறோம். ஶ்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய பா4ஷ்யம் தெலுங்குலிபியில் மட்டும் க்3ரந்த2 முத்3ராபகஸபை4யாரால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்2யாநம் க்3ரந்த2 முத்3ராபக ஸபையாரால் தெலுங்குலிபியிலும், அதற்குப் பல வருஷங்கட்கு முன் (1882-ல்) திருமழிசை மஹாபா4ஷ்யம் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீரங்க3ாசாரியர் ஸ்வாமியால் தமிழ்லிபியிலும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. இவ்விரண்டு பதிப்புகளுக்குள்ளும் மிகுந்த பாட2பே4த3ங்கள் காண்கின்றன. ஶரணாக3திக3த்3ய வ்யாக்2யாநத்தின் பிற்பாதியில் இரண்டு பதிப்புகளும் மிகவும் வேறுபடுகின்றனவாகையால் தமிழ்ப்பதிப்பை மேலேயும் தெலுங்குப்பதிப்பைக் கீழேயும் தந்திருக்கிறோம். மற்றவிடங்களில் முக்கியமான பாட2பே4த3ங்களைக் குறித்திருக்கிறோம்.

ஶ்ருதப்ரகாசிகாசார்யரின் வ்யாக்2யாநத்தில் தெலுங்குப்பதிப்பில் சில பாட2ப்பிறழ்வுகளும் அச்சுப்பிழைகளும்

காண்கின்றன. அவற்றைக்காட்டுவோம். இரண்டாவது சூர்ணையில் (**அநவதி4காதிஶயப்ரிய**) என்னும் பத2த்தை வ்யாக்2யானம் செய்யுமிடத்தில் "**ப்ரயோஜநாந்தரத்வாப4ாவேऽபி ஸாவதி4காதிஶய ப்ரியத்வவ்யுத3ாஸார்த்த2ம் அநவதி4காதிஶயப்ரியத்வமுக்தம்**" என்று பாட2ம் காண்கிறது. "ப்ரயோஜநாந்தரத்வாப4ாவேऽபி" என்பது அந்வயிக்கவில்லை. "**ப்ரயோஜநாந்தரார்த்த2த்வ** வ்யுத3ாஸாய அநந்ய ப்ரயோஜநத்வம்" என்னும் முன்வாக்யத்திற்போலவே "**ப்ரயோஜநாந்தரார்த்த2த்வாப4ாவேऽபி**" என்றிருக்கவேண்டுமென்பது தெளிவு. ஐந்தாவது சூர்ணையில் (பரமயோகி3... ஸ்வரூபஸ்வப4ாவ) என்னுமிடத்து வ்யாக்2யாநத்தில் "பரமஸ்வரூபம்—நியந்த்ருஸ்வரூபம்। பரமஸ்வப4ாவ:—**ஸௌலப்4ய நிரூபகாத3ந்யோ** நிருபாதி4கத4ர்ம: ஸ்வப4ாவ:" என்று காணும் பாட2ம் நிரர்த்த2கமாயுள்ளது. இப்பாட2த்தை அப்படியே கொண்டு "ஸௌலப்4யத்தை நிரூபிக்கக்கூடிய ஸ்வப4ாவத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸ்வப4ாவம்" என்று ஒரு பண்டி3தரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இம்மொழிபெயர்ப்பும் நிரர்த்த2கமாகவேயுள்ளது. "பரமஸ்வப4ாவ:—**ஸௌலப்4யம்**। நிரூபகாத3ந்யோ நிருபாதி4கத4ர்ம: ஸ்வப4ாவ:" என்பது சரியான பாடம். ஸ்வரூபஶப்3த3த்தால் ஸ்வரூபநிரூபகத4ர்மமான நியந்த்ருத்வமாகிற பரத்வமும், ஸ்வப4ாவஶப்3த3த்தால் (ஸ்வரூப) நிரூபகாத3ந்யமான நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமான ஸௌலப்4யமும் சொல்லப்படுகின்றனவென்று கருத்து. இவ்வர்த்த2ம் தே3ஶிகப4ாஷ்யத்திலும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. "**ஸௌலப்4யநிரூபகாத்**" என்றுள்ள பாட2ம் ப்ரகரணத்திற்கும் பொருந்தாது; பொருள்படவும் மாட்டாது. பன்னிரண்டாவது சூர்ணையில் "**தை3வீம் கு3ணமயீம் மாயாம்**" என்றவிடத்தில். "**தை3வீம்—த்வல்லீலார்த்த2ம்**" என்றிருப்பது பிழை. "**த்வல்லீலார்த்த2ாம்**" என்றிருக்கவேண்டும். "**ஏவம்பூ4தோऽஸி**" என்னும் பதினெட்டாவது சூர்ணையின் வ்யாக்2யாநம் "தத் கத3ா (**कदा**) இத்யத்ர ஆஹ—

ஏவம்பூ4தோஸீதி। கதே3தி த்வரா தவ யத2ா (**यथा**) ஸ்யாத் தத2ா (**तथा**) த்வமீத்3ருக3வஸ்தே2ாऽஸி" என்று காண்கிறது. "கத3ா" [எப்பொழுது] என்ற ப்ரஶ்நத்திற்கு அநுகு3ணமாக "**यदा-तदा**" [எப்பொழுதுதுண்டாயிற்றோ அப்போது] என்றிருக்கவேண்டுமேயொழிய "**यथा-तथा**" [எப்படியுண்டாயிற்றோ அப்படி] என்றிருக்க நியாயமில்லை. தெலுங்கு லிபியில் தவர்க்க3 த்3விதீய சதுர்த்த2ங்களுக்கிடையே ஒரு புள்ளியே பே4த3முள்ளதினாலேற்பட்ட அச்சுப்பிழையென்றே இதைக் கருதுகிறோம். இங்கும் மொழிபெயர்ப்பு உள்ள பாட2த்தைக்கொண்டே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்றோரிடம்:— 19-வது சூர்ணை அவதாரிகையில் "**ஶரீரபாதாவதி4கல்பகால: ஏவம்** விநோதே3ந நேய இத்யாஹ ஆத்4யாத்மிகேதி" என்று பாட2ம் காண்கிறது. "ஶரீரம் விடுமளவும் உள்ள **கல்பகாலம்** இப்படி ஸுக2மாகப் போக்கத்தக்கது என்று சொல்லுகிறார்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஶரீரம் விடுமளவுமுள்ள காலத்தைக் **கல்பகாலம்** என்று சொல்லுவதை எங்கும் கேட்டதில்லையாகையால் இதில் ஏதோ பாட2ப்பிறழ்விருக்கிறது என்று தெளிவாயிற்று. ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யருடைய திருவடிகளை தியானித்துக்கொண்டு சிறிது ஆலோசித்ததில் "**ஶரீரபாதாவதி4கால்பகால:**" என்பதே சரியான பாட2மென்று புலனாயிற்று. "ஶரீரம் விடுவதை அவதி4 (எல்லை) யாகக்கொண்ட அல்பகாலம் இப்படி விளையாட்டாகப் போக்கத்தக்கது" என்று பொருள். [ஶரீரபாதாவதி4க அல்பகால:] இச்சூர்ணையின் முடிவிலுள்ள "**கியாநயம் கால இதி ப4ாவ:**" என்ற ஸ்ரீஸூக்தியோடும் மிகப்பொருந்தியிருக்கும். வ்யாஸார்யருடைய வ்யாக்2யானத்தில் ஶோத4நம் செய்யக்கூடிய இடங்கள் மேலும் இருக்கக்கூடும். மஹான்கள் தெரிவித்தால் தலையல்லால் கைம்மாறிலேன். நம்முடைய பதிப்பில் நேர்ந்த சில அச்சுப்பிழைகளைக் கடைசியில் காட்டியிருக்கிறோம். திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

தேன்போலே தித்திக்கும் இம்மூன்று கூத்யங்களுக்
அமைந்திருக்கும் இவ்விரு வியாக்கியானங்களும் பரு
பருகத் தெவிட்டாத ஆராவமுதமாய்த் திகழ்கின்ற
ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசாரியர் ஒவ்வொரு பதங்களையெடுத்து
கொண்டு அதிஸங்க்ரஹமாகவும், அதிமதுரமாக
வியாக்கியானம் செய்திருக்குமழகு வாசாமகோசரம். பரம
காருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை தமக்கே உரித்தான
ஸூத்ரம்போன்ற வாக்யங்களைக்கொண்டு, கூத்யத்தின்
ஒரு பதத்தையும் விடாமல் மிகவழகாக விவரித்திருப்பதைக்
காணுந்தோறும் நெஞ்சம் குழையாநிற்கிறது. ஒவ்வொரு
பதத்தின் வியாக்கியானத்தையும் ஸேவிக்கும்போதெல்
லாம், 'இவரல்லவோ வ்யாக்யாத்ரு ஸார்வபௌமர்;
இவரல்லவோ பரமரஸிகர்; இவரல்லவோ அபாரகருணா
ஸாகரர்; எம்பெருமானாரின் திருவுள்ளத்தையறிந்தவர்
இவரல்லது வேறொருவருமில்லை' என்றெல்லாமெண்ணி
நெஞ்சம் ஆநந்தக்கடலில் திளைக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட ஆராவமுதன்ன வியாக்கியானங்களிலே
தோஷங்கூறவும், அவற்றைப் பழித்துக் கடுஞ்சொற்களைப்
பொழியவும் முற்பட்டார் நாம் மேலே எடுத்த கூத்யபாஷ்ய
மொழிபெயர்ப்புப் பண்டிதர். அவரெழுதியுள்ள விஷயங்
களுக்கு மட்டும் விடைகூறுவது நம் கடமையாகிறது.
நிஷ்பக்ஷபாதிகளான மஹான்கள் நடுநிலைமையிலிருந்து
ஆராயவேண்டும். "ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசாரியர் வாத்ஸல்ய
ஶப்தத்திற்கு 'தோஷேஷு குணத்வபுத்தி:' என்று
அர்த்தம் சொல்லியிருப்பது ப்ரமாணம் யுக்தி முதலிய
வைகளுக்குப் பொருந்தாது" என்பது ஒரு தூஷணம்.
பொருந்தும்படியைக் காட்டுவோம். 'வாத்ஸல்யம்' என்னும்
பதத்திற்கு, 'வத்ஸம்' எனப்படும் கன்றினிடத்திலேயுள்ள
தோஷத்தையும் போக்யமாகக்கொண்டு நக்கிக்கொடுக்
கும் தாய்ப்பசுவின் அன்பு என்பது பொருள். "அற்ற
முரைக்கில் அடைந்தவர் பால் அம்புயைகோன் குற்ற

முணர்ந்திகழும் கொள்கையனே?—எற்றேதன், —கன்றி
னுடம்பில் வழுவன்றோ காதலிப்பது, அன்றதனை ஈன்றுகந்த
ஆ" என்று எம்பெருமானாருடைய சிஷ்யரான அருளாளப்
பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தார். "பொய்
கலவாது என் மெய் கலந்தானே" என்று நம்மாழ்வார்
தம்முடைய அழுக்குடம்பிலே எம்பெருமான் போக்ய
புத்திபண்ணியிருந்ததைக் கண்டு ஆழங்காற்பட்டார்.
"குன்றனைய குற்றஞ் செயினும் குணங்கொள்ளும்"
"செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொள் ஞால நாதனே"
என்றார்கள் ஆழ்வார்கள். இவையெல்லாம் ப்ரமாணமல்
லவோ? எம்பெருமான் தோஷபோக்யனாகில் நாம்
தோஷங்களையே செய்யவேண்டிவருமாகையால் இது யுக்தி
யுக்தமன்றே என்னில்: அடியாருடைய தோஷங்களையும்
குணமாகக்கொள்ளும் வாத்ஸல்யம், ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
ஆழ்வார்களைப்போன்ற சில வ்யக்திவிஶேஷங்களிலேயே
ஏற்படுமாகையாலும், வாத்ஸல்யத்திற்கு லக்ஷ்யம் எவ
னென்பதை ஸர்வேஶ்வரனேயறிவானாகையாலும் இவ்வதி
ப்ரஸங்கம் வாராது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஶரணாகதி கூத்யவ்யாக்யாந
ஆரம்பத்தில் "ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிப்
பதற்காக பக்தியே மோக்ஷஸாதநமென்று தாம் அருளி
யிருப்பதைக்கண்டு தமர்கள் அதுவே தம் ஸித்தாந்த
மென்று நினைக்கக்கூடாதென்று தாமறுதியிட்டுள்ள அர்த்
தம் ப்ரபத்தியென்று இக்கூத்யரூபேண வெளியிடுகிறார்"
என்னும் பொருளுள்ள ஸ்ரீஸூக்திகளை அருளியிருக்கிறார்.
இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளையெடுத்து,—"இதனால் ஸ்ரீ பாஷ்யகார
ருக்கு விப்ரலம்பகத்வம் உண்டென்றதாகிறது" என்றும்,
"ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ப்ரபத்தி சொல்லப்படவில்லையென்பது
ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் பரிசயமில்லாததைக் காரணமாகக்
கொண்டது" என்றும், "ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் பக்திமாத்திரமும்,
ஸ்ரீகூத்யத்ரயத்தில் ப்ரபத்திமாத்திரமும் அருளிச்செய்யப்

பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுவது அவிசாரித ரமணீயம்'' என்றும் வாய்க்குவந்தபடியெல்லாம் கடுக்திகளைப் பொழிகிறார் நம் பண்டிதர். ஸ்ரீ வைகுண்ட2க3த்3ய வ்யாக்2யாந ப்ரவேஶத்தில் பெரியவாச்சான்பிள்ளை "ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தில்... பா3ஹ்யகுத்3ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக ...... கர்மஜ்ஞாந ஸஹக்ருதையான ப4க்தியே உபாயம் என்று சொல்லுகிற இதுவே பொருளென்று ஸாதி4க்கவேண்டுகையாலே, ப்ரபத்தியும் உள்ளே ஸூசிதமாய்க் கிடக்கச் செய்தேயும், ப4க்தியிலே நோக்காக உபபாதி3த்தருளினார்'' என்று அருளியிருப்பதை அநுஸந்தி4ப்பவர்களுக்கு மேலேயெடுத்த அநுவாத3ாநர்ஹமான கடுஞ்சொற்கள் மிகவும் அநாவஶ்யகமானவையென்பதும், அஸ்தா2நேயென்பதும், பா4க3வதாபசாரபரமாவதி4யில் நிற்பவையென்பதும் புலனாகும். இந்த தூ3ஷணஸம்ப்4ரமத்திற்கு உண்மைக் காரணம் தே3ஶிக ஸ்ரீஸூக்தியொன்றின் பொருளுணரப்பெருமையே என்பதைச் சிறிது விளக்குவோம். "**ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம் க3த்3யம் பா4ஷ்யந்து பரரஞ்ஜநம்। இத்யாவிலதி4யோऽப்யேவம் ப்ரஸீத3ந்து ப்ரமாணத:॥**'' ['ஆர்த்தர்களை உகப்பிப்பது க3த்3யம்; பா4ஷ்யம் பிறரை ரஞ்ஜிப்பிப்பது' என்று கலங்கிய பு3த்3தி4யை உடையவர்களும் இம்மாதிரியாக ப்ரமாணத்தைக்கொண்டு தெளிவார்களாக] என்பது ஸ்ரீ தே3ஶிகருடைய க3த்3யபா4ஷ்யத்திலேயுள்ளதொரு ஶ்லோகம். இந்த ஶ்லோகத்திலுள்ள பா4ஷ்யஶப்3த3த்தை ஸ்ரீபா4ஷ்யபரமாகக்கொண்டு இந்த ஶ்லோகம் பெரியவாச்சான் பிள்ளையை தூ3ஷிப்பதற்காகத் தோன்றியது என்னும் நினைவினாலேயே மேலே எடுத்த கடுஞ்சொற்களைப் பொழிந்துள்ளார் பண்டிதர் என்பது தெளிவு. உண்மையில் இந்த ஶ்லோகத்தில் பா4ஷ்யபத3ம் கீ3தாபா4ஷ்யத்தையே குறிக்குமென்பதையும், இந்த ஶ்லோகம் பெரியவாச்சான் பிள்ளையை நோக்கி அவதரித்ததன்றென்பதையும் மத்4யஸ்த2ர்கள் உகக்கும்படி இனி நிரூபிப்போம்.

"**பா4ஷ்யம் து பரரஞ்ஜநம் இத்யாவிலதி4ய:**'' [பா4ஷ்யமோவென்னில்: பிறரை **உகப்பிப்பதற்காக** ஏற்பட்டது என்று கலங்கிய பு3த்3தி4யை உடையவர்கள்] என்பது தே3ஶிக ஸூக்தி. பெரியவாச்சான்பிள்ளையோவெனில் பா4ஷ்யம் குத்3ருஷ்டிகளை நிரஸிப்பது என்றே பலகால் பேசியுள்ளார். இதிலிருந்தே தே3ஶிகன் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியை நோக்கி இங்கெழுதவில்லை என்று விளங்கும். மேலும் "ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம்'' என்னும் இந்த ஶ்லோகத்திற்கு முன்னால், "**न च प्रपत्तिस्वातन्त्र्ये भाष्यविरोधः। तथा हि...उपासनस्येव प्रपदनस्यापि सर्वाभिमतसाधनत्वावगतेः तत्र चरमश्लोकविधेयं प्रकृतोपायविरोधिपापनिवर्तनरूपोदाहरणविशेषे प्रदर्शयामास। इह तु साध्यान्तरसाधनान्तररहितमन्त्रविवरणप्रवृत्तत्वात् प्राप्तिविरोधिनिरसनार्थतयोदाहरति**'' [ப்ரபத்தியானது, ஸ்வதந்த்ரமான மோக்ஷோபாயம் என்பதில் (கீ3தா) பா4ஷ்யவிரோத4மில்லை. **அதாவது:—** உபாஸனத்தைப்போலே ப்ரபத்தியும் எல்லாப் ப2லன்களுக்கும் ஸாத4நமாயிருப்பதென்று (ப்ரமாணங்களிலிருந்து) அறியப்படுவதால் அந்த **கீ3தாபா4ஷ்யத்தில்** சரமஶ்லோகத்தில் விதி4க்கப்படும் ப்ரபத்தியைக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ப4க்தியோக3 விரோதி4பாப நிவர்த்தனமாகிற ஒரு உதா3ஹரணத்திலே காட்டினார். இங்கு க3த்3யத்திலோவென்னில், மற்ற ப்ராப்யப்ராபகங்களற்ற த்3வயமந்த்ரத்தை விவரிக்க ஆரம்பி4த்ததால் மோக்ஷப்ராப்தி விரோதி4 நிரஸனத்திற்காக எடுத்துக்காட்டுகிறார்] என்னும் பங்க்திகள் உள்ளன. இங்கு 'பா4ஷ்ய' ஶப்3த3த்தினால் **கீ3தாபா4ஷ்யத்தையே** குறித்திருப்பதை அநுஸரித்து, அடுத்துள்ள "**பா4ஷ்யந்து பரரஞ்ஜநம்**'' என்னும் ஶ்லோகத்திலுள்ள பா4ஷ்யஶப்3த3மும் கீ3தாபா4ஷ்யத்தையே குறிக்கிறதென்று நன்குணரலாம். ஸ்ரீ பா4ஷ்யத்தைப்பற்றி இந்த ப்ரகரணத்தில் பேச்சேயில்லை.

இனி, "ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம்'' என்னும் ஶ்லோகம் எதற்காக அவதரித்தது என்பதை உரைப்போம். எம்

பெருமானார் கீ3தாசரமஶ்லோக ப4ாஷ்யத்தில் ப்ரபத்தியானது ப4க்தியோக3த்திற்கு அங்க3மாயிருப்பது என்னும் ஒரு நிர்வாஹத்தை அருளியிருக்கிறார். க3த்3யத்திலோவென்னில் அதை ஸ்வதந்த்ரஸாத4னமென்றே நிர்வஹித்தருளியிருக்கிறார். இதைக் கண்ணுற்ற சிலர் "கால விளம்ப3ம் பொருத ஆர்த்தர்களை த்ருப்திசெய்வதற்காக ஏற்பட்டது க3த்3யம்; கீ3தாப4ாஷ்யமே ப4ாஷ்யகாரஸித்3தா4ந்தம்" என்றும், மற்றும் சிலர் "கீ3தாப4ாஷ்யம் கால விளம்ப3த்தைப் பொறுக்கக்கூடிய ப4க்தியோக3நிஷ்டர்களை ரஞ்ஜிப்பிப்பதற்காக ஏற்பட்டது. க3த்3யமே ப4ாஷ்யகார ஸித்3தா4ந்தம்" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைக் க2ண்டி3ப்பதற்காகவே "ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம்" என்னும் ஶ்லோகத்தை இட்டிருக்கிறார் தேசிகன்; ஆர்த்தர்களை ஏமாற்றுவதற்கு க3த்3யமருளினாரென்றோ, பிறரை ரஞ்ஜிப்பிப்பதற்காக ப4ாஷ்யகாரர் கீ3தாப4ாஷ்யத்தில் அங்க3ப்ரபத்தி நிர்வாஹத்தை அருளினார் என்றோ சொல்ல வேண்டியதில்லை; ப்ரபத்தி ஸர்வப2ல ஸாத4நமாயிருப்பது என்பதை ஒவ்வொரு உதா3ஹரண விஶேஷத்தாலே காட்டுவதற்காக அந்தந்த நிர்வாஹத்தை அருளியிருக்கிறார் என்றே கொள்ளலாம் என்று தே3ஶிகன் திருவுள்ளம். ஆர்த்தஶப்3த3த்தால் விளம்ப3ாக்ஷமரான ப்ரபன்னர்களையும், பரஶப்3த3த்தால் ஆர்த்தவ்யதிரிக்தராய் விளம்ப3க்ஷமரான ஸாத4நாந்தரநிஷ்டர்களையும் குறிப்பிடுகிறார் என்பது திண்ணம். பெரியவாச்சான்பிள்ளை கருதிய புறச்சமயிகளை இங்கு பரஶப்3த3த்தால் குறித்தார் என்று நினைக்க இடமே இல்லை. 'ரஞ்ஜநம்' என்னும் வார்த்தை புறச்சமயிகளைக் கொண்டால் ஒட்டவே ஒட்டாது. ஆக, இவ்வளவால் பெரியவாச்சான்பிள்ளையை தூ3ஷிப்பதற்காக தே3ஶிகன் "ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம்" என்னும் ஶ்லோகத்தை இயற்றவில்லை என்று ப்ரகரணம், யுக்தி முதானவற்றைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது. இவ்வளவுக்கும் மேலே, அஹோபி3ல மட2த்தின் இரண்டாவது பட்டத்தையலங்கரித்த ஸ்ரீமந்

நாராயணஸ்வாமி புருஷகாரமீமாம்ஸையில் அருளியிருக்கும் பின்வரும் ஶ்லோகங்களிலிருந்தும் இது தெளிவாகிறது:—

"ப்ராத4ாந்யாங்க3த்வபரயோர் க3த்3யகீ3தாந்தப4ாஷ்யயோ: ।
த்3வயோரந்யதரத் ப3ாத்4யம் விரோதே4ா ஹி ஸ்பு2டஸ் தத: ॥
ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம் க3த்3யம் கேசித3ாஹுர் விபஶ்சித: ।
கீ3தாந்தப4ாஷ்யமந்யே து வத3ந்தி பரரஞ்ஜநம் ॥
தாத்பர்யார்த்த2ாவிரோதே4ந நாத்ரைகேநாந்யப3ாத4நம் ।
ப்ரமாணத3ார்ட்4யாத3த்ரைவம் க3த்3யப4ாஷ்யோக்தஸங்க்3ரஹ: ॥
ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம் க3த்3யம் ப4ாஷ்யந்து பரரஞ்ஜநம் ।
இத்யாவிலதி4யோऽப்யேவம் ப்ரஸீதே3யு: ப்ரமாணத: ॥

[(ப்ரபத்தி) ப்ரத4ாநோபாயமென்றும், அங்க3மென்றும் (முறையே) சொல்லும் க3த்3யம், கீ3தாசரமஶ்லோகப4ாஷ்யம் என்னும் இரண்டினுள் ஒன்றைத் தள்ளியேயாகவேண்டும்; (அவைகளுக்குள்) விரோத4ம் ஸ்பஷ்டமாக உள்ளதன்றோ; இக்காரணத்தால் ஆர்த்தர்களை த்ருப்தி செய்வதற்காக வந்த க3த்3யத்தையே தள்ளவேண்டுமென்று சில வித்3வான்கள் சொன்னார்கள். மற்றும் சிலர் ஸாத4நாந்தர நிஷ்டர்களை ரஞ்ஜிப்பிப்பதற்காக ஏற்பட்ட கீ3தாப4ாஷ்யத்தையே தள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். (நாம் சொல்லுவது யாதெனில்; இரண்டுக்கும் தாத்பர்யார்த்த2த்தில் விரோத4மில்லையாகையால் ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றைத் தள்ளவேண்டாம். (ப்ரபத்தி ஸர்வப2லஸாத4னமென்பதில்) ப்ரமாணம் த்3ருட4மாயுள்ளதாகையாலே" என்று இம்மாதிரியாக க3த்3யப4ாஷ்யத்திலே "ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம்" என்னும் ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்3ரஹிக்கப்பட்டது.] என்பவை புருஷகாரமீமாம்ஸா ஸ்ரீஸூக்திகள். இவைகளிலிருந்து தே3சிகன் க்ருஷ்ணஸூரியின் க3த்3யவ்யாக்2யானஸூக்திகளைக் க2ண்டி3ப்பதற்காக "ஆர்த்தோபச்ச2ந்த3நம" என்னும் ஶ்லோகத்தை இயற்றவில்லையென்பது, கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகவும், வெள்ளிடைமலையாகவும் விளங்குகிறது.

“**தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதா4ய காயம்**” என்கிற ஶ்லோக அவதாரிகையில், “‘கீழ் ஶரணம் புக்கவதுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகிறார்’ என்று தொடங்கிப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்2யாநம் செய்திருப்பது ஸாஹஸம்” என்றெழுதுகிறார். அப்படியாகில், “எனதாவி தந்தொழிந்தேன் இனி மீள்வதென்பதுண்டே” என்று ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்த நம்மாழ்வார், அடுத்த அடியில் “எனதாவி யாவியும் நீ பொழிலேழுமுண்ட எந்தாய்! எனதாவி யார் யானார் தந்த நீ கொண்டாக்கினையே” என்று அதற்கு அநுஶயித்திருப்பதும், “**அஹமத்3யைவ மயா ஸமர்ப்பித:**” என்ற ஆளவந்தார், அடுத்த ஶ்லோகத்தில் “**அத2வா கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே**” என்று அனுஸந்தி4த்திருப்பதும், “இதுக்கு மேல் **மம நாத2 யத3ஸ்தி** என்கிற ஶ்லோகத்திலே இஸ் ஸமர்ப்பணத்தைப்பற்ற அநுஶயம் பண்ணிற்றும்” என்று ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸாங்க3ப்ரபத3நாதி4காரத்தில் தே3ஶிகன் அருளியிருப்பதும் ஸாஹஸமாகவேண்டிவரும். “**கதா3஽ஹமைகாந்திக நித்ய கிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத2ஜீவித:**” என்று கைங்கர்யப்ரார்த்த2னை செய்த ஆளவந்தார் அடுத்த ஶ்லோகத்தில் “**தி4க்3ஶுசிமவிநீதம்**” என்று தாம் செய்த இச்செய்கைக்குத் தம்மையே நிந்தி3த்துக் கொண்டார். ஸ்ரீதேசிகனும் ஶரணாக3தி தீ3பிகையென்னும் தீ3பப்ரகாஶ ஸ்தோத்திரத்திலே “**இத்த2ம் த்வதே3கஶரணைரநகை4ரவாப்யே த்வத்கிங்கரத்வ விப4வே ஸ்ப்ருஹயா஽பராத்4யந்**” என்று ப4க3வத் கைங்கர்யத்தை ஆசைப்படுவது மஹாபராத4ம் என்றருளிச்செய்கிறார். இவையெல்லாம் ரஸிகக்ருத்யமன்றோ. அப்படியே ஸம்ஸாரப4யத்தால் ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கையும், ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தி4த்தவுடன் அதற்கு அநுஶயிக்கையும் ரஸிகக்ருதயமேயாகும். இவற்றிலே குற்றம் காண்பார் அரஸிகர்களேயாவர். “**அரஸிகேஷு கவித்வ நிவேத3நம் ஶிரஸி மாலிக2 மாலிக2 மாலிக2**” என்றது நினைவுக்கு வருகிறது.

கடைசியாக, “‘**ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தே3வ ஸோடு4ம்**’ என்கிறவிடத்து வ்யாக்2யாநத்தில் ஸ்ரீப4ாஷ்யகாரருடைய கீ3தாப4ாஷ்ய வ்யாக்2யாநக்ரமத்தை அநாத3ரித்து ஶங்கர கீ3தாப4ாஷ்யத்தில் உள்ளபடி ‘ப்ரிய: ப்ரியாயா:’ என்று பத3ம் பிரித்து ‘ஸந்தி4ரார்ஷ:’ என்று வ்யாக்2யாநம் செய்திருக்கிறார் ஆ ச் சா ன் பி ள் ளை” என்னும் தூ3ஷணம். ‘அர்த்த2 ஸ்வாரஸ்யமுண்டாமிடத்தில் சிறிது ஶப்3த3ாஸ்வாரஸ்யத்தையும் ஸஹிக்கலாம்’ என்னும் மீமாம்ஸாந்யாயத்தை அநுஸரித்தே ஆச்சான்பிள்ளை இப்படி வ்யாக்2யானமருளினார். இங்கு அர்த்த2ஸ்வாரஸ்யமென்னென்னில்:— இதற்கு முன்னுள்ள ஶ்லோகங்களில் “**பிதரம் மாதரம் தா3ராந்**” என்றும், “**த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ**” என்றும், “**பிதா஽ஸி லோகஸ்ய**” என்றும் ஸகலவித4மான ப3ந்து4வும் நாராயணனே என்று சொல்லுகையாலே, “**தஸ்மாத் ப்ரணம்ய**” என்னும் அடுத்த ஶ்லோகத்திலும் பித்ருபுத்ர, மித்ரஸம்ப3ந்த4த்துடன், பதிபத்நீஸம்ப3ந்த4த்தையும் அநுஸந்தி4ப்பது ஸ்வரஸமாயிருக்கும். நாயகநாயகீ ப4ாவத்திலேயே ஊன்றிநிற்கும் ஆழ்வார்கள் வழிவந்த எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்திற்கும் பொருந்தியிருக்கும். ஆகையால் அப்படி வ்யாக்2யாநம் செய்யப்பட்டது. மேலே சொன்ன ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யம் கீ3தையிலில்லையாகையாலும், ‘ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாத3வ’ என்னும் அர்ஜுநன் நாயகநாயகீப4ாவமுடையனல்லனாகையாலும் எம்பெருமானார் வேறு வித4மாக ப4ாஷ்யமிட்டார். ஆகையால் விரோத4மில்லை. நிற்க; இக்க3த்3யத்ரய தத்3வ்யாக்2யாநங்களை ஸேவித்து எம்பெருமானார் க்ருபைக்கு விஷயமாகும்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தை ப்ரார்த்தி2க்கிறேன்.

விஜய ஞூ
சித்திரையில்
செய்யதிருவாதிரைநாள். }

இங்ஙனம்,

கி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இரண்டாவது பதிப்பின் முகவுரை

இந்த அத்3பு4தத்தி3வ்யக்3ரந்த2மானது ராக்ஷஸ-ஹூ பங்குனி உத்தரத்தன்று இரண்டாவது பதிப்பைக் காண்கிறது. இதில் முதல் பதிப்பில் இல்லாத — தமிழ் அக்ஷரங்களை உச்சரிப்பதற்கு ஸௌகர்யமாக 2, 3, 4 என்னும் குறியிடுதல் முதலான சில பரிஷ்காரங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கீழே அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பிழை திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டு க்3ரந்த2த்தை ஸேவிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

தாஸன்,

ராக்ஷஸ-ஹூ பங்குனி உத்தரம் 12—4—76 } **ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,**
'ஸுத3ர்ஶனம்' ஆசிரியர்.

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	கடைசிவரி	முக3த்தாலே	முக2த்தாலே
2	2	எற்ற	ஏற்ற
5	17	समाश्रयणं श्रीमच्छब्द	समाश्रयणसिद्धये पुरुषकार - भूतवात्सल्यनिर्भरलक्ष्मीसमा- श्रयणं श्रीमच्छब्द
6	3	पौष्कल्परौ	पौष्कल्यपरौ
11	4	32	31
16	21	मभिप्रेतम् । अविरता	मभिप्रेतम् । शरणवरणानर्हे शरण्यत्वधीर्हि अयथावस्थिता स्यात् । अविरता
18	11	अनुकूलपरौ	अनुकूलत्वपरौ
50	9	विहस्येतेति	विहन्येतेति

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

சரணாக3திக3த்3ய வ்யாக்2யாநம்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப4: ஸ்ரீத4ரஸ்ஸதா3॥

ப்ரவேஶம்

ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தில்—1. "तत्त्वमसि" (தத்த்வமஸி) இத்யாதி3 வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாத4நமென்றும், கர்மஜ்ஞாந ஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாத4நமென்றும் சொல்லுகிற குத்3ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக, கர்மாங்க3கமாய், வேத3ந த்4யாநோபாஸநாதி3ஶப்3த3வாச்யமாய், ப4க்திரூபாபந்நமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞானமே வேதா3ந்தப்ரதிபாத்3யமான மோக்ஷஸாத4னமென்று இவர் நிஶ்சயித்து அருளிச்செய்கையாலே இவர் மோக்ஷஸாத4நமாக அறுதியிட்ட அர்த்த2ம் இதுவேயென்றுகொண்டு தம்முடைய ருசிபரிக்3ருஹீதமான அர்த்த2த்தையே விஶ்வஸித்திருக்கும் ஸாத்விகர் இத்தையே விஶ்வஸித்திருக்கக்கூடுமென்று பார்த்தருளி, ஆசார்யருசிபரிக்3ருஹீதமுமாய், தமக்குத் தஞ்சமாகத் தாம் அறுதியிட்டிருக்கும் அர்த்த2ம் ப்ரபத்தியென்னுமிடத்தை இக்க3த்3யரூபேண வெளியிட்டருளுகிறார். ஆனால், இப்ரபத்திதன்னையேகொண்டு குத்3ருஷ்டி நிரஸனம் பண்ணாதொழிவானென்னென்னில்: ப்3ராஹ்மணன் சண்டா3ளனுக்கு வேத3த்தை உபதே3ஶித்தாற்போலே தூ3ரஸ்த2ரானவர்களுக்குப் பரமரஹஸ்யமான இவ்வர்த்த2த்தை வெளியிடவொண்ணாதென்று பார்த்து, அவர்களிழிந்த ஶாஸ்த்ரமுக2த்தாலேயே அவர்களை நிரஸித்து, ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான ஸ்வஸித்3தா4ந்தத்தை இம்முக2த்தாலே வெளியிடுகிறார்.

வேதா3ந்தங்களிலே மஹாபத2(पथ)மாகச் சொல்லுகிற ப4க்தியைக் காட்டில் இப்ரபத்திக்கு ஏற்றமென்னென்னில்: அது அதி4க்ருதாதி4காரமுமாய், து3ஷ்கரமுமாய், விளம்ப்3ய ப2லப்ரத3முமாய், ப்ரமாத3ஸம்ப4ாவனையுள்ளதுமாய், ஸாத்4யமுமாய், ஸ்வரூபாநநுரூபமுமாய், ப்ராப்யத்துக்கு விஸத்3ருஶமுமாயிருக்கும். இதுவோவென்றால், அதுக்கு எதிர்த்தட்டாம்படி ஸர்வாதி4காரமுமாய் ஸுகரமுமாய், அவிளம்ப்3ய ப2லப்ரத3முமாய், ப்ரமாத3ஸம்ப4ாவனையுமின்றிக்கே ஸித்3த4முமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய், ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்3ருஶமுமாயிருக்கும்.

ஆனால் இவ்வுபாயம் வேதா3ந்தஸித்3த4மோ அன்றோ என்னில்: யாஜ்ஞிகீயமான உபநிஷத்திலே 2. **"सत्यं तपो दमः शमो दानं धर्मः प्रजननमग्नयोऽग्निहोत्रं यज्ञो मानसं"** (**ஸத்யம் தபோ த3ம: ஶமோ தா3நம் த4ர்ம: ப்ரஜநநமக்3நயோऽக்3நிஹோத்ரம் யஜ்ஞோ மாநஸம்**) என்று ஒன்றுக்கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லிப்போந்து எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 3. **"तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः"** (**தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:**) என்று, "தபஸ்ஸுக்களில் வைத்துக்கொண்டு அதிரிக்தமான தபஸ்ஸு ப்ரபத்தி" என்று இதினுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லிற்று. அதுக்குமேலே 4. **"धर्मज्ञसमयः प्रमाणं वेदाश्च"** (**த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா3ஶ்ச**) என்று ப்ரப3லப்ரமாணமான ஆசார்ய ருசிபரிக்3ருஹீதத்வமாகிற ஏற்றமும் இதுக்குண்டு. 4. "**வேதா3ஶ்ச**" என்று வேத3மும் அப்ரதா4நப்ரமாணமாம் படியிறே வைதி3கபரிக்3ருஹீதத்வத்தின் ப்ராமாண்யாதிஶயம் இருப்பது. அளவுடையாராயிருப்பார்க்கு இதுவே போருமாயிற்று ப்ராமாண்யத்துக்கு. இதுதான் அளவில்லாதார்க்கு வேதா3ந்த ஸித்3த4முமாயிருக்கும்.

ஆக, இப்படி வேதா3ந்த ஸித்3த4முமாய், ஸ்வரூப ப்ராப்தமுமாய், ஆசார்யருசி பரிக்3ருஹீதமுமாய், ஶரண்ய ஹ்ருத3யாநுஸாரியுமாயிருக்கையாலே அதிலும் இதுவே அநுஷ்டே2யமென்னுமிடத்தைத் தம்மை விஶ்வஸித்திருக்

கும் ஸாத்விகர் இழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, தாமும் பெரியபெருமாளும் அறிந்ததாக அநுஸந்தி4த்துவிட அமைந்திருக்க, தம்முடைய பரமக்ருபையாலே க3த்3ய முகே2ந வெளியிடுகிறார்.

இதுதான் அவதரித்தபடி எங்ஙனேயென்னில்: ஒரு திருவுத்தரத்திருநாளிலே, பெருமாளும் நாச்சியாருமாகப் புறப்பட்டு ஏறியருளாநிற்குமளவிலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளித் திருவடி தொழாநின்றார். அஸ்யாம் அவஸ்த2ாயாம், திருவுள்ளத்திலே ஸம்ஸாரபீ4தி நடையாட, திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம் புக்கவதுக்குப் பாசுரமிட்டபடி. முதலிலே ஸம்ஸாரப4யபீ4தராய்க் கொண்டு பெரியநம்பிஸ்ரீபாத3த்தை ஆஶ்ரயித்தபோதே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கிலரோ? 5. **"सकृदेव"** (**ஸக்ருதே3வ**) என்றன்றோ ஶரண்ய ஹ்ருத3யமிருப்பது. ஆனபின்பு, 6. **"तत्तस्य सदृशं भवेत्"** (**தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்**) என்றும், † "உன்னாலல்லால் யாவராலும் ஒன்றும் குறைவேண்டேன்" என்றும், / "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே 'உடையவன் உடைமையைச் செய்தபடி செய்கிறான்' என்று ஆறியிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத் திரியட்டும் இப்போது ஶரணம்புகவேண்டுவானென்னென்னில்: அவ்வளவு ஆறியிருக்கமாட்டாத தம் ப்ராப்யத்வரையாலே ஶரணம் புகுகிறார். இதிறே ஆழ்வார்களுக்கும் ரீதி. அவர்களை அடியொற்றுகிற ஆசார்யர்களுக்கும் அதுவே ரீதியாமத்தனையன்றோ. ஸம்ஸாரப4யமும் ப்ராப்யருசியும் கனக்கக் கனக்க, ஒருகால் ஶரணம் புக்காப்போலே ஒன்பதின்கால் ஶரணம் புகுமித்தனையிறே அவர்கள். ஆக, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வமாகக் கைங்கர்யஸித்3தி4க்குப் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிறார்.

ப்ரவேஶம் முற்றிற்று.

---

† திருவாய் 5-8-3. / திருவாய் 5-8-8.

முதல் சூர்ணை அவதாரிகை:— இதுதான் த்3வயத்துக்கு வ்யாக்2யானமாயிருக்கிறது. இதில் முதல் சூர்ணையிலே— ஶரணம் புகுவார்க்கு ஶரணம்புக யோக்3யதையுள்ளது கண்ணழிவற்ற உபேயருசியும் உபாயாத்4யவஸாயமும் உண்டாளுலாகையாலே தத்ஸித்3த்4யர்த்த2மாகப் பிராட்டி திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிறுர். அதுவென்? 7. "सकलफलप्रदो हि विष्णुः" (ஸகலப2லப்ரதே3ா ஹி விஷ்ணு:) என்று ஸர்வாபேக்ஷகளுக்கும் ப2லப்ரத3ன் அவனன்றே? ஆன பின்பு, அந்த யோக்3யதாஸித்3தி4க்குமாக அவன் திருவடிகளிலே ஶரணம்புகத்தட்டென்? என்னில்: 8. "सुहृदं सर्वभूतानां" (ஸுஹ்ருத3ம் ஸர்வபூ4தாநாம்) என்கிறபடியே, ஸர்வபூ4த ஸுஹ்ருத்தாயிருக்க, ஈஶ்வரனையும் நீரிலே நெருப்பு கிளருமாபோலே 9. "क्षिपामि" (க்ஷிபாமி), 10. "न क्षमामि" (ந க்ஷமாமி) என்ன அபராத4ங்களைப் பண்ணிப்போந்த நாம் நேர்கொடு நேரே நின்று ஶரணம் புக்கால், பூர்வவ்ருத்தத்துக்கு ஸ்மாரகமாவுதோமென்று தம்மையஞ்சி, தம் திறத்தில் ஈஶ்வரனுக்குண்டான சீற்றத்தை ஆற்றுமவளுமாய், ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான மார்த்த3வத்தை உடையளுமாய், மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான குடல் துடக்கை உடையளுமாய், இவர்கள் சொல்லும் வார்த்தையைச் செவி தாழ்த்துக் கேட்குமவளுமாய், அவனைத் தன் போ4க்3யதையாலே துவக்கிக் கேட்பிக்குமவளுமாய், அதுக்குமேலே ஸ்தநந்த4யப்ரஜைக்குத் தாய்கீழே ஒதுங்குகை ப்ராப்தமானவோபாதி ஸ்வரூபப்ராப்தையுமாயிருக்கையாலே, பிராட்டி திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிறுர். நெடுங்காலம் விஷயப்ரவணளுய்ப்போந்த ப்ரஜை, நிவ்ருத்தனுனவன்று, பிதாவின்பக்கல் நேர்முகம் பார்த்துச் சொல்லுகை அரிதாய், மாதாவின் பக்கல் சொல்லுகை எளிதாயிருக்குமிறே. ப்ரத2மத்தில் ஆஶ்ரயிக்கைக்குங்கூட இருய்த்த இவர், இவளை ஆஶ்ரயித்தவனந்தரம், பண்ணின அபராத4ங்களை "க்ஷமஸ்வ" என்றுரிறே அந்த:புரபரிகரமாகையாலே.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

श्रीभगवद्रामानुजमुनिभिरनुगृहीते गद्यत्रये

॥ शरणागतिगद्यम् ॥

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये॥

वन्दे वेदान्तकर्पूरचामीकरकरण्डकम्।
रामानुजार्यमार्याणां चूडामणिमहर्निशम्॥

॥ श्रीः ॥

श्रीमत्सुदर्शनभट्टार्यप्रणीत श्रुतप्रकाशिकाभिधानं

॥ शरणागतिगद्यव्याख्यानम् ॥

यतीन्द्रकृतभाष्यार्था यद्व्याख्यानेन दर्शिताः।
वरं सुदर्शनार्यं तं वन्दे कूरकुलाधिपम्॥
वरदं द्विरदाद्रीशं श्रीनिधिं करुणानिधिम्।
शरण्यं शरणं यामि प्रणतार्तिहरं हरिम्॥

उपायोपेयपरं द्वयं विशदीक्रियते। तत्र प्रतापोष्मलपितृत्वदुरासदभगवत्समाश्रयणं श्रीमच्छब्दविवरणमुखेनाभिधीयते॥

यद्वा श्रियं प्रपद्य तत्सन्निधौ मूलमन्त्रेण स्वरूपानुरूपपुरुषार्थप्रार्थनं तदुपायप्रार्थनापर्यन्तं कृत्वा, तदनुज्ञया द्वयमनुसन्धीयत इति पूर्वाचार्यानुसन्धानमनुसरन् प्रथमं श्रियं प्रपद्यते भगवदिति॥

வ்யா:— (ப4க3வந்நாராயண) ப4க3வச்ச2ப்3த3த்தாலே, 11. "विना हेयैर्गुणादिभिः" (விநா ஹேயைர் கு3ணதி3பி4:) என்கிறபடியே ஹேயஸம்ப3ந்த4ரஹித பூர்ணஷாட்3கு3ண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 11. "ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजांस्यशेषतः। भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः॥" (ஜ்ஞாநஶக்தி ப3லைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யாநி விநா ஹேயைர் கு3ணதி3பி4: ॥) என்னக்கடவதிறே.

१. भगवन्नारायणाभिमतानुरूप-

1. ப$_4$க$_3$வந்நாராயணாபி$_4$மதாநுரூப-

भगवन्नारायणशब्दौ गुणविभूतिपौष्कल्यपरौ * द्विषट्काष्टार्णयोरपि तत्साहित्यज्ञानपरौ च। अनुरूपेऽनभिमतिरननुरूपे चाभिमतिश्च दृश्यत इति तद्व्युदासाय अभिमतानुरूपशब्दौ।

இத்தால் பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே ஸர்வாத்மாக்களுக்குங் கூட உஜ்ஜீவநஹேதுவான கு$_3$ணபூர்ணனுமாய், பிறருடைய தே$_3$ாஷம் தட்டாதபடியான ஹேயராஹித்யத்தையுமுடையவன் என்கிறது. (நாராயண) ப$_4$க$_3$வச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$த்திலே ஸர்வமுமில்லையோ? இனி நாராயணஶப்$_3$த$_3$ாபேக்ஷை உண்டோ? என்னில்: 12. "अन्यत्र ह्युपचारतः" (அந்யத்ர ஹ்யுபசாரத:) என்கிறபடியே ப$_4$க$_3$வச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$த்துக்கும் ப்$_3$ரஹ்மஶப்$_3$த$_3$த்தோபாதி வ்யக்த்யந்தரங்களிலே ஔபசாரிகமாகவாகிலும் ப்ரயோக$_3$முண்டு. அதுவுமின்றியே அநந்யபரமான நாராயணாநுவாகஸித்$_3$த$_4$மாய், யோக$_3$ரூடி$_4$யாலே நாராயணபத$_3$ம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கே வாசகமாயிருக்கும்; அத்தாலே விஶேஷிக்கிறது. ஆக, "ப$_4$க$_3$வந் நாராயண" என்று; ஸமஸ்தகல்யாணகு$_3$ணாத்மகனாய், உப$_4$யவிபூ$_4$திநாத$_2$னான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

பிராட்டிதிருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிறாராகில், இவ்விடத்தில் இது சொல்லவேண்டுவானென்னென்னில்: ஆற்றுக்கு ஸஹ்யம் போலேயும், விளைநிலத்துக்கு ஏரிக்கட்டு போலேயும், இவளுடைய கல்யாணகு$_3$ணங்களுக்கு அடியான கல்யாணகு$_3$ணயோக$_3$த்தையும், இவளுடைய விபூ$_4$திக்கு அடியான உப$_4$யவிபூ$_4$தியோக$_3$த்தையும் சொல்லுகிறது. அவனைச் சொல்லும்போது 13. "श्रीमान्" (ஶ்ரீமாந்

* द्विषट्कः—द्वादशाक्षरः तदवयवभूतभगवच्छब्दद्योतितः। अष्टार्णः—अष्टाक्षरः नारायणशब्दद्योतितः। तत्साहित्यं—लक्ष्मीसाहित्यमित्यर्थः॥

என்னவேண்டினவோபாதி இவளைச் சொல்லும்போதும் 14. "विष्णुपत्नी" (விஷ்ணுபத்நீ) என்னவேண்டியிறே இருப்பது. நிரூபகத்தையொழிய நிரூப்யத்துக்கு ஸ்தி$_2$தியில்லாதவோபாதி, நிரூப்யத்தையொழிய நிரூபகத்துக்கும் ஸ்தி$_2$தியில்லையே.

(அபி$_4$மத) ஏவம்வித$_4$னாயிருந்துள்ள இவனுக்கு அபி$_4$மதமாயிருக்கை. (அநுரூப) ராஜாக்கள் நீசஸ்த்ரீ காற்கடையிலே துவளுமாபோலே அபி$_4$மதமேயாகிலும் அநநுரூபமாயிருப்பன உண்டு. அங்ஙனன்றிக்கே. † "உனக்கேற்கும்" என்னும்படியே அநுரூபமாயிருக்கை. இப்படி அபி$_4$மதமாய் அநுரூபமாயிருக்கிறவை எவையென்னில்: ஸ்வரூப ரூப கு$_3$ண விப$_4$வைஶ்வர்ய ஶீலாதி$_3$கள். அவனுக்கு இவள் ஸ்வரூபம் அபி$_4$மதமாயிருக்கையாவது, — இவள் ஸ்வரூபம் அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு த$_4$ாரகமாயிருக்கை. ராவணன் மாயாஶிரஸ்ஸைக் காட்டினபோதும், இந்த்$_3$ரஜித்து மாயா ஸீதையைக் காட்டினபோதும், இருவரும் மெய்யென்று ப்$_4$ரமிக்கச்செய்தே அந்யோந்யம் த$_4$ரித்துக்கிடந்தவிடம் ஸ்வரூபஸத்தையாலேயிறே. அவன் ஸ்வரூபம் இவளுக்கு த$_4$ாரகமாகிறது ஸ்வரூபத:; இவள் ஸ்வரூபம் அவனுக்கு த$_4$ாரகமாகிறது அபி$_4$மதத்வத்தாலே. அநுரூபமாகையாவது,—15. "यथा सर्वगतो विष्णुस्तथैवेयं" (யத$_2$ா ஸர்வ க$_3$தோ விஷ்ணுஸ் ததை$_2$வேயம்) என்றும், 16. "त्वया च विष्णुना चाम्ब" (த்வயா ச விஷ்ணுநா சாம்ப$_3$) என்றும், 17. "युक्ता रामस्य भवती" (யுக்தா ராமஸ்ய ப$_4$வதீ) என்றும், 18. "तवैवोचितया" (தவைவோசிதயா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவளுடைய ஸ்வரூபம் அவனோடொக்கச் சொல்லலாம்படியிருக்கை. (ரூப) ரூபமாவது விக்$_3$ரஹம். ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னவநந்தரம் ஸ்வரூபகு$_3$ணங்களைச் சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க, விக்$_3$ரஹத்தைச் சொல்லிற்று, ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாஶ்ரிதமான கு$_3$ணங்களுக்கும் ப்ரகாஶகமாகை

† திருவாய் 10-10-6.

स्वरूपरूपगुणविभवैश्वर्य-

ஸ்வரூபரூபகு3ணவிப4வைஶ்வர்ய-

रूपानन्तरगुणशब्दस्सौन्दर्यादिपरः ।

யாலே. ஸ்வரூபம் அபி4மதமாகாநின்ருல் ரூபம் அபி4மதமென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே. அதுதான் § ஸ்வரூபாஶ்ரிதமென்றிறே அபி4மதமாயிற்று. ரூபம் அபி4மதமாகையாவது. / "அகலகில்லேனிறையும்" என்று அவள் துணுக்குத் துணுக்கென்னும்படியான அவன்தானும் மேல் விழும்படியாயிருக்கை. || "மெல்லியல்தோள் தோய்ந்தாய்" ‡ "மாமலர்மங்கை மணநோக்கமுண்டான்" என்று அவனுக்கு * உண்ணும் சோறு பருகுநீரும் இவள் வடிவேயாயிறே இருப்பது. இது அநுரூபமாகையாவது,—ஶீலத்தாலும், வயஸ்ஸாலும் வ்ருத்தத்தாலும், துல்யமாயிருக்கை. (கு3ண) ரூபாநந்தரபா4வித்வத்தாலே இதுதான் ஸௌந்த3ர்யாதி3களாகக் கடவது. இவையும் ரூபத்துக்கு நிறங்கொடுத்து, போ4க3வர்த்த4கங்களுமாயிருக்கையாலே அபி4மதமாயிருக்கும். அத ஏவ அநுரூபமாயிருக்கும். (விப4வ) 19. "**अर्थो विष्णुरियं वाणी**" (**அர்த்தோ2 விஷ்ணுரியம் வாணீ**) என்று அர்த்த2ாம்ஶம் அவனதாய், ஶப்3த3ாம்ஶம் இவளதாயிருக்கை. 20. "**पुन्नामा भगवान् हरिः स्त्रीनाम्नी लक्ष्मीः**" (**புந்நாமா ப4க3வாந் ஹரி: ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீ:**) என்னும்படி புல்லிங்க3பத3ார்த்த2ங்கள் அவனதாய், ஸ்த்ரீலிங்க3பத3ார்த்த2ங்கள் இவளதாயிருக்கை. 21. "**सर्वान् भोगान् परित्यज्य**" (**ஸர்வாந் போ4க3ாந் பரித்யஜ்ய**) என்று ஸர்வபோ4க3ங்களையும் விட்டுக் காடேறப் புறப்பட்டாள் என்கையாலே லீலோபகரணங்களும் போ4கோ3பகரணங்களும் அவன் விபூ4தியிலும் விஞ்சியிருக்கை. அவையாவன,—‡ "முற்றிலும் பைங்கிளியும் பந்துமூசலும் பேசுகின்ற சிற்றில்

---

§ (பா)ஸ்வரூபாஶ்ரய / திருவாய் 6-10-10. || திருவாய் 8-10-1.
* திருவாய் 6-7-1. ‡ பெரியதிரு 3-7-8.

மென்பூவையும் விட்டகன்ற செழுங்கோதை" / "பூவை பைங்கிளிகள் பந்து தூதை பூம்புட்டில்கள்" என்னுமவையும், ஸ்ரக்சந்த3நாதி3களும். இவைதான் ஸாமாந்யமாயும், அந்த:புரபரிகரமாயுமிருக்கும். அங்ஙனன்றியே, 22. "**यो यो जगति पुंभावः**" (**யோ யோ ஜக3தி பும்பா4வ:**) 23. "**शेषित्वे परमः पुमान्**" (**ஶேஷித்வே பரம: புமாந்**) என்னும்படியே ஸவிபூ4திகனான ஈஶ்வரன் என்றுமாம். இது அவனுக்கு அபி4மதமாகிறதும் அந்த:புரபரிகரமாகையாலே. (**ஐஶ்வர்ய**) அதாவது,— ஸகலபத3ார்த்த2 நியமநஸாமர்த்2யம். த்ரிவித4 சேதநரையும் ஸ்வரூபேண நியமிக்கும்; ஈஶ்வரனை ப்ரணயித்வத்தாலே நியமிக்கும். நியமிக்கும் ப்ரகாரமென்னென்னில்: ப3த்3த4ரைக் கர்மாநுகு3ணமாக நியமிக்கும். நித்யமுக்தரை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நியமிக்கும். ஈஶ்வரனை ரக்ஷணாநுகு3ணமாக நியமிக்கும். இதுதான் அபி4மதமாகிறதும் புருஷோத்தமத்வ ஸூசகமாகையாலே. ப்ரணயினியினுடைய நியமனம் ப்ரணயிக்குப் பும்ஸ்த்வாவஹமாயிருக்குமிறே. இது ஜ்ஞாநாதி3கு3ணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (**ஶீல**) ஶீலம் ராக்ஷஸிகள் பக்கல் ப்ரஸித்3த4ம். ராவணனைக் குறித்து 24. "**मित्रमौपयिकं कर्तुं**" (**மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்**) என்றும், 25. "**विदितः स हि धर्मज्ञः**" (**விதி3தஸ் ஸ ஹி த4ர்மஜ்ஞ:**) என்றும், ராக்ஷஸிகளைக் குறித்து 26. "**भवेयं शरणं हि वः**" (**ப4வேயம் ஶரணம் ஹி வ:**) என்றும், 27. "**राजसंश्रयवश्यानां**" (**ராஜஸம்ஶ்ரய வஶ்யாநாம்**) என்றும், 28. "**पापानां वा शुभानां वा**" (**பாபாநாம் வா ஶுபா4நாம் வா**) என்றும் திருவடியோடே § மறுதலைத்து ரக்ஷித்தாளிறே. இக்கு3ணம் அபி4மதமாகிறது, — தனக்கு ஸ்வரூபமான ரக்ஷணத்துக்கு உபயோகி3யாகையாலே. 'ஆதி3' ஶப்3த3த்தாலே அநுக்தமான கு3ணவிஶேஷங்களை நினைக்கிறது. ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனைப் பேசிலும் இவளைப் பேசிமுடியாது என்கை. (**அநவதி4காதிஶய**) இவை

/ திருவாய் 6-7-3. § (பா) மலைந்தும்.

शीलाद्यनवधिकातिशयासङ्ख्येयकल्याणगुणगणाम्, पद्मवनालयाम्, भगवतीम्, श्रियम्, देवीम्, नित्यानपायिनीम्, निरवद्याम्, देवदेवदिव्यमहिषीम्, अखिलजगन्मातरम्,

ஶீலாத்3யநவதி4காதிஶயாஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணக3ணாம், பத்3மவநாலயாம், ப4க3வதீம், ஶ்ரியம், தே3வீம், நித்யாநபாயிநீம், நிரவத்3யாம், தே3வதே3வதி3வ்யமஹிஷீம், அகி2லஜக3ந்மாதரம்,

---

परत्वसौलभ्यकोटिनिविष्टगुणजातप्रदर्शनार्थौ ऐश्वर्यशीलशब्दौ। अनवधिकेत्यादि स्फुटार्थः। परत्वसौलभ्ययोस्समाख्याः प्रमाणयति पद्मेत्यादिभिश्चतुर्भिः पदैः। सदा अपराधानभिज्ञतायै नित्यानपायिनीमिति पदं। दौर्लभ्यरूपावद्यरहिता निरवद्या। कृताभिषेका महिषी। अतः अप्रतिहतचिकीर्षिता। अखिलशब्दः स्वान्तर्भावपरः। न ह्यसद्वर्जितमिति भावः॥

தான் ஓரொன்றே அபரிச்சே2த்3யமாயிருக்கும். (**அஸங்க்2யேய**) எண்ணிறந்திருக்கை. (**கல்யாண**) 29. "**इयं तु भवतो भार्या दोषैरेतैर्विवर्जिता**" (**இயம் து ப4வதோ பா4ர்யா தே3ாஷைரேதைர் விவர்ஜிதா**) என்கிறபடியே உள்ளதெல்லாம் அழகியதாயிருக்கை. இவள் கு3ணங்களுக்கு வ்யாவர்த்தகம் அவன் கு3ணங்கள். அவன் கு3ணங்களுக்கு தே3ாஷமேதென்னில், அவனுக்கு ஸ்வரூபாநுப3ந்தி4யான நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டு. 30. "**क्रोधमाहारयत्**" (**க்ரோத4மாஹாரயத்**) என்று கோபத்தை அருளப்பாடிட்டுக் கார்யம் கொள்ளவேண்டும் த3ஶையுண்டு. அதுதானும் இவளுக்கு இன்றிக்கேயிருக்கை. (**கு3ணக3ணாம்**) இவைதான் திரள் திரளாயிருக்கை.

(**பத்3மவநாலயாம்**) பத்3மஶப்3த3ம் மங்க3ளங்களுக்கு உபலக்ஷணமாய், 'ஸர்வமங்க3ள நிவாஸிநீ' என்கை. அங்ஙனன்றியே, 31. "**सर्वगन्धः**" (**ஸர்வக3ந்த4:**) என்கிற வஸ்துவையும் ஸ்வஸம்ப2ந்த4த்தாலே பரிமளிதமாக்குகை

என்றுமாம். பத்3மஶப்3த3த்தாலே போ4க்3யதையைச் சொல்லிற்ருய், அத்தாலே நிரதிஶயபோ4க்3யபூ4தை என்றுமாம். பரிமளமிறே இவள் வடிவுக்கு உபாத3ானம். 32. "**सर्वगन्धः सर्वरसः**" (**ஸர்வக3ந்த4ஸ் ஸர்வரஸ:**) என்னும் இவையிரண்டும் இத்தலையிலே கிடந்தபடி. (**ப4க3வதீம்**) ப4க3வச்ச2ப்3த3ம் பூஜ்யவாசி. 12. "**तत्र पूज्यपदार्थोक्ति परिभाषासमन्वितः। शब्दोऽयं नोपचारेण**" (**தத்ர பூஜ்யபத3ார்த்தே2ாக்தி பரிபா4ஷாஸமந்வித:। ஶப்3தே3ாऽயம் நோபசாரேண**) என்கிறவனுக்கும் பூஜ்யையாயிருக்கை. ஆக, (**பத்3மவநாலயாம் ப4க3வதீம்**) என்கிற இத்தால் தன்வழியாக அவனைப் பற்றிஞல் குற்றம் பாராதபடி அவனைத் தன் போ4க்3யதையாலே துவக்கிப் பொறுப்பிக்குமவளென்கை. (**ஶ்ரியம்**) தன்னைப்பற்றி ஸர்வமும் உண்டாம்படியாய், தான் அவனைப்பற்றி உளளுமாயிருக்கை. இதிலே நிருக்தி ப்ரக்ரியையும் நடக்கக்கடவது. (**தே3வீம்**) வடிவில் புகரிருக்கிறபடி. அவனேட்டைச் சேர்த்தியாலே த்3யோதமானையாயிருக்கிறவளை. (**நித்யாநபாயிநீம்**) 15. "**विष्णोः श्रीरनपायिनी**" (**விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ**) என்கிறபடியே அவனேடுண்டான நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே அபாயமின்றியேயிருக்கை. **அபாய:**—விஶ்லேஷ: (**நிரவத்3யாம்**) கீழ்ச்சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் ஸ்வார்த்த2மாயிராதே அத்தலைக்கேயாம்படியிருக்கை. ஏதேனுமொன்று 'எனக்கு' என்கை அவத்3யம். 'பிறர்க்கு' என்கை நிரவத்3யம். இனி விஷயவிபா4க3மேயுள்ளது. அது வகுத்த விஷயமாமித்தனையே வேண்டுவது. அவன்தானும், தன்னையும் தன் உடைமையையும் 32. "**भक्तानां**" (**ப4க்தாநாம்**) என்றிறே இருப்பது. (**தே3வதே3வதி3வ்யமஹிஷீம்**) ஸர்வேஶ்வர ஸாம்ராஜ்யத்திலே *தேவர்க்கும் தேவனுனவனேடொக்க அபி4ஷிக்தையானவள். 33. "**कृताभिषेका महिषी**" (**க்ருதாபி4ஷேகா மஹிஷீ**) (**அகி2லஜக3ந்மாதரம்**) இப்பெரிய மேன்மையைக்கண்டு இருய்க்க

---

* திருவாய் 8-1-5.

असन्मातरम् , अशरण्यशरण्याम् अनन्यशरणः शरणमहं प्रपद्ये ॥

அஸ்மந்மாதரம், அஶரண்யஶரண்யாம் அநந்யஶரண: ஶரண மஹம் ப்ரபத்3யே ॥

शरण्यं भगवन्तं अलब्धवन्तः अशरण्याः। अहमपि तेष्वेक इत्याह अनन्य इति।

வேண்டாதபடி ஸகலசேதநரோடுண்டான அவிநாபூ4த மான குடல்துடக்கைச் சொல்லுகிறது. ஸார்வபௌ4ளமன் மஹிஷி, தன் ப்ரஜை சேற்றையளைந்து மடியிலே ஏறப் புக்கால் அணைத்து உச்சிமுகக்குமித்தனையிறே. ப்ரஜை யின் பக்கல் ப்ராப்தியேயிறே ஜீவிப்பது. † அகி3லஶப்3த3த் தில் தாமும் அந்தர்ப்பூ4தராகையாலே தம்மையும் கூட்டிக் கொள்ளுகிறார், — (**அஸ்மந்மாதரம்**) என்று. (**அஶரண்ய ஶரண்யாம்**) கு3ணலேஶமாத்ரத்தாலே குற்றங்களையடையப் பொறுத்து உகக்குமவள். அங்ஙனன்றிக்கே 25. **"तेन मैत्री भवतु"** (தேந மைத்ரீ ப்4வது) என்று குற்றத்தோடே உகக்குமவள். புறம்பு புகலற்றார்க்கு ப4க3வத்3விஷயம் புகலாயிருக்கும். ப4க3வத்3விஷயத்துக்கும் புறம்பாயிருப் பார்க்கும் புகலாயிருக்கும் இவள். / "செய்தாரேல் நன்று செய்தார்" என்னுமவர் சீறிக் கையும் வில்லுமானவன் றும், இவள் திருவடிகளே புகலாயிருக்கும். "ஸர்வலோக ஶரண்யர்" என்று காளமூதித் திரிகிறவர் அஶரண்ய ரானவன்றும் இவள் ஶரண்யையாயிருக்கும். * ஶரணம் என்கிற உக்தியைப்பற்றி ஶரண்யர் அவர். ஸம்ப3ந்த4மே

---

† "அகி2ல ஶப்3த3த்தில் தாமும் அந்தர்ப்பூ4தராயிருக்கச் செய்தேயும், அகி2ல ஜக3த்தும் ஒரு தட்டும், தாம் ஒரு தட்டுமாகத் தம் பக்கலில் வாத்ஸல்யாதிஶயம் கண்டா ராகையாலே விஶேஷித்து அருளிச்செய்கிறார் அஸ்மந் மாதரம் என்று." என்று சில சுவடிகளில் பாட2மென்பர்.

/ பெரியாழ்-திரு 4-9-2. * ஸ்ரீகு3ண 50.

ஹேதுவாக ஶரண்யையாயிருக்கும் இவள். 34. **"स पित्रा च परित्यक्तः"** (ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:) 24. **"मित्रमौपयिकं कर्तुं"** (மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்) 25. **"विदितस्स हि धर्मज्ञः"** (விதி3தஸ்ஸ ஹி த4ர்மஜ்ஞ:) 27. **"राजसंश्रयवश्यानां"** (ராஜஸம்ஶ்ரய வஶ்யாநாம்) 28. **"पापानां वा शुभानां वा"** (பாபாநாம் வா ஶுப4ாநாம் வா) "அநாலோசிதவிஶேஷாஶேஷலோக **ஶரண்ய**" என்கிறபடியே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயமான ப4க3வத்3விஷயத்துக்குப் புறம்பாயிருப்பாருமுண்டோவென் னில்: (**அநந்ய ஶரணோऽஹம்**) அந்த அநந்யஶரணனா கிறேன் நான் என்கிறார். (**ஶரணம் ப்ரபத்3யே**) அஶரண் யர்க்கும் ஶரண்யரான தேவர் திருவடிகளையே உபாய மாக அத்4யவஸிக்கிறேன். அஶரண்யர்க்கும் ஶரண்யை யாவதென்னென்னில்: அகி2லஜக3ந்மாதாவாகையாலே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகப் பரிக்3ரஹிக்கும் தேவர்க்கும் பரிக்3 ரஹித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியான அபேக்ஷையை யும் பண்ணினேன். 35. **"तां पद्मनेमिं शरणमहं प्रपद्ये"** (தாம் பத்3மநேமிம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே).

இரண்டாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— (பாரமார்த்தி2க) கீழ் பிராட்டியுடைய ஶரண்யதையையும். அதுக்கடியான ஊற்றுவாயையும், தம்முடைய அநந்யக3தித்வத்தையும் சொல்லி, அவள் திருவடிகளிலே ஶரணம் புக்கு நின்றார். அநந்தரம் 'உமக்கு அபேக்ஷிதமென்' என்று பிராட்டி திருவுள்ளமாக, "கைங்கர்யருசியும் ப்ரபத்திநிஷ்டை2யும் எனக்கு உண்டாகவேணும்" என்கிறார். ஈஶ்வரன் திருவடி களிலே கைங்கர்யஸித்3தி4க்கிறே ஶரணம் புகுவது. அவ் வளவன்றிக்கே, ருசிவிஶ்வாஸங்களென்று தனித்தனியே அபேக்ஷித்துப் பெறவேண்டுவன சில அதி4காரி விஶேஷணங்களுண்டிறே. இப்போது அபேக்ஷித்துப்பெற வேண்டும்படி இதுக்குமுன்பு இவர்க்கு இன்றிக்கேயிருந் ததோ? என்னில்: உண்டானாலும், தந்தாமுக்கு என்று மில்லையாகவிறே தந்தாமை நினைத்திருப்பது.

२. पारमार्थिकभगवच्चरणारविन्दयुगलैकान्तिकात्यन्तिक-
परभक्तिपरज्ञानपरमभक्तिकृतपरिपूर्णानवरतनित्यविशदतमानन्यप्रयोजन-

2. பாரமார்த்தி$_2$க ப$_4$க$_3$வச்சரணாரவிந்த$_3$யுக$_3$ளைகாந்திகாத்-யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்தி க்ருத பரிபூர்ணாநவரத நித்யவிஶத$_3$தமாநந்யப்ரயோஜந-

---

२. किमपेक्षितमित्यत्राह पारमार्थिकेति। अनुभवविशेषणम्। परमपुरुषार्थान्तर्भूतत्वात्, स्वयं परमपुरुषार्थत्वात्, अकृत्रिमत्वाद्वा पारमार्थिकत्वम्। अकृत्रिमत्वं - निरुपाधिकत्वम्। भक्तिविशेषणं वा पारमार्थिकशब्दः। चरणारविन्देति-मातुः स्तन्यं पुत्रस्येव शेषभूतस्य प्राप्यमिति भावः। ऐकान्तिकत्वं - फलान्तरार्थत्वाभावात् भगवदेक-विषयत्वम्। आत्यान्तिकत्वं—अत एव सदानुवृत्तिः। नित्ययुक्त इति यावत्॥

उत्तरोत्तरसाक्षात्काराभिनिवेशः परभक्तिः। साक्षात्कारः पर-ज्ञानम्। उत्तरोत्तरानुभवाभिनिवेशः परमभक्तिः। परिपूर्णत्वादिपद-षटमनुभवविशेषणम्। परव्यूहादिसर्वावस्थभगवद्विषयत्वं परिपूर्णत्वम्। सकृत्त्वव्यावृत्त्यर्थं अनवरतत्वम्। अविरतेच्छावधिमत्त्वव्युदासाय नित्यत्वम्। विरतनित्यत्वव्युदासाय अनवरतत्वम्। स्नानाग्निहोत्रादिकं हि विरतनित्यम्। परोक्षत्वव्युदासाय विशदतमत्वम्। प्रयोज-नान्तरार्थत्वव्युदासाय अनन्यप्रयोजनत्वम्। तत्र हेतुः—अनवधिकाति-शयप्रियत्वम्। प्रयोजनान्तरार्थत्वाभावेऽपि सावधिकातिशयप्रियत्व-व्युदासार्थं अनवधिकातिशयप्रियत्वमुक्तम्। ईदृशानुभवेन जनिता

வ்யா:—(பாரமார்த்தி$_2$க) 'அர்த்த$_2$ம்' என்று ப்ரயோ ஜனத்துக்கும் மெய்க்கும் பெயர். இது பரப$_4$க்திக்கு விஶேஷணமானபோது, அதனுடைய அக்ருத்ரிமத்வம் சொல்லுகிறது. திருவடிகளுக்கு விஶேஷணமானபோது

அதினுடைய பரமப்ரயோஜநத்வம் சொல்லுகிறது. இப்பிரிவுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்: ப$_4$க்தி விஷயமானபோது திருவடிகள் பரமப்ரயோஜநமாகக் கடவது. திருவடிகள் விஷயமானபோது, ப$_4$க்தி அக்ருத்ரிமையாகக் கடவது. **(ப$_4$க$_3$வச்சரணாரவிந்த$_3$)** கீழ்ச்சொன்ன ப$_4$க$_3$வச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$ம் ஸர்வோத்கர்ஷ வாசி. இது கு$_3$ணயோக$_3$த்தால் வந்த ரஸ்யதையைச் சொல்லுகிறது. கு$_3$ணங்களும் போ$_4$க்$_3$யமாயிருக்கையாலே பரமப$_4$க்திஜநகம். **(சரணாரவிந்த$_3$)** விக்$_3$ரஹவத்தையால் வந்த போ$_4$க்$_3$யதை சொல்லுகிறது. **(யுக$_3$ள)** சேர்த்தியால் வந்த போ$_4$க்$_3$யதை. **(ஐகாந்திக)** ஏகமே அந்தமாயிருக்கை. அதாவது — வேறொரு விஷயத்தையுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கை. **(ஆத்யந்திக)** அந்தத்தை அதிக்ரமித்திருக்கை. அதாவது — நித்யமாயிருக்கை. **(பரப$_4$க்திபரஜ்ஞாநபரமப$_4$க்தி)** பரப$_4$க்தியாவது -- ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸுக$_2$து$_3$:க்க$_2$ராம்படியான ப்ரேமவிஶேஷம். பரஜ்ஞாநமாவது— இதினுடைய விபாகத$_3$ஶையான ஸாக்ஷாத்காரம். பரமப$_4$க்தியாவது—க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத த$_3$ஶை. **"உப$_4$யபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய"** என்கிறபடியே ஜ்ஞாநகர்மங்களாலே ஸம்ஸ்க்ருதாந்த:கரணனாய், ப$_4$க்தி பிறந்து, அதினுடைய விபாகத$_3$ஶை பரமப$_4$க்தியாகக் கடவது உபாஸகனுக்கு. இவர்க்கு அந்த ஸ்த$_2$ானத்திலே ப$_4$க$_3$வத$_3$நுக்$_3$ரஹம் நிற்க, மேலுள்ள த$_3$ஶைகளை அபேக்ஷிக்கிறார். **(க்ருத)** இவற்றாலே பண்ணப்பட்ட. **(பரிபூர்ண)** பரிபூர்ணமாகையாவது ஸ்வரூபரூபகு$_3$ண விபூ$_4$திகளித்தனையும் ஒருகாலே அநுப$_4$வவிஷயமாகை. **(அநவரத)** அவிச்சி$_2$ன்னமாயிருக்கை. அதாவது — இடைவிடாதே செல்லுகை. **(நித்ய)** யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவியாயிருக்கை. **(விஶத$_3$தம)** விஶத$_3$மாவது—பரப$_4$க்தித$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். விஶத$_3$தரமாவது—பரஜ்ஞாநத$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். விஶத$_3$தமமாவது—பரமப$_4$க்தித$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். **(அநந்யப்ரயோஜந)** 'அநுப$_4$வஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் வேண்டா; இதுதானே அமையும்'

अनवधिकातिशयप्रियभगवदनुभवजनितानवधिकातिशयप्रीतिकारिताशेषा-
वस्थोचिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकैङ्कर्यप्राप्त्यपेक्षया पारमार्थिकी भग-
वच्चरणारविन्दशरणागतिर्यथावस्थिता अविरताऽस्तु मे॥

३. अस्ते ते॥

அநவதி4காதிஶயப்ரியப4க3வத3நுப4வஜநிதாநவதி4காதிஶய -
ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோ2சிதாஶேஷஶேஷதைகரதிரூப -
நித்யகைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா பாரமார்த்தி2கீ ப4க3வச்சரணார-
விந்த3ஶரணாக3திர் யதா2வஸ்தி2தா அவிரதாऽஸ்து மே ॥

3. அஸ்து தே ॥

अनवधिकातिशयप्रीतिः—"अहो मया ईदृशानुभवो लब्धः" इति पूर्वानु-
भवलब्धविषयनिरवधिकातिशयानुकूलप्रीतिसन्तानरूपा। तया अनु-
कारितम्। अशेषावस्थाः—आस्थानान्तःपुरस्थित्यादयः। अशेषशब्दः-
छत्रचामरकलाचीपादुकाग्रहणताम्बूलदानादिपरः। अनन्तवैनतेयादीनां
सर्वविधकैङ्कर्यप्राप्तावपि कैङ्कर्यं प्रतिनियतम् दृश्यते। तत्कथमिति
शङ्कायामाह रतिरूपेति। स्वेन कृतत्वेऽपि परप्रीतिरेव फलम्।
"प्रहर्षयिष्यामि" इति ह्युच्यते। तस्मादन्यकृतत्वेऽपि कैङ्कर्यस्य तज्ज-
नितपरप्रीतिं दृष्ट्वा स्वकृतत्वे सतीव प्रीतिस्सर्वेषां जायत इति तादृश-
प्रीतिरूपं कैङ्कर्यमित्यर्थ इति मन्त्रचतुर्थ्यर्थोक्तिः। पारमार्थिकीति
तमःकार्यव्युदासाय। आनुकूल्यादिशरीरवती च सा। तद्धि तस्या
उपायान्तरेभ्यो व्यावृत्तं स्वरूपम्। यथावस्थितेति रजःकार्यव्युदासाय।
प्रपत्तव्यविषयसंबन्धरूपः प्रकारः। तत्साहित्यमभिप्रेतम्। अविरता
आफलसिद्धेरविश्रान्ता। अव्यवहितसाधनमित्यर्थः। व्यवहितसाधनं
हि मध्ये साधनान्तरप्राचुर्ये स्वयं विरतं स्यात्। साक्षादस्तु मे।

३. अस्तु त इति—"तेन मैत्री भवतु ते" इत्यादिमानगत्या
निश्चित्येति केचित्।

என்னும்படியிருக்கை. (அநவதி4காதிஶயப்ரிய) அநவதி4க
மான அதிஶயத்தை உடைத்தான ப்ரீதி. (ப4க3வத3நுப4வ)
சரமஶரீராவஸாந ஸமநந்தரமாக அர்ச்சிராதி3க3தியாலே
போய்ப் பரமபத3த்தில் அநுப4விக்கும் அநுப4வம். (ஜநிதா
நவதி4காதிஶயப்ரீதிகாரித) அத்தால் பிறந்த ப்ரீதியாலே
பண்ணுவிக்கப்பட்ட; ஸ்வார்த்த2ஙிஜந்தோ வா. (அஶே-
ஷாவஸ்தோ2சித) ஸர்வாவஸ்தை2களிலும் அனுகூலமா
யிருக்கை. (அஶேஷஶேஷதைகரதிரூப) 36. "निवासशय्या"
(நிவாஸஶய்யா) இத்யாதி3ப்படியே ஸர்வவித4ஶேஷதை
யிலுமுண்டான அபி4நிவேஶத்தையே வடிவாக உடைத்தா
யிருக்கை. (நி த் ய) அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமாயிருக்கை.
(கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா) கைங்கர்யப்ராப்தியிலுண்டான
அபேக்ஷையாலே. (பாரமார்த்தி2கீ) ஆர்த்தரூபமாயிருக்கை.
(ப4க3வத்) ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களால் பூர்ணமான விஷய
மாகையாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமான உபாயபௌஷ்
கல்யம் சொல்லுகிறது. (சரணாரவிந்த3) விக்3ரஹத்தி
னுடைய பரமோபாயத்வம் சொல்லுகிறது. (ஶரணாக3தி:)
ஸலக்ஷணமாயிருக்கை. (யதா2வஸ்தி2தா) உபாயாந்தரங்களு
டைய அநுபாயத்வபு3த்3தி4பூர்வகமாக அத்தைப் பற்றுகை
போலே காணும். அதாகிறது, — பற்றி விடுகையுமன்
றிக்கே, பற்றிப்பற்றுகையுமன்றிக்கே "ஸ்நாத்வா பு4ஞ்ஜீத"
என்னுமாபோலே விட்டுப்பற்றுகை. (யதா2வஸ்தி2தா)
என்றது இருந்தபடியே என்றபடி. இது இப்படிப்போலே
காணுமிருப்பது. ரஹஸ்யமாகையாலே நேராக வெளியிடா
தொழிகிறார். (அவிரதாऽஸ்து மே) அநந்யக3தியாயிருந்
துள்ள எனக்கு யாவத்ப்ராப்தி விச்சே2த3மின்றிக்கே
யொழியவேணும்.

மூன்றாவது சூர்ணை வ்யா:— (அஸ்து தே) பிராட்டி
அருளிச்செய்கிறார், — உமக்கு அப்படியே உண்டாயிடுக.

४. तयैव सर्वं संपत्स्यते ॥

५. अखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानस्वेतरसमस्तवस्तुविलक्षण - ज्ञानानन्दैकस्वरूप!

4. தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே ॥

5. அகி₂லஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதர ஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷண ஜ்ஞாநாநந்தை₃க ஸ்வரூப!

---

४. स्वसंबन्धिसंबन्धिनिस्तरणमपि सर्वशब्दाभिप्रेतम् ॥

५. अथ द्वयस्थं नारायणशब्दं विवृणोति-अखिलेत्यादिना। तत्र प्रथमपदेन नारशब्दवाच्यानां धर्म्युच्यते। अखिलशब्दः चिदचिद्गतक्लेशादिभौमविकारादिहेयपरः। प्रत्यनीकेति-न केवलं विरहमात्रमित्यर्थः। आनन्दकल्याणशब्दौ स्वपरापेक्षया अनुकूलपरौ। आनन्दविवरणं वा कल्याणशब्दः। कल्याणानां गुणानामेकास्पदमिति वा कल्याणैकतानशब्दार्थः। यद्वा स्वसंबन्धिनामपि मङ्गलावहता कल्याणशब्दार्थः। एकशब्देन प्रदेशभेदेन जडत्वप्रतिकूलत्वव्युदासः ॥

நாலாவது சூர்ணை வ்யா:— (தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே) அப்படிப்பட்ட உபாயந்தன்னாலேயே பரப₄க்தி தொடக்கமாகக் கைங்கர்யமீருக நடுவுள்ள த₃ஶைகளடைய உண்டாகக்கடவது.

ஐந்தாவது சூர்ணை அவ:— மேல் ஆஶ்ரயணீயவஸ்து நிர்த்தே₃ஶம் பண்ணுகிறார். ஆஶ்ரயணீயனானவன் நாராயணனிறே. அதில் நாரஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் மேல் சொல்லுவதாகக்கோலி, அதுக்கு ஆஶ்ரயமாய் அயநஶப்₃த₃ார்த்த₂மான தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபத்தை முதலிலே அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(அகி₂லஹேயப்ரத்யநீக) 37."निर्गुण" (நிர்க்கு₃ணம்) என்கிற வஸ்து இருக்கிறபடி. ஹேயங்களாவன,—அசித்₃க₃தமான பரிணாமமும், சேதநக₃தமான து₃:க்க₂ாஜ்ஞாநாதி₃களும், நித்யமுக்தர் பக்கலுண்டான பாரதந்த்ர்யமும். அகி₂லஶப்₃த₃த்தாலே உப₄யவிபூ₄தியிலுண்டான சேதநாசேதநங்களைச் சொல்லுகிறது. பாரதந்த்ர்யம் ஹேயமாமோவென்னில்: புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்₃பே₄த₃மும் ஸ்த்ரீக்கு ஶ்மஶ்ருஸம்யோக₃மும்போலே பரதந்த்ரனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹேயம். அப்படியே ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்குப் பாரதந்த்ர்யம் ஹேயமாகக்கடவது. ப்ரத்யநீகத்வமாவது, — பதா₃ர்த்த₂ாந்தரஸம்ஸர்க்க₃ாப₄ாவாத₄ாரத்வம். ஆஶ்ரிதருடைய ஹேயநிரஸநத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரத்யநீகத்வமென்றுமாம். (கல்யாணைகதாந) கல்யாணைகவிஸ்தார. அக₂ண்டை₃கரஸம் போலே இஶ்ஶப்₃த₃ம். (ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண) அத ஏவ ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண. (அநந்த) த்ரிவித₄பரிச்சே₂த₃ரஹித. விபு₄த்வாத் தே₃ஶபரிச்சே₂த₃ராஹித்யம். நித்யத்வாத் காலபரிச்சே₂த₃ராஹித்யம். ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகார்யந்தரமில்லாதபடி நிற்கையாலே ஸத்₃ருஶவஸ்த்வப₄ாவத்தாலே வஸ்துபரிச்சே₂த₃ராஹித்யம். * துலையாலேயாதல், ப்ரஸ்த₂ாதி₃களாலேயாதல் வரும் பரிச்சே₂த₃ராஹித்யத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (ஜ்ஞாநாநந்தை₃கஸ்வரூப) அநந்யாதீ₄நப்ரகாஶத்வாஹ்லாத₃கரத்வஜ்ஞாநமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ:—ஜ்ஞாநாநந்தை₃கஸ்வரூப: ; அதாவது,—ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுக₂ரூபத்வங்களே ஸ்வரூபமாயிருக்கை. இப்படி தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், நாரஶப்₃த₃வாச்யங்களில் ஸ்வரூபகு₃ணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய் பஞ்சோபநிஷண்மயமான தி₃வ்ய

---

* துலை-தராசு, ப்ரஸ்த₂ம்-படிக்கல்; பரிமாணத்தையளக்கும்படி முதலான பாத்ரமுமாம்.

स्वाभिमतानुरूपैकरूपाचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्यनिरवद्यनिरतिशयौज्ज्वल्य - सौन्दर्यसौगन्ध्यसौकुमार्यलावण्ययौवनाद्यनन्तगुणनिधिदिव्यरूप ! स्वाभाविकानवधिकातिशयज्ञानबलैश्वर्य -

ஸ்வாபி4மதா நுரூபைகரூபாசிந்த்யதி3வ்யாத்3பு4த நித்ய நிரவத்3ய நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்த3ர்ய ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌ குமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்3யநந்தகு3ணநிதி4தி3வ்யரூப ! ஸ்வாப4ாவிகாநவதி4காதிஶய ஜ்ஞாநப3லைஶ்வர்ய-

---

अथ रूपम्। अभिमतानुरूपशब्दौ पूर्ववत्। एकरूपत्वं उभयलिङ्गत्वप्राप्यत्वोपास्यत्वैः। तर्कागोचरत्वं अचिन्त्यत्वम्। दिव्यशब्दद्वयं द्रव्यसंस्थानवैलक्षण्यपरम्। अद्भुतत्वं प्रतिक्षणमपूर्वत्वम्। नित्यसंस्थानत्वं नित्यत्वम्। दौर्लभ्यावद्यराहित्यं निरवद्यत्वम्। सौन्दर्यं—अवयवशोभा। लावण्यं—अवयविशोभा। आदिशब्दार्थः पीनवृत्तायतभुजत्वादि ॥

விக்3ரஹத்தை அருளிச்செய்கிறார் — (**ஸ்வாபி4மத**) கீழ்ச் சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு, கு3ணங்களிற்காட்டில் ப்ரகாஶகமுமாய், அந்தரங்க3முமாயிருக்கையாலே கு3ணங்களுக்கு முன்னே விக்3ரஹத்தை அருளிச்செய்கிறார். (**ஸ்வாபி4மத**) 38. "**इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः**" (**இச்ச2ாக்3ருஹீதாபி4மதோருதே3ஹ:**) என்கிறபடியே தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் அபி4மதமாயிருக்கை. (**அநுரூப**) ஸ்வரூபாநுப4வத்துக்குத் திரோதா4யகமாயிருக்கையன்றிக்கே, ஸ்வரூபாநுப4வத்துக்கு வர்த்த4கமாயிருக்கை. (**ஏகரூப**) ஷட்3ப4ாவ விகார ரஹிதமாயிருக்கை. 39. "**सदैकरूपरूपाय**" (**ஸதை3கரூபரூபாய**) என்றிருக்கை. (**அசிந்த்ய**) இதரஸஜாதீயதயா சிந்தயிதும் அஶக்யமாயிருக்கை. (**தி3வ்ய**)வருந்தியும் உபமானமின்றிக்கே யிருக்கை. அப்ராக்ருதமாயிருக்கை என்றுமாம். (**அத்3பு4த**) க்ஷணந்தோறும் அபூர்வமாயிருக்கை; அத ஏவ ஆஶ்சர்யாவஹமாயிருக்கை. (**நித்யநிரவத்3ய**) நித்யநிர்தோ3ஷமாயிருக்கை. அதாவது — என்றுமொக்க ஸ்வார்த்த2மாயிரா

தொழிகை. 32. "**भक्तानां**" (**ப4க்தாநாம்**) என்றிருக்கும் இருப்பு. (**நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய**) ஸர்வதேஜஸ்ஸுக்களையும் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஔஜ்ஜ்வல்யம். இத்தால் ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கும் அமைத்துக் காட்டவேண்டும்படியாயிருக்கை. இத்தால் விக்3ரஹ வைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்று. அத2 விக்3ரஹ கு3ணாஹ (**ஸௌந்த3ர்ய**) அவயவஶோபை4. (**ஸௌக3ந்த்4ய**) 31. "**सर्वगन्धः**" (**ஸர்வக3ந்த4:**) என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் பரிமளிதமாக்கவற்றாயிருக்கை. (**ஸௌகுமார்ய**) நாய்ச்சிமாரும் உறைக்கப் பார்க்கப் பொறுதபடி புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாயிருக்கை. (**லாவண்ய**) ஸமுத3ாயஶோபை4. அதாவது,—லவணம் போலே எங்குமொக்க வ்யாபித்துநின்று ரஸத்தைத் தரவற்றாயிருக்கை. (**யௌவந**) 40. "**युवाऽकुमारः**" (**யுவாऽகுமார:**) என்கிறபடியே நித்யயுவாவாயிருக்கும் பருவம். (**ஆதி3**) இவை தொடக்கமான. (**அநந்தகு3ணநிதி4**) அஸங்க்2யாதமான கு3ணங்களுக்குக் கொள்கலமாயிருக்கும். (**தி3வ்யரூப**) தி3விஸ்தி2தரூப! அதாவது,—இவ்விபூ4தியில் அடங்காதிருக்கை.

விக்3ரஹ கு3ணங்கள் விக்3ரஹத்துக்கு பூ4ஷணமாயிருக்குமாபோலே தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு பூ4ஷணமான ஸ்வரூபகு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது. (**ஸ்வாப4ாவிக**) ஜலத்துக்கு ஶைத்யம்போலே ஸ்வப4ாவஸித்3த4மாயிருக்கை. (**அநவதி4காதிஶய**) ‡ நிஸ்ஸீமமுமாய், ஆஶ்சர்யகரமுமாயிருக்கை. ப்ரத2மத்தில் ஜ்ஞாநாதி3கள் ஆறும் ஸர்வவிஷயங்கள். அவற்றில்,—(**ஜ்ஞாந**) 41. "**यो वेत्ति युगपत्सर्वं प्रत्यक्षेण सदा स्वतः**" (**யோ வேத்தி யுக3பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா3 ஸ்வத:**) என்கிறபடியே எல்லாவற்றையும் ஒருகாலே எப்போதும் உள்ளபடி அறியவற்றாயிருக்கை. (**ப3ல**) ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸர்வபதா3ர்த்த2ங்களையும் த4ரிக்கும் த4ாரணஸாமர்த்2யம். (**ஐஶ்வர்ய**) ஸமஸ்தபதா3ர்த்த2

---

‡ (பா) கு3ணங்கள் நிஸ்ஸீமங்களாய், க்3ருஹீதாம்ஶம் ஆஶ்சர்யாவஹமாயிருக்கை.

वीर्यशक्तितेजः-सौशील्यवात्सल्यमार्दवार्जवसौहार्दसाम्यकारुण्यमाधुर्य-
வீர்ய ஶக்தி தேஜ: ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய மார்த்த$_3$வார்ஜவ ஸௌஹார்த்த$_3$ ஸாம்ய காருண்ய மாது$_4$ர்ய-

---

अथ दिव्यात्मगुणाः। स्वाभाविकेत्यादि स्फुटं। षाड्गुण्यं साधारणम्। सौशील्यादिद्वादशं भक्तरक्षणासाधारणम्। सौशील्येत्यादि— शीलं हि नाम महतो मन्दैस्सह नीरन्ध्रेण संश्लेषस्वभावत्वम्। तस्य च प्रयोजनान्तरौपयिकत्वाभावात् सौशील्यम्। यद्वा ईश्वरत्वबुद्ध्या यथा आश्रितानां साध्वसं न स्यात्, यथा च स्वयमपि न स्वस्य परत्वबुद्ध्या † विलक्षणः स्यात्, तथाशीलत्वम् सौशील्यम्। वात्सल्यं दोषेऽपि गुणत्वबुद्धिः। यथा सद्यःप्रसूताया धेनोर्वत्से। इदञ्च क्षमाकाष्ठारूपं। अत एव हि पृथगनुक्तिः क्षमायाः। आश्रितविरहासहत्वं मार्दवम्। तेषत्रस्थानभयशङ्कित्वं वा। मनोवाक्कायैकरूप्यं आर्जवम्। यथा § "ऋजुबुद्धितया सर्वानाख्यातुमुपचक्रमे" इति। सौहार्द - तेषां अभिमतश्रेयोभिध्यायित्वम्। स्वसत्तानपेक्षतद्रक्षापरत्वं वा। साम्यं- जन्मवृत्तगुणवैषम्यमनपेक्ष्य सर्वेषां समाश्रयणीयत्वे, स्वीकृतानां तेषां संभावनाविशेषेषु, मनसा तद्विषयादरे च समत्वम् - तारतम्यधीरहितत्वम्। कारुण्यं - स्वार्थानपेक्षा परदुःखासहिष्णुता। माधुर्यं - हन्तुं

நியமநஸாமர்த்$_2$யம். (வீர்ய) ஸர்வத்தையும் த$_4$ரித்து நியமித்துப்போராநின்ருல் புருவம் வேராத அநாயாஸம். எல்லாவற்றையும் உண்டாக்காநின்ருல் தான் அவிக்ருதனு யிருக்கும் அவிகாரதை என்னவுமாம். (ஶக்தி) ப்ரவ்ருத்த்யுந்முக$_2$ரான சேதநர்க்கு ஶக்தியைக் கொடுத்து ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் ப்ரவர்த்தகத்வஸாமர்த்$_2$யம். அக$_4$டித க$_4$டநாஸாமர்த்$_2$யம் என்னவுமாம். ஜக$_3$து$_3$பாத$_3$னஶக்தி என்ன

---

† (पा) आविलः § ரா-ஆ-17-15.

வுமாம். (தேஜ:) பராபி$_4$ப$_4$வநஸாமர்த்$_2$யம். 42. "तमेव भान्तमनुभाति सर्वं" (தமேவ பா$_4$ந்தமநுபா$_4$தி ஸர்வம்) இத்யாதி$_3$.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனுக்கு, இனி பன்னிரண்டு கு$_3$ணம் ஆஶ்ரிதவிஷயம். (ஸௌஶீல்ய) 43. "महतो मन्दैस्सह नीरन्ध्रेण संश्लेषस्वभावत्वं-शीलं" (மஹதோ மந்தை$_3$ஸ் ஸஹ நீரந்த்$_4$ரேண ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபா$_4$வத்வம் - ஶீலம்). / அந்த மஹத்த்வம் தம் திருவுள்ளத்திலும் இன்றிக்கேயொழிகை ஸௌஶீல்யம். 44. "आत्मानं मानुषं मन्ये" (ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே) என்னுமாபோலே. (வாத்ஸல்ய) தன் ப்ரேமத்தாலே ஆஶ்ரிதக$_3$தமான தோ$_3$ஷமும் கு$_3$ணமாகத் தோற்றுகை. 45. "गोपालत्वं जुगुप्सितम्" (கோ$_3$பாலத்வம் ஜுகு$_3$ப்ஸிதம்). (மார்த்த$_3$வ) ஆஶ்ரிதவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாத திருவுள்ளத்தில் மென்மை. 46. "अनिद्रस्सततं रामः" (அநித்$_3$ரஸ் ஸததம் ராம:). (ஆர்ஜவ) ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷத்தில் தன்னுடைய மனோவாக்காயங்கள் ஏகரூபமாயிருக்கை. அதாவது, — அவர்களுக்குத் தன்னை நியமித்துக் கொடுக்கை. (ஸௌஹார்த்த$_3$) ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸர்வமங்க$_3$ளாந்வேஷணபரனாகை. "ஶோப$_4$நாஶம்ஸீதி—ஸுஹ்ருத்". (ஸாம்ய) ஜாதிகு$_3$ணவ்ருத்தாதி$_3$களைப் பாராதே அவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வத்தில் ஸமனாயிருக்கை. 47. "गुहेन सहितः" (கு$_3$ஹேந ஸஹித:) 48. "शबर्या पूजितः" (ஶப$_3$ர்யா பூஜித:). (காருண்ய) 49. "स्वार्थनिरपेक्षपरदुःखासहिष्णुत्वम्" (ஸ்வார்த்த$_2$நிரபேக்ஷபரது$_3$:க்க$_2$ாஸஹிஷ்ணுத்வம்) 50. "ऋषेर्धर्मात्मनस्तस्य कारुण्यम्" (ரிஷேர் த$_4$ர்மாத்மநஸ் தஸ்ய காருண்யம்). (மாது$_4$ர்ய) ஹந்தும் ப்ரவ்ருத்தத்வேऽபி ரஸாவஹத்வம். 51. "एह्येहि फुल्लाम्बुजपत्रनेत्र" ('ஏஹ்யேஹி பு$_2$ல்லாம்பு$_3$ஜபத்ரநேத்ர) 52. "असूर्यमिव सूर्येण निवातमिव वायुना। कृष्णेन समुपेतेन जहृषे भारतं पुरम्॥" (அஸூர்யமிவ ஸூர்யேண நிவாதமிவ வாயுநா। க்ருஷ்ணேந ஸமுபேதேந ஜஹ்ருஷே பா$_4$ரதம் புரம்॥) 31. "सर्वरसः"

/ (பா) அது தன் திருவுள்ளத்திலும் படாதொழிகை.

गाम्भीर्यौदार्यचातुर्यस्थैर्यधैर्यशौर्यपराक्रमसत्यकामसत्यसङ्कल्प -
க3ாம்பீ4ர்யௌதா3ர்ய சாதுர்ய ஸ்தை2ர்ய தை4ர்ய ஶௌர்ய
பராக்ரம ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப-

प्रवृत्तावपि रसावहत्वम्। यथा "एह्येहि फुल्लाम्बुजपत्रनेत्र" इति। गाम्भीर्य-आश्रितविषये "एवमनेन चिकीर्षितम्" इति परिच्छेत्तुमशक्यत्वम्। दीयमानगौरवसंप्रदानलाघवानपेक्षत्वं वा। औदार्य— "अन्यस्मै ददामि" इत्यभिमानविरहेण "पुत्रवत् प्राप्तं भुङ्क्ते" इति बुद्ध्या दातृत्वम्। "इदमियद्दत्तं मया" इत्यस्मरणशीलत्वं वा। यद्वा सर्वं दत्वापि "ऋणं प्रवृद्धमिव मे" इत्यतृप्तत्वं औदार्यम्। चातुर्य- आश्रितार्थेषु अजडक्रियत्वम्। यथा सानुबन्धरावणवधेन विभीषणाभिषेकः। यद्वा अश्रितदोषगोपनं वा चातुर्यम्। यथा पित्रादेरिव। स्थैर्य—"न त्यजेयं कथञ्चन" इत्यभिसन्धिमत्त्वम्। भक्तरक्षणोपयोगिगुणा द्वादश॥

अथ तत्रैव रक्षणे विरोधिनिरसनौपाधिकं त्रिकम्। धैर्य— स्वस्मिन् प्रतिपक्षागमे सति अविकृतत्वम्। यथा * "जटाचूडग्रन्थि दृढयति" इति। स्वगृह इव परबले प्रवेशसामर्थ्यं शौर्यम्। प्रवेशे सति तन्निरासकौशलं पराक्रमः। यथा † "छिन्नं भिन्नं" इत्यादि। अथ भोग्यगुणयुगम्। सत्यकामेति नित्यविभूतिमत्त्वम्। § "काम्यः स्पृहा स्मरः कामः" इत्यनेकार्थः। सत्यसङ्कल्पेति लीलाविभूतिमत्त्वम्।

(ஸர்வரஸ:) (க3ாம்பீ4ர்ய) ஆஶ்ரிதர்க்குச் செய்ய நினைத் திருக்குமவை ஒருவராலும் பரிச்சே2தி3க்க அரிதாயிருக்கை. அதாவது,—தன் கொடையின் சீர்மையும், கொள்ளுகிற வன்சிறுமையும் பாராதிருக்கை. 53. "य आत्मदा बलदाः" (ய ஆத்மதா3 ப3லதா3:) (ஔதா3ர்ய) ஆஶ்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைத் தானே இரந்து கொடுக்கை. 54. "स सर्वानर्थिनो दृष्ट्वा समेत्य प्रतिनन्द्य च" (ஸ ஸர்வாநர்த்தி2நோ த்3ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்3ய ச) 55. "उदारास्सर्व एवैते" (உதா3ராஸ் ஸர்வ ஏவைதே). (சாதுர்ய) ஆஶ்ரிததோ3ஷங் களைப் பிராட்டியும்அறியாதபடி மறைத்துக்கொண்டிருக்கை. ஆஶ்ரிதருடைய அதிஶங்கையைப் போக்கி ரக்ஷிக்கை என்னவுமாம். 56. "पादाङ्गुष्ठेन चिक्षेप संपूर्णं दशयोजनम्" (பாத3ாங்கு3ஷ்டே2ந சிக்ஷேப ஸம்பூர்ணம் த3ஶயோஜநம்) (ஸ்தை2ர்ய) ப்ரத்யூஹஶதைரபி ஆஶ்ரிதரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞா ப4ங்க3ம் ந கரோதி. 57. " न त्यजेयं कथञ्चन " (ந த்யஜேயம் கத2ஞ்சந). (தை4ர்ய) அதுக்கடியான நெஞ்சில் திண்ணிமை.

அநந்தரம் இரண்டு கு3ணம் ப்ரதிபக்ஷவிஷயம். (ஶௌர்ய) ஆஶ்ரிதவிரோதி4களை அழியச்செய்யவல்லனா யிருக்கை. (பராக்ரம) அளவற முடுகினாலும் வினைசெய்ய வல்லனாயிருக்கை. அத2வா, தை4ர்யாதி3த்ரயோ கு3ணா ப்ரதிபக்ஷவிஷயா:. (தை4ர்ய) மூலப3லே ஸந்நிஹிதேऽபி பூர்வ: க்ஷணாத் ந விஶேஷ:. (ஶௌர்ய) அவ்வளவன்றிக்கே, அநுகூல இவ தத்3ப3லப்ரவேஶநம். (பராக்ரம) 58. "प्रहर्ता च" (ப்ரஹர்த்தா ச) 59. " छिन्नं भिन्नं शरैर्दग्धम् " (சி2ந்நம் பி4ந்நம் ஶரைர் த3க்த4ம்). (ஸத்யகாம) "காம்யந்த இதி காமா:" — காம்யம் என்றது காமிக்கப்படும் விஷயத்தை. ஸத்யா: காமா: யஸ்ய ஸ: — ஸத்யகாம: । கல்யாணகு3ணங் களையும் விபூ4திகளையும் சொல்லுகிறது. ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுப4ாவ்யமான கு3ணவிபூ4திகள் என்கை. (ஸத்யஸங்கல்ப) அமோக4மான அபூர்வபே4ாக்3யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க க்ஷமனாகை. ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷண விஷயோ மநோரத2: காம: । ஸோऽப்ரதிஹதோ ப4வதீதி ஸத்யகாம: ॥ தத்3ரக்ஷணாய தே3வ மநுஷ்யாத்3யவதாரஸங்கல்போ மநோரத2: । ஸோऽப்ரதிஹதோ ப4வதீதி ஸத்யஸங்கல்ப: ॥ இக்கு3ணங்களிரண்டும் ஜக3த் ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாகையாலே மத்4யஸ்த2ஜக3த்3ரக்ஷணார்த்த2

---

* † रा-यु-९४-२२. § वैजयन्ती द्व्यक्षर १-१७.

कृतित्वकृतज्ञताद्यसंख्येयकल्याणगुणगणौघमहार्णव ! स्वोचितविविध - विचित्रानन्ताश्चर्यनित्य-

க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞதாத்3யஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ண க3ணௌக4மஹார்ணவ! ஸ்வோசிதவிவித4விசித்ராநந்தாம்சர்ய நித்ய-

---

स्वसङ्कल्पानुवर्त्युभयविभूतिमत्त्वं वा। अथ भक्तरक्षाविषयं उक्तद्वाद-शकादिविलक्षणं गुणद्वयमाह—कृतीति। आश्रितकार्यपूरणेन कृतार्थत्वं कृतित्वम्। यद्वा कृतं-क्रिया; तद्वत्त्वम्। आश्रितकर्तव्यस्य स्वयं कर्तृत्वम्। यथा *"अहं स्मरामि" इति। कृतमेव जानाति न तु करिष्यमाणांश अकृतमिति कृतज्ञः। यद्वा स्वल्पमप्याश्रितैर्यत्साधु कृतं तदेव जानाति; आश्रितकृतं दोषं स्वकृतं श्रेयश्च न स्मरतीति कृतज्ञः। एकैकगुणेष्वने-कान्तर्भावाभिप्रायो गणशब्दः। स एव ओघः-प्रवाहः, तस्य महार्णवः। न गुणायत्तं महत्त्वं, गुणास्तु स्वावस्थानाय भगवत्स्वरूपगताः; अन्यथा न स्थातुं शक्नुवन्तीति भावः॥

மாகவுமாம். (க்ருதித்வ) ஆம்ரிதர் அபேக்ஷிதம் பெற்ருல் அந்த லாப4ம் தன்னதாயிருக்கை. 60. "अभिषिच्य च लङ्कायां" (அபி4ஷிச்ய ச லங்காயாம்). இவர்கள் கர்த்தவ்யங்களை யடையத் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டிருக்கை என்னவுமாம். ஆதி3கர்மணி க்திந்நந்த:. (க்ருதஜ்ஞதா) ஒருகால் மரண மென்னும் உக்திமாத்ரத்தாலே, பின்பு செய்யும் குற்றங் கள் பாராதே அத்தையே நினைத்திருக்கை. ஆம்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும் அவற்றை மறந்து அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கை என்னவுமாம். 61. "हृदयान्नापसर्पति" (ஹ்ருத3யாந்நாபஸர்ப்பதி). ஆம்ரிதவிஷ யத்தில் தான் செய்த அபகாரத்தையே நினைத்திருக்கை என்னவுமாம். 62. "शिरसा याचतस्तस्य वचनं न कृतं मया"

---

* वराहचरमश्लोकः

(மிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா). "ஆதி3" மப்3த3த்தாலே அநுக்த கு3ணங்களை நினைக்கிறது. (அஸங்க்2யேய) இக்கு3ணங்கள் எண்ணிறந்திருக்கை. 'அந வதி4காதிமய' என்று நிஸ்ஸீமத்வம்; இத்தால் நிஸ் ஸங்க்2யேயத்வம். (கல்யாண) உள்ளதெல்லாம் நன்ரு யிருக்கை. (கு3ணக3ணௌக4) அவைதான் திரள் திரளா யிருக்கை. க்ரோத4ாதி3களும் ஆம்ரிதர்க்கு ப்ராப்யமா யிருக்கை. (மஹார்ணவ) அஸ்மந்மநோகோ3சரா: கேசிதே3வ உக்தா: ; 63. "वर्षायुतैर्यस्य गुणा न शक्याः" (வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய கு3ணு ந மக்யா:) 64. "चतुर्मुखायुः" (சதுர்முக2ாயு:).

(ஸ்வோசிதேதி) † ஏவம்வித4னைவனுக்கு மோப4ாவஹ மான திவ்யாப4ரணங்களைச் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாதி3 கள் ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அலங்காரமானவோபாதி விக்3ரஹத்துக்கு ஆப4ரணங்கள் அலங்காரமாகையாலே, அவற்றைச் சொல்லுகிருர். (ஸ்வோசித) அவயவங்கள் தான் ஒருபடி பூத்தாப்போலே தகுந்திருக்கை. (விவித4) அவைதான் நாநாவாயிருக்கை. அதாவது—கிரீடாதி3 பே4த3த்தாலே பலவகைப்பட்டிருக்கை. (விசித்ர) அங் கு3லீயகம் என்ருல், இடைச்சரி, கடைச்சரி என்னுமா போலே ஓரோ வகைகளிலே நாநாவித4மாயிருக்கை. (விவித4) முத்தின்படி மாணிக்கப்படி என்கிற விவித4 பே4த3த்தைச் சொல்லுகிறது: (விசித்ர) கிரீடாதி3நூபுராந்த மான வைசித்ர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். (அநந்தாம்சர்ய) எல்லையிறந்த ஆம்சர்யத்தை உடைத்தா யிருக்கை. ஓரோ ஆப4ரணச்சேர்த்தியை அநுப4வித்து முடிக்கவொண்ணுதிருக்கை. நிரவத்3யங்களாயிருக்குமவற் றுக்கும் காதா3சித்கமான அவத்3யங்களுண்டயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே நித்யநிரவத்3யங்களாயிருக்கை. (நித்ய)

---

† (பா) விக்3ரஹ கு3ணமான ஸௌந்த3ர்யாதி3களோ பாதி பூத்தாப்போலே சாத்தின கிரீடமகுடாதி3 தி3வ்யா ப4ரணங்களை அநுஸந்தி4த்தருளுகிருர்.

निरवद्यनिरतिशयसुगन्धनिरतिशयसुखस्पर्शनिरतिशयौज्ज्वल्यकिरीटमकुट - चूडावतंसमकरकुण्डलग्रैवेयकहारकेयूरकटकश्रीवत्सकौस्तुभमुक्तादामोदर - बन्धनपीताम्बरकाञ्चीगुणनूपुराद्यपरिमित-

நிரவத்$_3$ய நிரதிஶய ஸுக$_3$ந்த$_4$ நிரதிஶய ஸுக$_2$ஸ்பர்ஶ நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய கிரீடமகுட சூட$_3$ாவதம்ஸ மகரகுண்ட$_3$ல க்$_3$ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஶ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப$_4$ முக்தாத$_3$ாமோத$_3$ரப$_3$ந்த$_4$ந பீதாம்ப$_3$ர காஞ்சீகு$_3$ண நூபுராத்$_3$யபரிமித

अथ भूषणानि। कटकमकुटादिजातिभेदो वैविध्यम्। एकै-कावान्तरभेदपरो विचित्रशब्दः। अनन्ताश्चर्यं — निरतिशयाश्चर्यम्। उत्तरोत्तरं निरवद्यत्वमनुसन्धेयम्। विग्रहचिन्तायामपि पूर्वभाविनी हि दिव्याभरणचिन्ता। निरतिशयसुगन्धत्वादिकं — इतरभूषणवैलक्षण्यम्। "सर्वगन्धस्सर्वरसः" इत्यादिवत्। मकुटम् — किरीटाग्रावयवो नायका-धारः। यद्वा मकुटं शिरोभूषणमात्रम्। यथा "नाकुण्डली नामकुटी" [रा·बा·६·१०] इति। किरीटरूपं मकुटं किरीटमकुटम्। दिव्यशब्दः सर्वत्र अप्राकृतपरः॥

உத்பத்தி விநாஶரஹிதமாயிருக்கை. (நிரவத்$_3$ய) 65. "**स्रग्वस्त्राभरणैर्युक्तं**" (ஸ்ரக்$_3$வஸ்த்ராப$_4$ரணைர் யுக்தம்) என்கிறபடியே தி$_3$வ்யாப$_4$ரணுழ்வார்கள் சேதநராகையாலே தந்தாமுடைய ஶோபை$_4$ ஸ்வார்த்த$_2$மன்றிக்கேயிருக்கை. சேதநராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த$_2$மென்றிருக்கை அவத்$_3$யமிறே. (நிரதிஶய ஸுக$_3$ந்த$_4$) 31. "**सर्वगन्धः**" (ஸர்வக$_3$ந்த$_4$:) என்கிற விஷயத்துக்கும் ஸ்ப்ருஹா விஷயமாயிருக்கை. அதாவது, — திருவாப$_4$ரணம் சாத்தினல் திருமாலை சாத்துகை பரிமளத்துக்கு உறுப்பன்றிக்கே அலங்காரத்துக்கு உறுப்பாம்படியிருக்கை. (நிரதிஶஸுக$_2$ஸ்பர்ஶ) அல்லாத ஆப$_4$ரணங்கள் அழகுக்குறுப்பாகையாலே, பே$_4$ாக$_3$த்தில் வந்தால் கழற்றவேண்டிவரும். இவையோவென்னில், பிராட்டிமாரோட்டைக் கலவியிலும் கழற்றவேண்டாதபடி ஸ்ரக்சந்த$_3$நாதி$_3$களோபாதி அநுகூலமாயிருக்கும். (நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய) விக்$_3$ரஹ காந்தியையும் அமுக்கும் ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை உடைத்தாயிருக்கை. (கிரீட மகுட) கிரீடமாகிறது — திருவபி$_4$ஷேகத்தின் சுற்று. மகுடமாகிறது — மேலில் கவிப்பு. (சூட$_3$) * திருச்சுட்டி. (அவதம்ஸ) திருச்செவிமலர். (மகரகுண்ட$_3$ல) மகராகாரமான திருத்தோடுகள். (க்$_3$ரைவேயக) திருக்கழுத்தில் ‡ சாத்தும் திருவட்டமணி முதலானவை. (ஹார) § "பெரியவரைமார்பில் பேராரம் பூண்டு" என்னுமாபோலே திருமார்பில் மடித்துச்சாத்தவேண்டும்படியான திருவாரம். (கேயூர) திருத்தோள்வளை. (கடக) முன் கையில் சாத்தும் திருவளைகள். (ஶ்ரீவத்ஸ) திருமறு. கீழுள்ள ஆப$_4$ரணங்கள் போலே ப்ருத$_2$க்ஸ்தி$_2$தி யோக்$_3$யமன்றிக்கே ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமான ஆப$_4$ரணம். (கௌஸ்து$_4$ப) ஶ்ரீகௌஸ்துப$_4$ம். ஒரு காலமும் பிரியாதபடி அபி$_4$மதமாய், ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமாயிருக்கும் ரத்நம். (முக்தாத$_3$ாம) ஏகாவளீ, த்ரிஸரம், பஞ்சஸரம் தொடக்கமான திருமுத்துவடங்கள். (உத$_3$ரப$_3$ந்த$_4$ந) திருவுத$_3$ரப$_3$ந்த$_4$நம். ப்ரளயாபத்துக்களிலே ஜக$_3$த்தைத் திருவயிற்றிலே வைத்துப்போந்த ஆபத்ஸக$_2$த்வத்துக்குப் பட்டங்கட்டினுற்போலேயிருக்கை. (பீதாம்ப$_3$ர) ஸர்வேஶ்வரத்வ லக்ஷணமாய், திருவரை பூத்தாற்போலே ஸுஸங்க$_3$தமாய், பும்ஸ்த்வாவஹமாயிருந்துள்ள திருப்பீதாம்ப$_3$ரம். (காஞ்சீகு$_3$ண) அந்தத் திருப்பீதாம்ப$_3$ரத்துக்கு ஶோப$_4$ாவஹமாய். அந்தரங்க$_3$மாயிருந்துள்ள அரை நூல் பட்டிகை. (நூபுர) ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயத்தில் இழிவார் எல்லாருக்கும் இழியும் துறையான திருவடிகளுக்கு ப்ரகாஶகமான திருச்சிலம்பு. "ஆதி$_3$" ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே ‖ "புடையார் பொன் நூலினன்" என்கிறபடியே அநுக்தமான திருயஜ்

---

* (பா) திருச்சுட்டு. ‡ (பா) ரேக$_2$ாத்ரயங்களுக்கும் ஆப$_4$ரணமான முத்துத் திருக்கட்டு. § மூன்திருவ 55. ‖ திருவாய் 3-7-4.

दिव्यभूषण ! स्वानुरूपाचिन्त्यशक्तिशङ्खचक्रगदा[ऽसि]शार्ङ्गाद्यसंख्येय-नित्यनिरवद्यनिरतिशयकल्याणदिव्यायुध ! स्वाभिमतनित्यनिरवद्यानुरूप - स्वरूपरूपगुणविभवैश्वर्यशीलाद्यनवधिकातिशयासंख्येयकल्याणगुणगण-

தி3வ்யபூ4ஷண ! ஸ்வாநுரூப அசிந்த்ய ஶக்தி ஶங்க2 சக்ர க3த3ா[ऽஸி] ஶார்ங்க3ாத்3யஸங்க்2யேய நித்ய நிரவத்3ய கல்யாண தி3வ்யாயுத4 ! ஸ்வாபி4மதநித்ய நிரவத்3யாநுரூப ஸ்வரூபரூப கு3ண விப4வைஶ்வர்ய ஶீலாத்3யநவதி4காதிஶயாஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ணக3ண-

---

अथ दिव्यायुधानि। एकैकायुधस्य सर्वायुधकार्यशक्तिमत्त्वं अचिन्त्यशक्तिमत्त्वम्। यथा * "सहायकृत्यं किं तस्य येन सप्त महाद्रुमाः। शैलाश्च वसुधा चैव बाणेनैकेन दारिताः" इति। परशु-टङ्कखनित्रादिकार्यं एकेन सालगिरिरसातलभेदिना शरेण हि कृतम्। निरवद्यत्वं पूर्ववत्। निरतिशयकल्याणत्वं—शोभनावहत्वम्। तानि

ஞோபவீதம், கணையாழி மோதிரம் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. (அபரிமித) †"எண்ணில் பல்கலன்" என்றும் /"பலபலவேயாபரணம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவாப4ரணங்களுக்குத் தொகையில்லையென்கிறது. (தி3வ்யபூ4ஷண) ஶுத்3த4ஸத்வாத்மகமாய், தி3வ்யாவயவங்களுக்கும் ஆப4ரணங்களுக்கும் உண்டான சேர்த்தியழகுக்கும் அடியான த்3ரவ்யவைலக்ஷண்யம்.

(ஸ்வாநுரூபேதி) கீழ்ச்சொன்ன ஆப4ரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான தி3வ்யாயுத4வர்க்க3த்தைச் சொல்லுகிறது, (ஸ்வாநுரூப) கீழ்ச்சொன்ன ப3லவீர்யாதி3களையுடைய தனக்கு அநுரூபமாயிருக்கை. அத2வா, ஆஶ்ரிதவிரோதி4களை அழியச்செய்யும்போது ஆயுத4மாய், ஆஶ்ரிதரை உகப்பிக்கும்போது ஆப4ரண

---

† திருவாய் 4-3-5. / திருவாய் 2-5-6. * रा-कि ३६-८.

மாயிருக்குமென்றுமாம். (அசிந்த்யஶக்தி) ஸர்வஶக்தியினுடைய ஶக்தியைப் பரிச்சே2தி3க்கிலும் பரிச்சே2தி3க்க அரிதான ஶக்தியையுடைத்தாயிருக்கை. (ஶங்க2சக்ரக3த3ா ஶார்ங்க3) இவை அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணம். அஸிஶப்3த3ம் விது4ரமாகவே கிடக்கிறது. "பத்3யவத் க3த்3யத்துக்கும் ஒரு நியதியுண்டாயிருக்குமிறே" என்று பிள்ளை அருளிச் செய்வர். (ஆதி3) இவை முதலான. (அஸங்க்2யேய) இவை தான் எண்ணிறந்திருக்குமிறே. ஆப4ரணங்களோபாதி தி3வயாயுத4ங்களுக்கும் தொகையில்லாமையாலே ப்ரத4ாநமான சில சொன்னவித்தனை. (நித்ய) உத்பத்திவிநாஶரஹிதங்களாயிருக்கை. (நிரவத்3ய) சிந்மயராகையாலே ப்ரதிகூலநிரஸநாதி3களில் ஶக்திப்ரவ்ருத்திகள் ஸ்வார்த்த2மாயிராதே ஶேஷிக்கு உறுப்பாயிருக்கை. அத2வா, (நித்ய நிரவத்3ய) நாள் செல்ல நாள் செல்ல மழுங்குகையன்றிக்கே †"மழுங்காத வைந்நுதிய" என்கிறபடியே ஶத்ரு ஶரீரங்களில் தைக்கத் தைக்கச் சாணையிலிட்டாப்போலே கூர்மை மிக்கிருக்கை. (நிரதிஶயகல்யாண) ஸ்வஸம்ப3ந்த4த்தாலே ஸர்வமங்க3ளங்களையும் அத்தலைக்கு உண்டாக்க வற்றுயிருக்கை. அதாவது,—ஆஶ்ரித விரோதி4நிரஸநத்தில் வந்தால் ஈஶ்வரஸங்கல்பத்திலும் முற்பாடராயிருக்கை. ‡"அறமுயலாழி" யிறே. (தி3வ்யாயுத4) அப்ராக்ருத விக்3ரஹராயிருக்கை.

(ஸ்வாபி4மத நித்ய நிரவத்3யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப கு3ண விப4வைஶ்வர்ய ஶீலாத்3யநவதி4காதிஶயாஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ணக3ணேத்யாதி3) கீழ்ச்சொன்ன விக்3ரஹாதி3வைலக்ஷண்யமடையக் காட்டிலெரித்த நிலாவாகாதபடி போ4க்த்ரிகளான மஹிஷீவர்க்க3த்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத2மசூர்ணையிலும் இக்கு3ணங்கள் உக்தமாயிருக்கத் திரியட்டும் சொல்லுகிறது புநருக்தமன்றோவென்னில்: இவர் தாம் பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கிறரன்றியிலே அநுப4விக்கிரு

---

† திருவாய் 3-1-9. ‡ திருவாய் 2-10-5.

श्रीवल्लभ ! एवंभूतभूमिनीलानायक! स्वच्छन्दानुवर्तिस्वरूपस्थिति - प्रवृत्तिभेदाशेषशेषतैकरतिरूपनित्यनिरवद्य-

ஶ்ரீவல்லப$_4$! ஏவம்பூ$_4$த பூ$_4$மிநீளாநாயக! ஸ்வச்ச$_2$ந்த$_3$ாநுவர்த்தி ஸ்வரூபஸ்தி$_2$தி ப்ரவ்ருத்தி பே$_4$த$_3$ாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்ய நிரவத்$_3$ய-

---

आभरणकोटावपि हि निविशन्ते। अथ दिव्यमहिषीविशेषणानां पूर्ववदर्थः। अथातिदेशः एवमिति। लक्ष्म्यपेक्षया भूम्यादीनामपि शेषत्वाभिप्रायेण पृथगुक्तिः। यथा—/ याभिस्त्वं स्तनबाहुदृष्टिभिरिव स्वाभिः प्रियं श्लाघसे" इति ॥

अथ परिजनः। सजातीयविजातीयव्यावर्तकाकारविशिष्टं स्वरूपम्। तस्य प्रतिनियतकालसंबन्धः स्थितिः। ईश्वरेच्छां ज्ञात्वा अनुवर्तन्ते नित्यसिद्धाः; संसारिणस्तु तदनभिज्ञाः, तत्सङ्कल्पात् प्रवर्तन्त इति भिदा अभिप्रेता। भेदः— स्वरूपस्थितिप्रवृत्तिविशेषः। यद्वा संसारिभ्यो नित्यानां व्यावर्तकधर्माः स्वच्छन्दानुवर्तिस्वरूपस्थिति-प्रवृत्तय इत्यर्थः। नित्यनिरवद्येति मुक्तव्यावृत्तिः। क्रिया-कैङ्कर्यम्।

ராய், அத்தாலே வந்த ஆத$_3$ராதிஶயம் சொல்லுவிக்கச் சொல்லுகிறராகையாலே புநருக்தி தோ$_3$ஷமில்லை. அத$_2$வா, அங்கு ஶரண்யதைக்குறுப்பாக அருளிச் செய்தார். இங்கு வால்லப்$_4$யத்துக்குறுப்பாக அருளிச்செய்கிறார். இங்குள்ள பத$_3$ங்களுக்கு அர்த்த$_2$மதுவே. **(ஶ்ரீவல்லப$_4$)** ஏவம்வித$_4$ வைலக்ஷண்யோபேதையான பிராட்டிக்கு நாயகனானவனே! பசியன் சோற்றின்மேலே விழுமாபோலே அவன் தானும் மேல்விழும்படியாயிருக்கை. ‡"பித்தர் பனிமலர் மேல் பாவைக்கு" என்னக்கடவதிறே. இவ்வால்லப்$_4$யம் புருஷகாரப$_4$ாவத்துக்கும் ப்ராப்யதைக்கும் உறுப்பாயிருக்கு

/ श्रीगुण-२६. ‡ திருநெடு 18.

மிறே. **(ஏவம்பூ$_4$த)** ஏவம்வித$_4$வைலக்ஷண்யோபேதைகளான. **(பூ$_4$மிநீளாநாயக)** ‖ "வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள்" என்னக்கடவதிறே. கீழ் **(ஶ்ரீவல்லப$_4$)** என்றது; இங்கு, **(நாயக)** என்கிறது. இவர்கள்பக்கல் முறையாலே பரிமாறுகையும், அவள்பக்கல் முறைகெடப் பரிமாறுகையும். இம்முறைகேடுதனக்கு இவர்கள் தானும் தங்களை எழுதிக்கொடுத்திறேயிருப்பது.

(ஸ்வச்ச$_2$ந்த$_3$ாநுவர்த்தி) இப்படிப் பிராட்டிமாரோட்டைச் சேர்த்தியே தங்களுக்கு ஸ்வரூபலாப$_4$மாய், அவர்களோட்டைக் கலவிக்குக் கைதொடுமானமாயிருக்கிற பரிஜனத்தைச் சொல்லுகிறது. **(ஸ்வச்ச$_2$ந்த$_3$ாநுவர்த்தி)** நித்யஸூரிகள் † முகமறிந்து பரிமாறுமவர்களாகையாலே ஸ்வச்ச$_2$ந்த$_3$ாநுவர்த்திகளாயிருப்பர்கள். ஸம்ஸாரிகள் முறையறியாதே பரிமாறுகையாலே ஸங்கல்பாநுவர்த்திகளாயிருக்கும். **ஸ்வச்ச$_2$ந்த$_3$ாநுவர்த்தி ஸ்வரூப ஸ்தி$_2$தி ப்ரவ்ருத்தி பே$_4$த$_3$ங்களாவது** :— ஈஶ்வரன் யாவர் சிலரைக் கொண்டு யாதோரடிமைகொள்ள நினைத்தருளுகிறான், அவ்வடிமைக்கு அநுரூபமான ஸ்வரூபமும் ஸ்தி$_2$தியும் ப்ரவ்ருத்தியுமாயிருக்கை. 66. **"भावज्ञेन कृतज्ञेन" (ப$_4$ாவஜ்ஞேந க்ருதஜ்ஞேந)** என்னக்கடவதிறே. **(அஶேஷஶேஷதைகரதிரூப)** ஈஶ்வரன் அடிமை கொள்ளும்போது அவ்வோ அடிமைகளில் வ்யவஸ்தி$_2$தராயிருக்குமத்தனைபோக்கி அவ்வாத$_3$ரத்தைப்பார்த்தால் ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியிலும் உண்டான ஆத$_3$ரத்தையே வடிவாக உடையராயிருப்பர்கள்.

தா$_3$ஸ்யோபகரணங்களைச் சொல்லுகிறது மேல். **(நித்ய)** முக்தரைப்போலே ஒருகால் இல்லாமல் ஒருகால் உண்டாகையன்றிக்கே, எப்போதுமுண்டாயிருக்கை. **(நிரவத்$_3$ய)** ஜ்ஞாநாதி$_3$கள் ஸ்வோத்கர்ஷஹேதுவாயிருக்கையன்றிக்கே 67. **"प्रहर्षयिष्यामि" (ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி)** என்று கைங்கர்யத்

‖ திருவாய் 9-2-10. † (பா) முறையறிந்து.

निरतिशयज्ञानक्रियैश्वर्याद्यनन्तकल्याणगुणगणशेषशेषाशनगरुडप्रमुख-नानाविधानन्तपरिजनपरिचारिकापरिचरितचरणयुगल ! परमयोगि-वाङ्मनसापरिच्छेद्यस्वरूपस्वभाव-(!)

நிரதிஶய ஜ்ஞாநக்ரியைஶ்வர்யாத்3யநந்த கல்யாண கு3ண க3ண ஶேஷ ஶேஷாஶந க3ருட3ப்ரமுக2 நாநாவித4ாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித சரணயுக3ள ! பரமயோகி3 வாங் மநஸாபரிச்சே2த்4ய ஸ்வரூபஸ்வப4ாவ-(!)

ऐश्वर्य-देहेन्द्रियादिनियमनम् । शेषाशनः—सेनापतिः । छत्रचामर-पादुकापतद्ग्रहधारणादिभेदेन नानाविधाः । तत्र एकैककोटिनिविष्टाश्च अनन्ताः । विमलाद्यभिप्रायेणोक्तं परिचारिकेति ॥

उक्तस्वरूपरूपगुणविभूषणादीनां परत्वसौलभ्यसाधारणत्वात्, दिव्यलोकविशेषात्पूर्वं तदुभयमाह परमेति । परमस्वरूपं-नियन्तृस्वरूपम् । परमस्वभावः-सौलभ्यम् । निरूपकादन्यो निरुपाधिकधर्मः स्वभावः ॥

परमयोगीत्यादिकं देशविशेषणं वा । तथा श्रीवैकुण्ठगद्योक्तेः । तदा, स्वरूपं—सन्निवेशविशेषविशिष्टद्रव्यम् । तस्य भोग्यताप्रकारः स्वभावः ।

துக்கு அநுகூலமாயிருக்கை. அஜ்ஞராய், அக்ரியராய், இருக்கிலும் இருப்பர்கள். (நிரதிஶயஜ்ஞாந) அடிமைக் குறுப்பான அஸங்குசித ஜ்ஞாநம். (க்ரியா) ஜ்ஞாநாநுரூபமான வ்யாபாரம். (ஐஶ்வர்ய) * அடிமைக்குறுப்பான நியமநம். ஸேநைமுதலியார் பிரம்பும் கையுமாய்ப் பிறரை நியமிக்குமதுவும் அங்குற்றைக்கு உறுப்பாயிருக்குமிறே. 'ஆதி3' ஶப்3த3த்தாலே அநுக்தங்களான கு3ணவிஶேஷங்களை நினைக்கிறது. (அநந்த) ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷண விஷயமான கு3ணங்களுக்குத் தொகையில்லாதாப்போலே கைங்கர்யவிஷயமான கு3ணங்களுக்குத் தொகையின்றிக்கே

---

* (பா) உப4யத்துக்கும் ஸத்3ருஶமான நியமனம்.

யிருக்கை. (கு3ணக3ண) திரள் திரளாக அறியுமத்தனை போக்கித் தனித்தனியே காண அரிதாயிருக்கை. (ஶேஷ) திருவநந்தாழ்வான். (ஶேஷாஶந) ஸேநைமுதலியார். (க3ருட3) பெரிய திருவடி. (ப்ரமுக2) இவர்கள் தொடக்கமான. (நாநாவித4) சண்ட3ாதி3த்3வாரபாலர்கள், குமுத3ாதி3க3ணாதி4பர்கள் முதலான விவித4பே4த3ங்கள். (அநந்தபரிஜந) கு3ணங்களுக்குத் தொகையில்லாதாப்போலே இவர்களுக்கும் தொகையின்றிக்கேயிருக்கை. (பரிசாரிகா பரிசரித சரண யுக3ள) ஏவம்வித4 ஜ்ஞாநாதி3களையுடைய விமலாதி3களென்ன, 68. "शतं मालाहस्ताः" (ஶதம் மாலாஹஸ்தா:) என்கிறபடியே /மதிமுகமடந்தையரென்ன. ஸூத்ரவதி முதலான இவர்கள்மஹிஷிகளென்ன, இவர்களாலே அடிமை செய்யப்பட்ட ஏற்றத்தையுடைய திருவடிகளையுடையவனே! இவர்கள்மஹிஷிகள் தம் பே4ாக3த்துக்கு உறுப்பாகையன்றிக்கே அங்குத்தைக்கு உறுப்பாயிருப்பரிறே. * "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றிறே ஏற்றம்.

(பரமேதி) ஸூரிபே4ாக்3யமான கைங்கர்யத்தினுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று கீழ். அந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு வர்த்த4கமான தே3ஶவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது மேல். (பரமயோகி3 வாங்மநஸாபரிச்சே2த்3ய ஸ்வரூபஸ்வப4ாவ) 69. "मुक्तानां लक्षणं ह्येतच्छ्वेतद्वीपवासिनाम्" (முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதத் யச்ச்2வேதத்3வீபவாஸிநாம்) என்கிற ஸநகாதி3களுடைய வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணாத ஸ்வரூபஸ்வப4ாவங்களையுடைத்தாயிருக்கை. அதாவது,-பஞ்சோபநிஷந்மயம், ஶுத்3த4ஸத்வமயம் என்று திரள நினைத்தல் சொல்லுதல் செய்யுமத்தனையொழிய ஏவம்ஸ்வரூபம், ஏவம்ஸ்வப4ாவம் என்று பரிச்சே2தி3க்க அரிதாயிருக்கை. பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே ஏகத்3ரவ்யமென்னவொண்ணாது; அநேகத்3ரவ்யோபசயாத்மகமாகையாலே நித்யத்3ரவ்யமென்னவொண்ணாது. அவஸ்

/ திருவாய் 10-9-10. * திருவாய் 1-1-1.

स्वाभिमतविविधविचित्रानन्तभोग्यभोगोपकरणभोगस्थानसमृद्धानःताश्चर्यानन्तमहाविभवानन्तपरिमाणनित्यनिरवद्यनिरतिशयवैकुण्ठनाथ !
स्वसङ्कल्पानुविधायिस्वरूपस्थितिप्रवृत्ति-

ஸ்வாபி4மத விவித4 விசித்ராநந்த பே4ாக்3ய பே4ாகே3ாபகரண பே4ாக3ஸ்த2ாந ஸம்ருத்3த4 அநந்தாஶ்சர்யாநந்தமஹாவிப4வாநந்த பரிமாண நித்ய நிரவத்3ய நிரதிஶய வைகுண்ட2நாத4! ஸ்வஸங்கல்பாநுவித4ாயி ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்தி-

---

विविधत्वं जातिभेदः। एकैकस्य व्यक्त्यानन्त्यं अनन्तशब्दार्थः। आश्चर्यतारूपेण आनन्त्यं वा। विभवः—आयतनाद्बहिः भोग्यसमृद्धिः। स्रक्चन्दनादिव्यतिरिक्तरथादिसमृद्धिर्वा। नित्यं—नित्यसंस्थानम्। निरवद्येति—अवद्यादयो न तत्रत्यानामित्यर्थः। निरतिशयेति अनुत्तमवत्।

த2ாந்தராபத்தியில்லாமையாலே பரிணுமஸ்வப4ாவமென்னவொண்ணுது. ப4க3வத்ஸங்கல்பத்தாலே சிலவுண்டாகச் சொல்லுகையாலே ஏகரூபம் என்னவொண்ணுது. ஆகையால், அளவுடையராயிருக்கும் பரமயோகி3களாலும் பரிச்சே2தி3க்க வொண்ணுதாயிருக்குமாய்த்து தே3ஶம். **(ஸ்வாபி4மத)** * "அன்புற்றமர்ந்துறைகின்ற" என்கிறபடியே ஆத3ரித்து வர்த்திக்கிறபடியாலே அபி4மதமாய். **(விவித4 விசித்ர)** நாநாவித4மாய். **(அநந்த)** முடிவின்றிக்கேயிருப்பதான. **(பே4ாக்3ய பே4ாகே3ாபகரண பே4ாக3ஸ்த2ாநஸம்ருத்3த4)** பே4ாக்3யங்களான அப்ராக்ருதமான ஶப்த3ாதி3விஷயங்களென்ன, போ4கே3ாபகரணங்களான † சூட்டு நன்மாலை பரிஜநபரிச்ச2த3ாதி3களென்ன, பே4ாக3ஸ்த2ாநங்களான தே3ஶவிஶேஷங்களென்ன இவற்ருலே ஸம்ருத்3த4மாயிருந்துள்ள. **(அநந்தாஶ்சர்ய)** அளவிறந்த ஆஶ்சர்யத்தை உடைத்தான. **(அநந்த மஹாவிப4வ)** அநந்தோத்3யாந நதீ3 தடாகாதி3லக்ஷணமான விப4வத்தையுடைத்தாயிருக்கை.

* திருவாய் 7-10-1. † திருவிருத்தம் 21.

அநந்தாஶ்சர்யமாகையாவது — க்ருதகம் என்ருதல், நவம் என்ருதல், புராதநம் என்ருதல் சொல்லவொண்ணுதே அக்ருத்ரிமமாய், ப்ரதிக்ஷணம் அபூர்வமாயிருக்கை. **மஹத்த்வமா**வது-இவற்றுள் ஓரொன்றே பே4ாக்தாக்களால் அநுப4வித்து முடிக்கவொண்ணுதிருக்கை. **(அநந்த பரிமாண)** ஆயாம விஸ்தாரங்களால் அளவிறந்திருக்கை. **(நித்ய நிரவத்3ய நிரதிஶய வைகுண்ட2நாத2)** ஸதை3கரூபமாய், ஹேயப்ரத்யநீகமாய், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அதிஶயிதமான ஸ்ரீவைகுண்ட2த்துக்கு நாத2னுனவனே! பரமபத3த்தில் பே4ாக்தாக்களைச் சொல்லாதொழிந்தது, ‡ "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" என்கிறபடியே இவர்கள் பே4ாக3த்துக்குக் கைதொடுமானமாம் ஆகாரமொழிய 'அஹம் மம' என்றிருப்பாரில்லாமையாலே. ஆனுல் ஶ்ருதி 70. **"अन्नादः"** **(அந்நாத3:)** என்று பே4ாக்தாக்களைச் சொல்லிற்றில்லையோவென்னில்: தான் அங்குத்தைக்கு ஸ்ரக்சந்த3நாதி3களோபாதி பே4ாகே3ாபகரணமாயிருக்குமிருப்பு புருஷார்த்த2மாகையாலே சொல்லிற்றித்தனை. அங்ஙனன்ருகில் 70. **"अहमन्नं"** **(அஹமந்நம்)** என்றத்தோடு விரோதி4க்குமிறே.

(ஸ்வஸங்கல்பேதி) இப்படி அப்ராக்ருதமான நித்ய விபூ4தியுக்தனுக்கு ஆவதழிவதாய். லீலாரஸஹேதுவான லீலாவிபூ4தியோக3ம் சொல்லுகிறது மேல். **(ஸ்வஸங்கல்பாநுவித4ாயிஸ்வரூபஸ்தி2திப்ரவ்ருத்தி)** ஸ்வஸங்கல்பத்தைப் பின்செல்லாநின்றுள்ள ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்திகளை உடைத்தாய். ப்ரக்ருதியாவது — ஸத்வாதி3கு3ணத்ரயாத்மகமாய், அநந்தமாய், விசித்ரமான அவஸ்த2ாவிஶேஷரூபபரிணுமத்துக்கு ஸமர்த்த2மாயிருந்துள்ள ப்ரத4ாநம். ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபமாவது, — ஸத்வாதி3கு3ணகமான ஜட3த்வம். ஸ்தி2தியாவது,—சேதநருக்கு பே4ாக3மோக்ஷஸாத4நாநுஷ்ட2ாநத்துக்கும், ப2லாநுப4வத்துக்கும் உபகரணமாயிருக்கை. ப்ரவ்ருத்தியாவது, — தத3ர்த்த2மாக

‡ திருவாய் 4-9-10.

स्वशेषतैकस्वभावप्रकृतिपुरुषकालात्मकविविधविचित्रानन्तभोग्य - भोक्तृवर्गभोगोपकरणभोगस्थानरूपनिखिलजगदुदयविभवलयलील !

ஸ்வஶேஷதைகஸ்வபா4வ ப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மக விவித4 விசித்ராநந்த பே4ாக்3ய பே4ாக்த்ருவர்க்க3 பே4ாகோ3பகரண பே4ாக3ஸ்த2ாநரூப நிகி2ல ஜக3து3த3ய விப4வ லய லீல!

अथ लीलाविभूतिः। नियमनं धारणं च सिद्धं स्वसङ्कल्पेति। शेषत्वमाह स्वेति। कालस्य प्रकृत्यनन्तरानुक्तिः प्रकृतिपुरुषयोस्संयोग-वियोगहेतुत्वात्। * "तस्यैव येऽन्येन धृते वियुक्ते रूपान्तरं" इति ह्युच्यते। शब्दस्पर्शादिरूपेण वैविध्यम्। तदवान्तरभिदया विचित्रत्वम्। निखिलशब्देन ब्रह्मादिव्यावृत्तिः॥

பே4ாக்3யபே4ாகோ3பகரண பே4ாக3ஸ்தா2நரூபேண பரிண மிக்கை. ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு ஸ்வரூபமாவது:— அசித்3 விஶிஷ்டாகாரத்வம். ஸ்தி2தியாவது — அநாதி3களால் த4ரிக்கை. ப்ரவ்ருத்தியாவது, — புண்யபாபரூப கர்மா நுஷ்டா2னமென்ன, தத்ப2லாநுப4வமென்ன இவை. காலத் துக்கு ஸ்வரூபமாவது, — அசித்த்வம். ஸ்தி2தியாவது, — சேதநாசேதநங்களுடைய பரிணாமங்களுக்கு நிர்வாஹகமா யிருக்கை. ப்ரவ்ருத்தியாவது, — நிமேஷகலாகாஷ்டா2தி3 ரூபத்தாலே உத்பத்திவிநாஶாதி3களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கை. (ஸ்வஶேஷதைகஸ்வபா4வ) தனக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமா யிருக்கை. (ப்ரக்ருதிபுருஷகாலாத்மக) இப்படிப்பட்ட ப்ரக் ருதி புருஷ காலரூபமாய், (விவித4) அத ஏவ விவித4மாய், (விசித்ர) விசித்ரமாய், (அநந்த) அநந்தமான, (பே4ாக்3ய) பே4ாக்3யமென்ன, (பே4ாக்த்ருவர்க்க3) பே4ாக்த்ருவர்க்க3 மென்ன, (பே4ாகோ3பகரண) பே4ாகோ3பகரணங்களென்ன, (பே4ாக3ஸ்த2ாந) பே4ாக3யோக்3யங்களான ஸ்த2ாநவிஶே ஷங்களென்ன, (ரூப) இவற்றை வடிவாகவுடைய, (நிகி2ல

* वि-पु १-२-२४.

ஜக3து3த3ய விப4வ லய லீல) ஸகலலோகங்களினுடைய உத்பத்தி ஸ்தி2தி ஸம்ஹாரங்களை லீலையாக உடையவனே! விசித்ரமாகையாவது, — நாநாவித4மாயிருக்கை. அநந்த மாகையாவது,—தொகையின்றிக்கேயிருக்கை. பே4ாக்த்ரு வர்க்க3மாவது,—தே3வாதி3 ஶரீரங்களிலே அஹம்பு3த்3தி4 யாலே ஸ்வதந்த்ரராய், ஶப்3தா3தி3 விஷயங்களுக்கு பே4ாக் தாக்களாகை. ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கு ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாதி3களுண் டாகிறது ஈஶ்வரனுக்கு உபகரணதயாவல்லது ஸ்வதந்த்ர தயாவல்ல. ஆனால் து3:க்க2ரூபமாயிராதோ? என்னில்: அவர்களுக்குத் தப:ப2லமாய் வந்ததாகையாலே ஸுக2ரூப மாயிருக்கும். நித்யவிபூ4தியோக3த்தால் வந்த பூர்த்தியை உடையனாகையால் ஈஶ்வரனுக்கு இது லீலையாயிருக்கும். ஆக நாராயணஶப்3தா3ர்த்த2ம் சொல்லிற்றாயிற்று.

* [ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கலாவது உபேயருசியும் உபாயாத்4யவஸாயமும் உண்டானாலாகை யாலே, அதினுடைய ஸித்3த்4யர்த்த2மாக, முதல் சூர்ணை யிலே பிராட்டிதிருவடிகளிலே ஶரணம் புக்கார். இரண் டாம் சூர்ணையிலே, பிராட்டிப்ரஸாத3த்தாலே அத்தை ப்ராப்தரானார். அநந்தரம் ஆஶ்ரயணீயராவார் ஆரென்னு மபேக்ஷையிலே 71. "कारणं तु ध्येयः" (காரணம் து த்4யேய:) 72. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं" (யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3தா4தி பூர்வம்) என்னுமித்யாதி3யாலே, ஸகலஜக3த்காரணபூ4தனான நாராயணனே ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே "அகி2ல ஹேய" என்கிற சூர்ணையிலே நாரஶப்3த3வாச்யங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி அநந் தரம், ஸ்வரூபகு3ணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான தி3வ்யமங்கள விக்3ரஹத்தைச் சொல்லி, அநந்தரம் அவ்விக்3ரஹத்துக்கு அலங்காரமான தி3வ்யாப4ரணங்களைச் சொல்லி, அநந் தரம், ஏவம்வித4மானவற்றுக்குக் காவலான தி3வ்யாயுத4

* "ஸர்வேஶ்வரன்" என்பது முதல் "என்று கூப்பிட்டான்" [பக்கம் 43] என்பது வரையில் அதி4கபாட2மென்பர்.

வர்க்க3ங்களைச் சொல்லி, அநந்தரம், இப்போ4க்3யதை காட்டிலெரித்த நிலாவாகாதபடி தலைநீர்ப்பாட்டிலே இருந்து அநுப4விக்கும் மஹிஷிகளைச் சொல்லி, அநந்தரம், இச் சேர்த்தியழகைக்கண்டு அநுப4வித்துத் தோற்று எழுதிக் கொடுத்து, எடுத்துக் கைநீட்டிப் பரிமாறும் தி3வ்யபரி ஜநங்களைச் சொல்லி, அநந்தரம், கைங்கர்யத்துக்கு ஏகாந்தமாய், தத்3வர்த்த4கமுமான நித்யவிபூ4தியைச் சொல்லி, அநந்தரம் ஸ்ருஷ்ட்யாதி3களுக்கு விஷயமான லீலாவிபூ4தியைச் சொல்லி, இப்படி அவனுடைய உப4ய விபூ4திநாத2த்வத்தைப் பேசியருளினார்.

இனி, ஆஶ்ரயிக்கையிறே உள்ளது. அவ்வாஶ்ர யணத்துக்கு உபயோகி3யான கு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது மேல் "அபாரகாருண்ய" இத்யாதி3யாலே. நடுவே எட்டு கு3ணங்கள் சொல்லாநின்றதே; இவற்றால் சொல்லுகிற தென்? என்னில்: மேல்பண்ணப்புகுகிற ஆஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாய், கீழ்ச்சொன்னவற்றை அநுபா4ஷிக்கிறதுமா யிருக்கிறது. கீழ் ஆஶ்ரயணீயனைச் சொல்லிற்றாகில் அநந்தரம் ஆஶ்ரயிக்கவமையாதோ? என்னில்: அமை யாது. ஆசார்யோபதே3ஶபூர்வகமாயிறே ஆஶ்ரயண மிருப்பது. அவ்விடத்தில், ஆசார்யோபதே3ஶமுக2த்தாலே அவனே ப்ராப்யப்ராபகங்களென்று அத்4யவஸித்து அநந் தரம் ஆஶ்ரயிக்கவேண்டும். அல்லாதபோது அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்திலேயாதல் உபாயத்வத்திலேயாதல் அதி ஶங்கை நடக்குமாகில் ஆஶ்ரயித்தவனாகமாட்டான். ஆகையால் 73. "**अनन्यसाध्ये स्वाभीष्टे महाविश्वासपूर्वकम्। तदेकोपायतायाच्ञा प्रपत्तिः**" (**அநந்யஸாத்4யே ஸ்வாபீ4ஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் தமதே3கோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்தி:**) என்னும் ந்யாயத் தாலே, கீழ்ச்சொன்ன நாராயணத்வத்தை அநுபா4ஷித்துக் கொண்டு அவனே உபாயோபேயங்களென்று அத்4யவஸிக் கிறார். இரண்டாம் சூர்ணையிலே, பிராட்டிப்ரஸாத3த்தாலே தாம் பெற்ற அர்த்த2த்தை அநுஸந்தி4க்கிறார்.

सत्यकाम !

ஸத்யகாம !

முதல் நாலு கு3ணங்களும் ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பு. மேல் நாலு கு3ணங்களும் ப்ராப்யத்வத்துக்கு உறுப்பு. "**ஸத்யகாம! ஸத்யஸங்கல்ப! பரப்3ரஹ்மபூ4த!**" என்கிறவை லீலாவிபூ4தி சூர்ணையோடே அந்வயித்துக் கிடக்கிறது. "**புருஷோத்தம! நாராயண!**" என்கிறவை கு3ணசூர்ணையோடே அந்வயித் துக்கிடக்கிறது. "**மஹாவிபூ4தே! ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2!**" என் கிறவை நித்யவிபூ4திசூர்ணையோடே அந்வயித்துக்கிடக் கிறது. "**ஸ்ரீமந்!**" என்னுமது மஹிஷீசூர்ணையோடே அந்வ யித்துக் கிடக்கிறது. "**ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2!**" என்கிறது, ஆஶ்ர யித்தால் அடிமைகொள்ளும் தே3ஶத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆஶ்ரயித்தால் பின்னை அடிமைசெய்கைபோலே காணும் ஶேஷபூ4தனுக்கு க்ருத்யம். இத்தால் அடிமை கொள்ளும் படி ஆஶ்ரயிக்கையே ஆஶ்ரயணம் என்றதாய்த்து.

(**ஸத்யகாம**) 74. "**काम्यः स्पृहा स्मरः कामः**" (**காம்ய: ஸ்ப்ருஹா ஸ்மர: காம:**) என்று நிக4ண்டு. காமஶப்3த3ம் ஸ்மரனையும், இச்சி2க்கப்படுமத்தையும், இச்சை2யையும் சொல்லுகிறது. கீழே '**ஸத்யகாம**' என்கிறது ஆஶ்ரயித் தார்க்கு அநுபா4வ்யமாய், அவ்வழியாலே தனக்கும் காம விஷயமான விபூ4தியைச் சொல்லுகிறது. இங்கு '**ஸத்ய காம**' என்றது லீலார்த்த2மாக ப்ரக்ருதிபுருஷகாலங்களை ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாக உடையவனென்கிறது. கீழ் காமிக் கப்படுமவற்றைச் சொல்லிற்று. இங்கு காமத்தைச் சொல்லுகிறது. '**ஸத்ய**' ஶப்3த3ம் நித்யவாசி. ஸ்ருஷ் டிக்கு விஷயமான, புருஷஸமஷ்டி, ஸ்ருஷ்டரான சேத நர்க்கு போ4க்3யபோ4கோ3பகரணபோ4க3ஸ்தா2நரூபையான ப்ரக்ருதி, இவற்றைக் கர்மாநுகு3ணமாக நிர்வஹிக்கைக் குக் காலம். ஜக3த்ஸ்ருஷ்ட்யாதி3கள் ப்3ரஹ்மாதி3களுக்குத் தப:ப2லமாகையாலே போ4க3ரூபமாயிருக்கும்; ஈஶ்வர

सत्यसङ्कल्प! परब्रह्मभूत! पुरुषोत्तम!

ஸத்யஸங்கல்ப! பரப்$_3$ரஹ்மபூ$_4$த! புருஷோத்தம!

अथ * उक्ताकारेषु समाख्यात्रकं प्रमाणयति। सत्यकामेति नित्यविभूतिमत्त्वसिद्धिः। सत्यसङ्कल्पेति लीलाविभूतिमत्त्वसिद्धिः। निमित्तमात्रत्वं सत्यसङ्कल्पतया सिद्धमिति उपादानतामप्यभिप्रयन्नाह परब्रह्मभूतेति। उपादानत्वेऽपि चिदचिद्गतदोषास्पृष्टत्वमाह पुरुषोत्तमेति।

னுக்கு லீலையாயிருக்கும் ஐச்சி$_2$கமாகையாலே. லீலையென்கிறது சேதநனுக்கு ப$_3$ந்த$_4$கமுமாய், நாஶஹேதுவுமாய், ஈஶ்வரனையும் மறைத்து அநர்த்த$_2$ாவஹமாயிருக்க, ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாவானென்னென்னில்: 75. "**शुको मुक्तो वामदेवो विमुक्तः**" (**ஶுகோ முக்தோ வாமதே$_3$வோ விமுக்த:**) என்கிறபடியே ஒன்றிரண்டு வ்யக்தியிலே ப$_2$லிக்கக்காண்கிறதிறே. அங்ஙனேயாயிற்று இவனுக்கு ஸ்ப்ருஹையை விளைக்கிறது. ஆகையிறே அழித்தழித்து ஸ்ருஷ்டிப்பது, ஸ்தி$_2$திப்பிப்பது, அதிப்ரவ்ருத்தமானவாறே ஸம்ஹரிப்பது, பின்னையும் இது தன்னையே செய்வதாகாநிற்கிறது. என்போலவென்னில்: ஒரு க்ஷேத்ரம் நெடுங்காலம் இட்டிறையாய்ப் போகாநின்றாலும், ஒருகால் ப$_2$லிக்கக்காண்கையாலே அழித்தழித்துப் பயிர்செய்யும் கர்ஷகனைப்போலே. (**ஸத்யஸங்கல்ப**) கீழேயும் '**ஸத்யஸங்கல்ப**' என்றது, ஆஶ்ரயித்தார்க்கு அநுப$_4$ாவ்யமான அபூர்வபோ$_4$க$_3$ங்களைத் தன் நினைவாலே ஸ்ருஷ்டிக்க வல்லவன் என்கைக்காக. இங்கு '**ஸத்ய**' ஶப்$_3$த$_3$ம் அமோக$_4$வாசி. இங்கு (**ஸத்யஸங்கல்ப**) என்றது லீலைக்கு ஹேதுவான ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமாயிருக்குமென்கைக்காக. அதாவது,—இவற்றை அமோக$_4$மாகத் தன் நினைவிலே ஸ்ருஷ்டிக்க வல்லனாகை. ப்$_3$ரஹ்மாவினுடைய ஸங்கல்பமும்

---

* (पा) **उक्तार्थेषु.**

மோக$_4$(**मोघ**)மாயிருக்கும், எங்ஙனேயென்னில்: ஸநகாதி$_3$களைத் தன் நினைவாலே ஜக$_3$த்ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக ஸ்ருஷ்டித்தான். அவர்களோவென்றால், 'முமுக்ஷுக்களான எங்களுக்கு இச்செயலாகாது; உனக்கேயாமித்தனை' என்று இகழ்ந்து போனார்கள். தான் ஸ்ருஷ்டித்த அஸுரர்கள் கையிலே வேத$_3$த்தைப் பறிகொடுத்துத் தான் ஈஶ்வரன் காலிலே விழுந்து 76. "**वेदा मे परमं चक्षुः**" (வேதா$_3$ மே பரமம் சக்ஷு:) என்று கூப்பிட்டான்.]

மேலே, அவனுடைய திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகைக்குறுப்பாக, ஸ்ருஷ்டிமுதலாக, புருஷார்த்த$_2$த்துக்கு எல்லையான கைங்கர்ய பர்யந்தமான நடுவுள்ளவையடங்க அவனிட்ட வழக்கென்று அருளிச்செய்கிறார் எட்டு ஸ்வப$_4$ாவத்தாலே. (**ஸத்யகாம**) சேதநருடைய ஶரீர ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்துக்கடியான ஸ்ருஷ்டிக்கு உபகரணமான நித்ய பதா$_3$ர்த்த$_2$ங்களை உடையவனென்கிறது. (**ஸத்யஸங்கல்ப**) ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த$_2$மாக ஸங்கல்பிக்கும் ஸங்கல்பம் அமோக$_4$மாயிருக்குமென்கிறது. கு$_3$ணசூர்ணையிலே இவ்விரண்டு கு$_3$ணமும் உக்தமாயிருக்க இங்கும் சொன்னால் புநருக்தமன்றோவென்னில்: அங்கு கு$_3$ணஸத்$_3$ப$_4$ாவத்துக்குறுப்பாகச் சொல்லிற்று; இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த$_2$மாகச் சொல்லுகிறதாகையாலே தோ$_3$ஷமில்லை. (**பரப்$_3$ரஹ்மபூ$_4$த**) 77. "**बहु स्यां**" (**ப$_3$ஹு ஸ்யாம்**) என்கிறபடியே ஜக$_3$தா$_3$காரனாய் ப்$_3$ரும்ஹிதனாகை. ஸ்தூ$_2$லசித$_3$சித்$_3$ விஶிஷ்டப்$_3$ரஹ்மமேயிறே கார்யமான ஜக$_3$த்தும். (**புருஷோத்தம**) **புருஷாணாமுத்தம:** 'புருஷாணாம்' என்கிற ப$_3$ஹுவசநத்தாலே, த்ரிவித$_4$சேதநரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. புருஷ:; உத்புருஷ:; உத்தர புருஷ:; உத்தமபுருஷ:. புருஷராகிறார்,—அசித்$_3$ வ்யாவ்ருத்தரான ப$_3$த்$_3$த$_4$சேதநர். உத்புருஷராகிறார், — ப$_3$த்$_3$த$_4$ரில் வ்யாவ்ருத்தரான முக்தர். உத்தரபுருஷராகிறார், — முக்தரில் வ்யாவ்ருத்தரான நித்யர். உத்தமபுருஷனாகிறான்,—ஸூரிகளிலும் வ்யாவ்ருத்தனான ஈஶ்வரன்.

महाविभूते! श्रीमन्! नारायण! श्रीवैकुण्ठनाथ! अपारकारुण्य-
மஹாவிபூ4தே! ஸ்ரீமந்! நாராயண! ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2! அபாரகாருண்ய-

उपादानभूतस्य कथं जगद्वैलक्षण्यमिति शङ्कायां, घटकमर्थमाह 'महाविभूते' इति। शरीरतया विभूतिमत्त्वमभिप्रेतम्। विभूतिं प्रति शेषित्वं द्विनिष्ठमित्यभिप्रायेणाह श्रीमन्निति। 'महाविभूते' इति शरीरतया विभूतिमत्त्वसाधारणोक्तमर्थं विविच्य दर्शयिष्यन् दोषास्पृष्टत्वसिद्धये लीलाविभूतिशरीरकत्वमाह नारायणेति। § "नराज्जातानि तत्त्वानि नाराणीति ततो विदुः" इति निर्वचनमिहाभिप्रेतम्। नित्यविभूतियोगे समाख्यां स्पष्टयति वैकुण्ठनाथेति। "कुठि-गतिप्रतिघाते" इति धातुः। ज्ञानप्रतिघातिकर्मादिरहितास्सूरयो विकुण्ठाः। तत्संबन्धिदेशो वैकुण्ठाख्यः॥

एवं उपायोपेयत्वसाधारणाकारा उक्ताः। अथ उपायत्वैकान्तगुणा उच्यन्ते अपारेत्यादिना। कारुण्याद्यगोचरे मय्यपि कार्यकरं कारुण्यादिकमिति अपारशब्दस्य भावः। कारुण्यादि पूर्ववत्।

ப3த்3த4ர் ஹேயாக(ா)ரராயிருப்பர். முக்தர் ஹேயத்தினின்றும் ஒரு நாள் குளித்தேறினவராயிருப்பர். நித்யர் ஹேயரஹிதராயிருப்பதொழிய ஹேயப்ரதிப4டரல்லர். ஈஶ்வரன் ஹேயப்ரதிப4டனுயிருப்பன். ஈஶ்வரன் த்ரிவித4 சேதநாசேதனங்களிலும் அந்தராத்மதயா நிற்கச்செய்தே, அவற்றினுடைய ஹேயக3ந்த4ம் தட்டாதவனாய், ஆஶ்ரிதருடைய ஹேயத்தைப் போக்கவல்லனுமாயிருக்கும். இத்தால் ஸ்ருஷ்டமான ஜக3த்தினுடைய வ்யாபநப4ரணஸ்வாம்யத்தாலுண்டான வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது. இத்தால் உஜ்ஜ்வலனாகாநிற்கும் என்றதாய்த்து. அங்ஙனன்

---

§ भार-आनु १८६-७.

றிக்கே, ஸ்ருஷ்டரான ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கு அபேக்ஷிதபுருஷார்த்த2ங்களைக் கொடுக்குமவனுகையாலே புருஷோத்தமனென்னவுமாம். "புரு—ப3ஹு, ஸநோதி—த3தா3தி" என்றிறே இதுக்கு வ்யுத்பத்தி. (மஹாவிபூ4தே) கீழேயும் விபூ4தியைச் சொல்லிற்று. மேலும் விபூ4தியைச் சொல்லப்புகாநின்றது. இப்படிச் சொல்லுகை புநருக்தமன்றோ வென்னில்: 'விபூ4திமாந்' என்கைக்காக விபூ4தியோக3ம் சொல்லிற்று கீழ். அநந்யப்ரயோஜனர்க்கு அவ்விபூ4தியைக் கொடுக்குமென்று விபூ4த்யௌதா3ர்யம் சொல்லுகிறது இங்கு. மேல், அடிமைக்கு ஏகாந்தமான் தே3ஶமென்று விபூ4தி (விநி)யோக3ம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே தோ3ஷமில்லை. (ஸ்ரீமந்) கொடுத்த தே3ஶத்தில் போ4க்3ய விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. அங்கு இருவருமாயிறே அடிமை கொள்ளுவது. 78. "वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते" (வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி:। ஆஸ்தே) என்னக்கடவதிறே. (நாராயண) அநந்தமங்க3ள கு3ணங்களோடே குறைவறவிருந்து அடிமை கொள்ளுமவனென்கிறது. ஆக, "ஸ்ரீமந் நாராயண" என்கையாலே ஒரு மிது2நமே ப்ராப்யம் என்கிறது. (ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2) அடிமைகொள்ளுகைக்கு ஏகாந்தமான பரமபத3த்திலே நாத2னுயிருந்து அடிமைகொள்ளுமென்கிறது. இவற்றில் கீழ் நாலு கு3ணங்களும் ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாயிருக்கும். மேல் நாலு கு3ணங்களும் ப்ராப்யத்வத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கும். காரணமுமாய், ப்ராப்யமுமான வஸ்துவிறே ப்ராபகம்.

அநந்தரம் ஆஶ்ரயணீயத்வத்தில் ப்ரக்ருஷ்டோபகாரகங்களான கு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது. (அபாரகாருண்யேத்யாதி3) காருண்யமாகிறது க்ருபை. அதாகிறது — பரது3:க்க2ாஸஹிஷ்ணுத்வம். இது அபாரமாகையாவது 79. "यदि वा रावणः स्वयं" (யதி3 வா ராவண: ஸ்வயம்) ‡ என்னு

---

‡ (பா) என்று அவனளவும்.

सौशील्यवात्सल्यौदार्यैश्वर्यसौन्दर्यमहोदधे ! अनालोचितविशेषाशेषलोक-शरण्य ! प्रणतार्तिहर !

ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யௌத$_3$ார்யைஶ்வர்ய ஸௌந்த$_3$ர்ய மஹோத$_3$தே$_4$! அநாலோசிதவிஶேஷாஶேஷலோகஶரண்ய ! ப்ரணதார்த்திஹர !

"संसारिणां स्वरक्षणविघातकत्वेऽपि तान् स्वातन्त्र्येण नियम्य रक्षितुं शक्तः" इत्यभिप्रेत्य ऐश्वर्येत्युक्तम्। ऐश्वर्यं - नियन्तृत्वम्। संसारि-चित्तवशीकरणोपायतया सौन्दर्यमुक्तम्। यथा "पुंसां दृष्टिचित्तापहारिणं" इति। "जितं ते" इति च। उक्तविशेषणफलमाह अनालोचितेति। विशेषः—जन्मवृत्तगुणतारतम्यम्। * "लोकस्तु भुवने जने"। एवं गुणवत्तां निश्चित्याह प्रणतार्तिहरेति। स्वस्य एवंविधबुद्धियोगप्रदं वरद-मभिप्रेत्य एवमुक्तम्। तस्मिन् विशेषत आविर्भूतं स्वस्मिन् विशेषतः कार्यकरञ्च गुणमाह आश्रितेति। उपायत्वौपयिकगुणेषु वात्सल्यगुणो हि स्वस्मिन् विशेषतः कार्यकरोऽभिमतः ॥

மளவும் செல்லுகை. அங்ஙனன்றியே என்னளவும் வர வெள்ளங்கோக்கும் கு$_3$ணமென்னவுமாம். (**ஸௌஶீல்ய**) உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவர்களோடு வந்து கலவாநின்ருல் 'இவன் நம்முடையான்' என்று புரையறக்கலக்கலாம்படி யிருக்கை. இதுக்கு அபாரத்வமாவது,—தே$_3$வமநுஷ்யாத்$_3$யவதாரங்கள் போலன்றிக்கே, மத்ஸ்ய கூர்மாத்$_3$யவதாரங்களிலும் இவை நம்முடையதென்றிருக்கையும், தானும் அவற்றிலே ஒன்ருயிருக்கையும், இவற்றிலே நாமொன்று என்று நினைத்திருக்கையும். 80. **"अहं वो बान्धवो जातः"** (அஹம் வோ ப$_3$ாந்த$_4$வோ ஜாத:) 44. **"आत्मानं मानुषं मन्ये"** (ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே. (**வாத்ஸல்ய**) வாத்ஸல்யமாவது,—ப்ரேமத்தாலே ஆஶ்ரிதக$_3$தமான தோ$_3$ாஷமும் கு$_3$ணமாகத்

---

* अमर ३-३-२.

தோற்றுகை. § "குன்றனைய குற்றஞ் செயினும் குணங் கொள்ளும்". இதுக்கு அபாரத்வமாவது, — ஆஶ்ரிதரள வன்றிக்கே, 81. **"रिपूणामपि वत्सलः"** (**ரிபூணுமபி வத்ஸல:**) என்று ஶத்ருக்கள் பக்கலிலும் அப்படியிருக்கை. ஆனுல், பையல் தலையை அறுத்துவிடுவானென்னென்னில்: அவர்கள் பக்கலிலும் அவன் படியிற்குறையில்லை. அதுவும் ஜீவியாதபடி அவர்கள் சூழ்த்துக்கொண்டவித்தனை. அங்ஙனன்றியே தலையறுக்கைதானும் வாத்ஸல்யமாகவுமாம். எங்ஙனேயென்னில்: விளையாடக்கொடுத்த கோலைக் கொண்டு ப்ரஜை கண்ணைக் கலக்கிக்கொள்ளப் புக்கால், கையில் கோலை வாங்கியிட்டு வைக்கும் தாயைப்போலே. (**ஔத$_3$ார்ய**) ஔத$_3$ார்யமாவது,—ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான அபேக்ஷிதங்களைத் தன்பேருகக் கொடுக்கை. இதுக்கு அபாரத்வமாவது,—ஆஶ்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்திலனுக எப்போதும் நெஞ்சாறல் பட்டுக்கொண்டிருக்கை. 61. **"ऋणं प्रवृद्धमिव"** (**ருணம் ப்ரவ்ருத்$_3$த$_4$மிவ**) * "உன்னடியார்க்கென் செய்வனென்றே இருத்தி". (**ஐஶ்வர்ய**) ஐஶ்வர்யமாவது,—அர்த்தி$_2$கள் அர்த்தி$_2$த்தவையெல்லாம் கொடுக்கும்படியான அடியுடைமை. இதுக்கு அபாரத்வமாவது,—அவ்வடியுடைமை தான் இவ்வளவென்றிருக்கையன்றிக்கே, கொடுக்க மேல் மேலென வளர்ந்துகொடு செல்லுகை. (**ஸௌந்த$_3$ர்ய மஹோத$_3$தே$_4$**) ஸௌந்த$_3$ர்யமாவது அழகு. இதுக்கு அபாரத்வமாவது,—82. **"पुंसां दृष्टिचित्तापहारिणं"** (பும்ஸாம் த்$_3$ருஷ்டி **சித்தாபஹாரிணம்**) என்கிறபடியே சரகிலே தின்னிகளான ரிஷிகளையுங்கூட மடலெடுக்கப் பண்ணவற்ருயிருக்கை. அநுகூலரையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையான சூர்ப்பணகி போல்வாரையும் மடலெடுக்கப்பண்ணுகை என்றுமாம். (**அநாலோசிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்ய**) ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்கள் பாராதே, இருந்ததே குடியாக ஶரணவரணார்ஹனுனவனே! (**ப்ரணதார்த்திஹர**) இப்படி அத்$_4$யவஸித்த

---

§ முதல் திருவ-41. * பெரியதிருவ-53.

आश्रितवात्सल्यैकजलधे ! अनवरतविदितनिखिलभूतजातयाथात्म्य ! अशेषचराचरभूतनिखिलनियमननिरत ! अशेषचिदचिद्वस्तुशेषिभूत ! निखिलजगदाधार ! अखिलजगत्स्वामिन् ! अस्मत्स्वामिन् ! सत्यकाम !

ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யைக ஜலதே4! அநவரதவிதி3த நிகி2லபூ4த ஜாத யாதா2த்ம்ய! அஶேஷ சராசரபூ4த நிகி2ல நியமந நிரத! அஶேஷசித3சித்3வஸ்து ஶேஷிபூ4த! நிகி2ல ஜக3த்3ாதா4ர! அகி2லஜக3த்ஸ்வாமிந்! அஸ்மத்ஸ்வாமிந்! ஸத்யகாம!

तथापि त्वय्यपि किञ्चित्कारोऽवश्यमपेक्षित इति भगवदाशयं बुध्वाऽऽह अनवरतेति। तव सार्वज्ञं न कतिपयविषयं, नापि कादाचित्कञ्च। कथं ममाशक्तत्वमविदितमिति भावः। आनुकूल्याभावेऽपि प्रातिकूल्यनिवृत्तिरपेक्षितेति भगवदाशयं बुध्वाऽऽह अशेषेति। तन्निवृत्तिरपि त्वदायत्तेति भावः। 'ननु किं भवद्रक्षणमवश्यकृत्यं' इति शङ्कायामाह अशेषचिदचिदिति। रक्ष्यापेक्षाऽपि त्वदधीनेत्याह निखिलेति। कस्यापेक्षया चिदचिद्वस्तुजातं धृतमिति भावः। नैसर्गिकशेषत्वे सत्यपि जगतः स्वगुणैर्भूयः शेषत्वमापादितमित्याशयेनाह अखिलेति। यथा * "गुणैर्दास्यमुपागतः" इति। न केवलं सामान्येन शेषत्वं, किन्तु जन्मविशेषरुचिविशेषप्रदानादिभिर्मम एवमवस्थत्वं त्वयैवोपपादितमित्यभिप्रायेणाह अस्मत्स्वामिन्निति ॥

ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தியைப்போக்குமவனே! (**ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யைகஜலதே4**) கீழ்ச்சொன்ன கு3ணங்களெல்லாம் ஒரு தலையானும், அவற்றையெல்லாம் கீழ்ப்படுத்தும்படியான நிரவதி4கவாத்ஸல்யத்தையுடையவனே! ‡ "நிகரில் புகழாய்" என்கிறபடியே. ஆக, கீழ் ஆஶ்ரயணீர்ஹதை சொல்லி, ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தியைப் போக்குமவனென்று சொல்லி, அதுக்கடியான வாத்ஸல்யம் சொல்லிற்று.

---

* रा-कि ४-१२ ‡ திருவாய் 6-10-10.

(**அநவரதவிதி3த நிகி2ல பூ4தஜாத யாதா2த்ம்ய**) ஸத்தாயோகி3 ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களினுடைய உண்மையை எப்போதுமொக்க அறியுமவனே! இத்தால், † 'அநுத்தமமான பாத்ரம்' என்று நான் என்படி சொல்லவேண்டாவிறே என்கிறார். (**அஶேஷ சராசரபூ4த நிகி2ல நியமந நிரத**) ஜங்க3மஸ்தா2வராத்மகமான ஸகலபதா3ர்த்த2ங்களுக்கும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வநியந்தாவானவனே! இத்தால், உனக்கு அவிதே4யமாயிருப்பதொன்று உண்டாகிலிறே எனக்கு இழக்கவேணடுவது என்கை. ப3த்3த4னைவனோடு ப3ந்த4கமான ப்ரக்ருதியோடு வாசியற நீயிட்ட வழக்கன்றோ என்கிறார். (**அஶேஷசித3சித்3வஸ்து ஶேஷிபூ4த**) ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஶேஷியானவனே! இத்தால், என் கார்யம் உன்பேருகச் செய்யவேண்டும் ஸம்ப3ந்த4முடையவனல்லையோ என்கை. (**நிகி2லஜக3த்3ாதா4ர**) ப4க3வத்3ப4ாக3வத விஷயங்களில் அபராத4ம் பண்ணிப்போரும் ஜக3த்துக்கும் ஆதா4ரபூ4தனே! இத்தால் எனக்கு ஸத்தாதா4ரகனல்லையோ என்கிறார். (**அகி2லஜக3த்ஸ்வாமிந்**) அபராத4த்தைத் தவிர்ப்பித்து, ஆபி4முக்2யத்தையுண்டாக்கி, தேவர் திருவடிகளிலே புகுர நிறுத்துகைக்கு வேறு நிர்வாஹகருண்டோ? அத ஏவ (**அஸ்மத்ஸ்வாமிந்**) கீழும் ஶேஷித்வம் சொல்லிற்று. அங்கு ஸம்ப3ந்த4பரம். இங்கு ஸம்ப3ந்த4ாநுகு3ணநியமநபரம். இத்தால், என்னை இவ்வளவாகப் புகுரநிறுத்தினவன் நீயல்லையோ? என்கிறார். (**ஸத்யகாம**) கீழ் கு3ண சூர்ணையிலே, ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுப4ாவ்யமான வழியாலே தனக்கும் இனிதான கு3ணவிபூ4தியைச் சொல்லிற்று. நடுவு "**ஸத்யகாம**" என்றது லீலார்த்த2மாக ப்ரக்ருதிபுருஷகாலங்களை ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாக உடையவனென்கைக்காக. இங்கு "ஸத்யகாம" என்கிறது ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் இவனிட்டது கொண்டு வயிறு நிறைய வேண்டாதபடி, அவாப்தஸமஸ்தகாமதயா வந்த பூர்த்தியை

---

 † ஸ்தோ-ர 24.

सत्यसङ्कल्प ! सकलेतरविलक्षण ! अर्थिकल्पक ! आपत्सख ! श्रीमन् !
ஸத்யஸங்கல்ப ! ஸகலேதரவிலக்ஷண ! அர்த்தி$_2$கல்பக !
ஆபத்ஸக$_2$! ஶ்ரீமந் !

सत्यकाम — अकिञ्चनरक्षणं हि परिपूर्णकृत्यमिति भावः। तच्च अनायाससाध्यमित्याह सत्यसङ्कल्पेति। सकलेतरविलक्षण-एवंभूतस्त्वं न रक्षसि चेत् कस्तव अन्येभ्योऽनीदृग्भ्यो विशेष इत्याशयः॥

अर्थिकल्पक-कर्मधारयसमासः। यथा * "समेत्य प्रतिनन्द्य च" ‡ "उदारास्सर्व एवैते" इति च। अन्यथा तवेयं प्रथापि विहस्येतेति भावः। गजेन्द्रादीनामिव आपन्नत्वमेव रक्ष्यत्वे हेतुमाह आपत्सखेति। उक्तहेत्वभावेऽपि मातरमपेक्ष्य रक्षितव्यमित्याह श्रीमन्निति। तया उपेक्षितोऽपि त्वामपेक्ष्य रक्षणीय इत्याह नारायणेति।

உடையவன் என்கைக்காக. இத்தால், 83. **"अकिञ्चनोऽनन्यगतिः"** (அகிஞ்சநோऽநந்யக$_3$தி:) என்று அகிஞ்சநனை என் கார்யம் பூர்ணனை உனக்கு ப$_4$ரமன்றோ என்கிறார். (**ஸத்யஸங்கல்ப**) கீழ் கு$_3$ணசூர்ணையிலே '**ஸத்யஸங்கல்ப**' என்றது, அபூர்வமான போ$_4$க்$_3$யங்களை அமோக$_4$மாக ஸ்ருஷ்டிக்க க்ஷமன் என்கைக்காக. நடுவே 'ஸத்யஸங்கல்ப' என்றது லீலைக்கு ஹேதுவான ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதம் என்கைக்காக. இங்கு சொன்னது அக$_4$டிதங்களையும் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே கர்த்தும் க்ஷமன் என்கைக்காக. இத்தால், நித்யஸம்ஸாரியான என்னையும். நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாக்க நினைத்தால் செய்து முடிக்க வல்லனல்லையோ நீ என்கிறார். (**ஸகலேதரவிலக்ஷண**) சேதநருடைய ஜீவநம் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபதோ கு$_3$ணதஶ்ச விலக்ஷண ! ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுப$_4$ாவ்யமான ஸ்வரூபகு$_3$ணங்களை உடையவனே ! இவைதன்னை

---

* रा-अ १६-१७. ‡ गीता ७-१८.

யாருக்காகப் படைத்தது? ஸ்வார்த்த$_2$மாகவோ? என்கிறார். ஒரு விபூ$_4$தியாக அநுப$_4$விப்பாரும், அநுப$_4$விப்பிப்பாருமாய்ச் செல்லாநிற்க ஸ்வார்த்த$_2$மாகவோ என்கிறாரிறே. இவரையொழிய எல்லாரும் அநுப$_4$வித்தாலும், இவரையொழிய எல்லாரையும் அநுப$_4$விப்பித்தாலும் குறையாயிருக்குமிறே. இவரை அநுப$_4$விப்பித்தாலாய்த்து அவனுடைய ரக்ஷகத்வம் பூர்ணமாவது. பூர்ணநுப$_4$வம் பண்ணுவார்க்கு ஒன்று குறைந்தாலும் நெடும்பாழாய்த் தோற்றுமிறே. ஆகையால் இவரோடுங்கூட அநுப$_4$வித்தாலாய்த்து அவர்களநுப$_4$வம் பூர்ணமாவது.

இதுக்கு ஹேது சொல்லுகிறது மேல். (**அர்த்தி$_2$கல்பக**) தன் தலையாலே இரந்து கொடுக்குமவனுக்கு இரந்தார்க்குக் கொடாதொழிகை / போருமோ ? அர்த்தி$_2$ப்பார்க்குக் கடக்க நின்று தன்னை யொழிந்த † சிலவற்றைக் கொடுத்து விடும் * பூண்டு போலேயோ, அர்த்தி$_2$களையுமுண்டாக்கித் தானே இரந்து ஸகலப$_2$லப்ரத$_3$னை உன்னையும் தருகிற நீ. ‡ "என்னையாக்கி எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்" என்னக்கடவதிறே. அதுபோலே நாரும் நரம்புமாயிருக்கையன்றிக்கே, "**அபாரஸௌந்த$_3$ர்ய மஹோத$_3$தே$_4$**" என்னும் படியாயிறே இருப்பது. இரந்து கொடுக்குமத்தனையொழிய, இரந்தார்க்குக் கொடுக்கலாகாதென்றுண்டோ? (**ஆபத்ஸக$_2$**) ஆபத்து வந்தவாறே தோழனாயிருக்கை. அதாவது,—துணையாயிருக்கை. ஸர்வரக்ஷகனானவனே அறச்செய்ய வேண்டும்படியான ஆபத்திலும் தானே துணையாயிருக்கை. மாதாபிதாக்களும், ப$_3$ந்து$_4$க்களும், தள்ளிக் கதவையடைக்கும் த$_3$ஶையிலும், 84. **"प्रणत इति दयालुः"** (ப்ரணத இதி த$_3$யாளு:) என்றும், 85. **"तमेव शरणं गतः"** (தமேவ ஶரணம் க$_3$த:) என்றும் தேவரே துணையாயிருக்கை. (**ஶ்ரீமந்**) இப்படியிருக்கிற உன்னையும் அசித்

/ (பா) குறையன்றோ. † (பா) சீலையை நாரை.
* பூண்டு-(இங்கு) கற்பகமரம். ‡ திருவாய் 2-7-11.

नारायण! अशरण्यशरण्य! अनन्यशरणस्त्वत्पादारविन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये। अत्र द्वयम्॥

நாராயண! அஶரண்யஶரண்ய! அநந்யஶரண: த்வத்பாதா3ர விந்த3யுக3ளம் ஶரணம் அஹம் ப்ரபத்3யே। அத்ர த்3வயம்॥

संबन्धाभावेऽपि रक्षकान्तराभावात् रक्षणीयोऽहं, त्वं हि अगतीनां गतिरित्याह—अशरण्येति। ततः किं भवत इत्यत आह अनन्यशरण इति। त्वच्छब्देन प्रागुक्ताकारविशिष्टतया योग्यत्वमभिप्रेतम्। अवश्यकर्तव्यत्वाय पादग्रहणम्। अरविन्दशब्दश्च इह भोग्यत्वाय। युगलशब्देन द्विवचनाख्यानम्। ‡ "अहमस्म्यपराधानामालयोऽकिञ्चनोऽगतिः" इत्यादिकमभिप्रेत्याह अहमिति। "प्रपद्ये" इत्यन्तेन पूर्वखण्डो व्याख्यातः॥

துப் புருஷகாரபூ4தையான பிராட்டியைப் பார்த்து ரக்ஷிக்க வேணும். **(நாராயண)** இவள் புருஷகாரமாவதற்கு முன்னமே ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தா2நுப்ரவேஶத்தாலே ஸத்தையை நோக்கினவனல்லையோ? இத்தால், எனக்கு ஸத்தாதா4ரகனல்லையோவென்றபடி. **(அஶரண்யஶரண்ய)** கிம் புநர ஶரண்ய ஶரண்யத்வம்? அதாகிறது,— இப்படியிருக்கிற தேவர்க்கும் புறம்பாய், பின்னையும் தேவரையொழியப் புறம்பு புகலற்றார்கு ஶரண்யனானவனே! என்கிறார். இப்படியிருப்பாருண்டோவென்னில்: **(அநந்யஶரணோऽஹம்)** ததா2விதோ4ऽஹம். அந்த அஶரண்யனானவன் நானென்கிறார். †"பற்றிலார் பற்றநின்றானே". **(த்வத்பாதா3ரவிந்த3யுக3ளம் ஶரணம் ப்ரபத்3யே)** இப்படியிருக்கிற நான் நிரதிஶய போ4க்3யமான தேவர் திருவடிகளையே உபாயமாக அத்4யவஸிக்கிறேன். **அத்ர த்3வயம்.**

---

‡ अहि-सं ३६-३८. † திருவாய் 7-2-7.

ஆறுவது சூர்ணை அவதாரிகை:—‡ [ஶரணம் புகும்போது தத3நுகு3ணமான ப்ராப்யருசியும் ப்ராபகத்தில் கனக்க அத்4யவஸாயமும் உண்டாகவேண்டுகையாலே, அதினுடைய ஸித்3த்4யர்த்த2மாக முதல் சூர்ணையிலே பிராட்டி திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கு, இரண்டாம் சூர்ணையிலே பிராட்டி ப்ரஸாத3த்தாலே பெற்றார். அநந்தரம் ஆஶ்ரயணீயனாவான் ஆரென்னுமபேக்ஷையிலே, நாராயணனே ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே, நாரஶப்3த3வாச்யங்களுக்கும் அயநமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை **"அகி2லஹேய"** என்கிற சூர்ணையிலே சொல்லி, பின்பு நாரஶப்3த3வாச்யங்களை **'நிகி2லஜக3து3த3ய விப4வ லய லீல'** என்னுமளவாக அவனுடைய உப4யவிபூ4திநாத2த்வம் சொல்லி. அநந்தரம் அவனே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்று அத்4யவஸித்து, 'இப்படி மேன்மையை உடைத்தான வஸ்துவை நம்மால் கிட்டப்போமோ' என்னும் அபேக்ஷையிலே, இருந்ததேகுடியாக எல்லாருக்கும் கிட்டும்படியான ஶீலாதி3களை முன்னிட்டு, பிராட்டி புருஷகாரமாக ஶரணம் புக்கு நின்றார் இவ்வளவால்.]

அநந்தரம் "ஶரணம் புக்கோம் நாமன்றோ" என்று தம்மையசிர்த்து, பூர்வர்களுடைய ப்ரக்ரியையை முன்னிட்டு ஶரணம் புகுகிறார். அநந்தரம், ஶரணம் புகும்போது, விடவேண்டுவன முன்னாக விட்டு, வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றவேண்டியிருப்பதோர் ஆகாரமுண்டாயிருக்கையாலே, அது கீழிரண்டிடத்திலும் செய்யாமையாலே, அத்தால் ஏதேனும் குறையுண்டாகிறதோவென்று பார்த்து, புராண புருஷர்களுடைய ஶரணாக3திப்ரக்ரியையான இதிஹாஸ புராண வசநங்களை முன்னிட்டு ஶரணம் புகுகிறார். ‡ [ஆனால். கீழ் செய்யாதவற்றுக்குக் குறையுண்டாகிறதோ? என்னில் குறைவில்லாமையேயன்று; இத்தால்

---

‡ குண்ட3லிதம் சில சுவடிகளிலேயேயுள்ளது.

६. पितरं मातरं दारान् पुत्रान् बन्धून् सखीन् गुरून्।
रत्नानि धनधान्यानि क्षेत्राणि च गृहाणि च॥
सर्वधर्मांश्च संत्यज्य सर्वकामांश्च साक्षरान्।
लोकविक्रान्तचरणौ शरणं तेऽव्रजं विभो॥

6. பிதரம் மாதரம் தா$_3$ராந் புத்ராந் ப$_3$ந்தூ$_4$ந் ஸகீ$_2$ந் கு$_3$ரூந்।
ரத்நாநி த$_4$நதா$_4$ந்யாநி க்ஷேத்ராணி ச க்$_3$ருஹாணி ச॥
ஸர்வத$_4$ர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந்।
லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ$_4$॥

---

६. अथ "अनन्यशरणः शरणमहं प्रपद्ये" इति शब्दानामर्थं विवृणोति पौराणिकवचनमुखेन पितरमित्यादिना। गुरुपर्यन्तानां साधनत्वमुत्कटम्। दाराश्च दृष्टसाधनम्। रत्नादीनां उपेयत्वमुत्कटम्। आमुष्मिकसाधनं साध्यश्चाह सर्वेति। अक्षरशब्देन केवलात्मनि पर्यवसानम्। लोकविक्रान्तविभुशब्दौ सौलभ्यपरत्वपरौ॥

ஏற்றமுண்டாகிறது. எங்ஙனேயென்னில: த்$_3$வயத்தில் த்யாக$_3$பூர்வகமாக ஸ்வீகரிக்கவேண்டிற்றுகில் ஸர்வாதி$_4$கார மாக மாட்டாது. ஆகையால் ஏற்றமுண்டாகிறது. பூர்வ புருஷர்களுடைய ஹ்ருத$_3$யம், வகுத்த விஷயத்தில் ஸ்வ ரூபாநுரூபமாக ஶரணாக$_3$தியைப் பண்ணுமதொழிய இவன் விடவேண்டுவதுண்டோ, பற்றவேண்டுவதுண்டோ என் றுய்த்து இருப்பது. ஈஶ்வரவிஷயீகாரத்துக்கு, ஸம்ஸார ப$_4$யபீ$_4$தனுய்க் கொண்டு திருவடிகளிலே ஶரணம் புகு வதுவே அமையும். இவர் ப்ராப்யருசி செய்விக்கமாட் டிற்றில்லாமையாலே ருசி ப்ரேரிக்கச்செய்வர். ஆகை யால் இவர் செய்யாததெல்லாம் குறையாகக்கடவது. இவர்தாம், இதுக்கு அவ்வருகு ஶரணம்புகக்காணமையாலே மீண்டாரத்தனையல்லது, அமையுமென்று மீண்டாரல்லர். ஆகையாலே ஶரணம் புகுகிருர்.]

வ்யா:—(**பிதரம் மாதரமித்யாதி$_3$**) பூர்வார்த்த$_4$த்தாலே சேதநரையும், உத்தரார்த்த$_4$த்தாலே அசேதனங்களையும் சொல்லுகிறது. இவைதான் உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய், ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகையாலே உபேயமுமாய் இரண்டுக் கும் பொதுவாயிருக்கும். (**ஸர்வத$_4$ர்மாம்ஶ்ச**) என்று உபாயாந்தரமான கர்மயோக$_3$ாதி$_3$களைச் சொல்லுகிறது. (**ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந்**) என்று உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைச் சொல்லுகிறது. (**ஸந்த்யஜ்ய**) என்றது ஸவாஸநமாக விட்டு என்றபடி. (**ஸர்வத$_4$ர்மாம்ஶ்ச ஸர்வகாமாம்ஶ்ச**) என்று இரண்டையும் கூட எடுத்து விடச் சொல்லுகையாலே, உபேயாந்தரங்கள் ஸ்வரூபநாஶக மாமோபாதி உபாயாந்தரங்களும் ஸ்வரூபநாஶகமென்று கருத்து. இவற்றை ஸ்வரூபநாஶகமென்னலாமோவென் னில்: அவற்றில் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவிழிகையே ஸ்வரூபம். இத்தையொழிந்ததெல்லாம் ஸ்வரூபநாஶபர்யா யம். இவைதான் ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாகிறதில்லையோ வென்னில்: 'இவன் இவைதன்னை ஸாத$_4$நமாக்கினுற்போலே இதுக்குப் புறம்பேயொன்றை ப்ரயோஜநமாக்காதே நம் மையே ப்ரயோஜநமாக்கப்பெற்றோமே!' என்னும் ஈஶ்வரன் நினைவாலே உஜ்ஜீவனமாகிறது. ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்கு மடியேற்பாரையும் 86. "**उदाराः**" (உதா$_3$ரா:) என்னுமவன் ஸ்வபா$_4$வத்தாலே உஜ்ஜீவநமாகிறதித்தனை. மேல், பற்றப் படும் விஷயம் சொல்லுகிறது. (**லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ$_4$**) ஶீலாதி$_3$கு$_3$ணயுக்தனுமாய், வகுத்த ஸ்வாமியுமாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி$_3$கு$_3$ணபூர்ணனு மான உன் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுகிறேன் என் கிறது. (**பிதரம் மாதரம்**) 87. "**मातृदेवो भव। पितृदेवो भव**" (**மாத்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ। பித்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ**) என்று ஈஶ்வர ஞேபாதி மாதாபித்ரநுவர்த்தநத்தையும் உபாஸநாங்க$_3$மாக ஶாஸ்த்ரம் விதி$_4$க்கையாலே, உபாயாந்தரஸஹகாரிகளுமாய் உள்ளதனையும் அநுவர்த்தித்து விடுகையன்றிக்கே இவர் களுடைய வியோக$_3$ம் அஸஹ்யமாயிருக்கையாலே ஸ்வயம்

ப்ரயோஜநமுமாயிருப்பர்கள். (தா3ராந்) ஸ்த்ரீயும் ஸஹ த4ர்மசாரிணியாகையாலே, உபாயாந்தரஸஹகாரிணியுமாய், அபி4மதவிஷயமாகையாலே உபேயாந்தர்ப்பூ4தையுமாயிருக்கும். (புத்ராந்) புத்ரஹ்நனபோது 'புத்' என்கிற நரகத3ர்ஶநம் பண்ணவேண்டுகையாலே, புத்ரோத்பாத3நம் "புந்நாம்நோ நரகாத் த்ராயத இதி புத்ர:" என்கிறபடியே அந்த நரகத3ர்ஶநத்துக்கு அடியான பாபவிமோசநஹேதுவாகிற முக2த்தாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய், அவ்வளவன்றிக்கே தத்3வியோக3ம் அஸஹ்யமாயிருக்கையாலே உபேயமுமாயிருக்கும். (ப3ந்தூ4ந்) அவர்களாகிறார், — இவனுக்குப் பழியாக வர்த்தியாதபடி நியமித்து நல்வழி நடத்துமவர்களாகையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரிகளுமாய், இன்ன *பெருங்குடியாட்டத்திலே பிறந்தான் என்கிற செருக்காலே உபேயபூ4தருமாயிருப்பர்கள். (ஸகீ2ந்) தோழனும் இவனுக்கு ஹிதைஷியாய், ஹிதத்தையே ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய், அபி4மதனாகையாலே உபேயபூ4தனுமாயிருக்கும். (கு3ரூந்) அவர்களாகிறார், — †[ப4க3வத்ப்ராப்தியாகிற உபேயத்தைக் குறித்து உபாயாந்தரங்களை உபதே3ஶித்தும் உபேயாந்தரங்களைக் குறித்து உபாயாந்தரங்களை உபதே3ஶித்தும் போருகையாலே] உபாயாந்தரஸஹகாரிகளுமாய் ஹிதபரராகையாலே உபேயபூ4தருமாயிருப்பர். (ரத்நாநீத்யாதி3) 'ரத்நாநி' தொடக்கமானவையும் உபாயாந்தரங்களுக்கு இதிகர்த்தவ்யதயா ஸஹகாரிகளாகையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரிகளுமாய், அவற்றை அழியமாறியும் விநியோகி3க்கலாமாகையாலே உபேயமுமாயிருக்கும். (க்3ருஹாணி ச) க்3ருஹங்களும் கீழ்ச்சொன்னவற்றுக்கெல்லாம் ஆவாஸஸ்தா2நமாகிற ரக்ஷகத்வமுக2த்தாலே உபாயாந்தர ஸஹகாரமுமாய், மாடமாளிகையாக எடுக்கும்படியான அபி4மதத்வத்தாலே உபேயமுமாயிருக்கும்.

* (பா) பெருங்குடிப்பாட்டிலே. † (பா) உபேயப்ரதிபத்த்யர்த்த2மாக உபாயோபதே3ஷ்டாக்களாகையாலே.

(ஸர்வத4ர்மாம்ஶ்ச) த4ர்மஶப்3த3த்தாலே உபாயரூபமான கர்மயோகா3தி3களைச் சொல்லுகிறது. ஸர்வஶப்3த3த்தாலே அதி4காரஸம்பத்தி த4ர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஸர்வகாமாம்ஶ்ச) என்று புத்ரபஶ்வந்நாதி3 தொடக்கமாக, ஸ்வர்க்கைஶ்வர்யம் நடுவாக, ப்3ரஹ்மைஶ்வர்யபர்யந்தமானவற்றையெல்லாம் சொல்லுகிறது. (ஸாக்ஷராந்) என்றது கைவல்யத்தை. (ஸந்த்யஜ்ய) லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமாக விட்டு. "லோகவிக்ராந்த சரணௌ" தொடங்கிப் பற்றுகிற விஷயம் வரையாதே வைத்த திருவடிகளாகையாலே, ஸௌஶீல்யம் சொல்லுகிறது. உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தாய், முதுகிலே அணைத்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே, தானறிந்த ஸம்ப3ந்த4மே ஹேதுவாக விடமாட்டாதே, விமுக2ராஞர் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலே வாத்ஸல்யம் சொல்லுகிறது. இத்தனையும் அவதரித்து முன்னே நின்று கார்யம் செய்கையாலே ஸௌலப்4யம் சொல்லிற்று. (தே) என்று வகுத்த ஶேஷி என்று ஸ்வாமித்வம் சொல்லுகிறது. (விபே4ா) என்கையாலே ப்ரபு4த்வம். அதாகிறது,—ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கு3ணபூர்த்தி. இத்தால் * 'அஹம்'ஶப்3த3வாச்யமும் இதிலே அநுஸந்தே4யம். ஆக இத்தனையும் நாராயணஶப்3தா3ர்த்த2ம். 'தே' என்கிறவிடத்தில் ஸ்வரூபாநுப3ந்தி4யான லக்ஷ்மீஸம்ப3ந்த4மும் அநுஸந்தே4யம். இத்தால் புருஷகாரபா4வம் சொல்லுகிறது. (சரணௌ) என்கையாலே விக்3ரஹயோக3ம் சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) என்கையாலே உபாயபா4வம் சொல்லுகிறது. (அவ்ரஜம்) 'அத்4யவஸித்தேன்' என்றபடி. ஆக, இஶ்லோகங்களாலே விடுமவற்றை விட்டுப் பற்றுமவற்றைப் பற்றிநின்றது.

ஏழாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—'ஆனால், கீழ் விட்டவையெல்லாம் இழவேயாகிறதோ' என்னில்: அங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸாபேக்ஷதையுண்டோ ஸர்வப்ரகார பரி

 * கீ3தாசரமஶ்லோகம்.

७. त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च गुरुस्त्वमेव ।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥

7. த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ
த்வமேவ ப$_{3}$ந்து$_{4}$ஶ்ச கு$_{3}$ருஸ் த்வமேவ ।
த்வமேவ வித்$_{3}$யா த்$_{3}$ரவிணம் த்வமேவ
த்வமேவ ஸர்வம் மம தே$_{3}$வதே$_{3}$வ ॥

---

७. शरणशब्दं विवृणोति त्वमेवेति । पित्रादिकार्यरक्षणस्य अस्मिन्नेव पुष्कलत्वादयमेव बन्धुः, न तु पित्रादय इत्यभिप्रायेण त्वमेवेत्यावृत्तिः ॥

பூர்ணவிஷயத்தைப் பற்றினவனுக்கு? ஆகையாலே, கீழ் விட்டவையெல்லாம் ஈஶ்வரனே என்கிருர்.

வ்யா:— (**த்வமேவ மாதா ச**) பிறந்தபின்பு ஹிதபரனை பிதாவைப்போலன்றியே, க$_{3}$ர்ப்ப$_{4}$வாஸமே தொடங்கி ரக்ஷித்துப்போருமவளிறே மாதா. இத்தால் இவர் நினைக்கிறதென்னென்னில்: மேல் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்குறுப்பாக, முதலழியாதபடி ‡தாயிருக்கும் வண்ணமே திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்துப் போந்தவன் என்கிருர். (**பிதா த்வமேவ**) மாதாவுக்கு முன்னே, பிறக்க க்ருஷிபண்ணுவான் பிதாவிறே, இத்தால் 88. "**पूर्वज**" (**பூர்வஜ**) என்றத்தை நினைக்கிறது. †"பிறப்பித்த தந்தை நீ" (**த்வமேவ ப$_{3}$ந்து$_{4}$ஶ்ச**) ப$_{3}$ந்து$_{4}$வாயிருப்பார் இவன் வழிகெட வர்த்தியாதபடி நியமித்து, நல்வழியே நடத்துமவரிறே. அப்படியே நான் வழிகெட வர்த்தியாதபடி அந்தராத்மதயா இருந்து நியமித்து நல்வழியாக்கும் ப$_{3}$ந்து$_{4}$வும் நீயே. (கு$_{3}$ருஸ்த்வமேவ) 89. "**गुशब्द-स्त्वन्धकारः स्यात्...गुरुरित्यभिधीयते**" (கு$_{3}$ஶப்$_{3}$த$_{3}$ஸ் த்வந்த$_{4}$கார: ஸ்யாத் ... கு$_{3}$ருரித்யபி$_{4}$தீ$_{4}$யதே). § இருள்தருமாஞாலத்தைப்

---

‡ பெரியதிரு 11-6-6. † பெரியதிருவ-5. § திருவாய் 10-6-1.

போக்கித் * தெளிவிசும்பைக்கொடுக்கையாலே எனக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணும் ஆசார்யனும் நீயே. § "அறியாதன அறிவித்த அத்தா" என்னக்கடவதிறே: ஆசார்யரில் வைத்துக்கொண்டு ப்ரத$_{2}$மாசார்யனுவான் ஈஶ்வரனிறே. 90. "**लक्ष्मीनाथसमारम्भां**" (லக்ஷ்மீநாத$_{2}$ஸமாரம்ப$_{4}$ாம்) என்னக்கடவதிறே, ‡"இசைவித்தென்னை" என்கிறபடியே முதலடியிலே ருசிஜநகனுகையாலே ப்ரத$_{2}$மாசார்யனென்னக் குறையில்லையே. (**த்வமேவ வித்$_{3}$யா**) உபதே$_{3}$ஶித்த ஜ்ஞாநமும் நீயே. ‖"ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் ஆவியும் ஆக்கையும் தானே" என்கிறபடியே ஜ்ஞானத்தினுடைய ஸத்தாதி$_{3}$கள் அவனதீ$_{4}$னமாகையாலும், ஜ்ஞாநப்ரதிபாத்$_{3}$யன் அவனுகையாலும், ஜ்ஞாநமும் நீயே என்கிறது. (**த்$_{3}$ரவிணம் த்வமேவ**) த்$_{3}$ரவிணமாகிறது த்$_{3}$ரவ்யம். அதாவது — போ$_{4}$க$_{3}$த்துக்கு உபகரணமாயிருக்கை. இத்தால், போ$_{4}$கோ$_{3}$பகரணமான பரப$_{4}$க்த்யாதி$_{3}$களும் நீயே என்கிருர். அன்றிக்கே, 90*. "**धनं मदीयं**" (த$_{4}$நம் மதீ$_{3}$யம்) என்கிறபடியே ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் நீயே என்கிருராகவுமாம். (**த்வமேவ ஸர்வம்**) சொல்லிச் சொல்லாதவையெல்லாம் நீயே. (**மம தே$_{3}$வதே$_{3}$வ**) ஸர்வத்தையும் விட்டு உன்னையே பற்றின எனக்கு விட்டவையுமெல்லாம் / அயர்வறுமமரர்களதிபதியான நீயே என்கிருர்.

எட்டாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— 'இதுதான் உமக்கு ஒருவருக்குமேயோ?' என்னில்: 'என்னளவேயன்று; ஸகலலோகங்களிலும் வர்த்திக்கிற ஸகலசேதநருக்கும் ஸகலவித$_{4}$ ப$_{3}$ந்து$_{4}$வும் ஸர்வாதி$_{4}$கனுன நீயே' என்கிருர்.

வ்யா:— (**பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய**) ஸர்வலோகங்களிலுமுண்டான ஜங்க$_{3}$மஸ்தா$_{2}$வராத்மகமான ஸகல பதா$_{3}$ர்த்த$_{2}$ங்களுக்கும் உத்பாத$_{3}$கனுனவனே! (**த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச**) ஆகையாலே ஸர்வத்துக்கும் பூஜ்யன் நீயல்

---

* திருவாய் 9-7-5. § திருவாய் 2-3-2. ‡ திருவாய் 5-8-9.
‖ திருவாய் 1-9-8. / திருவாய் 1-1-1.

८. पिताऽसि लोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान्।
न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव ॥

९. तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम्।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥

8. பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ் ச கு$_3$ருர் க$_3$ரீயாந் ।
ந த்வத்ஸமோஸ்த்யப்$_4$யதி$_4$க: குதோந்யோ
லோகத்ரயேப்யப்ரதிமப்ரப$_4$ாவ! ॥

9. தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணித$_4$ாய காயம்
ப்ரஸாத$_3$யே த்வாமஹ மீஶ மீட்$_3$யம் ।
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகே$_2$வ ஸக்$_2$யு:
ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தே$_3$வ! ஸோடு$_4$ம் ॥

---

८. न परं मम, सर्वलोकस्य चेत्याह पितासीति। रक्षकत्वे समाभ्यधिकराहित्यमुक्तम्। सौलभ्ये वा। अप्रतिमप्रभावेति परत्वस्योक्तिः॥

९. प्रपत्तिं विवृणोति तस्मादिति। ईशमीड्यम् * "न तस्येशे कश्चन तस्य नाम महद्यशः" इतिवत्। पित्रादयस्तत्संबन्धाद्धि क्षमन्ते; अतः सर्वविधबन्धुत्वात् त्वया क्षन्तव्यमित्यर्थः। प्रार्थनापर्यन्तमहाविश्वासः प्रपत्तिः। महाविश्वासपूर्विका प्रार्थना वा॥

லேயோ? (கு$_3$ருர் க$_3$ரீயாந்)ஶ்ரேஷ்ட$_2$னை ஆசார்யனும் நீயே. கீழ்ச்சொன்ன பூஜ்யதை பித்ருத்வத்தளவிலே நிற்குமது. இத்தால் 91. "**गरीयान् ब्रह्मदः पिता**" (க$_3$ரீயாந் ப்$_3$ரஹ்மத$_3$: பிதா) என்று பூஜ்யதையின் எல்லை சொல்லுகிறது. (ந த்வத்ஸமோஸ்த்யப்$_4$யதி$_4$க: குதோऽந்ய:) 92. "**सर्वलाभाय**" (ஸர்வலாப$_4$ாய) ஆகையாலே த்வத்$_3$வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் உனக்கு ஸத்$_3$ருஶர் இல்லையென்றால் அதி$_4$கர் இல்லையென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ? *"ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய" இறே.

---

* तै-ना १-९. * திருவாய் 2-3-2.

(லோகத்ரயேऽப்யப்ரதிமப்ரப$_4$ாவ) ஆகையாலே த்ரிவித$_4$சேதநரிலுங் காட்டில் ஒப்பில்லாத ப்ரப$_4$ாவத்தையுடையவனே!

ஒன்பதாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—அநந்தரம், கீழ் ஶரணம் புக்கவதுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகிறது. ஆருடைய ஹ்ருத$_3$யத்தாலேயென்னில், ஸ்வஹ்ருத$_3$யத்தாலே. அதென்னென்னில்: அநாதி$_3$காலம் அபராத$_4$த்தைப் பண்ணிக் கூடு பூரித்தவன், இன்றாக ஆபி$_4$முக்$_2$யம் பண்ணினனேயாகிலும், 81. "**रिपूणामपि वत्सलः**" (ரிபூணாமபி வத்ஸல:) 79. "**यदि वा रावणः स्वयं**" (யதி$_3$ வா ராவண: ஸ்வயம்) என்கிற அவன்படி பார்த்தால் இவனைக்கைக்கொள்ளுகைக்கு ஒரு குறையுமில்லை. ஆகிலும், பதிவ்ரதையாயிருப்பாள் நெடுநாள் வ்யபி$_4$சரித்து, பின்பு ப$_4$ர்த்தாவானவன் பழியாளன் என்கிற இதுவே ஆலம்ப$_3$நமாக வந்து 'என்னை ரக்ஷிக்கவேணும்' என்று முன்னே நின்றால், வருகைதானே அபராத$_4$மாய், அதுக்குமேலே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கையாவது அபராத$_4$த்துக்கு மேலெல்லையாய், ஸ்த்ரீத்வஹாநியுமாயிருக்குமிறே. அப்படியே, இவனும் அநந்யார்ஹஶேஷபூ$_4$தனுமாயிருந்து வைத்து, கனக்க அபராத$_4$த்தைப் பண்ணிப்போந்து, இன்று வந்து ஶரணம் புகுருகையாவது அபராத$_4$த்துக்கு மேலெல்லையுமாய், ஶேஷத்வஹாநியுமாயிருக்கக்கடவதிறே. ஆனால், ஶரணம் புகுருகையும் அபராத$_4$த்துக்கு மேலெல்லையாகில், ஶரணம் புகுருகிறதென், க்ஷாமணம் பண்ணுகிறதென்?என்னில்: 34. "**तमेव शरणं गतः**"(தமேவ ஶரணம் க$_3$த:)என்று காகத்தோபாதி புறம்பு புகலில்லாமையாலே ஶரணம் புகவும் வேணும். பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பாரா, பண்ணின இதுவும் அபராத$_4$மென்று ப$_4$யஹேதுவாகையாலே க்ஷாமணம் பண்ணவும் வேணும்.

வ்யா:—(தஸ்மாத்) "த்வமேவ" இத்யாதி$_3$ப்படியே நீயே ஸகலவித$_4$ப$_3$ந்து$_4$வுமாகையாலே. செய்த குற்றம் பொறுக்கும்போது ஸகலவித$_4$ப$_3$ந்து$_4$வுமாகவேணும்போலே காணும். அதுதன்னிலும், ப$_4$ர்த்தாவென்றாற்போலே ஒரு முறை

யேயாய்,ஒரு வழிப்பட்டு இருக்குமாகில்,குற்றமேயாய்த்தலைக் கட்டுகையன்றிக்கே, ஸகலவித$_4$ப$_3$ந்து$_4$வுமாயிருக்கையாலே இவனுக்குச் செய்யலாகாததில்லை, அவனுக்குப் பொறுக்கலாகாததுமில்லையென்கை. **(ப்ரணம்ய)** மாநஸமான த$_3$ண்ட$_3$ன். **(ப்ரணித$_4$ாய காயம்)** காயிகமான த$_3$ண்ட$_3$ன். இரண்டையும் சொல்லுகையாலே வாசிகம் அர்த்த$_2$ாத் ஸித்$_3$த$_4$ம்; ஆக, த்ரிவித$_4$ கரணங்களாலும் ஶரணம் புக்கபடி சொல்லிற்று. ஏதுக்காகவென்னில்: **(ப்ரஸாத$_3$யே)** ப்ரஸாதி$_3$ப்பிக்கைக்காக. ஆரையென்னில்: **(ஈஶமீட்$_3$யம் த்வாம்)** ஶேஷியுமாய் ஸ்துத்யனுமாயிருந்துள்ள உன்னை. ஆரென்னில்: **(அஹம்)** அநங்யார்ஹஶேஷபூ$_4$தனுமாயிருந்து வைத்து, அபராத$_4$த்தைப் பண்ணிப்போந்து இன்று வந்து ஶரணம் புக்க நான். ஈஶனென்கையாலே உடையவனென்றபடி. ஈட்$_3$யனென்றது — ஸ்துத்யனென்றபடி. நினைத்தபடி செய்யப் புக்கால் நிவாரகரில்லாமைக்காக உடையவனென்கிறது. ஸ்துதிக்கவேண்டும் விஷயத்திலே த்$_3$வேஷித்துப்போந்தேன் என்று தம்முடைய இழவு தோன்ற 'ஈட்$_3$யன்' என்கிறுர். பொறுக்கைக்கு ஹேதுசொல்லுகிறது மேல்—**(பிதேவ புத்ரஸ்ய)** புத்ரன் பண்ணின குற்றத்தைப் பிதா பொறுக்குமாபோலவும். **(ஸகே$_2$வ ஸக்$_2$யு:)** தோழன் செய்த குற்றத்தைத் தோழன் பொறுக்குமாபோலவும்; **(ப்ரிய: ப்ரியாயா:)** ப்ரியையினுடைய குற்றத்தை ப்ரியனுனவன் பொறுக்குமாபோலவும். ஸந்தி$_4$ரார்ஷ:. **(ஸோடு$_4$ம்)** பொறுக்கைக்கு ஸர்வவித$_4$ப$_3$ந்து$_4$வுமாயிருக்கையாலே. **(தே$_3$வ அர்ஹஸி)** தேவரும் அப்படிக்கு அர்ஹர்.

பத்தாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—ஆக, முதல் சூர்ணையிலே ப்ராப்யருசிக்கும், ப்ராபகவ்யவஸாயத்துக்குமாகப் பிராட்டி திருவடிகளிலே ஶரணம் புக்கு, இரண்டாம் சூர்ணையிலே பிராட்டி ப்ரஸாத$_3$த்தாலே பெற்று, அநந்தரம், ஆஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பான உப$_4$யவிபூ$_4$திநாத$_2$த்வம் சொல்லி, அநந்தரம், ஆஶ்ரயிக்கைக்குத் துணையான

ஶீலாதி$_3$கு$_3$ணங்களை முன்னிட்டு, பிராட்டி புருஷகாரமாகத் தாம் ஶரணம்புக்கு, அநந்தரம், பூர்வர்களுடைய ப்ரக்ரியையாலே ஶரணம்புக்கு; அநந்தரம் இதிஹாஸப்ரக்ரியையாலே ஶரணம்புக்கு, அநந்தரம், கீழ் விட்டவையடைய ஈஶ்வரனேயாகப்பற்றி, 'இதுதான் என்னளவேயன்று, ஸகலசேதநர்க்குமொக்கும்' என்று, கீழ் பண்ணின ப்ரபத்திக்கு க்ஷாமணம் பண்ணினுர். †[பூர்வர்களுடைய ருசிபரிக்$_3$ருஹீதமான அர்த்த$_2$மேயாகிலும், அவர்கள் பாசுரத்தை முன்னிடவே ஈஶ்வரன் திருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாம் என்று பார்த்து, அவர்கள் பாசுரத்தாலே ஶரணம் புகுந்தார். அத$_2$வா 5. **"सकृदेव प्रपन्नाय" (ஸக்ருதே$_3$வ ப்ரபந்நாய)** என்று ஸக்ருத் ப்ரபத்திக்குக் கார்யம் செய்கைக்கு ஈஶ்வரன் சமைந்து நிற்க, ப்ராப்ய த்வராதிஶயத்தாலும், இதொழியச் செல்லாமையாலும் யார் பாசுரத்துக்கு ஈஶ்வரன் இரங்குமென்று அறியாதே, ப$_3$ஹுமுக$_2$மாக ப்ரபத்தி பண்ணினுர்.] ஆக, இவ்வளவாலும் பூர்வக$_2$ண்ட$_3$ார்த்த$_2$த்தை அநுஸந்தி$_4$த்தாராய் நின்றுர். இனி, உத்தரக$_2$ண்ட$_3$ார்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்கிறுர். அதில், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுண்டானுலல்லது இஷ்டப்ராப்தி கிடையாமையாலே முந்துற நமஶ்ஶப்$_3$த$_2$ார்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்கிறுர். அதுதனக்கு தே$_3$ஹாத்மாபி$_4$மாநம் தொடக்கமாக, கைங்கர்யத்தில் மமதாபு$_3$த்$_3$தி$_4$யீருக, நடுவுள்ள விரோதி$_4$யையடையப் போக்கித்தரவேணுமென்றிறே அர்த்த$_2$மாக நிர்வஹித்துப்போருவது. அதுதான் ஸகலகர்மக்ஷயத்தாலேயாய்த்து பிறப்பது. ஆகையாலே முந்துறக் கர்மத்தை அருளிச்செய்கிறுர். நம்மாழ்வார் * "பொய்ந்நின்றஞானமும்" என்று அவித்$_3$யையை முதலாக அருளிச்செய்தார். இவர், 'கர்மத்துக்கடி அஜ்ஞானம், அஜ்ஞாநத்துக்கடி தே$_3$ஹஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம்' என்று கர்மத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறுர். ஆழ்வாருக்கு ஸ்வாநுப$_4$வமாயிருக்கை

† குண்ட$_3$லிதம் சில ஶ்ரீகோஶங்களிலில்லை.
* திருவிருத்தம்-1.

१०. मनोवाक्कायैरनादिकालप्रवृत्तानन्ताकृत्यकरणकृत्याकरण-भगवदपचारभागवतापचारासह्यापचाररूपनानाविधानन्तापचारान् आरब्धकार्यान् अनारब्धकार्यान् कृतान् क्रियमाणान् करिष्यमाणांश्च सर्वानशेषतः क्षमस्व ॥

10. மநோவாக்காயைரநாதி$_3$காலப்ரவ்ருத்தாநந்தாக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண ப$_4$க$_3$வத$_3$பசாரபா$_4$க$_3$வதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவித$_4$ாநந்தாபசாராந் ஆரப்$_3$த$_4$ கார்யாந் அநாரப்$_3$த$_4$ கார்யாந் க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாந் அஶேஷத: க்ஷமஸ்வ ||

अथ उत्तरखण्डं विवृण्वन् इष्टप्राप्तेरनिष्टनिवृत्तिपूर्वकत्वरूपार्थक्रमात् प्रथमं नमश्शब्दार्थमाह मन इत्यादिना। अनादिकालप्रवृत्तत्वमानन्त्ये हेतुः। प्रथमानन्तशब्दः सामान्यापराधविशेषणम्। सामान्यापराधमुक्त्वा विशेषापराधमाह भगवदिति। भगवदपचारः शिशुपालादिकृतः। भागवतापचारस्तु भागवतविषये अर्थादिनिमित्तान्तरेण कृतः। भागवतापचारो भगवदपचारः, भगवदपचारो भागवतापचार इति। भागवतभक्तविषयापचारः असह्यापचारः। आचार्यविषयापराधो वा। भागवते अभागवतत्वनिमित्तापराधो वा। अर्चावतारविग्रहस्य अवैलक्षण्यप्रतिपत्तिर्वा। एकैककोट्यवान्तरभिदापरो नानाविधशब्दः। सर्वशब्दः अपराधव्यक्तिकात्स्न्यपरः। कर्मणां वैदिककर्मानर्हतापादनशक्तिः, प्रत्यवायकरत्वशक्तिः, वासनाजनकत्वशक्तिश्चास्ति। तत्र अन्यतमशक्तिमात्रं क्षमाविषयो माभूदिति-अशेषत इत्युक्तम्।

யாலே தே$_3$ஹாத்மாபி$_4$மானத்$_3$வாரா நின்று அஹங்காரம் நலிகிற ப்ரகாரத்தாலே அவித்$_3$யைமுன்னாக அருளிச்செய்தார். இவர்க்கு ஸ்வாநுப$_4$வமாயிருக்கச்செய்தே த$_3$ர்ஶநத்துக்குக் கர்மப்ராதா$_4$ந்யம் சொல்லிப்போருவதொரு நிர்ப்ப$_3$ந்த$_4$முண்டாகையாலே, அதினுடைய ஸ்தி$_2$திக்குறுப்

பாகவும், மாயாவாதி$_3$ 'அவித்$_3$யாநிவ்ருத்தி மோக்ஷம்' என்று அவித்$_3$யையை ப்ரதா$_4$நமாகச் சொல்லுகையாலே அதினுடைய ப்ரதிக்ஷேபார்த்த$_2$மாகவும், இவர் கர்மம் முதலாக அருளிச்செய்கிறார். அவர் காரணபரம்பரையை அருளிச்செய்தார். இவர் கார்யபரம்பரையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(மநோவாக்காயை:) கர்மத்துக்குப் பரிகரமேதென்று பார்த்தால் மநோவாக்காயங்கள். இவைதான் ஈஶ்வரனை லபி$_4$க்கைக்கும், அவனையிழந்து அநர்த்த$_2$ப்படுகைக்கும் உடலாயிருக்கும். 93. "मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः" (மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் ப$_3$ந்த$_4$மோக்ஷயோ:) என்றிறே இருப்பது. (அநாதி$_3$காலப்ரவ்ருத்த) அநாதி$_3$ காலம் பண்ணிப்போந்த. (அநந்த) இவைதான் அளவிறந்திருக்கை. இவைதான் இருக்கும்படியென்னென்னில்: (அக்ருத்யகரண) இதுவென்ன, (க்ருத்யாகரண) இதுவென்ன, (ப$_4$க$_3$வத$_3$பசார) இதுவென்ன, (பா$_4$க$_3$வதாபசார) இதுவென்ன, (அஸஹ்யாபசார) இதுவென்ன, (நாநாவித$_4$) இப்படி ப$_3$ஹுவித$_4$மாய், (அநந்தாபசாராந்) இவற்றில் ஓரோவித$_4$மே அநந்தமாய், இப்படியுள்ளவைதான் அஸங்க்$_2$யாதமாயிருக்கை; இதிறே அபசாரத்தினுடைய அநல்பதையிருந்தபடி. 94. "यद्ब्रह्मकल्पनियुतानुभवेऽप्यनाश्यं तत्किल्बिषं सृजति जन्तुरिह क्षणार्धे" (யத்$_3$ப்$_3$ரஹ்மகல்பநியுதாநுப$_4$வேऽப்யநாஶ்யம் தத் கில்பி$_3$ஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹ க்ஷணார்த்தே$_4$) என்று நூறாயிரம் ப்$_3$ரஹ்மகல்பம் கூடினாலும் அநுப$_4$வித்து முடிக்கவொண்ணாத பாபத்தையிறே இச்சேதநன் ஒரு க்ஷணார்த்த$_4$த்திலே பண்ணுவது. (ஆரப்$_3$த$_4$கார்யாந்) ப$_2$ல ப்ரதா$_3$நத்தில் ஒருப்பட்டவை. (அநாரப்$_3$த$_4$கார்யாந்) ப்ரப$_3$ல கர்மதிரோதா$_4$நத்தாலே அவஸரப்ரதீக்ஷமானவை. (க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச) காலத்ரயத்திலுள்ளவையும். (ஸர்வாந்) இவைதான் சிலவற்றைச் சொல்லிற்றித்தனை. என்னால் சொல்லி முடிக்கவொண்ணாத எல்லாப்பாபங்களையும். (அஶேஷத: க்ஷமஸ்வ) ஸவாஸநமாகப் பொறுத்தருளவேணும்.

११. अनादिकालप्रवृत्तं विपरीतज्ञानम्

11. அநாதி3காலப்ரவ்ருத்தம் விபரீதஜ்ஞாநம்

११. अथ मोक्षविरोधिपुण्यपापरूपं क्षामयति अनादीति। आत्मनो जगतश्च स्वातन्त्र्यधीः, देवतान्तरशेषत्वधीः, भगवच्छेषवस्तुनि स्वशेषत्वधीश्च विपरीतज्ञानम्॥

அக்ருத்யகரணமாவது, - ஶாஸ்த்ரவிருத்3த4மாமவற்றை அநுஷ்டி2க்கை. க்ருத்யாகரணமாவது, — ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாமவற்றை அநுஷ்டி2யாதொழிகை. 95. ''विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वम्'' (விது3ஷோऽதிக்ரமே த3ண்ட3பூ4யஸ்த்வம்) 96. ''शक्तस्यातीव दोषवत्''(ஶக்தஸ்யாதீவ தோ3ஷவத்)என்று ஶக்தனுயிருக்க அநுஷ்டி2யாதொழிந்தால் தோ3ஷம் கனத்திருக்குமிறே. ப4க3வத3பசாரமாவது,—அமுதுபடி சாத்துபடிக்கு அர்ஹமாமவற்றை விச்சே2த3ம்பண்ணுகை. அதாவது,— அவற்றைத் தான் வாங்கி ஜீவித்தல், பிறர்க்கு உபகரித்தல், அத்தாலே ஜீவிப்பார் பக்கலிலே யாசிதமாயாதல், அயாசிதமாயாதல் பரிக்3ரஹித்து ஜீவித்தலும், அவதாரங்களில் ஸஜாதீயபு3த்3தி4 பண்ணுகையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதா3நஸ்ம்ருதியும், ஈஶ்வரன்பக்கல் தே3வதாந்தரங்களோடு ஸஜாதீயபு3த்3தி4யும், அவனதான வஸ்துக்களில் மமதாபு3த்3தி4யும். இதுவும் அக்ருத்யகரணங்களில் ஒன்ருயிருக்கப் பிரிய எடுக்கவேண்டிற்று, இதினுடைய க்ரௌர்யாதிஶயமிருந்தபடி. பா4க3வதாபசாரமாவது — அர்த்த2காமாபி4மாந நிமித்தமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு விவாத3ம்பண்ணுகையும், ஜந்மவ்ருத்தாதி3களால் அவர்களைக் குறைய நினைக்கையும், விகலகரணர் பக்கல் க்ஷேபோக்தி பண்ணுகையும். அஸஹ்யாபசாரமாவது - நிர்நிப3ந்த4நமாக ப4க3வத்3பா4க3வதஸம்ருத்3தி4யைக் கண்டால் பொறுக்கமாட்டாதே முட்டிக்கொள்ளுதல் நான்றுகொள்ளுதல் செய்கை. ஸ்ரீவைஷ்ணவனென்னுமிதுவே ஹேதுவாக ப்ரத்3வேஷம்

பண்ணுகை. புத்ரவாத்ஸல்யம் செல்லாநிற்க, திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக அக்3நித3ாஹம் முதலான ஹிம்ஸையைப் பண்ணிஞனிறே ஒருவன். ஶிஶுபாலாதி3கள் பண்ணினவை ப4க3வத3பசாரம். ராவணுதி3கள் பிராட்டிபோல்வார் விஷயத்தில் பண்ணினவை பா4க3வதாபசாரம். ஹிரண்யாதி3கள் ஸ்ரீப்ரஹ்லாத3ாதி3கள் விஷயத்தில் பண்ணினவை அஸஹ்யாபசாரம்.

பதினென்ருவது சூர்ணை அவதாரிகை:— (அநாதி3காலப்ரவ்ருத்த) கீழ் / ''பொல்லாவொழுக்கும்'' என்கிறபடியே அக்ருத்யகரணுத்3யபராத4ங்களைப் பொறுத்தருளவேணுமென்ருர். இங்கு, அதுக்கடியான விபரீதவ்ருத்தத்தாலுண்டான அபராத4த்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்கிருர். வ்ருத்தஹாநி கீழே சொல்லிற்றில்லையோவென்னில்: அங்கு அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரணமென்று ஶாஸ்த்ரவிருத்3த4மானவற்றை அநுஷ்டி2க்கையும், விஹிதாநுஷ்டா2நம் பண்ணுதொழிகையுமாகிற வ்ருத்தஹாநி சொல்லிற்று. வேதா3ந்த விஷய ஜ்ஞாநாபா4வத்தால் வரும் சில வ்ருத்தஹானிகளுண்டு. அவற்றையாய்த்து இங்கு சொல்லுகிறது. ஆகையாலே புநருக்தி தோ3ஷமில்லை.

வ்யா:—(அநாதி3காலப்ரவ்ருத்த) அநாதி3 காலம் பண்ணிப்போந்த. (விபரீதஜ்ஞாநம்) இது ஸ்வரூபஸ்பர்ஶியன்று. ஆனல் ஒருநாளளவிலே வந்தேறிற்ருேவென்னில்: அங்ஙன் சொல்லவொண்ணுது. அநாதி3யென்னுமித்தனை. ஸ்வரூபஸ்பர்ஶியென்னலாம்படியிறே இதின் அநாதி3த்வம் இருப்பது. ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே ஒருநாள்வரையிலே கழியக்காண்கையாலே வந்தேறியென்று அறிந்தவித்தனை. விபரீதஜ்ஞானமாவது,-ஒரர்த்த2த்தில் அர்த்தா2ந்தரபு3த்3தி4 பண்ணுகை. அதாவது, — ரஜ்ஜுவிலே ஸர்ப்பபு3த்3தி4யும், ஶுக்தியிலே ரஜதபு3த்3தி4யும். இதுக்கு விஷயம்

/ திருவிருத்தம்-1.

आत्मविषयं कृत्स्नजगद्विषयं च विपरीतवृत्तं चाशेषविषयम् अद्यापि वर्तमानं वर्तिष्यमाणं च सर्वं क्षमस्व ॥

ஆத்மவிஷயம் க்ருத்ஸ்ந ஜக3த்3விஷயஞ்ச விபரீத வ்ருத்தஞ்ச அஶேஷ விஷயம் அத்3யாபி வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணம் ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ ॥

पुण्यश्च स्वतन्त्रात्मधीमूलत्वाद्भ्रान्तिमूलम्। भगवद्भागवत-देवतान्तरभजनरूपं स्वार्थं स्वपुत्राद्यर्थश्च यत्पुण्यं तत्— अशेषविषयं विपरीतवृत्तमित्युच्यते। आचार्यसेवादिना शास्त्रजन्यज्ञाने संपन्नेऽपि वासनावशादनुवर्तमानमित्यभिप्रायेणोक्तं अद्यापि वर्तमानमिति ॥

ஏதென்னில் : (**ஆத்மவிஷயம் க்ருத்ஸ்ந ஜக3த்3விஷயஞ்ச**) ஆத்ம விஷயமாகவும் க்ருத்ஸ்ந ஜக3த்3விஷயமாகவும். ஆத்மவிஷயமான விபரீதஜ்ஞாநமாவது, — தே3ஹாத்மாபி4மாநம். க்ருத்ஸ்ந ஜக3த்3விஷயமான விபரீத ஜ்ஞாநமாவது,—தே3வதிர்யங்மநுஷ்ய ஸ்த2ாவர ஶரீரங்களிலே தத்தத்3பு3த்3தி4பண்ணுகை. (**விபரீதவ்ருத்தம் ச**) அதாவது,—விருத்3த4மாக அநுஷ்டி2க்கை. க்ருத்ஸ்நஜக3த்3 விஷயமான விபரீதவ்ருத்தமாவது, — ஒருவன் தனக்கு ஓர் அபகாரம் பண்ணினால் ஸ்வகர்மப2லமென்றும், தத்தத்கர்மாநுகு3ணமாக ஈஶ்வரன் ப்ரவர்த்தகன் என்றும் நினையாதே, நிமித்தமாத்ரமான சேதநனை ஸ்வதந்த்ரனாக பு3த்3தி4பண்ணி, அவன் செய்தானென்று அவனுக்கு அபகரிக்கை. ஆத்ம விஷயமான விபரீதவ்ருத்தமாவது,—பரதந்த்ரனான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனென்று நினைத்துத் தான் ப்ரவர்த்திக்கை. (**அஶேஷவிஷயம்**) ஐஶ்வர்யாதி3புருஷார்த்த2ங்களை அபேக்ஷிக்கையும்; இப்படி ஸர்வவிஷயமாகவும் முன்பு செய்தவற்றையும். (**அத்3யாபி வர்த்தமாநம்**) இப்போது செய்கிறவற்றையும். (**வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச**) மேல் செய்யப்புகு

கிறவற்றையும். (**ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ**) அஜ்ஞனாகையாலே என்னால் அறிந்து தலைக்கட்டவொண்ணாது. ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்த எல்லாவற்றையும் பொறுத்தருளவேணும்.

பன்னிரண்டாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—(மதீ3யாநாதி3) கீழ், கர்மத்தையும் சொல்லி அதுக்கடியான அஜ்ஞாநத்தையும் சொல்லி நின்றார். இவ்வஜ்ஞாநத்துக்கடியான தே3ஹஸம்ப3ந்த4த்தைக் கடத்தியருளவேணுமென்கிறார் இங்கு. கீழ் "**க்ஷமஸ்வ**" என்றார். இங்கு "**தாரய**" என்கிறார். இங்ஙனே வேண்டுவானென்? என்னில் : கர்மமும் அஜ்ஞாநமும் நிக்3ரஹரூபமாய்க்கொண்டு அவன் திருவுள்ளத்திலே கிடப்பதொன்றாகையாலே, அவன் க்ஷமிக்க நஶிக்கும். இவ்வசித்துத்தான் நித்யமாகையாலே நஶிக்கவென்பதொன்றில்லை. இனி இதினின்றும் கழலுகையேயாய்த்து உள்ளது. ஆகையால் "தாரய" என்கிறார். ஈஶ்வரவிபூ4தியை அழிக்கவேணுமென்றன்றே இவருக்குக் கருத்து. இதினின்றும் தம்மை எடுக்கையிறே உள்ளது. பிரிக்கவென்னுதல் விடுவிக்கவென்னுதல் செய்யலாவது ஸ்வரூபம் தோற்றக் கிடக்கிலிறே. ஸ்வரூபம் நேராக நஶித்து தே3ஹமாய்க் கிடக்கையாலே எடுக்கவேணுமென்கிறார். பாலும் நீரும் தன்னிலே கலந்தால், பாலிது நீரிது என்று பிரித்துக் காணவொண்ணாதபடியும், அது ஒரு பத3ார்த்த2த்தின் கைப்பட்டவாறே ஸாரமான பாலை க்3ரஹித்து ருஜீஷமான நீரைக் கழிக்குமாபோலே, ஒரு ஸர்வஶக்தி பிரித்தல், இல்லையாகில் நஶித்தல் போலேகாணுமுள்ளது. 97. "**मम माया दुरत्यया**" (**மம மாயா து3ரத்யயா**) என்றும், 97. "**मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते**' (**மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே**) என்றும் நான் பண்ணின மாயை ஒருவராலும் கடக்கவொண்ணாதென்றும், என்னையே பற்றிக் கடக்கவேணுமென்றும் அருளிச்செய்கையாலே, நீயே கடத்தியருளவேணுமென்கிறார்.

१२. मदीयानादिकर्मप्रवाहप्रवृत्ताम्, भगवत्स्वरूपतिरोधानकरीम्, विपरीतज्ञानजननीम्, स्वविषयायाश्च भोग्यबुद्धेर्जननीम्, देहेन्द्रियत्वेन भोग्यत्वेन सूक्ष्मरूपेण चावस्थिताम्, दैवीम्, गुणमयीम्,

12. மதீ$_3$யாநாதி$_3$கர்ம ப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம், ப$_4$க$_3$வத் ஸ்வரூபதிரோத$_4$ாநகரீம், விபரீத ஜ்ஞாந ஜநநீம், ஸ்வ விஷயாயாஶ்ச போ$_4$ாக்$_3$யபு$_3$த்$_3$தே$_4$ர் ஜநநீம், தே$_3$ஹேந்த்$_3$ரிய த்வேந போ$_4$ாக்$_3$யத்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்தி$_2$தாம், தை$_3$வீம், கு$_3$ணமயீம்,

---

१२. अथ प्रकृतिः—मदीयेति। बीजाङ्कुरन्यायादनादिता। * "गुणमायासमावृतः" इत्यस्यार्थमाह भगवत्स्वरूपेति॥ विपरीतज्ञानं — देहे अहंधीः। भोग्यभोगोपकरणरूपत्वमाह देहे-त्यादिना। दैवीं-त्वल्लीलार्थाम्। "दासभूतं माम्" इति संबन्धः।

வ்யா:— (அநாதி$_3$கர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்) அநாதி$_3$ காலம் பண்ணிப்போந்த கர்மபரம்பரையாலே உண்டானதாய். (மதீ$_3$ய) இதுதான் பிறருண்டாக்கினதொன்றன்றிக்கே, ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாத$_3$மடியாக வந்ததொன்றுமன்றிக்கே, என்னுலே ஸம்பாதி$_3$க்கப்பட்டதொன்று என்கை. இது செய்யும் கார்யமென்னென்னில்: (ப$_4$க$_3$வத்ஸ்வரூபதிரோத$_4$ாநகரீம்) வகுத்த ஶேஷியான தேவருடைய ஸ்வரூபத்துக்குத் திரோத$_4$ாநத்தைப் பண்ணக்கடவதாய்; அதாவது,—மறைக்கையென்றபடி. ப$_4$க$_3$வத்ஸ்வரூபத்தை இது மறைக்கையாவதென்? என்னில்: ஶ்ரிய:பதியாய், புருஷோத்தமனுய், ஸமஸ்தகல்யாணகு$_3$ணுத்மகனுய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், உப$_4$யவிபூ$_4$திநாத$_2$னுயிறே ஈஶ்வரனிருப்பது. இப்படியிருக்க—குத்$_3$ருஷ்டிமுக$_2$த்தாலே "நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவுண்டு; அல்லாதவையெல்லாம் அபரமார்த்த$_2$ம்" என்னும் மாயாவாதி$_3$.

---

* जितन्ते १-३.

"சித$_3$சிதீ$_3$ஶ்வரதத்வங்கள் மூன்றுமுண்டு; அதில் சித$_3$சித்துக்களிரண்டும் ஈஶ்வரஶேஷமாய், ஈஶ்வரன் அவற்றுக்கு ஶேஷியாயிருக்கிறனல்லன்; எல்லாம் கூடி ஏகத்$_3$ரவ்யபரிணுமம்" என்னும் பே$_4$த$_3$ாபே$_4$த$_3$வாதி$_3$. "கர்மம் பண்ணுகைக்குத் தானுண்டாகில், அதின் ப$_2$லம் பு$_4$ஜிப்பிக்கைக்குக் கர்மமுண்டாகில், இனி ஈஶ்வராபேக்ஷை தானென்? அதுகொண்டொரு தேவையில்லை காண்!" என்னும் ஸாங்க்$_4$யவைஶேஷிகர்கள். ஆக இதுவாய்த்து மறைக்கையாவது. இதுக்கடி தே$_3$ஹஸம்ப$_3$ந்த$_4$மாயிறே யிருப்பது. (விபரீத ஜ்ஞாந ஜநநீம்) அதுக்குமேலே விபரீத ஜ்ஞாநத்துக்கும் உத்பாதி$_3$கையாய். விபரீத ஜ்ஞாநமாவது,— அநாத்மந்யாத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$; அதாவது தே$_3$ஹத்தில் ஆத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ பண்ணுகை. இத்தால் ஸ்வஸ்வரூபத்தை மறைத்தபடி சொல்லிற்று. ஆகத் தன்னையும் மறைத்து அவனையும் மறைத்ததிறே. இனி தே$_3$ஹமேயிறே உள்ளது. இத்தால் தன்னரசு நாடாய்விட்டது என்றபடி. (ஸ்வ விஷயாயாஶ்ச போ$_4$ாக்$_3$யபு$_3$த்$_3$தே$_4$ர் ஜநநீம்) தன்னரசு நாடாய்த்தே; இனி கள்ளர் பள்ளிகள் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுமித்தனையிறே. ஸ்வகார்யபூ$_4$தமான ஶப்$_3$த$_3$ாதி$_3$களிலே போ$_4$ாக்$_3$யபு$_3$த்$_3$தி$_4$யைப் பிறப்பிக்குமதாய். (தே$_3$ஹேந்த்$_3$ரியத்வேந போ$_4$ாக்$_3$யத்வேந ஸூக்ஷ்ம ரூபேண சாவஸ்தி$_2$தாம்) போ$_4$ாக$_3$ாயதநமான தே$_3$ஹரூபத்தாலும், போ$_4$ாகே$_3$ாபகரணமான இந்த்$_3$ரியரூபத்தாலும், போ$_4$ாக்$_3$யமான ஶப்$_3$த$_3$ாதி$_3$ரூபத்தாலும், இத்தனைக்கும் கிழங்கான ஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதி ரூபத்தாலும் அவஸ்தி$_2$தையாய், நாலுவகைப்பட்ட பரிணுமத்தையுடைத்தாய். (தை$_3$வீம்) தேவருக்கு க்ரீட$_3$ாபரிகரமாய். (கு$_3$ணமயீம்) கு$_3$ணத்ரய ப்ரசுரையுமாய். அதாவது,— ஸ்வரூபந்தான் கு$_3$ணத்ரயாத்மகமுமாயிருக்கை. அதில் சேதநர் பரிக்$_3$ரஹித்த ஶரீரங்கள் தம:ப்ரசுரமாயும். ரஜ:ப்ரசுரமாயும், ஸத்வப்ரசுரமாயுமிருக்கும். (மாயாம்) விசித்ரகார்யகரத்வத்தாலே மாயாஶப்$_3$த$_3$வாச்யையாய், விசித்ரபரிணுமிநியாகையாலே ஆஶ்சர்யத்தை

मायाम्, दासभूतम् 'शरणागतोऽस्मि तवास्मि दासः' इति वक्तारं मां तारय ॥
மாயாம், தா3ஸபூ4தம் "ஶரணுக3தோஸ்மி தவாஸ்மி தா3ஸ:" இதி வக்தாரம் மாம் தாரய ॥

"शरणागतोऽस्मि, तवास्मि" इति पूर्वोत्तरखण्डार्थः। वक्तारं *"भव शरणमितीरयन्ति" इति ह्युच्यते ॥

யுடைத்தாய். ஆஶ்சர்யம் எத்தாலேயென்னில் : பஞ்ச பூ4தங்களும் ஏகத்3ரவ்யபரிணுமங்களாயிருக்க, அந்யோந்யம் பி4ந்நரூபமாயும் போ4க்3யபோ4கோ3பகரணபோ4க3ஸ்தா2நங்களாயும் சித்ரபடம்போலே ஆஶ்சர்யகரமாயிருக்கை. (மாம் தாரய) இப்படிப்பட்ட ப்ரக்ருதியிலே அகப்பட்ட என்னைக் கடப்பித்தருளவேணும் என்கிருர். "நாம் எடுத்துவிடுகைக்கடியாக நீர் செய்துவைத்தது ஏதேனும் உண்டோ? என்கொண்டு என்னை எடுத்துவிடச் சொல்லுகிறது?" என்று பெரிய பெருமாள் திருவுள்ளமாக, "என் பக்கல் கைம்முதலுண்டாய்ச் சொல்லுகிறேனே? அநாதி3 காலம் து3ஷ்கர்மங்களைப் பண்ணிப் போந்தேனேயாகிலும், தே3ஹாத்மாபி4மானியாய்ப் போந்தேனேயாகிலும், ஶப்3தா3தி3விஷயப்ரவணனுய்ப் போந்தேனேயாகிலும், ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தவாறே உனக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாயிருக்கும் என்னுமிவ்வளவாலே சொல்லுகிறேனென்கிருர்,—(தா3ஸபூ4தம்) என்று. "அது ஸர்வஸாதா4ரணமன்றே; ஆனபின்பு நாம் கார்யம் செய்கைக்கு உம்முடைய பக்கல் ஏதேனுமொரு வ்யா

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தில் பதின்மூன்ருவது சூர்ணை வியாக்கியானத்திலிருந்து ஶரணுக3திக3த்3ய வ்யாக்2யானம் முடிவுவரையில் 1882-வது வருஷத்திலச்சிடப்பட்ட தமிழ்ப் பிரதிக்கும், க்3ரந்த2முத்3ராபகஸபை4 தெலுங்குப் பதிப்புக்குமிடையே மிக வதி4கமான பாட2பே4த3ங்களிருப்பதால் மேலே தமிழ்ப் பதிப்பையும், கீழே தெலுங்குப் பதிப்பையும் தருகிரேும் இனிமேல்.

---

*वि-पु ३-७-३३.

வ்ருத்தி வேணுமே" என்ன,—(ஶரணுக3தோऽஸ்மி தவாஸ்மி தா3ஸ இதி வக்தாரம்) "ஶரணுக3தோஸ்மி" என்றும், "தவாஸ்மி" என்றும், "தா3ஸ:" என்றும் சொன்னேன். தேவரே உபாயமென்றும் உபேயமென்றும், நான் தேவருக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமென்றும் சொன்னேன். (வக்தாரம் மாம்) இப்படி உக்திப்ரத3னுயிருந்துள்ள என்னை. (தாரய) இவ்வுக்தி மாத்ரத்தையே பற்ருசாகக்கொண்டு கடப்பித்தருளவேணும்.

பதின்மூன்ருவது சூர்ணை அவதாரிகை:— (தேஷாமித்யாதி3) ஆகக் கீழ் நமஶ்ஶப்3த3ார்த்த2ம் சொல்லிற்ருய் நின்றது. நமஶ்ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2ம் விரோதி4நிவ்ருத்தியிறே. அவ்வளவும் போராதே இவருக்கு. பரமபுருஷார்த்த2லக்ஷண மோக்ஷரூப கைங்கர்யஸித்3தி4யும் வேணுமே. இக்கைங்கர்யோபயோகி3யுமாய், கைங்கர்யத்தோபாதி ஆத3ரணீயமுமாய், ப்ராப்யபூ4மியிலும் அநுவர்த்திக்குமவையான பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளை அபேக்ஷிப்பாராய், அதுக்குப் பூர்வபா4வியாயிருந்துள்ள அநந்யப்ரயோஜநமான ப4க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை, ஸ்ரீகீ3தோபநிஷதா3சார்யன் அருளிச்செய்த ஶ்லோகத்ரயமுக2த்தாலே அபேக்ஷிக்கிருர்.

பதின்மூன்ருவது சூர்ணை அவதாரிகை:— இீழ் நமஶ்ஶப்3தா3ர்த்த2ம் சொல்லிற்ருய் நின்றது. நமஶ்ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2ம் விரோதி4நிவ்ருத்தியிறே. அவ்வளவும் போராதே இவர்க்கு. பரமபுருஷார்த்த2 லக்ஷணமோக்ஷமான கைங்கர்ய ஸித்3தி4யும் வேணுமே. இக்கைங்கர்யோபயோகி3யுமாய், இக்கைங்கர்யத்தோபாதி ப்ரியவிஷயமுமாய், ப்ராப்யபூ4மியிலும் அநுவர்த்திக்குமவையான பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தியை அபேக்ஷிக்க நினைத்து, அவைதான் உண்டாவது அவற்றுக்குப் பூர்வபா4வியாயிருந்துள்ள அநந்யப்ரயோஜநதயா ப4க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமுடையார்க்காகையாலே அதினுடைய ஸித்3த்4யர்த்த2மாக கீ3தோபநிஷத3ாசார்யன் அருளிச்செய்த ஶ்லோகத்ரயத்தையும் முன்னிட்டு அந்த ஜ்ஞாநத்தையும் உண்டாக்கியருளவேணும் என்கிருர்.

१३. तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते।
प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः॥

13. தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்ய யுக்த ஏகப$_4$க்திர் விஶிஷ்யதே ।
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோத்யர்த்த$_2$ மஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ॥

---

१३. अथ चतुर्थ्यर्थमिष्टप्राप्तिं प्रार्थयते तेषामित्यादिना। परभक्तिस्थाने प्रपदनं। परज्ञानपरमभक्ती देहसंबन्धवेलायामुपासकस्य उपायकोटिनिविष्टे। प्रपन्नस्य तु ते उभयकोटिघटिते। अतः परज्ञानं प्रार्थितं तेषामित्यादिना॥

வ்யா:— (தேஷாம்) 98. "आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी" (ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்த$_2$ார்த்தீ$_2$ ஜ்ஞாநீ) என்கிற ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ப$_4$க$_3$வச்சரணார்த்தி$_2$களில் வைத்துக் கொண்டு, (ஜ்ஞாநீ) ஜ்ஞாநியானவன், (விஶிஷ்யதே) விஶேஷமுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான். அவனுக்கு ஏற்றமேதென்னில்: (நித்யயுக்த: — ஏகப$_4$க்தி:) இதிறே அவனுக்குள்ள ஏற்றம். நித்யயுக்தனாகையாவது,— ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்காக என்னைப்பற்றி அது கைப்பட்ட வாறே அகலுகையன்றிக்கே, என்னையே ப்ரயோஜநமாகப் பற்றுகை. ஏகப$_4$க்தியாவது,— ஒரு ப்ரயோஜநத்தில் ஸ்நே

வ்யா:—(தேஷாம்) 98."आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ" *(ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்த$_2$ார்த்தீ$_2$ ஜ்ஞாநீ ச ப$_4$ரதர்ஷப$_4$)* என்று சொல்லுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ப$_4$க$_3$வச்சரணார்த்தி$_2$களில் வைத்துக்கொண்டு. *(ஜ்ஞாநீ)* ஜ்ஞானியானவன். அவனென்னென்னில்: *(விஶிஷ்யதே)* விஶேஷமுண்டு; அவனுக்கு ஏற்றமென்னென்னில்: *(நித்யயுக்த:—ஏகப$_4$க்தி:)* இது ஏற்றம், நித்ய யுக்தனாகையாவது,—ப்ரயோஜநத்துக்காக என்னைப்பற்றி ப்ரயோஜநம் கைப்பட்டவாறே அகன்று போகையன்றிக்கே, என்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றினவன். *(ஏகப$_4$க்தி:)* ப்ரயோஜநத்திலே ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணி,

ஹத்தைப் பண்ணி, தத்ஸித்$_3$த்$_4$யர்த்த$_2$மாக என்பக்கலிலும் ஸ்நேஹம் பண்ணுகையன்றிக்கே, என்னையே ப்ரயோஜநமாகப் பற்றினவனாகையாலே தன் ஸ்நேஹத்திற்கு என்னையே விஷயமாக்குகை. (ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்த$_2$மஹம்) ஜ்ஞாநிநோऽஹமத்யர்த்த$_2$ம் ப்ரியோ ஹி. ஜ்ஞாநிக்கு நான் அத்யர்த்த$_2$ம் ப்ரியனாயிருப்பன். என்பக்கல் அவனுக்குண்டான ப்ரீதிக்குப் பாசுரமிடவொண்ணாது. அபி$_4$தே$_4$ய வசந: அர்த்த$_2$ஶப்$_3$த$_3$:. (ஸ ச மம ப்ரிய:) அவனும் எனக்கு ப்ரியனாயிருப்பன். தன் பக்கல் அவனுக்குண்டான ப்ரேமத்தை அத்யர்த்த$_2$ம் என்று சொல்லி, அவனிடத்தில் தனக்குண்டான ப்ரேமத்தைக் குறையச் சொல்லுகிறது என்கொண்டு? அவனுடைய ப்ரேமத்துக்குக் குறைந்ததோ தன்னுடைய ப்ரேமம்? என்னில்: அவன் தன்னளவிலேயாயிருக்கும் அவன் ப்ரீதி. தன் ப்ரீதி தன்னளவிலேயாயிருக்கும். அணுபூ$_4$தனுக்குள்ளவளவேயோ விபு$_4$வுக்கும்? குளப்படி கலங்கினாற்போலன்றே கடல் கலங்குவது. ஆயிருக்க, அவன் ப்ரேமத்துக்கு என் ப்ரே

ப்ரயோஜநஶ்ரத்$_3$தை, மிகுதியாலே என்பக்கலிலும் ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுகையன்றிக்கே, என்னையே ப்ரயோஜநமாகப் பற்றினவனாகையாலே ஸ்நேஹத்துக்கும் நானே விஷயமாகை. *(ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்த$_2$மஹம்) ஜ்ஞாநிநோऽஹமத்யர்த்த$_2$ம் ப்ரியோ ஹி.* ஜ்ஞாநிக்கு நான் அத்யர்த்த$_2$ ப்ரியனாயிருப்பன்; என்பக்கல் அவனுக்குண்டான ப்ரியத்துக்குப் பாசுரமிடப்போகாது. *அபி$_4$தே$_4$யவசந: அர்த்த$_2$ஶப்$_3$த$_3$:. (ஸ ச மம ப்ரிய:)* அவனும் எனக்கு ப்ரியனாயிருக்கும். 'அவனுக்கு நான் அத்யர்த்த$_2$ப்ரியன்' என்றும், 'அவனும் எனக்கு ப்ரியன்' என்றும் அவன் பக்கல் தனக்குண்டான ப்ரியத்தைக் குறையச் சொல்லவேண்டுகிறதென்? அவனுடைய ப்ரியத்தில் தன்னுடைய ப்ரியம் குறைந்தோவிருப்பது? என்னில்: அங்ஙனன்று. அவன் தன்னளவிலே ப்ரியன், நான் என்னளவிலே ப்ரியன்; அணுவுக்குள்ளதன்றே விபு$_4$வுக்குள்ளது; குளப்படி கலங்கினாற்போலன்றே கடல் கலங்குவது. இப்படியிருக்கத் தன்

उदारास्सर्वे एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
आस्थितस्स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥

உத3ாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்।
ஆஸ்தி2தஸ் ஸஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க3திம் ॥

மம் எங்கே கிடப்பது என்று அருளிச்செய்கிருன் தன் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே. அன்றிக்கே, ஸர்வஶக்தியான தன்னுலும் அபரிஹார்யமாயிருக்கையாலே அதுவே கனத்திருக்குமென்கிருனுகவுமாம். * ப4யாநாமபஹாரியாலும் பரிஹரிக்கவொண்ணுத ப4யத்தை விளைப்பிக்குமதொன்றிறே. ப4யநிவ்ருத்திக்குடலாமவையே ப4யத்துக்குடலாம்படியிறே அவன் ப்ரேமமிருப்பது.

(உத3ாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே) யாவர் சிலர் யாதொன்றை அபேக்ஷிக்குமிடத்தில் தே3வதாந்தரங்கள் பக்கலாதல், மநுஷ்யர்பக்கலாதலன்றிக்கே என் பக்கலிலேயே அபே

வாத்ஸல்யத்தாலே, 'அவனுடைய ப்ரியத்துக்கு என்னுடைய ப்ரியம் எங்கே கிடக்கும்' என்னும் நினைவாலே சொல்லுகிருன். அங்ஙனன்றியிலே, ஸர்வஶக்தியாலும் பரிஹரிக்கவொண்ணுத ப4யத்தை விளைப்பதான ப்ரியமாகையாலே, அதுதானே அத்யர்த்த2மென்னவுமாம். * ப4யாநாமபஹாரியாலும் பரிஹரிக்கவொண்ணுத ப4யத்தை விளைப்பிப்பதொரு ப்ரியமிறே. ப4யநிவ்ருத்தி ஹேதுக்கள்தானே ப4யப்ரவ்ருத்தி ஹேதுக்களாய்த்து.

(உத3ாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் । ஆஸ்தி2தஸ் ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க3திம் ॥) *(உத3ாராஸ் ஸர்வ ஏவ)* யாதொன்றை யாவர் சிலர் அபேக்ஷிக்குமிடத்து, தே3வதாந்தரங்களைப் பற்றியாதல், மநுஷ்யாந்தரங்களைப் பற்றியாதலன்றிக்கே என்னையே பற்றி அபேக்ஷிக்கிருர்கள், அவர்களித்தனைவரும் உத3ாரர். அவர்களில்

---

* வி. பு. 1-17-36.

க்ஷிக்கிருர்கள் அவர்களத்தனைவரும் உத3ாரர். **(ஜ்ஞாநீ து)** அவர்களில் வைத்துக்கொண்டு விலக்ஷணனுகிருன் ஜ்ஞாநி. அவனுக்கு வைலக்ஷண்யமென்னென்னில்: **(ஆத்மைவ)** ஜ்ஞாநியானவன் எனக்கு ஆத்மாவாயிருப்பவன். எனக்கு த4ாரகனென்றபடி. அவத4ாரணத்தாலே, ஒரு காலத்தில் இவன் த4ாரகனுய் காலாந்தரத்தில் மற்றைப்படியாயிருக்கையன்றிக்கே, எப்போதுமொக்க இவனே த4ாரகனென்கிறது. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தானொரு சேதநன் * "உண்ணும் சோறு பருகுநீர்" என்கிறபடியே த4ாரகாதி3களெல்லாம் ஈஶ்வரனே என்று நினைத்திருக்கை ப்ராப்தம். ஆயிருக்க, இது விபரீதமாயிருந்ததீ என்ன,—**(மே மதம்)** ஆராலும் நினைத்தபடி நினைத்திடுக; முந்துற முன்னம் என் நினைவு இதுவேயென்கிருன். **(ஆஸ்தி2தஸ் ஸஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க3திம்)** **(அநுத்தமாம் க3திம் மாமேவ)** தன்னையொழிந்ததாய், தனக்கு மேலாயிருப்பதொன்றின்றிக்கே

வைத்துக்கொண்டு, *(ஜ்ஞாநீ து)* ஜ்ஞாநிக்கு விஶேஷமுண்டு. விஶேஷமென்னென்னில்: *(ஆத்மைவ)* ஜ்ஞாநியானவன் எனக்கு ஆத்மா; எனக்கு த4ாரகனென்றபடி. "ஏவ" என்கிற அவத4ாரணத்தாலே ஒரு காலத்திலே இவனுக்கு த4ாரகனுய், காலாந்தரத்திலே வேருென்று த4ாரகமாயிருக்குமோவென்னில்: ஸர்வகாலமும் இவன் எனக்கு த4ாரகன். ப4க3வத்3ஜ்ஞாநம் பிறந்தானொருவன் * "உண்ணும் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன்" என்று த4ாரக போஷக போ4க்3யங்களடைய ஈஶ்வரனென்றன்ருே நினைத்திருப்பது. அது விபரீதமாயிருந்ததியென்ன,—*(மே மதம்)* அவன் நினைத்தபடி நினைத்திருக்கிருன். எனக்கு நினைவு இப்படியே. *(ஆஸ்தி2தஸ் ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க3திம்)* ***அநுத்தமாம் க3திம் மாமேவ யுக்தாத்மா ஆஸ்தி2தஸ் ஸ ஹி.*** இப்படி ஆஸ்த2ாநம் பண்ண அநுத்தமக3தியான என்னை. அநுத்தமமான க3தியாகிறது,— தனக்குமேல் உத்தமத்தை உடைத்தன்றிக்கேயிருப்பதொன்று. பரமப்ராப்யனை என்னையே,

---

* திருவாய் 6-1-7.

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥

ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்3யதே ।
வாஸுதே3வஸ்ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4: ॥

பரமப்ராப்யனுன என்னையே. (யுக்தாத்மா) கூடினவனுய். ஆஸ்தி2தஸ் ஸ ஹி) இப்படி த்4யானம் பண்ணுவான் அவனேயிறே.

(ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்3யதே) (ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே) யாவனெருவன் அநேக ஜந்மங்கள் கூடி என்னையே ஆராதி4த்து ஜந்மாந்தரத்திலே, (ஜ்ஞாநவாந்) மதே3கவிஷய ஜ்ஞாநவானுய், (மாம்) என்னை, (வாஸுதே3வஸ் ஸர்வமிதி) * "சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்" என்றும், 99. "माता पिता भ्राता" (மாதா பிதா ப்4ராதா) என்றும், ‡ "எல்லாம் கண்ணன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, த்யஜித்தவையெல்லாம்

(யுக்தாத்மா) கூடுகிறவன். *(ஆஸ்தி2தஸ்ஸஹி)* இப்படி ஆஸ்த2ாநம் பண்ணுநிற்கும். த்4யாநம்பண்ணுநிற்கும்.

(ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்3யதே । வாஸுதே3வஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4: ॥) யாவனெருவன் அநேக ஜந்மங்கள் கூட என்னையே ஆராதி4த்து ஜந்மாந்தரத்திலே, *(ஜ்ஞாநவாந்)* மதே3கவிஷயஜ்ஞாநவானுய், *(மாம்)* என்னை, *(வாஸுதே3வஸ்ஸர்வம்)* * "சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத் தாய்தந்தையும் அவரேயினியாவார்" என்றும், 99. "माता पिता भ्राता निवासः शरणं सुहृद्गतिर्नारायणः" *(மாதா பிதா ப்4ராதா நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத் க3திர் நாராயண:)*

---

* திருவாய் 5-1-9. ‡ திருவாய் 6-7-1.

அவனேயென்று, (ப்ரபத்3யதே) பற்றுகிருன்; அத்4யவஸிக்கிருன் என்றபடி. (ஸ மஹாத்மா) அவன் அறப்பெரியன். ஹேயப்ரதிப4டனுகையாலே நமக்கு ஸம்ப3ந்த4 ஜ்ஞாநமுண்டாகலாம். ப3த்3த4னுன இவன் அத்தை உணர்ந்திருக்கையாலே, அவனுக்கு நாமும் ஒப்பாகமாட்டோம். (ஸுது3ர்லப4:) அங்ஙனிருப்பானெருவனை ஸம்ஸாரத்திலும் கிடையாது; பரமபத3த்திலும் கிடையாது என்கிருன். தே3ஶிகரையுமுட்படக் கலக்கவற்றுன இருள்தருமாஞாலத்திலிருந்தே தெளிந்திருக்கும் அதி4காரியை உப4யவிபூ4தியிலும் கிடையாது என்றபடி. நாமும் ஆசைப்பட்டே போமித்தனைபோக்கி, இவன்றனை அதி4காரியை நமக்குங்கூடக் கிடையாதுகாண் என்கிருன். (இதி) இப்படி. (ஶ்லோகத்ர

என்றும் ஸர்வவித4 ப3ந்து4வுமாக. *(ப்ரபத்3யதே)* யாவனெருவன் பற்றுகிருன், *(இதி)* இப்படியிருக்கிறவன், *(ஸ:)* அவன், *(மஹாத்மா)* அறப்பெரியனன்றே? அவனையொப்பாரில்லை; அவனுக்கு நாமும் ஒப்பல்லோம். ஆவதென்? இது ப்ரஶம்ஸையோவென்னில்: அன்று; உண்மை. இதுக்கு ஹேது என்னென்னில்: நமக்கு ஸம்ஸாரது3ரிதமாகிற கலக்கம் தட்டாதிருக்கையாலே ஸம்ப3ந்த4த்தை உணர்ந்திருக்கலாம். அங்ஙனன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்திலே ப3த்3த4னுய்க் கலங்கியிருக்கிறவன் ஸம்ப3ந்த4த்தை உணர்ந்திருக்கையாலே அவனுக்கு நாமும் ஒப்பல்லோம், *(து3ர்லப4:)* அவனை ஸம்ஸாரத்தில் கிடையாது. *(ஸுது3ர்லப4:)* பரமபத3த்திலும் கிடையாது. இப்படிக் கலக்கத்திலும் தெளிந்திருக்குமவனை உப4யவிபூ4தியிலும் கிடையாது காண்! என்றபடி. நாமும் ஆசைப்பட்டே போமித்தனையல்லது, அவனை நமக்குங்கூடக் கிடையாது காண்! என்கிருன். அதாவதென்னென்னில்: * "தெளிவிசும்பு" என்கிறபடியே தெளிவிக்கையே ஸ்வபா4வமாயிறே இருப்பது அத்தே3ஶம். இது / "இருள் தருமா ஞாலம்" என்கிறபடியே அத்தே3ஶிகர் இங்கே வரிலும் கலக்குகையே ஸ்வபா4வமாயிறே இருப்பது. *(இதி ஶ்லோக*

---

* திருவாய் 9-7-5. / திருவாய் 10-6-1.

इति श्लोकत्रयोदितज्ञानिनं मां कुरुष्व ॥

१४. * पुरुषस्स परः पार्थ ! भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया, * भक्त्या त्वनन्यया शक्यः, * मद्भक्तिं लभते पराम् — इति स्थानत्रयोदितपरभक्तियुक्तं मां कुरुष्व ॥

இதி ஶ்லோகத்ரயோதி$_3$த ஜ்ஞாநிநம் மாம் குருஷ்வ ॥

14. * புருஷஸ் ஸ பர: பார்த்த$_2$! ப$_4$க்த்யா லப்$_4$யஸ் த்வநந்யயா, * ப$_4$க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:, * மத்$_3$ப$_4$க்திம் லப$_4$தே பராம் — இதி ஸ்த$_2$ாநத்ரயோதி$_3$த பரப$_4$க்தி யுக்தம் மாம் குருஷ்வ ॥

---

१४. अथ परमभक्तिप्रार्थनं "पुरुषः स परः" इत्यादिना। व्यवहितत्वात् स्थानत्रयेत्युक्तम्, न तु श्लोकत्रयेति॥

யோதி$_3$த ஜ்ஞாநிநம் மாம் குருஷ்வ) கீழ்ச்சொன்ன ஶ்லோகத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்பட்ட ஜ்ஞாநத்தை யுடையனும்படி என்னைப் பண்ணியருளவேணும். முதல் ஶ்லோகத்தில்,அவனே நமக்கு ப்ரியனென்ருன். இரண்டாம் ஶ்லோகத்தில், அவனே நமக்கு த$_4$ாரகன் என்ருன். மூன்ரும் ஶ்லோகத்தில், "இவையிரண்டுக்கும் விஷயமுள்ளது அத்தனையதி$_4$காரியைக் கிடைக்கிலன்ரு; முந்துறமுன்னம் அவனைக் கிடையாது" என்ருன்.

த்ரயோதி$_3$த ஜ்ஞாநிநம் மாம் குருஷ்வ) இப்படி ஶ்லோகத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற ஜ்ஞாநத்தையுடையேனும்படி பண்ணியருளவேணும். முதல் ஶ்லோகத்தாலே, அவன் எனக்கு ப்ரியனென்ருன். இரண்டாம் ஶ்லோகத்தாலே, அவன் எனக்கு த$_4$ாரகனென்ருன். மூன்ரும் ஶ்லோகத்தாலே, 'அவையிரண்டுக்கும் விஷயமுள்ளது அவனைக் கிடைக்கிலன்ரு; அவனைக் கிடையாது காண்!' என்ருன்.

பதிஞலாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—(புருஷஸ் ஸ பர:) ஆகக் கீழ் பரப$_4$க்த்யாதி$_3$களுக்குப் பூர்வப$_4$ாவியான ப$_4$க்தி

பதிஞலாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—(* 'புருஷஸ் ஸ பர: பார்த்த$_2$ ப$_4$க்த்யா லப்$_4$யஸ் த்வநந்யயா' / 'ப$_4$க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:' x 'மத்$_3$ப$_4$க்திம் லப$_4$தே பராம்' இதி ஸ்த$_2$ாநத்ரயோதி$_3$த பரப$_4$க்தியுக்தம் மாம் குருஷ்வ) முன், பர ப$_4$க்த்யாதி$_3$களுக்குப் பூர்வப$_4$ாவியான ப$_4$க்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை அபேக்ஷித்தார். இங்கு, கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வப$_4$ாவியான பரப$_4$க்த்யாதி$_3$களை அபேக்ஷிக்கிருர்.

வ்யா:—அதில் பரஜ்ஞாந பரம ப$_4$க்திகள் பரப$_4$க்தி கார்யமாய் அதுண்டாஞல் உண்டாமதாகையாலே,அத்தை ப்ரத$_4$ானமாய் எட்டாம் ஓத்திலும் பதினேராம் ஓத்திலும் பதினெட்டாம ஒத்திலும் *(புருஷஸ் ஸ பர: பார்த்த$_2$ ப$_4$க்த்யா லப்$_4$யஸ் த்வநந்யயா) என்றும், /(ப$_4$க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:) என்றும், x(மத்$_3$ப$_4$க்திம் லப$_4$தே பராம்) என்றும் ஸ்ரீ கீ$_3$தோபநிஷத$_3$ாசார்யன் அருளிச்செய்த பரப$_4$க்தியுக்தஞகை என்னைப் பண்ணியருளவேணும் என்கிருர்.

ரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை அபேக்ஷித்தார். இனி, அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வப$_4$ாவிகளான பரப$_4$க்த்யாதி$_3$களை அபேக்ஷிக்கிருர்.

வ்யா:—அதில் பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்திகள் பரப$_4$க்திகார்யமாய், இது உண்டாஞல் அது தனக்குத்தானே உண்டாமாகையாலே, அத்தையே ப்ரத$_4$ாநமாய் எட்டாம் ஓத்திலும், பதினேராம் ஓத்திலும், பதினெட்டாம் ஓத்திலுமாக மூன்று ப்ரதே$_3$ஶத்தில் பரப$_4$க்தியினுடைய வேஷத்தை கீ$_3$தோபனிஷத$_3$ாசார்யன் அருளிச்செய்தபடி *(புருஷஸ் ஸ பர: பார்த்த$_2$ ப$_4$க்த்யா லப்$_4$யஸ் த்வநந்யயா) / (ப$_4$க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:) x (மத்$_3$ப$_4$க்திம் லப$_4$தே பராம்)* என்று உபாத$_3$ானம் பண்ணி, *(இதி ஸ்த$_2$ாநத்ரயோதி$_3$த)* இப்படி மூன்று ப்ரதே$_3$ஶத்திலும் சொல்லுகிற, *(பரப$_4$க்தியுக்தம் மாம் குருஷ்வ)* பரப$_4$க்தியுக்தஞகை என்னைப் பண்ணியருளவேணும் என்கிருர்.

---

* கீ$_3$தை 8-22. / கீ$_3$தை 11-54. x கீ$_3$தை 18-54.

१५. परभक्तिपरज्ञानपरमभक्त्येकस्वभावं मां कुरुष्व ॥

15. பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்த்யேக ஸ்வப$_4$ாவம் மாம் குருஷ்வ ॥

---

१५. अथ बन्धनिवृत्तेरनन्तरभाविनीः परभक्तिपरज्ञानपरमभक्तीः प्रार्थयते परभक्तीति ॥ अत एव हि एकस्वभावमित्युक्तम् । पूर्ववदर्थः ॥

பதினைந்தாவது சூர்ணை வ்யாக்$_2$யாநம்:— (பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரம ப$_4$க்த்யேக ஸ்வப$_4$ாவம் மாம் குருஷ்வ) இவை மூன்றும் எனக்கு யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவியாக உண்டாகவேணும் என்கிறார். இங்கு பரப$_4$க்த்யாதி$_3$களை அபேக்ஷிக்கிறது கைங்கர்யோபகரணதயாவல்லது, நிரபேக்ஷோபாய ஸ்வீகாரம் பண்ணினவராகையாலே உபாயதயா அல்ல.

பதினைந்தாவது சூர்ணை வ்யாக்$_2$யாநம்:— (பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்த்யேக ஸ்வப$_4$ாவம் மாம் குருஷ்வ) இப்பரப$_4$க்தியும், பரப$_4$க்தி கார்யமான பரஜ்ஞாநமும், பரஜ்ஞாநகார்யமான பரமப$_4$க்தியும் எனக்கு ஸ்வப$_4$ாவமாகவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறார்; யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவி ஒருபடிப்பட உண்டாகவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறார். அதுவென்? அத்தே$_3$ஶவிஶேஷத்தில் அநுப$_4$வம் பரமப$_4$க்திக்ருதமாயிருக்குமாகில் அதுவே அமையாதோ? பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாநங்களும் யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவியாகவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிற இதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்: அத்தே$_3$ஶவிஶேஷத்தில் அநுபூ$_4$தாம்ஶமே நாள்தோறும் அநுப$_4$வித்துப் போருகிறதாகில் அதுவே அமையும். தன் விடாயாலே அதுவும் நித்யமாகவும் தட்டில்லை. எது போலேயென்னில்: நாள்தோறும் சோற்றையே ஜீவியா நிற்கச்செய்தே, அதில் ரஸாந்தரமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் தன் விடாயாலே அது நித்யாநுப$_4$வமாகிறுப்போலே. அங்ஙனன்று ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயம். த்ரிபாத்$_3$விபூ$_4$தியும் யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவியாய் அநுப$_4$வியாநின்றாலும் அநுபூ$_4$தாம்ஶம் அல்பமாய், அநுப$_4$ாவ்யாம்ஶம் விஞ்சியிருக்கும்படியான அபரிச்சே$_2$த்$_3$யதை அவ்விஷயத்துக்கு உண்டாகையாலே அநுப$_4$ா

பதினாறுவது சூர்ணை அவதாரிகை :— பரப$_4$க்த்யாதி$_3$களால் பண்ணும் கைங்கர்யவேஷத்தை இரண்டாம் சூர்ணையிலே பரக்க அருளிச்செய்திருக்க, இங்கும் சொன்னால் புநருக்தமன்றோவென்னில் : அங்கு கைங்கர்ய ருசியை உண்டாக்கவேணுமென்று பிராட்டி திருவடிகளிலே ஶரணம்புக நினைத்து, ஏவம்வித$_4$மான கைங்கர்யத்திலே எனக்கு ருசியைத் தந்தருளவேணுமென்கைக்காக. கைங்கர்யஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ். இங்கு, ருசி

வ்யாம்ஶம் அபூர்வமாயிருக்கும். அதில் ஈஶ்வரன் அநுப$_4$வார்த்த$_2$மாக இவனுக்கும் அபூர்வத$_3$ர்ஶநத்தைப் பண்ணுவிக்கும். அப்போது கண்டபோதே மேல்விழுகையும், அநந்தரம் இதிலே ஜ்ஞாநம் ஸஞ்சரிக்கையும், பின்பு பெருவிடில் முடியும்படியான ஶைபிறக்கையுமான இப்பாகம் அபூர்வத$_3$ர்ஶநத்திலே உண்டாமவையாகையாலே, "இப்பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்திகளுடைய ஸ்வப$_4$ாவம் யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவி ஒருபடிப்பட எனக்கு உண்டாகவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்கிறார்; பரப$_4$க்திதன்னைக் கைங்கர்யோபகரணதயாவல்லது உபாயபு$_3$த்$_3$த்$_4$யா அபேக்ஷிக்கிறாரல்லர். *"த்வத்பாத$_3$ாரவிந்த$_3$யுக$_3$ளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்$_3$யே"* என்று ஸாத$_4$நாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயத்தைப் பற்றினவராகையாலும், *"ஸ்வப$_4$ாவம் மாம் குருஷ்வ"* என்று ப$_4$க்திதன்னையன்றிக்கே ஸ்வப$_4$ாவத்தை அபேக்ஷிக்கிறாராகையாலும்.

பதினாறுவது சூர்ணை அவதாரிகை:— பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்திக்ருத கைங்கர்ய ஸ்வரூபத்தை இரண்டாம் சூர்ணையிலே பரக்க அருளிச்செய்து, இங்கேயும் சொல்லுகை புநருக்தமன்றோவென்னில்: பரோபதே$_3$ஶமாக அருளிச்செய்கிறாரல்லாமையாலே புநருக்தி தோ$_3$ஷமில்லை. தோ$_3$ஷமில்லாமையேயன்று; கு$_3$ணமாக பு$_3$த்$_3$தி$_4$பண்ணத்தட்டில்லை. அங்ஙனன்றிக்கே அர்த்த$_2$விநியோக$_3$பே$_4$த$_3$முமுண்டு. கீழ், பிராட்டி திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்குக் கைங்கர்ய ருசியை அபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே, இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்திலே ருசியைத் தந்தருளவேணும் என்கைக்காக, இப்படிப்பட்ட கைங்கர்ய

१६. परभक्तिपरज्ञानपरमभक्तिकृतपरिपूर्णानवरतनित्यविशद - तमानन्यप्रयोजनानवधिकातिशयप्रियभगवदनुभवोऽहं तथाविधभगवदनु- भवजनितानवधिकातिशयप्रीतिकारिताशेषावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिरूप - नित्यकिङ्करो भवानि ॥

16. பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரம ப$_4$க்தி க்ருத பரிபூர்ணு நவரத நித்ய விஶத$_3$தமாநந்ய ப்ரயோஜநாநவதி$_4$காதிஶய ப்ரிய ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வோऽஹம் தத$_2$ாவித$_4$ ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வ ஜநிதாநவதி$_4$காதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தே$_2$ாசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்ய கிங்கரோ ப$_4$வாநி ॥

---

१६. अथ भगवदनुभवजनितप्रीतितत्कारितकैङ्कर्याणि प्रार्थयते परेति। पूर्ववदर्थः। शेषतैकरतिरूपशब्दो बहुव्रीहिः॥

பூர்வகமாகப் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே ஶரணம் புக்குக் கைங்கர்யந்தன்னையே அபேக்ஷிக்கிருராகையாலே புநருக்தி தோ$_3$ாஷமில்லை.

வ்யா:— (பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்திக்ருத) இப்பர ப$_4$க்த்யாதி$_3$களாலே பண்ணப்படுமதான. (பரிபூர்ண) அதாவது,—ஸ்வரூபரூபகு$_3$ண விபூ$_4$திகளித்தனையும் ஒரு போ$_4$கி$_3$யாக அநுப$_4$விக்கை. (அநவரத) அதாவது,—அவிச்சி$_2$ந்நமாயிருக்கை. அதாவது—விஷயாந்த்ரம் கலசாதிருக்கை.

ஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்தார். இங்கு ருசிபூர்வகமாகப் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கு, அக்கைங் கர்யந்தன்னையே அபேக்ஷிக்கிருராகையாலே புநருக்தி தோ$_3$ாஷமில்லை.

வ்யா:— (பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்திக்ருத) இப்பர ப$_4$க்த்யாதி$_3$களாலே பண்ணப்படுவதான. *(பரிபூர்ண)* பரி பூர்ணமாவது, — ஸ்வரூப ரூப கு$_3$ண விபூ$_4$திகள் இத்தனையும் ஒருபோ$_4$கி$_3$யாக அநுப$_4$விக்கை. *(அநவரத)* அவிச்சி$_2$ந்நமாயிருக்கை. விஷயாந்தரங்கள் கலசாதொழிகை. *(நித்ய)* யாவ

(நித்ய) யாவத$_3$ாத்மப$_4$ாவி. (விஶத$_3$தம) விஶத$_3$மாவது,— பரப$_4$க்தித$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். விஶத$_3$தரமாவது, — பர ஜ்ஞாநத$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். விஶத$_3$தமமாவது,—பரம ப$_4$க்தித$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். (அநந்யப்ரயோஜந) இவ்வநு ப$_4$வத்தால் பிறக்கும் ப்ரீதியும் வேண்டா, ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யமும் வேண்டா என்னும்படி தானே ரஸ்யமாயிருக்கை. (அநவதி$_4$காதிஶய ப்ரிய ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வோऽஹம்) அநவதி$_4$கமான அதிஶயத்தையுடைத்தான ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$ வத்தையுடைய நான். (தத$_2$ாவித$_4$ ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வ ஜநித ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தே$_2$ாசித) அப்படிப்பட்ட ப்ரீதிகாரித மாய், எல்லா அவஸ்தை$_2$களிலும் அநுகூலமாயிருக்கிற. (அஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப) ஸகலஶேஷவ்ருத்தியொன் றிலுமுண்டான அபி$_4$நிவேஶத்தை வடிவாக உடையனுய்க் கொண்டு. (நித்யகிங்கரோ ப$_4$வாநி) நித்யகைங்கர்யத்தைப்

த$_3$ாத்மப$_4$ாவியாயிருக்கை. *(விஶத$_3$தம)* பரமப$_4$க்தி க்ருதமாயிருக்கை. விஶத$_3$மாவது, — பரப$_4$க்தித$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம்; விஶத$_3$தரமாவது, — பரஜ்ஞாநத$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம்; விஶத$_3$ தமமாவது, — பரமப$_4$க்தித$_3$ஶையில் அநுப$_4$வம். *(அநந்ய ப்ரயோஜந)* இவ்வநுப$_4$வத்தாலே பிறக்கும் ப்ரீதியும் வேண்டா, ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யமும் வேண்டா என் னும்படி தானே ரஸ்யமாயிருக்கை. *(அநவதி$_4$காதிஶயப்ரிய ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வோऽஹம்)* அநவதி$_4$கமான அதிஶயத்தையுடைத் தான ப்ரீதியால் அநுப$_4$விப்பதான ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வத்தை நான் உடையனுய். *(தத$_2$ாவித$_4$ ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வ ஜநிதாநவதி$_4$காதிஶய ப்ரீதி)* அப்படிப்பட்ட அநுப$_4$வத்தாலே பிறப்பதாய், அநவதி$_4$கமான அதிஶயத்தையுடைத்தான ப்ரீதி. *(காரிதாஶேஷா வஸ்தே$_2$ாசித)* இப்படிப்பட்ட ப்ரீதிகாரிதமாய் எல்லா அவஸ்தை$_2$களிலும் அநுகூலமாயிருக்கை. *(அஶேஷஶேஷதைக ரதிரூப)* ஸகலஶேஷவ்ருத்தியொன்றிலுமுண்டான அபி$_4$நி வேஶத்தை வடிவாக உடையனுய்க்கொண்டு. *(நித்ய)* புநராவ்ருத்திரஹிதமான தே$_3$ஶத்திலே. *(கிங்கரோ ப$_4$வாநி)* கைங் கர்யத்தைப் பெற்று அநுப$_4$விப்பேனுகவேணும். அங்ஙனன்

१७. एवंभूतमत्कैङ्कर्यप्राप्त्युपायतयाऽवक्लृप्तसमस्तवस्तुविहीनोऽपि,

17. ஏவம்பூ4த மத் கைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாயதயாऽவ க்லுப்த ஸமஸ்த வஸ்து விஹீநோபி,

---

१७. अथ भगवद्वचः — एवमित्यादि। वक्ष्यमाणचरम-श्लोकद्वयमपदार्थमाह एवंभूतेति। अवक्लृप्तं — विहितम्। समस्त-वस्तुशब्देन कर्मज्ञानभक्तियोगाः, तदनुगुणाः अमानित्वादिगुणाश्च विवक्षिताः। विहीन इति—त्यागः अनूदित इति भावः।

பெற்று அநுப4விக்கப் பெறுவேனாகவேணும். அன்றிக்கே, நித்யஶப்3த3ம் புநராவ்ருத்திரஹிதமான தே3ஶத்தைச் சொல்லி, அதிலே 'கிங்கரோ ப4வாநி' என்னவுமாம்.

பதினேழாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— இப்படி த்3வயம் வ்யாக்2யாதமாயிற்றதாகில், இனிமேல் செய்கிறதென் னென்னில்: இவ்வதி4காரி பக்கல் பெரியபெருமாள், தமக் குண்டான ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவற்றை அநுபா4ஷித்துக்கொண்டு, 'உமக்கு மத்ப்ரஸாத3த்தாலே ஸர்வமும் குறைவற உண்டாயிடுக' என்று அருளிச் செய்து, இவருடைய ஹ்ருத3யத்தை ஸந்துஷ்டமாக்கு

றிக்கே நித்யஶப்3த3ம் கைங்கர்ய விஶேஷணமாய், நித்ய கைங் கர்யத்தைப்பெற்று அநுப4விக்கப் பெறவேணுமென்னவுமாம்.

பதினேழாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— இப்படி த்3வயம் வ்யாக்2யாதம். த்3வயம் வ்யாக்2யாதமாயிற்றாகில், இனிமேல் செய்கிறதென்னென்னில். இப்படி உபாயோபேயாத்4யவஸி தனான இவ்வதி4காரிபக்கல் * "சோம்பரையுகத்திபோலும்" என்கிறபடியே பெரியபெருமாள் தமக்குண்டான ப்ரீத்யதிஶ யத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவற்றைப் பரக்க அநுபா4ஷித்துக் கொண்டு, 'உமக்கு மத்ப்ரஸாத3த்தாலே ஸர்வமும் குறைவற உண்டாகவேணும்' என்று அருளிச்செய்து, இவருடைய

---

* திருமாலை 37.

கிறார். "இப்படிப் பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்தா ரென்று நாங்கள் விஶ்வஸித்திருக்கும்படி எங்ஙனே?" என்று எம்பார் கேட்க, "எனக்குப் பெரியபெருமாள் தம்முடைய ஶீலாதி3கு3ணங்களைக் கரதலாமலகமாகக் காட்டித்தந்து, அவர் சொல்லுவிக்கச்சொன்ன வார்த்தை யாகையாலே அவரருளிச்செய்த வார்த்தையென்று விஶ் வஸிக்கத் தட்டில்லை" என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தார்.

வ்யா:— (ஏவம்பூ4த மத்கைங்கர்யப்ராப்தி) இப்படிப் பட்ட என்னுடைய கைங்கர்ய லாப4த்துக்கு. **(உபாய தயாऽவக்லுப்த)** உபாயமாக வேதா3ந்தங்களிலே சொல்லப் பட்ட கர்மஜ்ஞாநப4க்திகளென்ன ; **(ஸமஸ்த வஸ்து விஹீநோऽபி)** இவ்வுபாஸநாங்க3மான ஜீவபரயாதா2த்ம்ய

ஹ்ருத3யத்தை ஸந்துஷ்டமாக்குகிறார். "இப்படிப் பெரிய பெருமாள் அருளிச்செய்தாரென்று நாங்கள் விஶ்வஸித்திருக் கும்படியென்?" என்று எம்பார் கேட்டருள, "எனக்குப் பெரியபெருமாள் தம்முடைய ஶீலாதி3கு3ணங்களை ஹஸ்தா மலகமாகக் காட்டித் தந்தார். அங்கு திருவுள்ளமாகாதது என் வாயால் புறப்படாதே. அவர் சொல்லுவிக்கச் சொன்ன வார்த்தையாகையாலே அவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையென்று விஶ்வஸித்திருக்கத் தட்டில்லை" என்று உடையவர் அருளிச் செய்தார்.

வ்யா:— (ஏவம்பூ4தமத்கைங்கர்யப்ராப்தி) இப்படிப்பட்ட என்னுடைய கைங்கர்யப்ராப்திக்கு. *(உபாயதயாऽவக்லுப்த)* உபாயமாக வேதா3ந்தத்திலே சொல்லப்பட்ட உபாஸநாத்மக மான கர்ம ஜ்ஞாந ப4க்திகள் உமக்கு இல்லையேயாகிலும். *(ஸமஸ்தவஸ்துவிஹீநோऽபி)* இவ்வுபாஸநாங்க3மான ஜீவபர யாதா2த்ம்ய ஜ்ஞாநமென்ன. இதுக்கு அடியான வர்ணாஶ்ரமாநுஷ் டா2நமென்ன, இதுக்கெல்லாவற்றுக்கும் அடியான அமாநித்வா த்3யாத்ம கு3ணங்களென்ன, இப்படிச் சொல்லுகிற ஸர்வமும் உமக்கில்லையேயாகிலும். *(அநந்ததத்3விரோதி4பாபாக்ராந் தோऽபி)* இவையில்லாமையேயன்றியே, இவற்றுக்கு விரோதி4

अनन्ततद्विरोधिपापाक्रान्तोऽपि, अनन्तमदपचारयुक्तोऽपि, अनन्तमदीयापचारयुक्तोऽपि, अनन्तासह्यापचारयुक्तोऽपि, एतत्कार्यकरणाभूतानादिविपरीताहङ्कार -

அநந்த தத்3விரோதி4 பாபாக்ராந்தோऽபி, அநந்த மத3பசாரயுக்தோऽபி, அநந்த மதீ3யாபசாரயுக்தோऽபி, அநந்தாஸஹ்யாபசாரயுக்தோऽபி, ஏதத்கார்யகாரண பூ4தாநாதி3 விபரீதாஹங்கார-

---

परिशब्दार्थमभिप्रयन्नाह अनन्तेति। विरोधिभूयस्तया कालान्तरेऽपि तन्नैराश्यं हि तदर्थः॥ एतदिति—बीजाङ्कुरनयात् कार्यकारणभावः। *"अथात अहङ्कारादेशः" [छान्दो ७-२५-१] इत्युक्ताहङ्कारव्यावृत्त्यर्थः विपरीताहङ्कारशब्दः।

ஜ்ஞாநமென்ன, இதுக்கடியான வர்ணாஶ்ரமாசாரமென்ன, இவை எல்லாவற்றுக்குமடியான அமாநித்வாத்3யாத்ம கு3ணங்களென்ன, இங்ஙன் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் உமக்கில்லையேயாகிலும். (அநந்த தத்3விரோதி4 பாபாக்ராந்தோऽபி) இவையில்லாமையேயன்றியே, இவற்றுக்கு விரோதி4யான அநந்தபாபங்களாலே ஆக்ராந்தராயிருந்தீரேயாகிலும். (அநந்தமத3பசாரயுக்தோऽபி) கீழ்ச் சொன்ன விரோதி4பாபங்கள்மாத்ரமன்றிக்கே, முடிவில்லாத நம் விஷயமான அபசாரத்தோடே கூடியிருந்தீரேயாகிலும். (அநந்த மதீ3யாபசாரயுக்தோऽபி) இவ்வளவன்றிக்கே மத3பி4மாநாந்தர்ப்பூ4தராயிருப்பார் திறத்தில் உண்டான அளவிறந்த அபசாரத்தோடு கூடியிருந்தீரேயாகிலும். (அநந்தாஸஹ்யாபசாரயுக்தோऽபி) நிர்நிப3ந்த4நமாக ப4க3வத்3பா4க3வத விஷயங்களிலுண்டான அளவிறந்த அபசாரத்தோடு கூடியிருந்தீரேயாகிலும். (ஏதத் கார்ய காரணபூ4தாநாதி3விபரீதாஹங்கார) இப்படிப்பட்ட பாபங்களுக்குக் கார்யமுமாய், காரணமுமாயிருந்துள்ள அநாதி3யான விபரீதாஹங்காரம். விபரீதாஹங்காரமாவது,— அஹமல்லாத வஸ்துவிலே அஹம்பு3த்3தி4 பண்ணுகை. இதுக்கடி பாபங்களாகையாலே பாபகார்யமுமாய், பாபங்களுக்கும் அடி தே3ஹாத்மாபி4மானமாகையாலே தான் காரணமுமாயிருக்கும். அஹமர்த்த2ந்தான் ஜ்ஞாநாநந்த3 ஸ்வரூபமாய், ப்ரக்ருதே:பரமாயிருப்பதொன்ருயிருக்க, து3:க்க2ரூபமுமாய், ஜட3முமாய், ஸததபரிணாமினியுமான ப்ரக்ருதியிலே அப்பு3த்3தி4பண்ணுகை பாபகார்யமுமாய்,

---

யான அநந்தபாபங்களாலே ஆக்ராந்தராயிருந்தீரேயாகிலும்; இவற்றிலே இழியவொட்டாதேயிருக்கிற ஸகலபாபங்களாலே நெருக்குண்டிருந்தீரேயாகிலும். *(அநந்தமத3பசாரயுக்தோऽபி)* முடிவில்லாத நம்விஷயமான அபசாரத்தோடே கூடியிருந்தீராகிலும். கீழ்ச்சொன்ன விரோதி4பாபங்களும் அபசாரமாகின்றன. அவையாகிறன,— ஶாஸ்த்ர விருத்3த4மானத்தைச் செய்கையும், விஹிதமானவற்றைச் செய்யாதொழிகையும். அவைதான் ஈஶ்வராஜ்ஞாதிலங்க4நமாகையாலே ப4க3வத3பசாரமாகக்கடவது. அதில் ப4க3வத3பசாராதி3களுடைய க்ரௌர்யாதிஶயத்தாலே பிரியச் சொல்லுகைக்காக அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணங்களைக் கீழ் பாபஶப்3த3த்தாலே சொன்னர். *(அநந்தமத3பசாரயுக்தோऽபி அநந்தமதீ3யாபசாரயுக்தோऽபி, அநந்தாஸஹ்யாபசாரயுக்தோऽபி)* இப்படி மத்3விஷயத்திலும், மதீ3யர் பக்கலிலும், அஸஹ்யமாயுமுள்ள அஸங்க்2யாதமான அபராத4ங்களை உடையீராயிருந்திரேயாகிலும். *(ஏதத் கார்ய காரணபூ4தாநாதி3விபரீதாஹங்கார)* இப்படிப்பட்ட பாபங்களுக்குக் கார்யமும், காரணமுமாயிருக்கும் அநாதி3யான விபரீதாஹங்காரம். தே3ஹாத்மாபி4மானத்துக்கு அடி பாபங்களாகையாலே கார்யமுமாய், பாபங்களுக்கு அடி தே3ஹாத்மாபி4மாநமாகையாலே காரணமுமாயிருக்கும். விபரீதாஹங்காரமாவது,— அஹமல்லாததிலே அஹம்பு3த்3தி4பண்ணுகை. அதாவது,— அஹமர்த்த2ம் ஜ்ஞாநாநந்த3 ஸ்வரூபமாய், ஏகரூபமாய், ப்ரக்ருதே: பரமாயிருக்க, து3:க்க2ரூபமாய், ஜட3ரூபமாய், ஸதத

विमूढात्मस्वभावोऽपि, एतदुभयकार्यकारणभूतानादिविपरीतवासना - संबद्धोऽपि, एतदनुगुणप्रकृतिविशेषसंबद्धोऽपि, एतन्मूलाध्यात्मिकाधि - भौतिकाधिदैविक-

விமூட4ாத்ம ஸ்வப4ாவோபி, ஏதது3ப4ய கார்ய காரண பூ4தா நாதி3 விபரீத வாஸநா ஸம்ப3த்3தே4ாऽபி, ஏதத3நுகு3ண ப்ரக்ருதி விஶேஷ ஸம்ப3த்3தே4ாऽபி, ஏதந் மூலாத்4யாத்மிக ஆதி4பௌ4திக ஆதி4தை3விக

विमूढात्मस्वभावः-तिरोहितशेषभावः। उभयशब्दः पापाज्ञानपरः।

பாபகாரணமுமாயிருக்குமிறே. இத்தால் வரும் அவத்3யமேதென்ன,—(விமூட4ாத்ம ஸ்வப4ாவோऽபி) இப்படிப்பட்ட அஹங்காரத்தாலே மறைக்கப்பட்ட ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வஸ்வரூபத்தை உடையீராயிருந்தீரேயாகிலும். (ஏதது3ப4ய கார்யகாரணபூ4தாநாதி3 விபரீதவாஸநா ஸம்ப3த்3தே4ாऽபி) கீழ்ச்சொன்ன பாபங்களுக்கும் அஹங்காரத்

பரிணாமியான ப்ரக்ருதியிலே அஹம்பு3த்3தி4பண்ணுகை. இத்தால் ப2லித்த கார்யமேதென்னில் : *(விமூட4ாத்ம ஸ்வப4ாவோऽபி)* ஆத்மாவுக்கு ஸ்வப4ாவமான ஶேஷத்வம் மறையுண்டது. ஶேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு அந்தரங்க3ஸ்வரூபமாயிருக்க, ஸ்வப4ாவமென்பானென்னென்னில் : ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமே. அத்தை இவனால் செய்யலாவதில்லை, அவன் கையிலே கிடக்கையாலே. இனி, ஸ்வரூபம் ஶேஷத்வமானால் ஸ்வப4ாவமும் *''ஶேஷோऽஹம்''* என்றிருக்கை. அத்தைத் தவிர்ந்து *''ஸ்வதந்த்ரோऽஹம்''* என்னப்பண்ணுகை. இப்படிப்பட்ட விபரீதாஹங்காரத்தாலே மறைக்கப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தை உடையீராயிருந்தீரேயாகிலும். *(ஏதது3ப4யகார்யகாரண பூ4தாநாதி3 விபரீதவாஸநா ஸம்ப3த்3தே4ாऽபி)* இப்படிப்பட்ட பாபங்களுக்கும் அஹங்காரத்துக்கும் கார்யமுமாய், காரணமுமாயிருந்துள்ள விபரீத வாஸனையாலே ஸம்ப3த்3த4ராயிருந்தீரேயாகிலும்; பாபத்திலும் அஹங்காரத்திலும் பழகிப்

துக்கும் கார்யமுமாய், காரணமுமாய், அநாதி3யுமாய்ப் போருகிற து3ர்வாஸனையாலே கட்டுண்டிருந்தீரேயாகிலும். (ஏதத3நுகு3ணப்ரக்ருதிவிஶேஷஸம்ப3த்3தே4ாऽபி) இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமான து3ஷ்ப்ரக்ருதியாலே ஒரு ஸர்வஶக்தி பிரிக்கப்பார்க்கிலும் அரிதாம்படி பிணையுண்டிருந்தீரேயாகிலும். (ஏதந்மூலாத்4யாத்மிகாதி4பௌ4திகாதி4தை3விக) இப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4மடியாக வருகிற தாபத்ரயங்கள். ஆத்4யாத்மிகமாவது,— ஆதி4யும் வ்யாதி4யும்; ஆதி4யாவது,— 100. "कामक्रोधभयद्वेषलोभमोहविषादजः। शोकासूयावमानेर्ष्यामात्सर्यादिमयस्तथा॥" (காம க்ரோத4 ப4ய த்3வேஷ லோப4 மோஹ விஷாத3ஜ: । ஶோகாஸூயாவமாநேர்ஷ்யா-மாத்ஸர்யாதி3மயஸ் தத2ா ॥) என்கிறவை. வ்யாதி4யாவது:— 101. "शिरोरोगप्रतिश्यायज्वरशूलभगन्धरैः। गुल्मश्वासश्वयथुभिश्छर्दिभिरनेकधा॥ तथाक्षिरोगातिसारकुष्ठाङ्गामयसंज्ञकैः॥" (ஶிரோரோக3ப்ரதிஶ்யாய ஜ்வரஶூலப4க3ந்த4ரை: । கு3ல்மஶ்வாஸ

போந்த வழக்கத்தாலே வாஸனை கார்யமுமாய், பாபத்திலும் அஹங்காரத்திலும் மூட்டுமது வாஸனையாகையாலே காரணமுமாயிருக்கும். விபரீதவாஸனையாவது து3ர்வாஸனை. இப்படிப்பட்ட து3ர்வாஸனையாலே கட்டுண்டிருந்தீரேயாகிலும். *(ஏதத3நுகு3ண ப்ரக்ருதி விஶேஷ ஸம்ப3த்3தே4ாऽபி)* ஏதத3நுகு3ணமாவது,-இவற்றையெல்லாம் விளைப்பதாயிருக்கை. விஶேஷப்ரக்ருதியாவது, — து3ஷ்ப்ரக்ருதியென்றபடி. *''ப3த்3தே4ாऽபி''* என்னவமைந்திருக்க *''ஸம்ப3த்3தே4ாऽபி''* என்றது, ஒரு ஸர்வஶக்தி பிரிக்கப்பார்த்தாலும் பிரிக்கவரிதாம்படியாகப் பிணையுண்ட உறைப்பைச் சொன்னபடி. இப்படிப்பட்ட து3ஷ்ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ப3ந்தி4த்திருந்தீரேயாகிலும். *(ஏதந்மூலாத்4யாத்மிகாதி4பௌ4திகாதி4தை3விக)* இப்ரக்ருதியடியாக வருகிற தாபத்ரயங்கள். ஆத்4யாத்மிகமாவது,—ஆதி4யாயும் வ்யாதி4யாயுமிருக்கும், ஆதியாவது.—*100. (காமக்ரோத4 ப4யத்3வேஷ லோப4மோஹவிஷாத3ஜ: । ஶோகாஸூயாவமாநேர்ஷ்யா மாத்ஸர்யாதி3மயஸ் தத2ா ॥)* என்கிற இவை. வ்யாதி4யாவது,— *101. (ஶிரோரோக3 ப்ரதிஶ்யாய ஜ்வரஶூலப4க3ந்த4ரை: । கு3ல்*

सुखदुःखतद्धेतुतदितरोपेक्षणीयविषयानुभवज्ञानसङ्कोचरूप-

ஸுக2து3:க்க2 தத்3தே4து ததி3தரோபேக்ஷணீய விஷயாநுப4வ ஜ்ஞாந ஸங்கோசரூப

सुखदुःखतद्धेतुशब्देन अभोग्यविषया विवक्षिताः। ज्ञानस्य सङ्कोचः आत्मपरमात्मविषये। विषयानुभवरूपः ज्ञानसङ्कोचरूपश्च विघ्नः।

ஶ்வயது4பி4ஶ்ச2ர்த்3யாதி3பி4ரநேகதா4 ॥ தத2ாக்ஷிரோக3ாதிஸார குஷ்ட2ாங்க3ாமய ஸம்ஜ்ஞகை:) என்னுமவை. ஆதி4பௌ4ளதிகமாவது:— 102. "**पशुपक्षिमनुष्याद्यैः पिशाचोरगराक्षसैः। सरीसृपाद्यैश्च नृणां जन्यन्ते चाधिभौतिकाः॥**" (பஶுபக்ஷிமநுஷ்யாத்3யை: பிஶாசோரக3ராக்ஷஸை: । ஸரீஸ்ருபாத்3யைஶ்ச ந்ருணாம் ஜந்யந்தே சாதி4பௌ4ளதிகா: ॥) என்கிறவை. ஆதி4தை3விகமாவது, — 103. "**शीतोष्णवातवर्षाम्बुवैद्युतादिसमुद्भवः**" (ஶீதோஷ்ணவாத வர்ஷாம்பு3 வைத்3யுதாதி3ஸமுத்3ப4வ:) என்கிறவை. (ஸுக2து3:க்க2 தத்3தே4து) இப்படிப்பட்ட மூன்றுவகைப்பட்ட ஸுக2து3:க்க2ங்களென்ன, அதுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள.

அவைதான் எவையென்னில்: (ததி3தரோபேக்ஷணீய விஷய) தனக்கும் பிறர்க்கும் உபேக்ஷணீயரான மத்4ய

மார்ஶஶ்வயது4ஶ்வாஸச்ச2ர்த்3யாதி3பி4ரநேகதா4 ॥ தத2ாக்ஷிரோக3ாதிஸார குஷ்ட2ாங்க3ாமயஸம்ஜ்ஞிதை: ॥) என்கிற இவை. ஆதி4பௌ4ளதிகமாவது: — *102. (பஶுபக்ஷிமநுஷ்யாத்3யை: பிஶாசோரக3ராக்ஷஸை: । ஸரீஸ்ருபாத்3யைஶ்ச ந்ருணாம் ஜாயதே சாதி4பௌ4ளதிக: ॥)* என்கிற இவை. ஆதி4தை3விகமாவது,—*103. (ஶீதோஷ்ணவாத வர்ஷாம்பு3 வைத்3யுதாதி3 ஸமுத்3ப4வ:)* என்கிற இவை. *(ஸுக2து3:க்க2 தத்3தே4து)* இவை ஸுக2து3:க்க2 ஹேதுவாயிருக்கும்.

இவை ஹேதுவானால், விஷயத்தைப்பற்றியன்றோ ஸுக2து3:க்க2ங்களுண்டாவது; அதுக்கு விஷயமேதென்னில்: *(ததி3தரோபேக்ஷணீய)* ஸ்வவிஷயமும், இதரவிஷயமும், உபே

ஸ்த2ர்க்கும் உண்டாமதான காமக்ரோத4ாதி3 விஷயங்களென்ன இவற்றினுடைய; தனக்குக் காமம் அந்வயத்திலே ஸுக2ஹேதுவாய், வ்யதிரேகத்தில் து3:க்க2ஹேதுவாயிருக்கும். தனக்கு க்ரோத4ம், எதிரியை நலியும்போது ஸுக2ஹேதுவாய், அதுவே எதிரியளவில் ப2லியாதொழிந்தால் து3:க்க2ஹேதுவாயிருக்கும். ஸ்வேதரரான அநுகூலர்க்குக் காமம் அந்வயத்தில் ஸுக2ஹேதுவாய் வ்யதிரேகத்தில் து3:க்க2ஹேதுவாயிருக்கும். ஸ்வேதரரான ப்ரதிகூலர்க்குக் காமம் அந்வயத்தில் து3:க்க2ஹேதுவாய், வ்யதிரேகத்தில் ஸுக2ஹேதுவாயிருக்கும். மத்4யஸ்த2ர்க்குக் காமாதி3களுடைய அந்வய வ்யதிரேகங்களிலுண்டான ஸுக2து3:க்க2ங்கள் உபேக்ஷணீயங்களாயிருக்கும். **(அநுப4வஜ்ஞாநஸங்கோசரூப)** இப்படி ஸ்வகீயமாயும், பரகீயமாயும், உபேக்ஷணீயருடையதாயுமிருந்துள்ள

க்ஷணீயவிஷயமும். ஸ்வவிஷயத்தில் ஸுக2து3:க்க2ப்ரகாரம் ஏதென்னில்: ஸ்வவிஷயத்தில் காமம் அந்வயத்தில் ஸுக2ஹேதுவாயிருக்கும்; வ்யதிரேகத்தில் து3:க்க2ஹேதுவாயிருக்கும். ஸ்வவிஷயத்தில் க்ரோத4மானது, எதிரியை நியமித்தல் முடித்தல் செய்யும்போது ஸுக2ஹேதுவாய், எதிரியைக் காணுதொழிதல், கண்டு மேல் விழவொண்ணுதொழிதல் செய்தால் க்ரோத4ம் விஞ்சித் தன்னையே நலிகையாலே து3:க்க2ஹேதுவாயிருக்கும். ஒரு ரோக3ாதி3களில் கனத்த வ்யாதி4 து3:க்க2ஹேதுவாய், அதைக் குறித்து நொய்ய வ்யாதி4 ஸுக2ஹேதுவாயிருக்கும். ஒருவன் நோய்கொண்டு கிடந்தால், அதுக்குமேலே தண்டலிலேயிட்டுக் கனக்க நலியப்புக்கு நோயென்று விட்டுப்போந்தால் அந்நோய் ஸுக2ஹேதுவாயிருக்கும். இதரவிஷயத்தில் ஸுக2து3:க்க2ங்களில் வந்தால் அநுகூலவிஷயத்தில் வ்யஸநம் து3:க்க2ஹேதுவாய், ப்ரதிகூலவிஷயத்தில் வ்யஸநம் ஸுக2ஹேதுவாயிருக்கும். மத்4யஸ்த2ங்களில் உபேக்ஷாவிஷயமாயிருக்கும். *(ததி3தரோபேக்ஷணீய விஷயாநுப4வ ஜ்ஞாநஸங்கோசரூப)* இப்படி ஸ்வவிஷயமாயும், அநுகூலவிஷயமாயும், ப்ரதிகூலவிஷயமாயும் மத்4யஸ்த விஷயமாயுமிருந்துள்ள அநுப4வம்

मच्चरणारविन्दयुगलैकान्तिकात्यन्तिकपरभक्ति.परज्ञानपरमभक्ति.विघ्नप्रति-
हतोऽपि, येन केनापि प्रकारेण

மச்சரணாரவிந்த3 யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தி விக்4ந ப்ரதிஹதோऽபி, யேந கேநாபி ப்ரகாரேண

येन केनापि प्रकारेणेति — आर्ततया दृप्ततया वेति भावः।

விஷயங்களின் அநுப4வமானது ஜ்ஞாந ஸங்கோசரூபமா யிருக்கும். ஆகையாலே அ(ந்த)ஜ்ஞாநமடியாக உண்டாகக் கடவ பரப4க்த்யாதி3களுக்கு விஷயாநுப4வந்தான் ப்ரதிப3ந்த4கமாயிறேயிருப்பது. அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மச்சரணாரவிந்த3 யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தி விக்4ந ப்ரதிஹதோऽபி) நிரதிஶயபோ4க்3யமான என் திருவடிகளிலே நித்யமாய் ஏகரூபமாயிருந்துள்ள பரப4க்த்யாதி3களுக்கு விக்4நமாயிருந்துள்ள விஷயாநுப4வத்தாலே அழிந்திருந்தீரேயாகிலும். ஆக, மச்சரணாரவிந்த3 யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தி விக்4நதயாऽவஸ்தி2த மத்3ஜ்ஞாந ஸங்கோசரூப ததி3தரோபேக்ஷணீய விஷயாநுப4வ ஜநிதாத்4யாத்மிகாதி4பௌ4திகாதி4தை3விக ஸுக2து3:க்க2ாதீ4ந ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4ஹேது

ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமாயிருக்கும். எதுக்கு ஸங்கோசமென்னில்: ப4க3வத்3விஷயமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசரூபமாயிருக்கும். இந்த ஜ்ஞாநந்தானேதென்னில்: பரப4க்த்யாதி3களுக்கும் பூர்வகாலீநமான அநந்யப்ரயோஜநதயா ப4க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநம். இந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசரூபமாகையாலே இதடியாகப்பிறப்பதான ப4க்த்யாதி3களுக்கு விக்4நமாய் முடியும். ஆகையாலே, (*மச்சரணாரவிந்த3யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்திபரஜ்ஞாந பரமப4க்திவிக்4நப்ரதிஹதோऽபி*) என்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யமான திருவடிகளிலே நித்யமாய், ஏகரூபமாயிருந்துள்ள பரப4க்த்யாதி3களுக்கும் விக்4நமாய் முடியும். (*ப்ரதிஹதோऽபி*) ஹதமாகையாவது நஶிக்கை. அதாவது, — நஷ்டகல்பமாகை. ஆக, மச்சரணாரவிந்த3ங்

பூ4த விபரீதவாஸநாமூல விபரீதாஹங்காரகாரண நாநா வித4பசார யுக்தராயிருந்தீரேயாகிலும் என்றபடி. (யேந கேநாபி ப்ரகாரேண) ஏதேனுமொரு வகையாலே. (த்3வய வக்தா) த்3வயாநுஸந்த4ானமேயாய்த்து செய்யவேண்டுவது. அது தன்னிலும் ஒரு நியதியில்லை. யேந கேநாபி ப்ரகாரேண. ஸஹ்ருத3யமாகிலுமாம், அஹ்ருத3யமாகிலுமாம், ஆர்த்தனாகிலுமாம், த்3ருப்தனாகிலுமாம், அர்த்த2ஸஹிதமாகிலுமாம், அர்த்த2வித4ுரமாகிலுமாம்; அதிலொரு நிர்ப்ப3ந்த4மில்லை. முத்லிலே மந்த்ராந்தரங்களாகவொண்ணாது. அதொழிந்தாலும் வ்யாபகாந்தரங்களாகவொண்ணாது. அதொழிந்தா

களிலே ஏகாந்திகமாய், ஆத்யந்திகமாயிருந்துள்ள பரப4க்த்யாதி3களுக்கு விக்4நமாயிருந்துள்ள ததி3தரோபேக்ஷணீயமான இதரவிஷயஜ்ஞாநங்களாலே நஷ்டகல்பராயிருந்தீரேயாகிலும். (*யேந கேநாபி ப்ரகாரேண*) ஆக, வேதா3ந்தஸித்3த4மான கர்மஜ்ஞாநப4க்திகள் உமக்கில்லையேயாகிலும், இவற்றுக்கு அங்க3மான அமாநித்வாத்3யாத்மகு3ணங்கள் உமக்கில்லையேயாகிலும், இவையில்லாமையேயன்றியே இவற்றுக்கு விரோதி4யான மத3பசாராதி3 ஸகலபாபங்களாலே நெருக்குண்டிருந்தீரேயாகிலும், இவற்றுக்கடியான விபரீதாஹங்காரத்தாலே மறையுண்டிருந்தீரேயாகிலும், இவையிரண்டுக்குமடியான விபரீத வாஸநையாலே கட்டுண்டிருந்தீரேயாகிலும், இவையெல்லாத்துக்குமடியான து3ஷ்ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ப3ந்தி4த்திருந்தீரேயாகிலும், மச்சரணாரவிந்த3ங்களிலே ஏகாந்திகமாய், ஆத்யந்திகமாயிருந்துள்ள பரப4க்திபரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளுக்கு விக்4நமாயிருந்துள்ள இதர விஷயங்களாலே நஷ்டகல்பராயிருந்தீரேயாகிலும். (*யேந கேநாபி ப்ரகாரேண*) ஏதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயென்றது, — அஹ்ருத3யமாகவுமாம், ஸஹ்ருத3யமாகவுமாம், ஆர்த்தராகவுமாம். த்3ருப்தராகவுமாம், அர்த்த2 ஸஹிதமாகவுமாம், அர்த்த2வித4ுரமாகவுமாம், அதிலொரு நிர்ப்ப3ந்த4மில்லை. த்3வயமாமித்தனையே வேண்டுவது. மந்த்ராந்தரங்களாகவொண்ணாது; அதொழிந்தால் மோக்ஷஸாத4நங்களேயாகிலும் அர்த்த2 பூர்த்தியுண்டான வ்யாபகாந்தரங்களுமாகவொண்ணாது. அது

द्वयवक्ता त्वं केवलं मदीययैव दयया निःशेषविनष्टसहेतुकमच्चरणारविन्दयुगलैकान्तिकात्यन्तिकपरभक्तिपरज्ञानपरमभक्ति विघ्नः,

த்3வயவக்தா த்வம் கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயா நிஶ்ஶேஷ விநஷ்ட ஸஹேதுக மச்சரணாரவிந்த3 யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரம ப4க்தி விக்4ந:

केवलशब्दः आकाङ्क्षितानुतापव्यावृत्त्यर्थः। एवकारः कृपायाः पुष्कलकारणत्वपरः। तत्र हेतुः मदीयत्वम्।

லும் திருமந்த்ரமுமாகவொண்ணாது. த்3வயத்திலேயாய்த்து இளைப்பாற வேண்டுவது. அதுதன்னிலும் பூர்வக2ண்ட3ாநுஸந்த4ாநமும் அமையாது. உத்தரக2ண்ட3ாநுஸந்த4ாநமும் அமையாது. உப4யமும் ஆகவேணும். ஏதுக்காகவென்னில்: பூர்வக2ண்ட3மாத்ரம் அநுஸந்தி4த்தீராகில் அதில் சொன்ன ஶரணவரணம் ஸர்வஸாத4ாரணமாகையாலே 'உமக்குப் புருஷார்த்த2மேதோ ?' என்னவேண்டிவரும். உத்தர க2ண்ட3மாத்ரம் அநுஸந்தி4த்தீராகில், அதில் சொன்ன ப்ராப்யம் ஸாத4நாந்தர ஸாத4ாரணமாகையாலே 'உமக்கு ஸாத4நமேதோ' என்னவேண்டிவரும். இக்குறைகள் எல்லாம் தீரவேண்டியிருந்தீராகில், த்3வயத்திலேயாய்த்து இளைப்பாறவேண்டுவது. (த்வம்) அப்படிப்பட்ட அநுஸந்த4ாநம் கைபுகுந்த நீர்.

வுமொழிந்தால் திருமந்த்ரமாகவும் போராது. த்3வயமேயாக வேணும். அதுதன்னிலும் பூர்வார்த்த4மேயாகையும் போராது. உத்தரார்த்த4மாகையும் போராது. த்3வயமேயாகவேணும். அதனால் வருவதென்னென்றால். பூர்வார்த்த4த்தையே சொன்னாகில் அது ஸகலபுருஷார்த்த2 ஸாத4ாரணமாகையாலே, 'புருஷார்த்த2மேதோ?' என்னவேண்டிவரும். உத்தரார்த்த4ம் சொன்னாகில் ஸாத4நாந்தரங்களும் ஸஞ்சரிக்கையாலே 'ஸாத4நமேதோ?' என்னவேண்டிவரும். அவையிரண்டு குறையும் தீரும்போது த்3வயமேயாகவேணும். (*த்3வயவக்தா த்வம்*) இப்படி த்3வயத்தை வாயாலே உச்சரித்த நீர்.

(கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயா நிஶ்ஶேஷ விநஷ்டஸஹேதுக) த்3வயாநுஸந்த4ானமே ஹேதுவாக இருகரையும் அழியப் பெருகின என் க்ருபையொன்றாலுமே நிஶ்ஶேஷமாகவும், ஸஹேதுகமாகவும் விநஷ்டமான. (மச்சரணாரவிந்த3யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தி விக்4ந:) நிரதிஶயபோ4க்3யமான என் திருவடிகளிலே நித்யமாய் ஏகரூபமாகச் செல்லுகிற பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளுக்கு இடைச்சுவரான முன் சொன்னவற்றை உடையீராய். ஆனால், விரோதி4 நஶித்தவாறே பரப4க்த்யாதி3கள்

(*கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயா நிஶ்ஶேஷவிநஷ்ட ஸஹேதுக*) த்3வயவசநப்ரேரிதையாயிருந்துள்ள க்ருபையொன்றாலும், ஸஹேதுகமாகவும் நிஶ்ஶேஷமாகவும் நஷ்டமாகவுடையீராயிருக்கக்கடவீர். த்3வயவசநம் ப்ரேரிக்குமிடத்தில் ஸ்வக்ருத்யமும் கூடியிருக்குமோவென்னில், (*கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயா*) வெறும் இத்3வயவசநமே புக்கு ப்ரேரித்துப் புறப்படவிட்ட என்னுடைய க்ருபையொன்றினாலும், ஸஹேதுகமாகவும் நிஶ்ஶேஷமாகவும் விநஷ்டமாக உடையீராகக்கடவீர். விநஷ்டமாவதேதென்னில்: (*மச்சரணாரவிந்த3யுக3ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்தி விக்4ந:*) என்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யமான திருவடிகளிலே ஐகாந்திகமாய். ஆத்யந்திகமாயிருந்துள்ள பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளுக்கு விக்4நமாயிருந்துள்ள இதரவிஷயஜ்ஞாநங்கள் இவ்விடத்தில் நிஶ்ஶேஷமாக விநஷ்டமாகக்கடவது. எதுதான் நிஶ்ஶேஷமாக விநஷ்டமாகிறது, இதரவிஷய ஜ்ஞாநமேயோ? என்னில்: (*ஸஹேதுக*) இதரவிஷயஜ்ஞாநமும், இதுக்கடியாயிருந்துள்ள ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4மும், இதுக்கடியாயிருந்துள்ள விபரீதவாஸநையும், இதுக்கடியாயிருந்துள்ள விபரீதாஹங்காரமும், இதுக்கடியாயிருந்துள்ள ப4க3வத3பசாராதி3 ஸகல விரோதி4பாபங்களும், என்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யமான திருவடிகளிலே ஐகாந்திகமாய். ஆத்யந்திகமாயிருந்துள்ள பரப4க்தி பரஜ்ஞான பரமப4க்திகளுக்கு விக்4நமாயிருந்துள்ள

मत्प्रसादलब्धमच्चरणारविन्दयुगलैकान्तिकात्यन्तिकपरभक्तिपरज्ञानपरम - भक्तिः, मत्प्रसादादेव साक्षात्कृतयथावस्थितमत्स्वरूपरूपगुणविभूति - लीलोपकरणविस्तारः,

மத்ப்ரஸாத$_3$ லப்$_3$த$_4$ மச்சரணாரவிந்த$_3$ யுக$_3$ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்தி:, மத்ப்ரஸாத$_3$ாதே$_3$வ ஸாக்ஷாத்க்ருத யத$_2$ாவஸ்தி$_2$த மத் ஸ்வரூப ரூப கு$_3$ண விபூ$_4$தி லீலோ பகரண விஸ்தார:,

---

काचित्कस्वरूपाद्यनुभवव्युदासाय विस्तारशब्दः।

தனக்குத்தானே உண்டாகிறனவோ என்னில்: (மத் ப்ர ஸாத$_3$ லப்$_3$த$_4$) அதுக்குமேலே இதுவும் என்னுடைய க்ருபையாலேயே உடையீராகக்கடவீர். பெறுவதுதான் ஏதென்னுமபேக்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார், — (மச்சரணா ரவிந்த$_3$ யுக$_3$ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரம ப$_4$க்தி:) இதுகாணும் பெறும் பேறு. இவ்வளவேயன்று;

இதரவிஷயஜ்ஞாநங்களும் இத்$_3$வயவசநமொன்றுமே * புக்குப் புறப்படவிட்ட என்னுடைய க்ருபையொன்றினாலுமே. (*ஸஹேதுக*) ஸஹேதுகமாகவும் விநஷ்டமாகவுடையீராகக் கடவீர். (*மச்சரணாரவிந்த$_3$யுக$_3$ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்தி:*) இவற்றுக்கு விரோதி$_4$யான ஸகல பாபங்களும் நிஶ்ஶேஷமாக நஷ்டமாய்த்தே. இனி இவை யுண்டாமித்தனையிறே. இவையுண்டாமிடத்து இவற்றுக்கு விரோதி$_4$யான பாபங்கள் போனவாறே தனக்குத் தானே உண்டாகிறனவோ? என்னில்: (*மத்ப்ரஸாத$_3$லப்$_3$த$_4$*) அதுக்கு மேலே இதுவும் என்னுடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே உடையீராய். என்னுடைய நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$யமான திருவடிகளில் ஐகாந்திக மாய், ஆத்யந்திகமாயிருந்துள்ள பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரம ப$_4$க்திகள் என்னுடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே உடையீராகக்

* (பா) அடியாக இருகரையுமழியப்பெருகின.

இன்னமுமுண்டு. (மத்ப்ரஸாத$_3$ாதே$_3$வ ஸாக்ஷாத்க்ருத யத$_2$ா வஸ்தி$_2$த மத்ஸ்வரூப ரூப கு$_3$ண விபூ$_4$தி லீலோபகரண விஸ்தார:) அதுக்குமேலே ஸஹகார்யந்தர நிரபேக்ஷமான என் க்ருபை யாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்டதாய், உள்ளபடியிருந்துள்ள என்னுடைய ஸ்வரூபமென்ன, ரூபமென்ன, கு$_3$ணமென்ன, விபூ$_4$தியென்ன, லீலோபகரணமான இவ்விபூ$_4$தியென்ன இவற்றினுடைய பரப்பையுடையீராய். இங்கு 'யத$_2$ாவஸ்தி$_2$த' என்கிறார்; அயத$_2$ாவாகவும் கண்டதுண்டோவென்னில்: உண்டு. எங்ஙனேயென்னில்,—வேதா$_3$ந்தத்தில் ப்ரதே$_3$ஶ விஶேஷத்திலே கா$_2$ர்க்கி$_2$வித்$_3$யையென்றொரு வித்$_3$யை யுண்டு. அதிலே எழுதக்கண்டோம். அன்றிக்கே, "நீயாக வருந்திக்காணுமன்றிறே அயத$_2$ாவாகக்கடவது; என் ப்ர

கடவீர். (*மத்ப்ரஸாத$_3$ாதே$_3$வ ஸாக்ஷாத்க்ருத யத$_2$ாவஸ்தி$_2$த ஸ்வரூப ரூப கு$_3$ண விபூ$_4$தி லீலோபகரண விஸ்தார:*) (*மத்ப்ர ஸாத$_3$ாதே$_3$வ ஸாக்ஷாத்க்ருத*) என்னுடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட. "ஏவ" என்கிற அவத$_4$ாரணத்தாலே, இவற்றை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமிடத்தில் இப்ரஸாத$_3$ம் ஸஹகாரி ஸாபேக்ஷமன்றென்கிறது. 'ஸஹகாரிகள்தான் உண்டோ ப்ர ஸாத$_3$த்துக்கு? உண்டாகிலன்றோ வ்யாவர்த்திக்கவேண்டு கிறது' என்னில்: ப்ரஸாத$_3$வான் ஸஹகாரியாகலாம். அவனும் வேண்டா, ப்ரஸாத$_3$மே செய்யவற்று என்கை. (*யத$_2$ாவஸ்தி$_2$த*) யத$_2$ாவாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட. யத$_2$ாவென்கிறதென்? ஸாக்ஷாத்காரமாகில் அயத$_2$ாவான ஸாக்ஷாத்காரமுமுண்டோ? என்னில்: உண்டு. எங்ஙனேயென்னில், — வேதா$_3$ந்தத்திலே ஒரு ப்ரதே$_3$ஶத்திலே 104. "**वारुणी भार्गवी विद्या**" (*வாருணீ பா$_4$ர்க்க$_3$வீ வித்$_3$யா*) என்கிற வித்$_3$யையிலே எழு திற்று. அங்ஙனன்றியே, (*யத$_2$ாவாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட*) நீயடியாக இழிந்தவன்றிறே து$_3$:க்க$_2$மெல்லாமுள்ளது; நானடி யாக வருகிறதாகையாலே இருந்தபடியே அநாயாஸேந ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. எதைத்தான் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறதென்னில்: (*மத்ஸ்வரூப ரூப கு$_3$ண விபூ$_4$தி லீலோபகரண விஸ்தார:*) என்னு டையதான ஸ்வரூபமென்ன, ரூபமென்ன, கு$_3$ணமென்ன,

अपरोक्षसिद्धमन्नियाम्यतामद्दास्यैकस्वभावात्मस्वरूपः, मदेकानुभवः,
அபரோக்ஷஸித்3த4 மந்நியாம்யதா மத்3தா3ஸ்யைக ஸ்வப4ாவாத்மஸ்வரூப:, மதே3காநுப4வ:,

---

एवं नारायणशब्दार्थानुभव उक्तः। तदन्तर्गतजीवस्वरूपाविर्भावमाह अपरोक्षेति। व्याप्तिर्धारणा च नियमनान्तर्गते। * "प्रशासने गार्गि" ‡ "अन्तः प्रविष्टः" इति श्रुतेः। अतः पृथगनुक्तिः। एतेन स्वाधीनप्रवृत्तित्वाद्यशेषभ्रमव्युदासः फलितः। आत्माभिमानानुगुणपुरुषार्थानुभवमाह मदेकेति। एकशब्देन अनुभाव्यान्तरव्युदासः।

ஸாத3மடியாகக் காண்கையாலே யதா2வஸ்தி2தமாகக் குறையில்லையே'' என்றுமாம். அதுக்கு மேலே (அபரோக்ஷஸித்3த4 மந்நியாம்யதா மத்3தா3ஸ்யைக ஸ்வப4ாவாத்மஸ்வரூப:) ஶ்ரவணமநநாதி3களால் ஸித்3தி4க்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸித்3தி4த்த மந்நியாம்யதையையும் மத்3தா3ஸ்யதையையுமே ஸ்வப4ாவமாக உடைத்தான

உப4யவிபூ4தியுமென்ன, இவற்றினுடைய ஸர்வத்தையும். என்னுடைய ப்ரஸாத3மொன்றினாலும் என்னுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளினுடைய ஸர்வத்திலும் யதா2வான ஸாக்ஷாத்காரத்தையுமுடையீராய். (*அபரோக்ஷஸித்3த4*) அபரோக்ஷஸித்3த4மாகையாவது,—ஶ்ரவணமநநாதி3களாலே ஸித்3த4மாகையன்றிக்கே, ஸாக்ஷாத்காரஸித்3த4மாகை. எதுதான் ஸாக்ஷாத்காரஸித்3த4மாகிறதென்னில்,— (*மந்நியாம்யதா மத்3தா3ஸ்யைக ஸ்வப4ாவாத்மஸ்வரூப:*) என்னுடையதான நியமனத்தையும், என்னுடையதான தா3ஸ்யத்தையும் ஸ்வப4ாவமாக உடைத்தான ஆத்மஸ்வரூபம். "மத்3தா3ஸ்யைக" என்கிற அவதா4ரணம் ப்ரத2மபத3த்தில் சதுர்த்தி2க்கு மேலே அவதா4ரணம் போலேயிருக்கிறது. என்னுடைய நியமநத்தையும் என்னுடைய தா3ஸ்யத்தையுமே ஸ்வப4ாவமாக உடைத்தான

---

* बृह ५-८-९. ‡ तै-आरण्य ३-११-२.

ஆத்மஸ்வரூபத்தையுடையீராய். ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தால் தத்3க3தமான ஈஶ்வரைகநியாம்யத்வமும் தன்னடையே வெளிச்செறிக்குமிறே. அப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவராய்.

(மதே3காநுப4வ:) ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தால் அவனை விஷயீகரித்தல்லது நில்லாதே. ஸ்வஸ்வரூபத்தைத் தெளியக் கண்டால் ஸ்வரூபக3தமான ஜ்ஞாநாநந்த3ங்களளவிலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே ஸ்வரூபயாதா2த்ம்யத்தளவும் செல்லுமிறே; ஸ்வரூபயாதா2த்ம்யமாவது,—ஆத்மக3தமான ப4க3வத3த்யந்த பாரதந்த்ர்யாதி3களிறே. ஆகையாலே கைவல்யம்போலன்றிக்கே, என்னையொருவனையுமே அநுப4வவிஷயமாகவுடையீராய். அவதா4ரணத்தாலே ஸ்வரஸத்துக்குடலாக அநுப4விக்கும் அதி4காரியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. தனக்கென்று தன்னை அனுப4விக்கும் அனுப4வத்தோடு, தனக்கென்று ஈஶ்வரனை அனுப4விக்கும் அனுப4வத்தோடு வாசியில்லை. ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று, ஸ்வரூப த3ர்ஶநத்

ஆத்மஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரத்தையுடையீராய். ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தால் தத்3க3தமான ஈஶ்வரைகநியாம்யத்வமும் ஈஶ்வரைகதா3ஸத்வமும் தன்னடையே வெளியாமிறே.

(*மதே3காநுப4வ:*) ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தால் அவனை விஷயீகரித்துக் கொண்டல்லது நில்லாதே. ஸ்வரூபமாத்ரத்தையன்றே ஸாக்ஷாத்கரிப்பது. ஸ்வரூபயாதா2த்ம்யத்தையிறே. அதாவது, — ப4க3வத3த்யந்த பாரதந்த்ர்யாதி3களிறே. ஜ்ஞாநாநந்த3ங்களையன்றே ஸாக்ஷாத்கரிப்பது. "*மந்நியாம்யதா மத்3தா3ஸ்யைக*" என்றிறே ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தது. ஆகையாலே கைவல்யம்போலன்றிக்கே என்னை ஒருவனையுமே அநுப4வவிஷயமாகவுடையீராய். இந்த அவதா4ரணத்தால் ஆரை வ்யாவர்த்திக்கிறதென்னில் : ஸ்வரஸத்துக்குடலாக அநுப4விக்கும் அதி4காரியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. தானும் அவன் பக்கலிலே புகுமித்தனை. அல்லாதபோது கைவல்யத்தோபாதியாமத்தனை. ஆக, இத்தால் சொல்லுகிறதென்?

मद्दास्यैकप्रियः परिपूर्णानवरतनित्यविशदतमानन्यप्रयोजनानवधिकातिशय-
प्रियमदनुभवस्त्वं तथाविधमदनुभवजनितानवधिकातिशयप्रीतिकारिता-

மத்3த3ாஸ்யைக ப்ரிய:, பரிபூர்ணநவரத நித்ய விஶத3தமா-
நந்யப்ரயோஜநாநவதி4காதிஶய ப்ரிய மத3நுப4வஸ் த்வம்
தத2ாவித4 மத3நுப4வ ஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரிதா-

विरूपभर्त्रनुभवसाम्यव्युदासायाह मद्दास्यैकेति। एकशब्देन स्वरूपाननुरूपस्वातन्त्र्यस्य अपुमर्थत्वमभिप्रेतम्॥

தில் வந்தால் 'எனக்கு ஶேஷி' என்று அவனை த3ர்ஶிக்கை யன்றிக்கே 'அவனுக்கு ஶேஷம்' என்று தன்னை த3ர்ஶிக்கையும், த3ர்ஶித்தால் அனுப4வத்தில் அவனே விஷயமாகையும். இவ்வர்த்த2த்தில் ப்ரமாணம் 105. "**अहमन्नं**" (அஹமந்நம்) என்னுமிதுவே. ஆனால் அந்நம்போலேயாகவொண்ணாது. சேதநனை வாசி ஸித்3தி4த்திடுக என்றுய்த்து 105. "**अहमन्नादः**" (அஹமந்நாத3:) என்றது. சேதநனுக்கிறே உபேயத்தில் உகப்புண்டாவது. அது இன்றிக்கேயொழிந் தால் புருஷார்த்த2மாகமாட்டாதே. (**மத்3த3ாஸ்யைகப்ரிய:**) இவனை அநுப4விக்கப்புக்கால் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும் படியாயன்றேயிருப்பது; * "ஒழிவில் காலமெல்லாம் உட

என்னில்: ஸ்வரூப த3ர்ஶநத்தில் வந்தால் 'எனக்கு ஶேஷி' என்று அவனை த3ர்ஶிக்கையன்றியே, 'அவனுக்கு ஶேஷம்' என்று தன்னை த3ர்ஶிக்கையும், த3ர்ஶித்தால் அநுப4வத்தில் அவனே விஷயமாயிருக்கையும். *105. (அஹமந்நம்)* என்றதுவே அர்த்த2ம். அது புருஷார்த்த2மாகைக்காக *105. (அந்நாத3:)* என்றவித்தனை. *(மத்3த3ாஸ்யைகப்ரிய.)* அவனை அநுப4வித்தால் அவனளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாயன்றே யிருப்பது. * ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய்ச் செய்வதென்? என்றால், வழுவில்லாதே அநுப விக்கவேணுமென்கிறான்றே.

---

* திருவாய் 3-3-1.

னாய் மன்னிச்" செய்வதென்னென்னில், பின்னை * "வழு விலா அடிமைசெய்யவேண்டும்" என்றாரிறே. x "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம் நின் செம்மா பாதபற்புத் தலை சேர்த்து" என்றிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. அநுப4வஜநித ப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம். இவ்வவத4ாரணத்தால் வ்யாவர்த்யம் தனக்கென்னப் பண்ணுமது. இதுதான் கூடாதென்று கழித்ததிறே உத்தரக2ண்ட3த்தில் நமஶ் ஶப்3த3ம். எனக்குப் பண்ணும் கைங்கர்யத்தையே ப்ரீதி விஷயமாக உடையீராய். (**பரிபூர்ணநவரத நித்யவிஶத3 தமாநந்யப்ரயோஜநாநவதி4காதிஶய ப்ரிய மத3நுப4வஸ்த்வம்**) பரிபூர்ணமாய், க்ஷணந்தோறும் இடைவிடாதே நித்யமாய், ப்ரத்யக்ஷமென்னலாம்படியாய், அநந்யப்ரயோஜனமாய், ப்3ரஹ்மாதி3களுடைய அதிஶயத்தையும் காற்கடைக் கொண்ட என்னுடைய அனுப4வத்தையே ப்ரீதிபாத்ரமாக உடையீரான நீர். (**தத2ாவித4 மத3நுப4தஜநிதாநவதி4காதி ஶய ப்ரீதிகாரித**) அப்படிப்பட்ட என்னுடைய அனுப4வத்தா லுண்டான அநவதி4கமான அதிஶயத்தையுடைத்தான

---

* வழுவில்லாதே அடிமைசெய்யவேணும் என்றிறே ப்ரார்த் த2னை. x "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம் நின் செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்றிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. அநுப4வஜநிதப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம். இந்த அவத4ாரணத் தால் தனக்கினிதான கைங்கர்யம் அஹங்காரக3ர்ப்ப4மென்கை. இத்தைக் கழித்ததிறே உத்தரக2ண்ட3த்தில் நமஶ்ஶப்3த3ம். என்னுடைய த3ாஸ்யத்தையே ப்ரியவிஷயமாகவுடையீராய். *(பரிபூர்ணநவரதநித்ய விஶத3தமாநந்ய ப்ரயோஜநாநவதி4காதி ஶய ப்ரிய மத3நுப4வஸ்த்வம்)* பரிபூர்ணமாய், க்ஷணந்தோறும் இடைவிடாதே நித்யமாய், ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய், அநந்ய ப்ரயோஜநமாய், ப்3ரஹ்மாதி3கள் அதிஶயத்தையும் காற்கடைக் கொண்ட என்னுடைய அநுப4வத்தை நீர் உடையீராய். *(தத2ா வித4 மத3நுப4வஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரித)* அப்படிப் பட்ட என்னுடைய அநுப4வத்தாலே பிறப்பதான அநவதி4க

---

* திருவாய் 3-3-1. x திருவாய் 2-9-1.

ऽशेषावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकिङ्करो भव ॥

१८. एवंभूतोसि ॥

ऽஶேஷாவஸ்தே2ாசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்ய கிங்கரோ ப4வ ॥

18. ஏவம்பூ4தோஸி ॥

---

१८. तत्कदेत्यत्राह एवंभूतोऽसीति। कदेति त्वरा तव यदा स्यात्, तदा त्वमीदृगवस்थोऽसि, अहं हि तव महालाभ इत्यर्थः॥

ப்ரீதியாலே செய்விக்கப்பட்ட. (அஶேஷாவஸ்தே2ாசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்யகிங்கரோ ப4வ) எல்லா அவஸ்தை2களிலும் அநுகூலமாய், எல்லா அடிமைகளிலுமுண்டான அபி4நிவேஶத்தையே வடிவாக உடையீராய்க்கொண்டு யாவதா3த்மபா4வி அநுபா4வ்யமான கைங்கர்யத்தைப் பெற்று அனுப4விக்கக்கடவீர்.

பதினெட்டாவது சூர்ணை வ்யாக்2யானமும், பத்தொன்பதாவது சூர்ணை அவதாரிகையும்: — (ஏவம்பூ4தோ஽ஸி) "ப4க3வத் ப்ராப்த்யுபாயமாகச் சொல்லப்பட்ட உபாஸநாங்க3மாயிருந்துள்ள வர்ணாஶ்ரமாசாராதி3விஹீநராயிருந்

மான அதிஶயத்தையுடைத்தான ப்ரியத்தாலே பண்ணப்படுவதாய். (அஶேஷாவஸ்தோ2சிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்ய கிங்கரோ ப4வ) எல்லா அவஸ்தை2களிலும் அநுகூலமாய், எல்லா அடிமைகளிலும் உண்டான அபி4நிவேஶத்தையே வடிவாக உடையீராய்க்கொண்டு யாவதா3த்மபா4வி அநுபா4வ்யமான கைங்கர்யத்தைப்பெற்று அநுப4விக்கக் கடவீர்.

பதினெட்டாவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்: — (ஏவம்பூ4தோ஽ஸி) "பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளுக்கு விக்4னமான இதரவிஷய ஜ்ஞாநமும், இதுக்கடியான ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4மும், இதுக்கடியாயிருந்துள்ள விபரீத வாஸனையும்,

தீரேயாகிலும், உபாஸநாங்க3விரோதி4யான அநந்தபாபாக்ராந்தராயிருந்தீரேயாகிலும், அநந்தமத3பசாரயுக்தராயிருந்தீரேயாகிலும், அநந்த மதீ3யாபசாரயுக்தராயிருந்தீரேயாகிலும், அநந்தாஸஹ்யாபசாரயுக்தராயிருந்தீரேயாகிலும் ஏதத்காரணபூ4தாநாதி3 விபரீதாஹங்கார விமூடா4த்மஸ்வபா4வராயிருந்தீரேயாகிலும், ஏதது3ப4ய ஹேதுபூ4தாநாதி3 விபரீதவாஸநா ஸம்ப3த்3த4ராயிருந்தீரேயாகிலும், ஏதந்மூலபூ4த ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4 விஶிஷ்டராயிருந்தீரேயாகிலும், ஏதந்மூலாத்4யாத்மிகாதி3 ஸுக2து3:க்க2ங்கள் என்ன, இவற்றுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள தத3தரோபேக்ஷணீய விஷயங்களென்ன, இவற்றினுடைய அநுப4வத்தாலுண்டான ப4க3வத்3 ஜ்ஞாந ஸங்கோசரூபமான பரப4க்த்யாதி3 விரோதி4யாலே நஷ்டப்ராயராயிருந்தீரேயாகிலும், ஏதேனுமொருபடியாலே த்3வயாநுஸந்த4ாநம் பண்ணப்பெறுவீராகில், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான என்னுடைய க்ருபையாலே என் திருவடிகளிலுண்டான பரப4க்த்யாதி3களுக்கு விரோதி4யாமவையெல்லாம் ஹேதுக்களுடன் நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்து, என் திருவடிகளிலேயே பரப4க்த்யாதி3கள் உண்டாகப்பெற்று, என்னுடைய ஸ்வரூபாதி3களின் பரப்பை உள்ளபடி ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்

இதுக்கடியாயிருந்துள்ள விபரீதாஹங்காரமும், இதுக்கடியாயிருந்துள்ள மத3பசாராதி3 ஸகல விரோதி4பாபங்களும், ஸஹேதுகமாகவும் நிஶ்ஶேஷமாகவும் விநஷ்டமாகவுடையீராய், அதுக்குமேலே பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளை உடையீராய், என்னுடைய ஸ்வரூப ரூப கு3ண விபூ4திகளுடைய ஸர்வத்தையும் யதா2வாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கடவீராய், ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தையுடையீராய், என்னையொருவனையுமே அநுப4வவிஷயமாக உடையீராய், என்னுடைய தா3ஸ்யத்தையே ப்ரியவிஷயமாக உடையீராய், பரிபூர்ணதி3 விஶேஷண விஶிஷ்டமான என்னுடைய அநுப4வத்தை உடையீராய், அநுப4வஜநித ப்ரீதிகாரிதமான நித்யகைங்கர்யத்தையுடை

१९. आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकदुःखविघ्नगन्धरहितस्त्वं

19. ஆத்4யாத்மிகாதி4பௌ4ளதிகாதி4தை3விக து3:க்க2விக்4ந க3ந்த4 ரஹிதஸ்த்வம்

शरीरपातावधिकाल्पकालः एवं विनोदेन नेय इत्याह आध्यात्मि-केति। दुःखरूपो विघ्नः।

பெற்று, மங்நியாம்யதாதி3களையே ஸ்வபா4வமாகவுடைய ஆத்மஸ்வரூபஸாக்ஷாதகாரம் பெற்று, மதே3கா நுப4வராய், மத்3தா3ஸ்யைக ப்ரியராய், ப4க3வத3நுப4வத்தையே எல்லா அன்புக்குமிலக்காக்கி, தத2ாவித4ப4க3வத3னுப4வத்தில் உண்டான அநவதி4கப்ரீதியாலே செய்விக்கப்பட்ட அஶேஷாவஸ்தோ2சித ஸகலவித4கைங்கர்யமே தே3ஹ யாத்ரையாம்படி ஆகக்கடவீர்'' என்று பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்தவாறே, இவையெல்லாவற்றுக்கும் ஹேது ஏதோவென்று பார்த்தவாறே, த்3வயாநுஸந்த4ானமேயாயிருந்தது. 'இதிருந்தபடியென்!' என்ன, 'அதுக்குக் குறையுண்டோ?' என்ன, 'த்3வயவசநமாத்ரத்தாலே இப்பேறு உண்டாகக் கூடுமோ?' என்ன, "அதிருந்தபடி கண்டோமுக்கு (**ஏவம்பூ4தோऽஸி**) என்று சொல்ல வேண்டும்படியாயோ இதின் ப்ரபா4வமிருப்பது? எல்லாம் குறைவறவன்றோ உமக்கிருக்கிறது. ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்

யீராகக்கடவீர்'' என்று பெரிய பெருமாள் அருளிச்செய்தவாறே, இவையெல்லாத்துக்கும் ஹேதுவேதென்று பார்த்தார். ''*த்3வயவக்தா*'' என்று த்3வயத்தை வாயாலே உச்சரித்த இதுவே ஹேதுவாயிருந்தது. 'இதிருந்தபடியென்?' என்ன, (***ஏவம்பூ4தோऽஸி***) என்கிருர் பெரியபெருமாள்.

பத்தொன்பதாவது சூர்ணை அவதாரிகை: — (***ஏவம்பூ4தோऽஸி***) என்றது என்னென்ருல்: "இது த்3வயவசநமாத்ரமேயாய், இத்தால் எல்லாம் உண்டாகக் கடவதென்று சொல்லவேண்டும்படியாயோ உமக்கிருக்கிறது. எல்லாம்

திலுள்ளாரோபாதி இஶ்ஶரீரத்தோடே அடிமைசெய்யும்படியாயிருக்கிறதன்றோ உமக்கு'' என்ன, "தாபத்ரயாதி3களுக்கு அடியான இஶ்ஶரீரஸம்ப3ந்த4ம் கிடந்தது. இதுக்கு அவஸாநகாலம் அறிகிறிலேன். இங்கிருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபம் பண்ணும் விரகு அறிகிறிலேன். வஸ்தவ்ய பூ4மி ஏதென்று அறிகிறிலேன். இப்படியிருக்க எல்லாம் குறைவற்றேனுக அருளிச்செய்யும்படி உபச்ச2ந்த3நமாயிராநின்றதீ'' என்ன, "இதுவோ நீர் சொல்லிற்று; இவ்வளவேயன்றிக்கே இன்னமும் இது செய்யும்படி கேளீர்'' என்று பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்கிருர்.

வ்யா:— (ஆத்4யாத்மிகாதி4பௌ4ளதிகாதி4தை3விக து3:க்க2 விக்4நக3ந்த4 ரஹித:) தாபத்ரயாதி3களால் வரும் து3:க்க2மாகிற விக்4நத்தினுடைய க3ந்த4மும் அற்றவராய். இஶ்ஶரீரத்தோடிருக்கச்செய்தே, தாபத்ரயத்தால் வரும் து3:க்க2க3ந்த4மற வர்த்திக்கப்போமோவென்னில்: **(த்வம்)** நீரல்லீரோ?

குறைவற உண்டாயன்றோ இருக்கிறது. இஶ்ஶரீரத்தோடே ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்திலுள்ளாரைப்போலே அடிமைசெய்யும் ப்ரகாரமில்லையோ உமக்கு'' என்ன, "தாபத்ரயாதி3களுக்கடியான ஶரீரஸம்ப3ந்த4ம் கிடந்தது. இஶ்ஶரீரத்தினுடைய அவஸாநமறிகிறிலேன். இஶ்ஶரீரத்தோடேயிருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபம் பண்ணும் ப்ரகாரமறிகிறிலேன். வஸ்தவ்யபூ4மி ஏதென்றுமறிகிறிலேன். இப்படியிருக்க எல்லாம் குறைவற்றேனுக அருளிச்செய்தது உபச்ச2ந்த3நவாக்யம் போலேயிராநின்றதீ'' என்ன, "இவையே நீர் சொல்லிற்று. இவை செய்யும் ப்ரகாரம் கேளீர்'' என்கிருர் பெரியபெருமாள்.

*வ்யா:— (**ஆத்4யாத்மிகாதி4பௌ4ளதிகாதி4தை3விக து3:க்க2 விக்4நக3ந்த4 ரஹிதஸ்த்வம்**)* தாபத்ரயாதி3களால் வந்த து3:க்க2மாகிற விக்4நத்தினுடைய க3ந்த4மில்லையாம்படி வர்த்தியும். தாபத்ரயாதி3களால் வரும் து3:க்க2ம் ப4க3வத3நுப4வத்துக்கு விக்4நமாகக்கடவதிறே. "ஶரீர ஸம்ப3ந்த4த்தோடேயிருக்கச் செய்தே து3:க்க2க3ந்த4மில்லையாம்படி வர்த்திக்கப்போமோ?''

द्वयमर्थानुसन्धानेन सह सदैवं वक्ता

த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ ஸத3ா ஏவம் வக்தா

तत्र सङ्गरहितत्वे हेतुमाह द्वयमिति। सदैवमिति—क्षणमात्रं द्वयार्थानुसन्धानाभावे सति तापत्रयस्यावकाशः स्यात्। अत एव निरन्तरानुसन्धानेन तद्विरहः कार्य इति भावः। उपायत्वे द्वयोक्तिरेवालमिति कृत्वा "वक्तारं मां तारय" इत्युक्तम्। अत्र तु अर्थानुसन्धानं भोगरूपत्वेनोक्तम्।

நீராகில் வர்த்திக்கக்குறையென்ன? "ஏவம்பூ4தோऽஸி" என்று நான் சொல்லும்படியான வீறுடையீரல்லீரோ? அதாவது,—"காலம் குறுகாநின்றது; கர்மம் க்ஷயிக்கத் தொடங்கிற்று; கர்மம் க்ஷயிக்க, ப்ராப்யம் அணித்தாகாநின்றது" என்று அநந்தரம் பெறுகிற பேற்றை அநுஸந்தி4த்து, இவற்ருல் வரும் து3:க்க2ங்களை மதியாதே வர்த்தியும் என்றபடி. என்போலவென்னில்: அபி4ஷேகப்பட்டினிபோலே. அங்ஙனேயாகிலும் ஶரீரத்தோடேயிருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபம் பண்ணுவதெத்தாலேயென்னில்: (த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ) த்3வயத்தினுடைய அர்த்த2ாநுஸந்த4ானத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, அதுவே துணையாக இரும். * "நாட்டாரோடியல்வொழிந்து" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் வ்யாவ்ருத்தனுய், கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2நையேயாம்படி இதுக்கு தூ3ரியனுய் * "நாரணனை நண்ணினம்" என்கிறபடியே ப4க3வதி ந்யஸ்தப4ரனுயிருக்கும் அதி4காரிக்கு, த்3வயத்தில் அர்த்த2ாநுஸந்த4ானமேயாய்த்து துணையாயிருப்பது. கீழ் (த்3வயவக்தா) என்றது. இங்கு (த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ) என்கிறது. இதுக்குக்கருத்தென்னென்னில், ப4க3வத்3விஷயீகாரத்துக்குப் பாசுரமே அமையும்; காலக்ஷேபத்துக்கு உடலாமன்று அர்த்த2ாநுஸந்த4ாநத்தளவும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்.

(ஸதை3வம் வக்தா) (ஏவம் வக்தா) 'ஏவம்' என்றது இப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. அதாவது,—கீழ், தாம் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும், முன்புள்ளார்படியாலும், இதிஹாஸப்ரக்ரியையாலுமாக மூன்று ப்ரகாரத்தாலே ஶரணம் புக்கார். இதில் பூர்வர்கள் ப்ரக்ரியையுமொழிய, இதிஹாஸப்ரக்ரி

என்ன,—*(த்வம்)* நீர் வர்த்தியும் என்கிருர். *"ஏவம் பூ4தோऽஸி"* என்றும், "த்வம்" என்றும் நான் சொல்லப்பட்ட நீர் வர்த்தியும் என்கிருர். அதாவது,—'காலம் குறுகாநின்றது. கர்மம் க்ஷயியாநின்றது. கர்மம் க்ஷயிக்க க்ஷயிக்க ப்ராப்யமும் முகங்காட்டாநின்றது என்றுகொண்டு அநந்தரம் பெறப்புகுகிற பேற்றின் சீர்மையை அநுஸந்தி4த்து 'இவற்ருல் வரும் து3:க்க2ங்களையும் மதியாதே வர்த்தியும் என்றபடி. எதுபோலவென்னில்: அபி4ஷேகப் பட்டினிபோலே. அங்ஙனே போனுலும், ஶரீரத்தோடிருக்கும் நாள் போதுபோக்கு ஏதாகக் கடவதென்னில்: *(த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ)* த்3வயத்தினுடைய அர்த்த2ாநுஸந்த4ானத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, அதுவே துணையாக இரும். * "நாட்டாரோடியல்வொழிந்து" என்று ஸம்ஸாரத்தில் வ்யாவ்ருத்தனுய், கைங்கர்யத்தில் தூ3ரஸ்த2னுய், * "நாரணனை நண்ணினம்" என்று ப4க3வதி ந்யஸ்தப4ரனுயிருக்குமவனுக்கு த்3வயத்தினுடைய அர்த்த2ாநுஸந்த4ானமேயாய்த்து துணையாயிருப்பது. கீழ் *(த்3வயவக்தா)* என்று சொல்லிற்று. இங்கு *(த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ)* என்பானென்? என்னில்: ப4க3வத்3விஷயீகாரத்துக்குப் பாசுரமாத்ரமே அமையும்; காலக்ஷேபத்துக்கு அர்த்த2ஸஹிதமாகவேணும்.

(ஏவம் வக்தா) "ஏவம்" என்றது இப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. இப்ரகாரத்தாலேயாவதென்னென்னில்: கீழ், தாம் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும், பூர்வர்களுடைய ப்ரகாரத்தாலும், இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையாலுமாக மூன்று ப்ரகாரத்தாலே ஶரணம் புக்கார். இதில் பூர்வர்களுடைய ப்ரகாரமுமொழிய, இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையுமொழிய இக்க3த்3ய ப்ரகாரத்

* திருவாய் 10-6-2.

यावच्छरीपातं

யாவச்ச2ரீரபாதம்

யையுமொழிய இக்க3த்3யத்தில் சொன்ன வழியாலே என்றபடி. இன்னம் இப்படி ஒருகாலல்லா ஒன்பதின் கால் ஶரணம் புக்காலும், மறித்துமறித்து அங்கே ஶரணம் புகுமத்தனைபோக்கி, வேறு புகலில்லையே இவர்க்கு. இப்படி ஶரணம் புகுகிறதும் அவன் ப்ரஸாத3த்துக்காகவிறே. அதுதானும் இதிலே ஸித்3தி4க்கையாலே 'ஏவம் ப்ரகாரத் தாலே' என்கிருர். (வக்தா) நெஞ்சுக்குள்ளே வேண்டா: அநுப4வம் வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லேயமையும். அன் றிக்கே, (ஏவம் வக்தா த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ) இக்க3த்3யத்தை அநுஸந்தி4க்கவே, த்3வயத்தை அர்த்த2ாநு ஸந்த4ானத்துடன் அநுஸந்தி4த்தீராகிறீர்; இரண்டும் பொருள் ஒன்றேயிறே என்னவுமாம். ஆனுல் ஒருகால் அநுஸந்தி4த்தாலும் அமையுமோவென்னில்: (ஸத3ா) எப் போதும். எப்போதுமாகவேண்டுவானென்னென்னில்: உபா யாந்தரங்களும் உபேயாந்தரங்களும் நடையாடும் நெஞ்சா

தாலே என்றபடி. இன்னம் இருபதுபடி ஶரணம் புக்காலும் மறித்து மறித்து ஶரணம் புகாநிற்குமத்தனை போக்கி உபா யாந்தரமில்லையே இவர்க்கு. இப்படி ஶரணம் புகுகிறது அவன் ப்ரஸாத3த்துக்காகவிறே. அதில் ப்ரஸாத3ாதிஶயம் இதினுலே உண்டாகையாலே ஏவம் ப்ரகாரத்தாலே என்கிருர். *(வக்தா)* நெஞ்சுக்குள்ளே அநுஸந்தி4க்கவேணுமென்னும் நிர்ப்ப3ந்த4முண்டோ ? என்ன. 'அதுவேண்டா, அநுப4வம் வழிந்து வாயாலே சொல்லவுமாம்' என்கிருர். அங்ஙனன்றியே, *(ஏவம் வக்தா த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந)* இக்க3த்3யத்தை வாயாலே சொல்லிக்கொண்டு த்3வயத்தினுடைய அர்த்த2த்தை அநுஸந்தி4யும் என்கிருர். இரண்டும் அர்த்த2ம் ஒன்ருயிறே யிருப்பது. அதுக்குப்.பாசுரம் இதுவாமித்தனையிறே. *(ஸத3ா)* என்றது 'எப்போதும்' என்றபடி. எப்போதுமென்றதென்? என்னில் : உபாயாந்தரங்களும் உபேயாந்தரங்களும் ஸஞ்

கையாலே அவை புகுராமைக்காக ஸத3ா என்கிறது. அன்றிக்கே, இவ்வதி4காரிக்கு ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4மும் ப4க3 வத்ஸம்ப3ந்த4மும் இரண்டும் கூடக் கலசி வர்த்திக்கையாலே, ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4ம் இதர விஷயங்களிலே மூட்டும். ப4க3வத் ஸம்ப3ந்த4ம் ஸ்வரூபாநுரூபவ்ருத்தியிலே மூட்டும். இங் ஙனேயிருக்கச்செய்தே இவர் இதர விஷயங்களுக்கு அஞ்சி ப4க3வத்3விஷயத்தைப் பற்றினவராகையாலே, ஏற்கவே அதில் அந்வயமில்லை ; இனி வ்ருத்திவிஶேஷமோவென்ருல் ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்திலேயாகையாலே சால விப்ரக் ருஷ்டமாயிருந்தது. இனி இருக்கும் நாளைக்குப் போது போக்கு இதுவாயிருக்குமாகையாலே "எப்போதும்" என் கிறது என்றுமாம்.

ஆகிலும் இவ்விருப்புக்கு அவஸாநம் ஏதோ என்னும் அபேக்ஷையிலே (யாவச்ச2ரீரபாதம்) என்கிருர். இவர்தாம் இப்படிக் கேட்கிறது உபாயாந்தரபரிக்3ரஹம்பண்ணி அது முடிந்தவளவிலேயோ? அன்றியே உபாஸநம் ஸமாபித்தா

சரிக்கிற ஸம்ஸாரமாகையாலே அவை நெஞ்சில் புகுராமைக் காக 'எப்போதும்' என்கிறது. அங்ஙனன்றிக்கே, ப்ரக்ருதி ஸ்பர்ஶமும் ப4க3வத் ஸ்பர்ஶமும் கலசிப்போருகையாலே, இப்ரக்ருதி ஸ்பர்ஶமும் ப்ரக்ருத்யநுகூலமான விஷயாந்தரங் களிலே மூட்டக்கடவதாயிருக்கும். ப4க3வத் ஸ்பர்ஶமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்திலே மூட்டக்கடவதா யிருக்கும். அடியிலே விஷயாந்தரங்களுக்கு அஞ்சி ப4க3வத்3 விஷயத்தைப் பற்றினவராகையாலே அதில் அந்வயமில்லை. இனி, கைங்கர்யம் ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்திலாகையாலே தூ3ர ஸ்த2மாயிருந்தது. இனி, இருக்கும் நாளைக்குப் போது போக்கு இதுவேயாகையாலே 'எப்போதும்' என்கிறது.

அது எங்ஙனேயானுலும் இவ்விருப்புதனக்கு அவஸாநமே தென்ன, — *(யாவச்ச2ரீரபாதம்)* என்கிருர் பெரியபெருமாள். இவர்தாம் இப்படிக்கேட்கிறது உபாயாந்தர பரிக்3ரஹத்தைப் பண்ணி உபாஸந ஸமாப்தியிலேயோ ? அங்ஙனன்றியிலே

अत्रैव श्रीरङ्गे सुखमास्स्व ॥

அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே$_3$ ஸுக$_2$மாஸ்ஸ்வ ॥

"अत्रैव" इत्युपलक्षणम्। भगवदभिमानतदीयसम्बन्धवद्देशेष्वित्यर्थः। यावच्छरीरपातमिति-कियानयं काल इति भावः ॥

லும் 106. "प्रतीक्षन्ते" (ப்ரதீக்ஷந்தே) என்று தன்னளவும் பார்த்திருக்கவேண்டும்படியான கர்மாவஸாநத்திலேயோ? என்று ஶங்கித்துக் கேட்கிறார்ல்லர்; உபாயாந்தரத்தில் அந்வயமில்லாமையாலும், அதின்றிக்கேயொழிந்தால் 'எப்போதோ' என்று ஸம்ஶயிக்கவேண்டாதே *"மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான்" என்று பரமாசார்யர் அருளிச்செய்துவைக்கையாலும். இனி, இப்ரஶ்நத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்: ப்ராப்யத்வரையாலும், காலம் நெடுகித்தோற்றுகையாலும், பரிக்$_3$ரஹித்த உபாயம் விளம்ப$_3$ ஸஹமல்லாமையாலுமாகக் கேட்கவேண்டிவரும். நமக்கு ருசியுமுண்டாயிருந்தது; ஸ்வீகரித்த உபாயமும் கண்ணழிவற்றிருந்தால் இனி இவ்விருப்புக்கடி அவன் நினைவாமத்தனையாகையாலே அவனையே நிர்ப்ப$_3$ந்தி$_4$த்துக்

உபாஸநம் ஸமாபித்தாலும் *106. (ப்ரதீக்ஷந்தே)* என்று கர்மாவஸாநம் பார்த்திருக்க வேண்டுகையாலும் கர்மாவஸாநத்திலேயோ? என்று ஸம்ஶயித்துக் கேட்கிறாரல்லர்; உபாயாந்தரத்தில் அந்வயமில்லாமையாலே. அதொழிந்தால் இவ்வதி$_4$காரி தனக்கு 'ஶரீராவஸாநத்திலேயோ?' என்று கேட்கவேண்டாதபடி *"மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான்" என்று பரமாசார்யர் அருளிச்செய்துவைத்தார். இனி, இவர்தான் கேட்பானென்? என்னில்: ப்ராப்யத்வரையாலும், காலம் நெடுகித் தோற்றுகையாலும், பரிக்$_3$ரஹித்த உபாயத்தைப் பார்த்தவாறே கண்ணழிவற்றிருந்தது. இனி ருசியைப் பார்த்தவாறே கண்ணழிவற்றிருந்தது. இவ்விருப்பு ஈஶ்வரநிப$_3$ந்த$_4$னமாமித்தனையிறே. ஆகையால்,

---

* திருவாய் 9-10-5.

கேட்கிறார். அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் **(யாவச்சரீரபாதம்)** "இஶ்ஶரீரமேயன்றோ விளம்ப$_3$ம். ஆரம்பி$_4$த்த கர்மமெல்லாம் பார்த்திருக்கவேண்டா; அதுதான் நாளைக்கு நாள் க்ஷயித்தன்றோ வருகிறது. ஆகையால் சென்றன்றோ நிற்கிறது." என்ன, "ஆனால் * இருள்தருமாஞாலத்தில் எனக்கிருப்பு து$_3$ஸ்ஸஹமாயிருக்க, இருக்கும்படி கடாக்ஷித்த தேவரே இருப்பிடமும் வகுத்துக் காட்டியருளவேணும்"என்ன,— **(அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே$_3$ ஸுக$_2$மாஸ்ஸ்வ)** ஸம்ஸாரவிபூ$_4$தியிலும் கூட்டன்றிக்கே, நித்யவிபூ$_4$தியிலும் கூட்டன்றிக்கே இரண்டிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய், த்ருதீய விபூ$_4$தியான கோயிலிலே ஸுக$_2$மே வர்த்தியும். லீலா விபூ$_4$தியிலுள்ள ஸம்ஸாரிகளிலும், நித்யவிபூ$_4$தியிலுள்ள நித்யமுக்தரிலும் கூட்டன்றிக்கே, இருவரிலும் வ்யாவ்ருத்தரான உமக்குப் போர வஸ்தவ்யபூ$_4$மி இதுவேயிறே. விரோதி$_4$யான இவ்வுடம்போடே ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வம் பண்ணப்பெற்ற

நிர்ப்ப$_3$ந்தி$_4$த்து அவன்தன்னையே கேட்குமித்தனையிறே. *(யாவச்சரீரபாதம்)* "ஶரீரமேயன்றோ விளம்ப$_3$ம்? ஆரம்பி$_4$த்த கர்மமெல்லாம் பார்த்திருக்கவேணுமோ? அதுதான் நாளுக்கு நாள் க்ஷயித்தன்றோ செல்லுகிறது; ஆகையாலே சென்றன்றோ நிற்கிறது" என்று பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்ய, "ஆனால் அவ்வளவும் *106. (ப்ரதீக்ஷந்தே)* என்றிருக்கிறேன். இருக்கிறது ஸம்ஸாரமாயிராநின்றது. நான் வர்த்திக்கும் தே$_3$ஶமேது" என்னில்,—*(அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே$_3$ ஸுக$_2$மாஸ்ஸ்வ)* லீலாவிபூ$_4$தியான ஸம்ஸாரமன்றிக்கே, நித்யவிபூ$_4$தியான பரமபத$_3$மன்றிக்கே த்ருதீயாவிபூ$_4$தியாய், ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆப$_4$ரணமான கோயிலிலே ஸுக$_2$மே வர்த்தியும். லீலாவிபூ$_4$தி ஸம்ஸாரிக்கு தே$_3$ஶம்; நித்யவிபூ$_4$தி முக்தர்க்கு தே$_3$ஶம். இனி கோயிலேயிறே முமுக்ஷுக்களுக்கு தே$_3$ஶம். அதிலும், ஸம்ஸாரிகளிலும் நித்யமுக்தரிலும் வ்யாவ்ருத்தராய், விரோதி$_4$யான இவ்வுடம்போடே ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வம் பண்ணப்பெற்ற உமக்குப் போர வஸ்தவ்யபூ$_4$மி இதுவேயிறே. *(அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே$_3$)* என்றது

---

* திருவாய் 10-6-1.

२०. शरीरपातसमये तु केवलं मदीययैव दयया अतिप्रबुद्धः,

20. ஶரீரபாதஸமயே து கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயா அதிப்ரபு3த்3த4:,

२०. शरीरेति। केवलं — त्वय्यकिञ्चित्करेऽपीति भावः। दययैवेति—एवकारः पुष्कलत्वद्योतकः। अतिप्रबुद्धः—जीवद्दशायां प्रबोधः अन्धतमःस्थनीय इति भावः। परमात्मनि विश्रमानन्तरं भाव्ययं प्रबोधः। ततः प्राक्तनं स्मरणं अन्तिमं उपासकानामपेक्षितम्। प्रपन्नं तु काष्ठपाषाणसन्निभं भगवानेव स्मरति। स्वस्मिन् विश्रमानन्तरं प्रबोधश्च जनयति। ‡ “तेन प्रद्योतेनैष आत्मा निष्क्रामति” इति हि श्रूयते। अतस्तदा बोधसिद्धिः।

உமக்கு உப4யவிபூ4தியிலுள்ளாரும் ஒப்பாக மாட்டாதாப் போலே காணும் பரமபத3த்தையும் காற்கடைக்கொண்டு நாம் படுகாடு கிடக்கும் கோயிலுக்கு உப4யவிபூ4தியும் ஒப்பாகமாட்டாதபடி. (ஸுக2மாஸ்ஸ்வ) முக்தப்ராயராகை யாலே ஸுக2மே வர்த்திக்கக் குறையில்லையிறே.

இருபதாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— ஆக, (ஏவம் பூ4தோऽஸி) என்று தொடங்கி, இவ்வளவும் வர ஶரீர

இந்தக் கோயிலிலே என்றபடி. * “வடிவுடை வானோர் தலைவன் வண்திருவரங்கன்” என்றதிறே. ‘இந்தக் கோயிலிலே என்றதென்?’ என்றால்,—நாம் பரமபத3த்தையும் காற்கடைக்கொண்டு வந்து படுகாடுகிடக்கிற கோயிலிலே என்றபடி. *(ஸுக2மாஸ்ஸ்வ)* ஸுக2மே வர்த்தியும். ஸுக2ம் எத்தாலே என்னில்: முக்தப்ராயராகையாலே ஸுக2மே வர்த்தியும் என்கிறார்.

இருபதாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— “ஏவம்பூ4தோऽஸி” என்று தொடங்கி இவ்வளவும் வர ஶரீரஸமநந்தரம் பெறும்

‡ ப்3ருஹ 6-4-2. * திருவாய் 7-2-10.

ஸமநந்தரம் பெறும் பேற்றையும், இங்கிருக்கும் நாள் காலக்ஷேபம்பண்ணும் ப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்தாராய் நின்றார். இனி, இவ்வதி4காரிக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷ த3ஶையில் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாகத் தான் செய்யும் ஏற்றங்களை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (ஶரீரபாதஸமயே து கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயாऽதிப்ரபு3த்3த4:) இஶ்ஶரீர விஶ்லேஷத3ஶையில் உமக்கொரு விஶேஷமுண்டு. அதுதான் ஏதென்னில்: (அதிப்ரபு3த்3த4:) ஸ்வஸ்த2த3ஶையிலுங்காட்டில் அவ்வளவில் வெளிச்செறிப்பு மிகையாம். அதுக்கடி என்னென்னில்: (கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயா) அவ்வளவிலே எங்கே போயிற்றெனலாம் என் ப்ரஸாத3த்தை? ஆனால் இது முன் பிறந்த ப்ரஸாத3மடியாகப் பிறந்ததோவென்னில்: (கேவலம்) இப்போதுண்டாயிற்று. கர்மயோக3மடியாக ஜ்ஞாநயோக3முண்டாய், அதடியாக ப4க்தியுண்டாய், அது

பேற்றையும் ஶரீரத்தோடே இருக்கும் நாள் பண்ணும் காலக்ஷேபத்தையும் அருளிச்செய்தாராகில், இனிமேல் செய்கிறதென்? என்னில்: ஶரீரவிஶ்லேஷத3ஶையிலே அந்திமஸ்ம்ருதியொன்று உண்டாகவேண்டியிருந்தது. அது செய்யும்படி என்னென்ன, ‘அதுக்கு நீரென்? நாமன்றோ கடவோம்’ என்று ஶரீரவிஶ்லேஷத3ஶையிலே இவ்வதி4காரிக்குச் செய்யும் ஏற்றங்களை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(ஶரீரபாதஸமயே து கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயாऽதிப்ரபு3த்3த4:) ஶரீரபாதமுண்டு,—இந்த ஶரீரத்தின் முடிவு; அந்த ஸமயத்தில். ஶரீரவிஶ்லேஷத3ஶையிலே. (து) உமக்கு விஶேஷமுண்டு. விஶேஷமேது என்ன,—*(அதிப்ரபு3த்3த4:)* ஸ்வஸ்த2த3ஶையிற்காட்டில் ப்ரபோ3த4முண்டாம். இவ்வதிப்ரபோ3த4ந்தான் கீழ்ப்பிறந்த பாகவிஶேஷங்களாலே தனக்குத் தானே உண்டாகிறதோ? என்னில்: *(கேவலம் மதீ3யயைவ த3யயாऽதிப்ரபு3த்3த4:)* இப்போது பிறந்த ப்ரஸாத3மே, தானேதானே. உபாஸகனைப்போலே கர்மயோக3ம் ஜ்ஞாந

मामेवावलोकयन् अप्रच्युतपूर्वसंस्कारमनोरथः,

மாமேவாவலோகயந் அப்ரச்யுத பூர்வ ஸம்ஸ்கார மநோரத$_2$:,

मां—स्वरूपरूपगुणविभवान्वितम्। एवेति विषयान्तरकालुष्यविरह उक्तः। अवलोकयन्—साक्षात्कुर्वन्। अप्रच्युतेति—गुरूपदेशादिजन्यसंस्कारः, भगवत्प्राप्तीच्छा च अप्रच्युते यस्य स तथोक्तः।

பரப$_4$க்தியாமோபாதி, ஒன்று நிதா$_3$னமாக வந்ததல்ல. நிர்ஹேதுகமாக இப்போது உண்டாயிற்று. ஆனால் இவ்வளவாகக் கீழ் இவனுக்குப் பிறந்த பாகவிஶேஷங்களடைய பே$_4$ாகே$_3$ாபகரணமாய் கார்யம் செய்கைக்கு உறுப்பாமோவென்னில்: (**மதீ$_3$யயைவ த$_3$யயா**) இத்தையொழிந்தால் வேறு அடியில்லை. கீழேயும் "மதீ$_3$யயைவ த$_3$யயா" என்று வைத்து, இங்கும் "மதீ$_3$யயைவ த$_3$யயா" என்கையாலே, விஷயீகரிக்கும் த$_3$ஶையோடு, விஷயீகரித்த த$_3$ஶையோடு, விரோதி$_4$ போக்கும் த$_3$ஶையோடு, அநுகூலங்களை உண்டாக்கும் த$_3$ஶையோடு வாசியற எல்லா த$_3$ஶைகளிலும் இவனுக்குப் பரிகரமாயுள்ளது வெறுமை;

ஹேதுவாய், கர்மஜ்ஞாநங்களிரண்டும் ப$_4$க்திஹேதுவாய், ப$_4$க்த்யுபாயம் முற்றிப் பரப$_4$க்தியாய், அது முற்றிப் பரஜ்ஞாநமாய், அது முற்றிப் பரமப$_4$க்தியும் இப்படி அவஸ்தை$_2$ அவஸ்த$_2$ாந்தரத்துக்கு ஹேதுவாய் இருக்கிறப்போலேயாகிறதன்று. இவனுக்குக் கீழ்ப்பிறந்த பாகவிஶேஷங்களடைய பே$_4$ாகே$_3$ாபகரணமாய் கார்யம் செய்கைக்கு உறுப்பாகிறதோ? என்னில்: (**கேவலம்**) வெறும் இப்போது பிறந்த ப்ரஸாத$_3$மே. கீழேயும் "கேவலம் மதீ$_3$யயைவ த$_3$யயா நிஶ்ஶேஷவிநஷ்டஸஹேதுக" என்று அருளிச்செய்து, இங்கேயும் "கேவலம் மதீ$_3$யயைவ த$_3$யயாऽதிப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$:" என்ன வேண்டுவானென்? என்னில்: விஷயீகாரத$_3$ஶையோடு, விஷயீக்ருதத$_3$ஶையோடு, இவனுடைய விரோதி$_4$களைப்போக்கும் த$_3$ஶையோடு, அநுகூலங்களை உண்டாக்கும் த$_3$ஶையோடு வாசியற இவனுக்குப்

கார்யம் செய்கைக்கு அடி அவன் ப்ரஸாத$_3$மே என்றதாயிற்று. (**ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$:**) என்ன அமைந்திருக்க, (**அதிப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$:**) என்றது பூர்வாவஸ்தை$_2$களிற்காட்டில் இதுக்கு விஶேஷமுண்டு என்கைக்காக. அதுதான் ஏதென்ன,— (**மாமேவாவலோகயந்**) இதுவாயிற்று இதுக்குண்டான விஶேஷம். முன்புத்தையறிவு ஒருதலையில் ஶரீரத்தையும் ஒருதலையில் ப$_4$க$_3$வத்$_3$ விஷயத்தையும் இரண்டையும் அவகா$_3$ஹித்திருக்கும். அங்ஙனன்றியே தன்னை அபேக்ஷியாதே என் ப்ரஸாத$_3$மேயடியாக வந்த அறிவாகையாலே என்னையொருவனையே விஷயீகரித்திருக்கும். அதுக்குமேலே, (**அப்ரச்யுத பூர்வஸம்ஸ்கார மநோரத$_2$:**) பூர்வஸம்ஸ்காரத்துக்கு ப்ரச்யுதியில்லாத மநோரத$_2$த்தையுடையீராய். அதாவது,— ப$_4$க$_3$வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணிவைத்து அபசாரங்களைக் கனக்கப்பண்ணிப்போந்து, சாம்போதாக, "நாமோ சாவப்புகாநின்றோம். நம் திறத்தில் ஈஶ்வரஹ்ருத$_3$யம் எங்ஙனே இருக்கிறதோ? நமக்குப் பேறு எங்ஙனேயிருக்குமோ?

பரிகரமாயுள்ளது வெறுமையே; கார்யம் செய்கைக்குறுப்பு அத்தலையில் ப்ரஸாத$_3$மே என்கை. உணர்த்தியுண்டு என்கைக்கு (*ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$:*) என்ன அமைந்திருக்க (*அதிப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$.*) என்கிறது, பூர்வாவஸ்தை$_2$யில் ஏற்றமுண்டு என்கைக்காக. (*மாமேவாவலோகயந்*) பூர்வாவஸ்தை$_2$யில் உணர்த்திக்கு இரண்டு ஶிரஸ்ஸு விஷயமாயிருக்கும். ப்ரக்ருதிஸ்பர்ஶமும், ப$_4$க$_3$வத்ஸ்பர்ஶமும் கலசிப்போருகையாலே இரண்டு விஷயமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றியிலே என்னுடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே பிறந்த உணர்த்தியாகையாலே என்னையொருவனையும் விஷயமாக உடையீராய். (*அப்ரச்யுத பூர்வ ஸம்ஸ்கார மநோரத$_2$:*) பூர்வஸம்ஸ்காரத்துக்கு ப்ரச்யுதியில்லாத மநோரத$_2$த்தையுடையீராய்க்கொண்டு. பூர்வஸம்ஸ்காரமாகிறது,— ப$_4$க$_3$வத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணிவைத்துப் பின்புள்ள காலம் அந்யபரனாய்த் திரிந்து, சாம்போதாக "நாமோ சாகப்புகாநின்றோம்; நம்முடைய திறத்தில் ஈஶ்வர ஹ்ருத$_3$யம் எங்ஙனேயிருக்கிறது? நமக்குப் பேறு எங்ஙனேயிருக்கிறது? நாம் அநந்தரம் என்

जीर्णमिव वस्त्रं सुखेनेमां प्रकृतिं स्थूलसूक्ष्मरूपां विसृज्य,

ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே$_2$ந இமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூ$_2$ல ஸூக்ஷ்ம ரூபாம் விஸ்ருஜ்ய,

---

நாம் 'அநந்தரம் என்னென்புதாகக் புகுகிறோமோ? நம்மால் செய்யவடுப்பதென் ?'' என்று கலங்குகையன்றிக்கே, தன்னை இசைவித்த ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாத$_3$மடியாகப் பிறந்த ஆசார்யவிஷயீகாரத்தையும், தத$_3$நுகு$_3$ணமான ஆசார்யோபதே$_3$ஶத்தையும், அதடியாக வருகிற ப$_4$க$_3$வத் ஸமாஶ்ரயணத்தையும், ஸமாஶ்ரயித்தபின்பு பிறக்கும் வ்யவஸாயத்தையும், வ்யவஸாயாநந்தரம் தனக்கு ஈஶ்வரன் பிறப்பிக்கும் பாகவிஶேஷங்களையும் அநுஸந்தி$_4$த்துக் கொண்டு, ''கீழ்நின்ற நிலை இது; பின் பிறந்த பாகவிஶேஷம் இது; ஆனபின்பு நமக்கு இனி அவன் பேற்றைத் தருகைக்கு ஒரு குறையுமில்லை'' என்னும் ஸம்ஸ்காரத்துக்கு ப்ரச்யுதியில்லாத மநோரத$_2$த்தையுடையீராய் என்றபடி. அதுக்கு மேலே, (**ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே$_2$நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூ$_2$ல ஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய**) ஸ்தூ$_2$லமாயும் ஸூக்ஷ்ம

னென்புதாகப் புகுகிறோம்? இதுக்கு நம்மாலே செய்யலாவதென்?'' என்று கலங்குகையன்றிக்கே ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாத$_3$த்தாலே பிறந்த ஆசார்யவிஷயீகாரமும், விஷயீகாராநுகூலமான உபதே$_3$ஶமும், தத$_3$நுகூலமான ப$_4$க$_3$வத்ஸமாஶ்ரயணமும், ஸமாஶ்ரயணத்தால் பின்பு ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயத்தில் பிறக்கும் வ்யவஸாயமும், வ்யவஸாயத்தினுடைய அநந்தரம் ஈஶ்வரன் பிறப்பிக்கும் பாகவிஶேஷங்களையும் அநுஸந்தி$_4$யாநின்று கொண்டு, ''கீழ் நின்ற நிலையிது; மேலுள்ள பாகவிஶேஷங்களையும் பிறப்பித்துப் பேற்றையும் தருகைக்கு ஒரு குறையில்லை'' என்று மநோரதி$_2$க்கிற இம்மநோரத$_2$த்துக்கு ப்ரச்யுதியில்லாதே ஸந்துஷ்ட மநோரத$_2$ராய்க்கொண்டு. (***ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே$_2$நேமாம் ப்ரக்ருதிம்***) (***ஸ்தூ$_2$ல ஸூக்ஷ்ம ரூபாமிமாம் ப்ரக்ருதிம் ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே$_2$ந விஸ்ருஜ்ய***) என்று அந்வயம். ஸ்தூ$_2$ல ஸூக்ஷ்ம ரூபையாயிருந்துள்ள

மாயுமிருந்துள்ள ப்ரக்ருதியை, ஜீர்ணமான வஸ்த்ரத்தைக் கழிக்குமாபோலே ஸுக$_2$மாகக் கழித்து. ஜீர்ணமுமாய், மலிநமுமான வஸ்த்ரத்தைப் பரிஹரிக்கும்போது ஜுகு$_3$ப்ஸையுடன் பரிஹரிக்குமாபோலே மாம்ஸாஸ்ருக$_3$ாதி$_3$மயமான இஶ்ஶரீரத்தை விடும்போதும் ஜுகு$_3$ப்ஸை பிறக்கும் என்று த்$_3$ருஷ்டாந்தப$_3$லத்தாலே ஸித்$_3$தி$_4$க்கிறது. வஸ்த்ரத்துக்கும் உடம்புக்குமுள்ள ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மேயாய்த்து ஆத்மாவுக்கும் உடம்புக்கும். ஆகையாலே (ஸுகே$_2$ந) என்கிறது. அன்றிக்கே, ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தில் வாசியுண்டானாலும் என் ப்ரஸாத$_3$மடியாகக் கழிகையாலே தலையில் சுமையைப் பொகடுமாபோலே அநாயாஸேந விட்டு என்னவுமாம்.

இப்படி ஶரீரத்தோடே இருக்கும்போது பிறக்கும் பாகவிஶேஷங்களை அருளிச்செய்தவாறே, '' இப்பாக

இந்த ப்ரக்ருதியை, ஜீர்ணமான வஸ்த்ரத்தைக் கழிக்குமாபோலே ஸுகே$_2$ந விட்டு. ஜீர்ணமான புடைவையைப் பொகடுமாபோலே என்பானென்? என்னில்: புதுப்புடவையுமாய் வெளுத்திருக்குமாகில் அதிலே ஸ்ப்ருஹையுண்டாகவும் கூடுமே. அங்ஙனன்றியிலே ஜீர்ணமாகையாலே துணியுமாய், அழுக்குமாயிருக்கையாலே ஜுகு$_3$ப்ஸையோடே பொகடவேண்டிவரும். அப்படியே இஶ்ஶரீரமும் மாம்ஸாஸ்ருக$_3$ாதி$_3$ ஜுகு$_3$ப்ஸையை உடைத்தாயிருக்கையாலே ஜுகு$_3$ப்ஸையோடே விட்ட வஸ்த்ரத்தை த்$_3$ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று. உடம்போடு வஸ்த்ரத்துக்குண்டான ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மே உடம்புக்கும் ஆத்மாவோடு உள்ளதென்கைக்காக 'ஸுகே$_2$ந விட்டு' என்றது. ப்ரக்ருதியும் ஆத்மாவும் கூடப் பிணையுண்ட உரப்பாலே விடுவிக்கப் புக்கால் மஹாது$_3$:க்க$_2$முண்டாகக் கடவது. அங்ஙனன்றியே என்னுடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே கழிகிறதாகையாலே, தலையிலே பா$_4$ரம் பொகடுமாப்போலே அநாயாஸேந விட்டு.

இப்படி ஶரீரத்தோடே பிறக்கும் பாகவிஶேஷங்களை அருளிச்செய்தவாறே, ''இப்பாக விஶேஷம் எல்லார்க்கும்

तदानीमेव मत्प्रसादलब्धमच्चरणारविन्दयुगलैकान्तिकात्यन्तिकपरभक्ति-परज्ञानपरमभक्ति -

தத$_3$ாநீமேவ மத் ப்ரஸாத$_3$ லப்$_3$த$_4$ மச்சரணாரவிந்த$_3$ யுக$_3$ளை-காந்திகாத்யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்தி

तदानीमेव—प्रकृतिविमोकानन्तरमेव । उपरि पूर्ववत् ॥

விஶேஷம் எல்லார்க்கும் பிறக்குமதொன்றே? இவ்வள வில்லாதார் இப்பேற்றை இழக்குமத்தனையோ? இவ்வள வுண்டானாலும் இன்னமும் அவஶ்யாபேக்ஷிதமான பாக விஶேஷங்கள் சில உண்டாயிருக்கும். அவையுண்டாம் படி எங்ஙனே?'' என்ன,—(தத$_3$ாநீமேவ) "இஶ்ஶரீரவிஶ்லேஷ ஸமநந்தரத்திலேயே பரமப$_4$க்திபர்யந்தமாக முன்பு பிறவாத பாகவிஶேஷமெல்லாம் உண்டாகக்கடவது. கீழ் சில உண்டாயிருக்கையும் இல்லாமலிருக்கையும் பேற்றுக்கு அப்ரயோஜகம். உண்டான அம்ஶம் உண்டாகில் போ$_4$க$_3$த்துக்கு உறுப்பாகிறது. இல்லையாகில் ஶரீர ஸமநந்தரத்திலே க்ஷணமாத்ரத்திலே எல்லாவற்றையும் உடையனாகிறான்'' என்கிறார். உபாஸகனுக்கு உபாஸந ஸமாப்தியிலே ஒரு குறை வரிலும் 107. "**योगभ्रष्टोऽभिजायते**" (யோக$_3$ப்$_4$ரஷ்டோऽபி$_4$ஜாயதே) என்று கொண்டு கீழது

உண்டாகாதே; இவ்வளவில்லாதார் இப்பேற்றை இழக்குமத்தனையோ? இவ்வளவுண்டானாலும் மேலே சில பாகவிஶேஷங்கள் அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களாகக்கடவது. அவையுண்டாம்படி எங்ஙனே?'' என்னில்: (*தத$_3$ாநீமேவ*) ஶரீரஸமநந்தரத்தில் தத்காலத்திலே பரமப$_4$க்திபர்யந்தமாக முன்பில்லாத பாக விஶேஷமெல்லாம் உண்டாகக்கடவது; கீழ் சிலவுண்டாகையும் இல்லையாகையும் பேற்றுக்கு அப்ரயோஜகம். உண்டான அம்ஶம் உண்டாகில் போ$_4$க$_3$த்துக்கு உறுப்பாகிறது. இல்லையாகில் ஶரீரஸமநந்தரத்தில் க்ஷணகாலத்திலே எல்லாத்தையும் உடையனும் என்கிறார். உபாஸகனுக்கு உபாஸநஸமாப்தியளவிலே ஒரு குறை வரிலும் *107. (யோக$_3$ப்$_4$ரஷ்டோऽபி$_4$ஜா*

மேலதாகப் ப$_2$லிக்கும். நடுவே ஒரு குறை வரிலும், அதுவே குறையாக அநர்த்த$_2$ம் ப$_2$லிக்கும். இங்ஙனன்றாகிலும் அந்திமஸ்ம்ருதியில்லாதபோது பழைய நிலையேயாய்த் தலைக்கட்டிவிடும். ஆனபின்பு இது கூடுமோவென்ன,—(**மத்ப்ரஸாத$_3$லப்$_3$த$_4$**) தன் தலையில் உபாயப$_4$ாவம் சுமப்பானுக்கல்லவோ கீழ்ச்சொன்ன அநர்த்த$_2$ஸந்ததியெல்லாம் ஸம்ப$_4$விப்பது. அதுதான் என் தலையிலே கிடக்குமாகில், அவனுக்கு இவ்வதிஶயங்களெல்லாம் உண்டாகைக்கு ஒரு குறையில்லையே. புருஷார்த்த$_2$லாப$_4$த்துக்கும் ஒரு தட்டில்லையே. ஆனால் தேவர்ப்ரஸாத$_3$மடியாக லபி$_4$க்குமவைதான் எவையென்ன,—(**மச்சரணாரவிந்த$_3$ யுக$_3$ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்தி**) என்னுடைய நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$யமான திருவடிகளிலுண்டாய்,

---

யதே) என்று கொண்டு கீழதுமேலதாக ஜந்மாந்தரம் ப$_2$லியாநின்றது; நடுவே ஒரு குறை வரிலும் அதுவே குறையாய், அநர்த்த$_2$ப்படாநின்றது. இத்தனையும் இல்லையாகிலும் அந்திம ஸ்ம்ருதியில்லாதபோது பழைய நிலையேயாய்ப் ப$_2$லியாநின்றது; ஆனபின்பு இது எங்ஙனே கூடுமென்னில்: (*மத்ப்ரஸாத$_3$ லப்$_3$த$_4$*) தன் தலையிலே உபாயப$_4$ாவம் கிடக்குமவனுக்கு அவையெல்லாம் அவன்தனக்கே உண்டாகவேண்டியிருக்கும். என் தலையிலே உபாயப$_4$ாவம் கிடத்தியிருக்குமவனுக்கு என்னுடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே எல்லாப் பாகவிஶேஷங்களையும் உடையனாய், பேற்றையும் லபி$_4$க்கைக்கு ஒரு குறையில்லை என்கிறார். தன் தலையிலே ஸாத$_4$நப$_4$ாவம் கிடத்தினவன் கார்யம் தனக்கு ப$_4$ரமானவோபாதி என் தலையிலே ஸாத$_4$ன ப$_4$ாவத்தைக் கிடத்தின இவன் கார்யம் எனக்கே ப$_4$ரம். எங்கேனுமாக உபாயப$_4$ாவம் புக்கவிடத்தேயிறே உபாய கார்யமும் கிடப்பது; புருஷார்த்த$_2$லாப$_4$த்துக்கு ஒரு தட்டில்லை. தேவரீருடைய ப்ரஸாத$_3$த்தாலே லபி$_4$க்கிறவைதான் எவை? என்னில்: (*மச்சரணாரவிந்த$_3$யுக$_3$ளைகாந்திகாத்யந்திக பரப$_4$க்தி பரஜ்ஞாந பரமப$_4$க்தி*) என்னுடைய நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$யமான திருவடிகளிலே ஐகாந்திகமாய், ஆத்யந்திகமாயிருந்துள்ள பர

कृतपरिपूर्णानवरतनित्यविशदतमानन्यप्रयोजनानवधिकातिशयप्रियमदनु - भवस्त्वं तथाविधमदनुभवजनितानवधिकातिशयप्रीतिकारिताशेषावस्थो - चिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकिङ्करो भविष्यसि ॥

२१. मा ते भूदत्र संशयः ॥

க்ருத பரிபூர்ணநவரத நித்ய விஶத3தமாநந்ய ப்ரயோஜநாநவதி4காதிஶய ப்ரிய மத3நுப4வஸ்த்வம் தத2ாவித4மத3நுப4வஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தே2ாசிதாஶேஷ ஶேஷதைக ரதிருப நித்ய கிங்கரோ ப4விஷ்யஸி ॥

21. மா தே பூ4த3த்ர ஸம்ஶய: ॥

---

२१. इदमाश्वासवाक्यमिति न संशयितव्यमित्याह मा ते भूदिति ॥

ஏகாந்திகமாயும், ஆத்யந்திகமாயும் இருந்துள்ள பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகள். (க்ருதபரிபூர்ணநவரத நித்ய விஶத3தமாநந்யப்ரயோஜநாநவதி4காதிஶய ப்ரியமத3நுப4வ) முன்பு சொன்ன பரப4க்த்யாதி3களால் பண்ணப்பட்டதாய், பரிபூர்ணத்வாதி3 விஶேஷண விஶிஷ்டமாய், அநவதி4காதிஶயமான ப்ரீதியாலே அநுப4விப்பதான என்னுடைய அநுப4வத்தையும். (ஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தே2ாசிதாஶேஷ ஶேஷைதைகரதிருப நித்ய கிங்கரோ ப4விஷ்யஸி) அவ்வநுப4த்தாலே உண்டாக்கப்பட்டதாய், அநவதி4கமான அதிஶயத்தையுடையதான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுமதாய், எல்லா அவஸ்தை2களி

ப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகள். *(க்ருதபரிபூர்ணநவரத நித்ய விஶத3தமாநந்ய ப்ரயோஜநாநவதி4காதிஶய ப்ரிய மத3நுப4வ)* இப்படி பரப4க்த்யாதி3களாலே பண்ணப்படுவதாய், பரிபூர்ணதி3விஶேஷண விஶிஷ்டமாய், அநவதி4கமான அதிஶயத்தையுடைத்தான ப்ரீதியாலே அநுப4விப்பதான என்னுடைய அநுப4வமும். *(ஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தே2ாசிதாஶேஷ ஶேஷைதகரதிருப நித்ய கிங்கரோ ப4விஷ்யஸி)* அவ்வநுப4வத்தாலே பிறப்பதாய், அநவதி4கமான அதிஶயத்தையுடைத்தான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதாய்,

லும் 'அநுகூலமான எல்லா அடிமைகளிலும் உண்டான அபி4நிவேஶத்தையும் வடிவாகவுடைத்தாய், அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான கைங்கர்யமும் உமக்கு உண்டாகக்கடவது என்று பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்கிறார்.

இருபத்தோராவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்:— பின்பு நிரூபித்துப் பார்த்தவாறே, 'பேறு கனத்திராநின்றது; நேர்த்தியைப் பார்த்தால் அத்யல்பமாயிருந்தது; க்ஷுத்3ரப2லங்களில் ஒன்றுக்குப் பண்ணும் ப்ரவ்ருத்திகளே குவாலாயிருந்ததாகில், இப்படிக் கனத்த பேற்றுக்கு ஓராயாஸமின்றிக்கேயிருக்க இவையெல்லாம் கிடைப்பதாக அருளிச்செய்யக்கூடுமோ' என்று எம்பெருமானாருக்கு அபி4ப்ராயமாக, (**மா தே பூ4த3த்ர ஸம்ஶய:**) என்று அருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்த2த்தில் உமக்கு ஸம்ஶயமுண்டாகவேண்டா; பிறருக்கானால் உண்டாகவமையும்; தனக்கென்ன ஒரு கைம்முதலின்றிக்கே என்பக்கல் ந்யஸ்தப4ரரான உமக்கு ஸம்ஶயிக்கவேண்டுவதில்லை.

எல்லா அவஸ்தை2களிலும் அநுகூலமாய், எல்லா அடிமைகளிலும் உண்டான அபி4நிவேஶத்தையே வடிவாக உடைத்தாய், அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான கைங்கர்யமும் உமக்குண்டாகக்கடவது என்று பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்கிறார்.

இருபத்தோராவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்:— 'பேற்றைப் பார்த்தவாறே கனத்திராநின்றது. ப்ரவ்ருத்தியைப் பார்த்தவாறே அநாயாஸமாயிராநின்றது. க்ஷுத்3ரப2லங்களுக்குக் கனத்த ப்ரவ்ருத்திகளாலே பேறாயிராநின்றால், கனத்த பேற்றுக்கு ஒரு கை முறிய இழிந்தாலும் கிடையாதென்னும்படியிருக்க, எல்லாம் உண்டாகக்கடவது என்று அருளிச்செய்தவிது இங்ஙன் உண்டாகக் கூடுமோ?' என்று தம்மைப் பார்த்து ஸம்ஶயிக்க, *(மா தே பூ4த3த்ர ஸம்ஶய:)* என்கிறார். *(அத்ர)* இவ்வர்த்த2த்தில் *(தே)* உமக்கு. *(மா ஸம்ஶய:)* ஸம்ஶயமில்லை. உமக்கென்றது என்னென்றால்: உம்முடைய கையில் ஒரு முதலின்றிக்கே என்பக்கலிலே ந்யஸ்தப4ரரான உமக்குப் பேற்றுக்கொரு ஸம்ஶயமில்லை. *(மாபூ4த் ஸம்ஶய:)*

२२. अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन, रामो द्विर्नाभिभाषते, सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते। अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम॥ सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज। अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः॥

22. அந்ருதம் நோக்த பூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கத3ாசந, ராமோ த்3விர் நாபி4ப4ாஷதே, ஸக்ருதே3வ ப்ர பந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அப4யம் ஸர்வபூ4தே ப்4யோ த3த3ாம்யேதத்3 வ்ரதம் மம॥ ஸர்வ த4ர்மாந் பரித் யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ। அஹம் த்வா ஸர்வ பாபே ப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:॥

---

२२. अनृतस्यानुक्तत्वमाह अनृतमिति। उक्तस्य दृढत्वमाह रामो द्विरिति। न केवलं तव, अन्येषामपि मयोक्तमित्याह सकृदिति। अवतारद्वयेऽपि वचनद्वयम्॥

இருபத்திரண்டாவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்:— * (அந்ருதம் நோக்த பூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கத3ாசந) இது பொய்யன்று; இதுவரையில் நான் முன்பு சொல்லிப் போந்தவற்றில் ஒன்ருவது பொய்யாயிருப்பதில்லை. அப்படிப் பொய்யாகாமை வைத4மாய் வந்ததல்ல; வாஸநை யில்லாமையாலே. 'இனிமேலாகிலும் அந்ருதப4ாஷணம்

இதுதான் நான் சொன்ன வார்த்தையாகையாலேயும் ஸம் ஶயமில்லை.

இருபத்திரண்டாவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்:— உம்முடைய வார்த்தைக்கு ஏற்றமென்? என்னில்: * *(அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கத3ாசந)* *(மே)* எனக்கு, *(உக்தபூர்வம்)* முன்பு சொன்ன வார்த்தைகளில், *(அந்ருதம் ந)* அந்ருதமில்லை. அந்ருதமில்லை என்றது அந்ருதம் சொல்லோமென்றபடியோ? என்னில்: அன்று. அந்ருதத்தில் வாஸநையு

* ரா-கி 7-22.

ஸம்ப4விக்கலாமோ?' என்ன,— (ந ச வக்ஷ்யே கத3ாசந) 'வாஸநை அடியற்றபின்பு இனிமேல் கூடுவதெங்ஙனே?' என்று அருளிச்செய்ய, 'ஆனாலும் / கோவலனாய் வெண்ணெயுண்ட வாயனான தேவர் உக்தியன்றோ' என்ன,—*(ராமோ த்3விர் நாபி4ப4ாஷதே) 'இது நம் வார்த்தை யன்றே. ஆந்ருஶம்ஸ்யப்ரதா4நரான ரிஷிகள் கோ3ஷ்டி2 யிலே பரிமாறும் வார்த்தையிறே. ராமாவதாரமென்றால் நாக்குப் புரளாதென்னுமிடம் எங்கும் ப்ரஸித்3த4மிறே. இனி நம்பக்கல் குறையில்லையே' என்ன. 'ஓம். சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் எங்கே அருளிச்செய்தீர்' என்ன, (ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அப4யம் ஸர்வபூ4தேப்4யோ த3த3ாம்யேதத் வ்ரதம் மம) என்று 'ராமாவதாரத்தில் நாம் கடற்கரையில் சொன்ன வார்த்தையாக இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட2மான ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸ்ரீவால்மீகி ப4க3வான் எழுதிவைத்தபடி கண்டீரே' என்ன, 'ஆனாலும் இது தேவர் உக்தியோ' என்ன, 'இன்றிக்கேயொழிந்தாலும் இத்தோடு ஸகோ3த்ரியன்றோ கண்ணனாய் அவதரித்த என்னுக்தியும்' என்ன, 'ஆகில் அதெங்கே?' என்ன,— (ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ। அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:॥) என்று

மில்லை. முதலிலே அறியோம் என்றபடி. *(ந ச வக்ஷ்யே கத3ாசந)* ஆகையாலே மேலுள்ள காலத்திலும் அந்ருதப4ாஷணமில்லை. 'இது / கோவலனாய் வெண்ணெயுண்ட வாயனான உம்முடைய வார்த்தையன்றோ' என்ன,—* *(ராமோ த்3விர் நாபி4ப4ாஷதே)* "இது நம் கோ3ஷ்டி2யிலே வார்த்தையன்றே. ஆந்ருஶம்ஸ்யப்ரதா4நரான ரிஷிகள் கோ3ஷ்டி2யோடு நம் கோ3ஷ்டி2யோடு வாசியற இப்படியன்றோ ப்ரஸித்3த4ம். 'ராமனுக்கில் இரண்டு வார்த்தை சொல்லான்' என்னுமிடம் எங்கும் ப்ரஸித்3த4மன்றோ" என்ன, ஆனால் இரண்டு வார்த்தை இல்லையாகிறது. அந்த வார்த்தைதான் ஏதென்னில்: *108.* "**वेदोपबृंहणार्थाय**

/ அமல-10. * ரா-அ 18-30.

इति मयैव ह्युक्तम्॥

२३. अतस्त्वं तव तत्त्वतो मद्ज्ञानदर्शनप्राप्तिषु निस्संशयस्सुखमास्स्व॥

॥ इति शरणागतिगद्यं समाप्तम्॥

இதி மயைவ ஹி உக்தம்.

23. அதஸ் த்வம் தவ தத்த்வதோ மத்3ஜ்ஞாந த3ர்ஶந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ் ஸுக2மாஸ்ஸ்வ.

॥ இதி ஶரணாக3திக3த்3யம் ஸமாப்தம் ॥

---

२३. अतः भक्तिसाध्यं प्रपत्त्यैव लभ्यमिति निर्भरेण त्वया भवितव्यमित्याह अतस्त्वमिति। आचार्यतो लब्धं ज्ञानं यथा तत्त्वविषयमिति न संशयः, तथा भाविन्योर्दर्शनप्राप्त्योरपि निस्संशय इत्यर्थः॥

इति श्रीहारीतकुलतिलकस्य श्रीरङ्गराजदिव्याज्ञालब्धश्रीवेदव्यासभट्टारकापरनामधेयस्य श्रीमत्सुदर्शनाचार्यस्य कृतिषु श्रुतप्रकाशिकाभिधानं शरणागतिगद्यव्याख्यानं संपूर्णम्॥

க்ருஷ்ணவதாரத்தில் திருத்தேர்த்தட்டிலேயிருந்து நாம் சொன்னதாகப் பஞ்சமவேத3மான மஹாப4ாரதத்தில் ஸ்ரீ வேத3வ்யாஸப4க3வான் ஓதிவைத்தபடி பாரீர் என்ன, 'ஆகிலும் அவதாரபே4த3ம் உண்டே' என்ன, 'உண்டானாலும் ராமாவதாரத்தில் மெய்யும், க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யும் இரண்டும் ஒக்குமிறே ஆஶ்ரிதர்க்குத் தஞ்சமாகைக்கு' என்ன, 'ஆனாலும் அதுவாமோ?' என்ன, 'இரண்டும் ஒருவர் வார்த்தையானால் அதுவாகைக்குக் குட்டேன்?' என்

तावद्राहयत प्रभुः'' (வேதே3ாபப்3ரும்ஹணார்த்2ாய தாவக்3ராஹயத ப்ரபு4:) என்கிறபடியே வேதே3ாபப்3ரும்ஹணமாய் சதுர்வேத3ங்களோடே கூட 109. "इतिहासपुराणं पञ्चमं" (இதிஹாஸபுராணம் பஞ்சமம்) என்கிறபடியே பஞ்சமவேத3ம் என்னலாம்படியுமாய், இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட2முமான ஸ்ரீராமாயணத்திலும் மஹாப4ாரதத்திலும் கடற்கரையிலும் தேர்த்தட்டிலும் நாம் சொன்னதாக எழுதிவைத்த "ஸக்ருதே3வ"

கிறார். (இதி மயைவ ஹ்யுக்தம்) என்று, வேத3முக2த்தாலேயாதல், வைதி3கமுக2த்தாலேயாதலன்றிக்கே ஶரண்யனான என்னாலேயே சொல்லப்பட்டவையல்லவோ அவை.

இருபத்துமூன்றுவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்:—(அத:) ஆகையாலே. (த்வம்) என்னையே விஶ்வஸித்திருக்கிற நீர். (தத்வதோ மத்3ஜ்ஞாந த3ர்ஶந ப்ராப்திஷு) மெய்யே என்னுடைய ஜ்ஞாநத3ர்ஶநப்ராப்திகளிலே. 110. "ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुञ्च" (ஜ்ஞாதும் த்3ரஷ்டுஞ்ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்ச) என்கிற ஜ்ஞாநத3ர்ஶநப்ராப்திகளிலே. (நிஸ்ஸம்ஶயஸ் ஸுக2மாஸ்ஸ்வ) ஸம்ஶயமில்லாதவராய்க்கொண்டு ஸுக2மே வர்த்தியும்.

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஶரணாக3தி க3த்3ய வ்யாக்2யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

"ஸர்வத4ர்மாந்" இத்யாதி3 வார்த்தைகள். (*இதி மயைவ ஹ்யுக்தம்*) இதுதான் ஶ்ருதிமுக2த்தாலேயாதல் வைதி3கமுக2த்தாலேயாதலன்றிக்கே, ஶரண்யனான என்னாலே சொல்லப்பட்டது.

இருபத்துமூன்றுவது சூர்ணை வ்யாக்2யானம்:— (*அத:*) ஆகையாலே, (*த்வம்*) இப்படிப்பட்ட நம்முடைய *மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையைக் கேட்டு நம்மை விஶ்வஸித்திருக்கிற மெய்யடியாரான நீர். (*மத்*) என்விஷயமாக. (*தவ*) உமக்கு. (*தத்வத:*) மெய்யாகவுண்டான. (*ஜ்ஞாநத3ர்ஶந ப்ராப்திஷு*) *110. (ஜ்ஞாதும் த்3ரஷ்டுஞ்ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்ச*) என்கிற ஜ்ஞாநத3ர்ஶந ப்ராப்திகளில். (*நிஸ்ஸம்ஶயஸ் ஸுக2மாஸ்ஸ்வ*) நிஸ்ஸம்ஶயராய்க்கொண்டு ஸுக2மே வர்த்தியும்.

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஶரணாக3திக3த்3யவ்யாக்2யாநம் ஸம்பூர்ணம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

॥ श्रीः ॥

श्रीभगवद्रामानुजमुनिभिरनुगृहीतं

॥ श्रीरङ्गगद्यम् ॥

चिदचित्परतत्त्वानां तत्त्वयाथात्म्यवेदिने ।
रामानुजाय मुनये नमो मम गरीयसे ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்க3க3த்3ய வ்யாக்2யானம்

ப்ரவேபசம் :

(ஸ்வாதீ4நேத்யாதி3) இஸ்ரீரங்க3க3த்3யத்தால் செய்ததாகிறது,—ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தை ப்ரத2மத்திலே ப்ரார்த்தி2த்து, தத்ஸித்3த்4யர்த்த2மாக ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டு ஸ்வதோ3ஷக்2யாபந பூர்வகமாகத் திருவடிகளையே உபாயமாக ஸ்வீகரித்து, அநந்தரம் அர்த்த2நா மாத்ரத்தாலே, இப்படி விலக்ஷணமாயிருந்துள்ள தா3ஸ்யத்தைத் தந்தருள்வேணுமென்று, விஶ்வாஸ பூர்வகமாக ப்ராப்யத்தைப் பின்னையும் ப்ரார்த்தி2த்து, இவ்விஶ்வாஸந் தன்னையும், காருண்யாதி3 கல்யாணகு3ண பரிபூர்ணரான தேவரே தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷித்து, தேவருக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூ4தமான இவ்வஸ்துவை, ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்திபர்யந்தமாக தேவரே பண்ணியருள வேணுமென்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே அபேக்ஷித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். இப்ரபத்த்யதி4காரத்திலே இழிந்த முமுக்ஷுக்கள் யாவச்ச2ரீரபாதம் * [காலக்ஷேபம் பண்ணும்படி எங்ஙனேயென்னில்:] § "வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன் போது" என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலங்களிலே அநுகூல வ்ருத்தியுடனே காலக்ஷேபம் பண்ணுதல், † "மற்றவரைச் சார்த்தியிருப்பார் தவம்" என்றும், 111. "**तदीयाराधनं परं**" (**ததீ3யாராத4நம் பரம்**) என்றும் சொல்லுகிறபடியே உகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ரவணஹ்ருத3யரான ததீ3யருடைய ஆராத4னமாகிற அநுகூலவ்ருத்தியுடனே காலக்ஷேபம் பண்ணுதல், அதில் அஶக்தராயிருப்பார் ‡ "பாம்பணையான் சீர்கலந்த சொல் நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையின் ஆழ்துயரை என் நினைந்து போக்குவரிப்போது" என்கிறபடியே ப4க3வத்3கு3ணாநுப4வத்தாலே காலக்ஷேபம் பண்ணுதல், அவ்வளவு ப4க3வத்ப்ராவண்யம் போராதவர்கள் (**த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ**) என்கிறபடியே த்3வயத்தினுடைய அர்த்த2ாநுஸந்த4ாநத்தைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு காலக்ஷேபம் பண்ணுதலாயாய்த்து இருப்பது. அதில் இவர் த்3வயத்தின் அர்த்த2ாநுஸந்த4ாநத்துடனே காலக்ஷேபம் பண்ணநினைத்து, இதில் பெரிய க3த்3யத்திலே விஸ்த்ருதமாக அநுஸந்தி4த்த அர்த்த2த்தை—ஶ்ரோதாக்களுக்கு ஸுக்3ரஹமாகவும், பெருமாளுக்குத் திருச்செவிசாத்த ஏகாந்தமாகவும், அந்த த்3வயத்தினுடைய அர்த்த2த்தைப் பாசுரப்பரப்பறத் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்யலாம்படி ஸங்க்3ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

முதல் சூர்ணை அவதாரிகை:—அதில் முதல் சூர்ணையிலே, பரமபுருஷார்த்த2மாக நிர்ணீதமான கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷிக்கிறார். கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யாவான் நாராயணனிறே. அந்நாராயண ஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2ம் உப4யவிபூ4தியோக3மும், ஹேயப்ரதிப4டத்வமும், ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகத்வமுமிறே. அதில் உப4யவிபூ4தியோக3த்தை முதலில் அருளிச்செய்கிறார்.

---

* ஸ்ரீரங்க3 ஸ்ரீவைகுண்ட2 க3த்3யங்களில் தமிழ்ப்பதிப்புக்கும் தெலுங்குப் பதிப்புக்குமிடையே ஶப்3த3பே4த3ங்கள் பலவிடங்களில் காணப்பட்டபோதிலும், அர்த்த2பே4த3ங்கள் இல்லையாகையால் தமிழ்ப்பதிப்பை மட்டும் மேலே தருகிறோம். தெலுங்குப் பதிப்பிலுள்ள அதி4கபாட2ங்களை [ ] இக்குறியினுள் காட்டியிருக்கிறோம். முக்கியமான சில பாட2பே4த3ங்களையும் காட்டுவோம்.

§ நான்-திருவ63. † நான்-திருவ18. ‡ பெரிய-திருவ86.

१. स्वाधीनत्रिविधचेतनाचेतनस्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेदं क्लेशकर्माद्यशेषदोषासंस्पृष्टं

1. ஸ்வாதீ4ந த்ரிவித4 சேதநாசேதந ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்தி பே4த3ம், க்லேஶ கர்மாத்3யஶேஷ தே3ாஷா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்,

வ்யா:—(ஸ்வாதீ4ந த்ரிவித4 சேதநாசேதந ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்தி பே4த3ம்) த்ரிவித4சேதநரென்ன, த்ரிவித4ாசேதநங்களென்ன இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபே4த3மென்ன, ஸ்தி2தி பே4த3மென்ன, ப்ரவ்ருத்திபே4த3மென்ன இவற்றை ஸ்வாதீ4நமாக உடையவன். சேதநத்ரைவித்4யம் ப3த்3த4முக்தநித்ய பே4த3த்தாலே. *அசேதநத்ரைவித்4யம் ஶுத்3த4ஸத்வாத்மகதையாலும், கு3ணத்ரயாத்மகதையாலும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி3நிர்வாஹகமான காலரூபத்வத்தாலும். அதில் ப3த்3த4ராகிறார்,—ஜ்ஞாநஸங்கோசார்ஹஸ்வரூபராய், புண்யபாபப2லமான ஸுக2து3:க்க2ாநுப4வத்திலே ஸ்தி2தியையுடையராய், தத்3தே4துவான புண்யபாபரூபகர்மப்ரவ்ருத்திகராயிருப்பார்கள். முக்தராகிறார்,—நிர்ஹேதுக ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவான தே3ஹஸம்ப3ந்த4ாதி3கள் நிவ்ருத்தமாய், அதடியாக ஆவிர்ப்பூ4தஸ்வரூபராய், கைங்கர்யஸுக2த்திலே ஸ்தி2தியையுடையராய், தத3நுரூபமாக 112. **"सोऽश्नुते सर्वान् कामान्" (ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்)** என்கிறபடியே ப4க3வத்3கு3ணாநுப4வ ப்ரவ்ருத்திகராயும், 113. **"येन येन धाता गच्छति"** (யேந யேந தா4தா க3ச்ச2தி) என்கிறபடியே காயிகமான கைங்கர்யப்ரவ்ருத்திகராயும், அத்தாலே களித்து 70. **"हा वुहा वुहा वु" (ஹா வுஹா வுஹா வு)** என்கிறபடியே வாசிகப்ரவ்ருத்திகராயும் இருப்பர்கள்.

*(பா) அசேதநத்ரைவித்4யமாவது,-ஶுத்3த4ஸத்வமான அசித்தும், கு3ணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதியும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி3களுக்கு நிர்வாஹகமான காலமும் ஆக த்ரிவித4மாயிருக்கும்.

நித்யராகிறார்,—அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரக3ந்த4ராய், முக்தரைப்போலே ஒருநாளளவிலே வந்து கிட்டினவரன்றிக்கே, அநாத்3யநந்த கைங்கர்யஸுக2த்திலே ஸ்தி2தியையுடையவராய், ஸதா3தா3ர்ஶநப்ரவ்ருத்திகராயும், நித்யாஞ்ஜலி †ப்ரவ்ருத்திகராயும், நித்யஸ்துதி ப்ரவ்ருத்திகராயுமிருப்பர்கள். [ஆகையாலேயாயிற்று நித்யரென்று இவர்களுக்குப் பேராயிற்று.] ப்ரக்ருதிதத்வம்—கு3ணத்ரயாத்மகமாய், ஸததபரிணாமஸ்வரூபமாய், சேதநகர்மாநுகு3ணமாகப் பரிணமிக்கையிலே ஸ்தி2தியையுடைத்தாயும், சேதநருக்கு ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த2ஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதி4ஸ்வரூப ஸம்ப3ந்த3ஸ்வரூப திரோத4ாநகரமாயுமிருக்கும். பஞ்சோபநிஷண்மயமான அசித்து ஶுத்3த4ஸத்வமயமாயும், ஸதை3கரூப ஸ்வரூபமாயும், நித்யமுக்தர்களுடைய கைங்கர்யத்துக்கு உபகரண ரூபேணவும், ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷணக்ருத்யத்துக்கு அநுகூலமாக வ்யூஹவிப4வரூபேணவும் ஸ்தி2தியையுடைத்தாயும், ஸர்வத்ர ப்ரகாஶ ப்ரவ்ருத்திகமாயுமிருக்கும். காலம்—ப்ரக்ருதியிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாய், ஏகஸ்வரூபமாய், நிமேஷகாஷ்ட2ாத்3யவஸ்த2ாயுக்தமாய்கொண்டு ப்ராக்ருதபதா3ர்த்த2ங்களென்ன, தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டசேதநரென்ன, இவற்றினுடைய நிர்வஹணத்திலே ஸ்தி2தியையுடைத்தாயும், ஸகலத்தினுடைய உத்பத்திவிநாஶாதி3 ப்ரவ்ருத்திகமாயுமிருக்கும். இவற்றை ஸ்வாதீ4நமாக உடையனாகையாவது,— அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை. ஆக, ஸகல சேதநாசேதநங்களினுடைய ஸத்தா ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்திகள் ஈஶ்வராதீ4னமாகையாலே இவற்றினுடைய ஶரீரத்வமும், ஈஶ்வரனுடைய ஶரீரித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(க்லேஶ கர்மாத்3யஶேஷ தே3ாஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்) சேதநாசேதநங்களிரண்டும் ஶரீரமாய், ஈஶ்வரன் ஶரீரியாயிருக்கிறானாகில், ஶரீரஸம்ப3ந்த4ப்ரயுக்தமான தே3ாஷம்

† (பா) புடராய்.

स्वाभाविकानवधिकातिशयज्ञानबलैश्वर्यवीर्यशक्तितेजस्सौशील्यवात्सल्य-

ஸ்வாபா4விகாநவதி4காதிஶய ஜ்ஞாந ப3லைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ் ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய

ஶரீரிக்கு வாராதோ? என்னில்: தத்3க3ததோ3ஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனென்கிறது. க்லேஶமாவது,—114. **"अविद्यास्मितामिनिवेशरागद्वेषाः पञ्च क्लेशाः"** (அவித்3யாஸ்மிதாபி4நிவேஶ-ராக3த்3வேஷா: பஞ்ச க்லேஶா:) இவையென்ன, இவற்றுக்குக் காரணமுமாய் கார்யமுமாயிருந்துள்ள புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, (ஆதி3) ஶப்3த3க்3ராஹ்யமான விபாகாஶயங்களென்ன, இவை முதலான அஶேஷதோ3ஷங்களாலும் ஸ்பர்ஶிக்கப்படாதவன். விபாகமாவது,—தே3வாதி3ஜாதியோக3மென்ன, ஆயுஸ்ஸென்ன இவை முதலானவை. ஆஶயமாகிறது, — தத்தஜ்ஜாத்யநுகு3ணபு3த்3தி4பே4த3ங்கள். **(அஶேஷ)**பத3த்தாலே அசித்3க3தமான பரிணாமத்தையும், சேதநக3தமான து3:க்கா2ஜ்ஞாநாதி3களையும் நினைக்கிறது. அஸம்ஸ்பர்ஶத்தாலே ப்ராக3பா4வத்தை நினைக்கிறது.

(ஸ்வாபா4விகேத்யாதி3) இதில், ஸர்வஸாதா4ரணமாயும், ஆஶ்ரிதவிஷயமாயும், ஆஶ்ரிதவிரோதி4விஷயமாயும் மூன்று வகைப்பட்ட கு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வாபா4விகமாகையாவது,—ஜலத்துக்கு ஶைத்யம்போலவும், அக்3நிக்கு ஔஷ்ண்யம் போலவும் யாவத்3த்3ரவ்யபா4வியாயிருக்கை. **(அநவதி4காதிஶய)** 115. **"एकैकगुणावधीप्सया सदा स्थिताः"** (ஏகைககு3ணாவதீ4ப்ஸயா ஸதா3 ஸ்தி2தா:) என்கிறபடியே தனித்தனியே நிஸ்ஸீமமாய், ஆஶ்சர்யாவஹமுமாயிருக்கை. **(ஜ்ஞாந)** ஈஶ்வரஜ்ஞாநமாகிறது.—41. **"यो वेत्ति युगपत्सर्वं प्रत्यक्षेण सदा स्वतः"** (யோ வேத்தி யுக3பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா3 ஸ்வத:) என்கிறபடியே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவஸ்துக்களையும் ஒருகாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் ஸாமர்த்2யம். அதாகிறது,—விஷமஸ்ருஷ்டியிலே கர்மீபூ4வித்திருந்துள்ள அஸங்க்2யாதமான ஆத்மாக்களினுடைய ஸ்வரூபபே4த3த்தையும், [நாமபே4த3த்தையும்,] தத்தத் கர்மபே4த3த்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் ஶக்தி. **(ப3ல)** அதாவது,—ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதா3ர்த்த2ங்களையும் ஸ்வஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதே3ஶத்தாலே தா4ரிக்கும் தா4ரண ஸாமர்த்2யம். **(ஐஶ்வர்ய)** அதாவது—ஸகலாத்மாக்களையும் கர்மாநுகு3ணமாக நியமிக்கும் நியமநஸாமர்த்2யம். **(வீர்ய)** அதாவது,—ஸ்ருஷ்ட்யாதி3 ஸகலவ்யாபாரங்களையும் பண்ணுநின்றாலும், அநாயாஸரூபமான அவிகாரித்வம். 116. **"यथा सन्निधिमात्रेण गन्धः क्षोभाय जायते। मनसो नोपकर्तृत्वात् तथाऽसौ परमेश्वरः"**(யதா2 ஸந்நிதி4 மாத்ரேண க3ந்த4: க்ஷோபா4ய ஜாயதே। மநஸோ நோபகர்த்ருத்வாத் ததா2ऽஸௌ பரமேஶ்வர: ||).**(ஶக்தி)** அதாவது,-ப்ரவ்ருத்த்யுந்முக2ரான சேதநருக்கு ஶக்தியைக்கொடுத்து ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் ப்ரவர்த்தகத்வ ஸாமர்த்2யம். அக4டிதக4டநா ஸாமர்த்2யமாகவுமாம். ஜக3து3பாதா3ன ஶக்தியென்னவுமாம். **(தேஜ:)** அதாவது,—பராபி4பா4வந ஸாமர்த்2யம். 117. **"कुरून् प्रच्छादयन् श्रिया"** (குரூந் ப்ரச்சா2த3யந் ஶ்ரியா) 42. **"तमेव भान्तमनुभाति सर्वं"** (தமேவ பா4ந்தமநுபா4தி ஸர்வம்). இவ்வாறு கு3ணங்களும் ஸர்வவிஷயம்.

இப்படி ஜ்ஞாநாதி3ஷட்3கு3ணயுக்தனான ஈஶ்வரனுக்கே, அநந்தரம் ஆஶ்ரிதவிஷயமாகப் பன்னிரண்டு கு3ணம் சொல்லுகிறது—**(ஸௌஶீல்ய)** ஶீலமாவது,— 43. **(மஹதோ மந்தை3ஸ்ஸஹ நீரந்த்4ரேண ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபா4வத்வம்)** ஸௌஶீல்யமாவது,—அந்த மஹத்த்வம் தன் திருவுள்ளத்திலுமின்றிக்கேயொழிகை. 44. **"आत्मानं मानुषं मन्ये"**(ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே).**(வாத்ஸல்ய)** அதாவது,—ஆஶ்ரிதக3தமான தோ3ஷமும் கு3ணமாய்த் தோற்றும்படியான ப்ரேமம்; அதாவது:-ஆஶ்ரிதருடைய தோ3ஷத்தைத் தன் பேருகப்போக்கி ஸ்வகு3ணங்களாலே தா4ரிப்பிக்கை. [* செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொண்டு † பாலேபோல் சீரில் தா4ரிப்பிக்கை. அதா

---

* திருச்சந்த 111. † பெரியதிருவ 58.

मार्दवार्जवसौहार्दसाम्यकारुण्यमाधुर्यगाम्भीर्यौदार्यचातुर्यस्थैर्यधैर्यशौर्य-

மார்த்த3வார்ஜவ ஸௌஹார்த்த3 ஸாம்ய காருண்ய மாது4ர்ய க3ாம்பீ4ர்யௌத3ார்ய சாதுர்ய ஸ்தை2ர்ய தை4ர்ய ஶௌர்ய

வது,—அத்3யஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தே4னுவிருக்கும் படி] 45. (கே3ாபாலத்வம் ஜுகு3ப்ஸிதம்). (மார்த்த3வ) இது ரூபகு3ணமாயிருக்க, ஆத்மகு3ண ப்ரகரணபடி2தமாகை யாலே மாநஸமான தௌ3ர்ப்ப3ல்யத்தைக் காட்டுகிறது. அதாகிறது, — ஆஶ்ரிதவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டா தொழிகை. 118. "संस्मराम्यस्य वाक्यानि" (ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாக்யாநி) 46. (அநித்3ரஸ் ஸததம் ராம:). (ஆர்ஜவ) அதாவது,—ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷார்த்த2மாகத் தன்னுடைய மநோவாக்காயங்கள் ஏகரூபமாயிருக்கை. அதாவது.— அவர்களுடைய செவ்வைக்கேடுதானே செவ்வையாம்படி தான் செவ்வியனாயிருக்கை. (ஸௌஹார்த்த3) அதாவது,— "ஶோப4நாஶம்ஸீதி ஸுஹ்ருத்" ஆஶ்ரிதருடைய ஸந்நிதி4 யோடு அஸந்நிதி4யோடு வாசியற அவர்களுடைய ஸர்வ மங்க3ளங்களையும் அந்வேஷியாநிற்கை. (ஸாம்ய) அதா வது, — ஜாதிகு3ணவ்ருத்தாதி3களுடைய உத்கர்ஷாபகர் ஷங்கள் பாராதே ஆபி4முக்2யமே ஹேதுவாக, ஆஶ்ர யணீயத்வே ஸமனாகை. 47. (கு3ஹேந ஸஹித:) 48. (ஶப3ர்யா பூஜிதஸ் ஸம்யக்). (காருண்ய) அதாவது,—49. (ஸ்வார்த்த2 நிரபேக்ஷ பரது3:க்க2ாஸஹிஷ்ணுத்வம்). 119. "भृशं भवति दुःखितः" (ப்4ருஶம் ப4வதி து3:க்கி2த:), 120. "स्त्री प्रणष्टेति कारुण्यात्" (ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத்). (மாது4ர்ய) அதாவது,—ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளாலுண்டான ஸர்வ தோமுக2மான ஸாரஸ்யம். ஹந்தும் ப்ரவ்ருத்தனானாலும் அவனுக்கு ரஸாவஹனாயிருக்கை. 52. (அஸஶ்ர்யமிவ ஸஶ்ர்யேண), 51. (ஏஹ்யேஹி பு2ல்லாம்பு3ஜபத்ரநேத்ர), 31. (ஸர்வக3ந்த4ஸ் ஸர்வரஸ:). (க3ாம்பீ4ர்ய) அதாவது— ஆஶ்ரிதர்க்குச் செய்ய நினைத்திருக்குமவை ஒருத்தராலும் பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணாதாயிருக்கை. அதாவது,— தன்

னுடைய கொடையின் சீர்மையையும், கொள்ளுகிறவ னுடைய சிறுமையையும் பாராதொழிகை. எல்லாம் செய் தாலும் ஒன்றும் செய்யாதானாயிருக்கை. [53. (ய ஆத்மத3ா ப3லத3ா:)] * "உன்னடியார்க்கு என்செய்வன் என்றே இருத்தி நீ". (ஔத3ார்ய) அதாவது,— ஆஶ்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களை இரந்து கொடுக்கை. 54. (ஸ ஸர்வா நர்த்தி2நோ த்3ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்3ய ச) 55. (உத3ா ராஸ் ஸர்வ ஏவைதே). (சாதுர்ய) அதாவது,—ஆஶ்ரிதரு டைய தோ3ஷங்களைப் பிராட்டியும் அறியாதபடி மறைத்து வைக்கை. ஆஶ்ரிதராயிருப்பார், தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத் திலே அதிஶங்கை பண்ணினால், அவ்வதிஶங்கையைப் போக்கி ரக்ஷிக்கை. 56. (பாத3ாங்கு3ஷ்டே2ந சிக்ஷேப ஸம் பூர்ணம் த3ஶயோஜநம்) 121. "बिभेद च पुनस्सालान्" (பி3பே4த3 ச புநஸ் ஸாலாந்). (ஸ்தை2ர்ய) அதாவது,—ப்ரத்யூஹ ஸஹஸ்ரம் உண்டானாலும், ஆஶ்ரிதரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞை குலையாதொழிகை. மஹாராஜர் தொடக்கமானார் நேராக விரோதி4க்கச்செய்தேயும் 57. (ந த்யஜேயம் கத2ஞ்சந) என்றாரிறே. ஆக, இப்பன்னிரண்டு கு3ணம் ஆஶ்ரித விஷயம்.

அநந்தரம் மூன்று கு3ணம் ஆஶ்ரிதப்ரதிபக்ஷவிஷயம். (தை4ர்ய) அதாவது,—எதிரியை மதி3யாதொழிகை; லங்கை யிலே ராவணனும் ப3லமுமெல்லாம் குறியழியாதிருக்க, அவன் தம்பியைக் கடலுக்கு இக்கரையிலே லங்காராஜ் யத்துக்கு அபி4ஷேகம் பண்ணிவைத்தானிறே. 122. "अद्धि न तेरिथ" (அப்3தி4ம் ந தேரித2). மூலப3லம் ஸந்நிஹித மானவன்று பெருமாள் திருவுள்ளம் பூர்வக்ஷணத்திற்காட் டில் ஒரு விக்ருதியின்றிக்கேயிருந்தபடியைச் சொல்லிற்றுகவு மாம். (ஶௌர்ய) அதாவது,—பரப3லத்திலே சென்று புகும்போது ஸ்வப3லம்போலேயிருக்கையும், 59. (சி2ந்நம் பி4ந்நம் ஶரைர் த3க்3த4ம்) என்கிறபடியே ப்ரஹர்த்தாவா

---

* பெரியதிருவ 53.

**पराक्रमसत्यकामसत्यसङ्कल्पकृतित्वकृतज्ञताद्यसंख्येयकल्याणगुणगणौघ-
महार्णवं परब्रह्मभूतं पुरुषोत्तमं**

பராக்ரமஸத்யகாம ஸத்ய ஸங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞதாத்3ய ஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ணக3ணௌக4 மஹார்ணவம்,
பரப்3ரஹ்மபூ4தம் புருஷோத்தமம்,

யிருக்கையும். (பராக்ரம) அதாவது,—சாரிகை வரும் போது கையும் வில்லுமாக ஸஞ்சரிக்கும் ஸஞ்சாரத்திலே எதிரிகள் துவக்குண்டு எதிரியென்றறியாதபடி ஸஞ்சரிக்கை. 123. **“प्रहर्तारं शरीरेषु”** (ப்ரஹர்த்தாரம் ஶரீரேஷு).

(ஸத்யகாம) அநந்தரம், ஆஶ்ரிதவிஷயமாயும், உபாய விஷயமாயும், உபேயவிஷயமாயுமிருக்கும் நாலு கு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது. நித்யமான காமங்களை உடையவனென்கிறது. அதாகிறது,— ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுப4ாவ்யமான கு3ணங்களையும் விபூ4திகளையும் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, **“ காம்யந்த இதி காமா: ”** ஆஶ்ரிதரக்ஷண விஷய மநோரத2ம் காமமாகிறது. அது அப்ரதிஹதமாயிருக்கை என்றுமாம். **(ஸத்யஸங்கல்ப)** அதாவது;—அபூர்வமான பே4ாக்3யங்களை ஸங்கல்பித்து, அநுப4விப்பிக்குமிடத்தில் அமோக4மாயிருக்கை. * “காணவாராயென்றென்று கண்ணும் வாயும் துவர்ந்து” இருக்குமவர்களுக்குக் கண்ணாலே கண்டு அநுப4விக்கைக்கு தே3வமநுஷ்யாத்3யவதாரஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமாயிருக்கை என்றுமாம். **(க்ருதித்வ)** அதாவது,— ஆஶ்ரிதர் அபி4மதம் பெற்றால், அப்பேறு தன்னதாயிருக்கை. 60. **(அபி4ஷிச்ய ச லங்காயாம்).** இவர்கள் கர்த்தவ்யங்களையடையத் தான் ஏறிட்டுக்கொண்டு செய்கை என்றுமாம். **ஆதி3கர்மணி க்திந்நந்த:.** **(க்ருத்ஜ்ஞதா)** அதாவது,— ஆஶ்ரிதர் ஒருகால் ஶரணமென்ன, அம்மாத்ரத்தாலே பின்பு செய்யும் குற்றம் பாராதே அத்தையே நினைத்திருக்கை. [ஆஶ்ரிதவிஷயத்

---

* திருவாய் 8-5-2.

தில் தான் செய்தவற்றையொழிந்து அவர்கள் செய்தவற்றையே நினைத்திருக்கையென்னவுமாம்.] ஆஶ்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும், ப்ரத2மத்திலே ஶரணமென்ற உக்திமாத்ரத்தையே நினைத்திருக்குமென்னவுமாம். [ஆஶ்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும், அத்தை மறந்து அவர்கள் செய்ததையொழியத் தான் செய்யாதவற்றையே நினைத்திருக்கை என்னவுமாம்.] 62. **(ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா).** **(ஆதி3)** இவைமுதலான. **(அஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ணக3ணௌக4 மஹார்ணவம்)** என்னுடைய மநஸ்ஸுக்கு கோ3சரமாயிருப்பன சில கு3ணங்கள் சொல்லிற்றித்தனைபோக்கி, அநுக்தமான கு3ணங்களுக்கு எண்ணில்லை. ஒரு மஹார்ணவத்தில் ஜலபரமாணுவுக்கு ஸங்க்2யையுண்டாகிலாய்த்து ப4க3வத்3கு3ணங்களுக்கு ஸங்க்2யையுண்டாவது. 63. **(வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய கு3ணா ந ஶக்யா:)** **64. (சதுர்முக2ாயுர் யதி3 கோடிவக்த்ர:).**

(பரப்3ரஹ்மபூ4தம் புருஷோத்தமம்) பரப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தாலும், புருஷோத்தமஶப்3த3த்தாலும், வேத3ாந்தங்களிலே ப்ரஸித்3த4னானவன். [பரப்3ரஹ்மமாவது,—] ப்3ருஹத்த்வ ப்3ரும்ஹணத்வகு3ணயோக3த்தாலே ப்3ரஹ்மஶப்2த3வாச்யத்வம். ப்3ருஹத்த்வமாவது,—தான் பெரியனாகை. ப்3ரும்ஹணத்வமாவது,— † “தம்மையேயொக்க அருள் செய்வர்” என்றும், 124. **“मम साधर्म्यमागताः”** (மம ஸாத4ர்ம்யமாக3தா:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரிதரைத் தன்னைப் போலே ஆக்குகை. * “தன்னாகவேகொண்டு சன்மம் செய்யாமையும் கொள்ளும்”. புருஷோத்தமத்வமாவது.—125. **“ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः। अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ”** (யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத3பி சோத்தம:। அதோऽஸ்மி லோகே வேதே3 ச ப்ரதி2த: புருஷோத்தம:॥) என்று ஸர்வாதி4கனென்றும், “புரு-ப3ஹு, ஸநோதி-த3த3ாதீதி புருஷ:” என்று ஸர்வாபேக்ஷித ப2ல

---

 † பெரியதிரு 11-3-5. * திருவாய் 3-9-4.

श्रीरङ्गशायिनं अस्मत्स्वामिनं प्रबुद्धनित्यनियाम्यनित्यदास्यैकरसात्मस्वभावोऽहं तदेकानुभवः तदेकप्रियः परिपूर्णं भगवन्तं विशदतमानुभवेन निरन्तरमनुभूय तदनुभवजनितानवधिकातिशयप्रीतिकारिताशेषावस्थोचिताऽशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकिङ्करो भवानि ॥

ஸ்ரீரங்க3ஶாயிநம், அஸ்மத்ஸ்வாமிநம், ப்ரபு3த்3த4 நித்ய நியாம்ய நித்யதா3ஸ்யைகரஸாத்மஸ்வபா4வோऽஹம், தேதே3 காநுப4வ:, ததே3கப்ரிய:, பரிபூர்ணம் ப4க3வந்தம் விஶத3 தமாநுப4வேந நிரந்தரமநுபூ4ய, தத3நுப4வ ஜநிதாநவதி4காதி ஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோ2சிதாஶேஷஶேஷதைகரதி ரூப நித்யகிங்கரோ ப4வாநி ॥

ப்ரத3ஜ்ஞைகயாலே பரமோதா3ரனென்றும் சொல்லப்படுகை. **(ஸ்ரீரங்க3ஶாயிநம்)** இப்படி என்றுமொக்க ஓலைப்புறத்திலே கேட்டுப்போகையன்றிக்கே, கண்ணாலே கண்டு அநுப4 விக்கலாம்படி கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. **(அஸ்மத்ஸ்வாமிநம்)** இத்தால் *"கிடந்தோர் கிடக்கை" என்கிறபடியே, கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகாலும் ஶீலத்தாலும், தம்மோடு எனக்குண்டான முறையை உணர்த்தினவரென்றபடி. 126. **"गुणैर्दास्यमुपागतः"** (கு3ணைர் தா3ஸ்யமுபாக3த:) என்னக்கடவதிறே.

இதுக்குக் கீழ், கைங்கர்யப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யைச் சொல்லிற்றாய்த்து. இனிமேல், கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார். **(ப்ரபு3த்3த4 நித்யநியாம்ய நித்யதா3ஸ்யைகரஸாத்மஸ்வபா4வோऽஹம்)** நித்யநியாம்யமாய், நித்யமான தா3ஸ்யத்தையே ஏகரஸமாக உடைத்தாயிருந்துள்ள ஆத்மஸ்வபா4வம் உள்ளபடி ப்ரகாஶித்த நான். இத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் விஷயாந்தரமும் ஆத்மநாஶகமென்றபடி. **(ததே3காநுப4வ:)** ப4க3வத்3விஷயமொன்றுமே ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாம்படியாய். **(ததே3கப்ரிய:)** அவனையே ப4க்திக்கு விஷயமாக்கினவனாய். இத்தால் ப4க3வத3நுப4வஹேதுவாயிருந்துள்ள பரப4க்த்யாதி3களை நினைக்கிறது. **(பரிபூர்ணம் ப4க3வந்தம் விஶத3தமாநுப4வேந நிரந்தரமநுபூ4ய)** ஜ்ஞாநாதி3களால் குறைவற்றிருக்கிற ஈஶ்வரனைப் பரிபூர்ணமாக விஶத3தமாநுப4வத்தாலே இடைவிடாதே அநுப4வித்து. பூர்ணாநுப4வமாகிறது,—ஸ்வரூப ரூப கு3ண விபூ4திகளெல்லாம் அநுப4வத்துக்கு விஷயமாயிருக்கை. விஶதா3நுப4வமாகிறது,—ப்ரத்யக்ஷாநுப4வமென்னலாம்படி தத்ஸமமாயிருக்கை. அது தான் பரப4க்தித3ஶாநுப4வம். விஶத3தராநுப4வமாகிறது,—பரஜ்ஞாநத3ஶாநுப4வம். விஶத3தமாநுப4வமாகிறது,—பரமப4க்தித3ஶாநுப4வம். நிரந்தராநுப4வமாகிறது,— இடையிடையே விஷயாந்தரம் கலசாதிருக்கை. **(தத3நுப4வஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோ2சிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்யகிங்கரோ ப4வாநி)** அவ்வநுப4வத்தாலே ஜநிதமான அநவதி4காதிஶய ப்ரீதியாலே செய்விக்கப்படுமதாய். ஸர்வாவஸ்தை2களிலும் உசிதமான ஸகலஶேஷவ்ருத்தியொன்றையுமே பற்றின ஆஶையை வடிவாக உடைத்தாய், யாவதா3த்மபா4வியான கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயபூ4தனாகவேணும். அநவதி4காதிஶயமாகையாவது,— யாவதா3த்மபா4வியான கைங்கர்யத்துக்கு அடியாயிருக்கையும், பரப4க்த்யாதி3களிற்காட்டில் அதிஶயித்திருக்கையும். அஶேஷாவஸ்தை2களாவன,—அந்த:புரம், திருவோலக்கம், பூஞ்சோலை, நீர்வாவி இவை முதலானவையென்னுதல், பர வ்யூஹ விப4வார்ச்சாவதாரங்களாகிற அவஸ்தா2விஶேஷங்களென்னுதல். அஶேஷஶேஷதையாகிறது, — 127. **" निवासशय्यासनपादुकांशुकोपधानवर्षातपवारणादिभिः "** **(நிவாஸஶய்யாஸநபாது3காம்ஶுகோபதா4நவர்ஷாதபவாரணாதி3பி4:)** என்றும், * " சென்றால் குடையாம் " என்றும், 128. **"यदा यदा हि"** (யதா3 யதா3 ஹி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே நாநாவித4மான அடிமைகள்.

---

* திருமாலை 23.

* முதல்திருவ 53.

२. स्वात्मनित्यनियाम्यनित्यदास्यैकरसात्मस्वभावानुसन्धानपूर्वक-
भगवदनवधिकातिशयस्वाम्याद्यखिलगुणगणानुभवजनितानवधिकातिशय-
प्रीतिकारिताशेषावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकैङ्कर्यप्राप्त्युपाय(भूत)-
भक्तितदुपायसम्यग्ज्ञानतदुपायसमीचीनक्रियातदनुगुणसात्त्विकतास्तिक्यादि
समस्तात्मगुणविहीनः दुरुत्तरानन्ततद्विपर्ययज्ञानक्रियानुगुणानादि-
पापवासनामहार्णवान्तर्निमग्नः

2. ஸ்வாத்ம நித்ய நியாம்ய நித்ய தா3ஸ்யைகரஸாத்ம ஸ்வபா4வாநுஸந்தா4ந பூர்வக ப4க3வத3நவதி4காதிஶய ஸ்வாம்யாத்3யகி2ல கு3ணக3ணாநுப4வ ஜநிதாநவதி4காதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோ2சிதாஶேஷஶேஷதைக ரதிரூப நித்யகைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாய (பூ4த) ப4க்தி தது3பாய ஸம்யக்3ஜ்ஞாந தது3பாய ஸமீசீநக்ரியா தத3நுகு3ண ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதி3 ஸமஸ்தாத்ம கு3ணவிஹீந:, து3ருத்தராநந்த தத்3விபர்யய ஜ்ஞாந க்ரியாநுகு3ணாநாதி3 பாபவாஸநா மஹார்ணவாந்தர்நிமக்3ந:,

---

இரண்டாவது சூர்ணை அவதாரிகை:—(ஸ்வாத்ம நித்ய நியாம்யேதி) ப்ராப்யத்தை ப்ரார்த்தி2த்தார் கீழ். இத்தால் அநந்யக3தித்வமென்ன, ஆகிஞ்சந்யமென்ன, ஸ்வதோ3ஷமென்ன இவற்றை முன்னிட்டுக்கொண்டு, இந்தக் கைங்கர்ய ஸித்3த்4யர்த்த2மாகத் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிருர்.

வ்யா:—ஸ்வஸ்வரூபாநுஸந்தா4நப்ரீதியாலும், ப4க3வத்3 கு3ணாநுப4வ ப்ரீதியாலும், கைங்கர்ய ஸ்வரூப கத2நப்ரீதியாலும், (ஸ்வாத்ம நித்ய நியாம்ய) என்று தொடங்கி, (நித்ய கைங்கர்ய) என்னுமளவும் செல்ல உக்தத்தை அநுபா4ஷிக்கிருர். பாரதந்த்ர்யரஸத்தாலே ஸ்வரூபாநுஸந்தா4நமும், ப4க3வத்3வைலக்ஷண்யத்தாலே தத்3கு3ணாநுப4வமும், உப4யாநுகூலமாக ப்ரீதிகாரிதமாகையாலே கைங்கர்யமும் அபி4மதமாயிருக்குமிறே. (அநவதி4காதிஶயஸ்வாம்ய) என்று ஔபாதி4கஸ்வாம்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது.

மாதாபித்ருப்ரப்4ருதிகளுடைய ஸ்வாமித்வம் ஓரோ ரக்ஷணங்களுக்கு உறுப்பாய், ஒரு நாளிலே முடியவும் கடவதாயிறேயிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே, இந்த ஸ்வாமித்வம் ஸர்வவித4ரக்ஷணங்களுக்கும் உறுப்பாய், ஸத்தாப்ரயுக்தமாயுமிருக்குமிறே. ஸ்வாமித்வப்ரயுக்தமான கு3ணங்களைச் சொல்லிற்றுக் கீழ்ச் சூர்ணையிலே. அவற்றுக்கு அடியான ஸ்வாமித்வத்தை முதலாகச் சொல்லுகிறது இங்கு. கைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாய[பூ4த]ப4க்தியாகிறது,—பரப4க்தி. தது3பாய ஸம்யக்3 ஜ்ஞாநமாகிறது,— ஜீவபரயாதா2த்ம்யவிஷயமாய், அநவரதபா4வநாரூபமாம்படி பரிபக்வமான ஜ்ஞாநவிஶேஷம். (தது3பாயஸமீசீநக்ரியா) ஸமீசீநக்ரியையாகிறது,—ஆத்மயாதா2த்ம்யஜ்ஞாநத்தையுடைத்தாய், த்ரிவித பரித்யாக3யுக்தமான கர்மயோக3ம். (தத3நுகு3ண ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதி3 ஸமஸ்தாத்ம கு3ணவிஹீந:) கீழ்ச்சொன்ன கர்மயோக3த்துக்கநுகு3ணமாய், ஸத்வப்ரதா4நமாய், 128. “शमो दमस्तपश्शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च। ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं” (ஶமோ த3மஸ் தபஶ்ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவ ச। ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமாஸ்திக்யம்) என்கிறபடியே ஶமத3மாத்3யாஸ்திக்யபர்யந்தமான கு3ணங்களும, அமாநித்வாத்3யாத்மகு3ணங்களுமான ஸமஸ்தாத்மகு3ணங்களாலே ஶூந்யனுயிருந்தேனேயாகிலும். (து3ருத்தராநந்த தத்3விபர்யய ஜ்ஞாநக்ரியாநுகு3ணாநாதி3 பாபவாஸநா மஹார்ணவாந்தர் நிமக்3ந:) இதுக்குக்கீழ், 129. “अकिञ्चनः” (அகிஞ்சந:) என்கிறபடியே தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யம் சொன்னுராய். இதுக்குமேல் 129. “अहमस्म्यपराधानामालयः”(அஹமஸ்ம்யபராதா4நாமாலய:)என்கிறபடியே ஸ்வதோ3ஷக்2யாபநம் பண்ணுகிருர். கடக்கவரிதாய், அவதி4யின்றிக்கே, கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநங்களுக்கு விபரீதமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமென்ன, வ்ருத்தமென்ன இவற்றுக்கு அநுகு3ணமாய், அநாதி3யாயிருந்துள்ள பாபவாஸநையாகிற பெருங்கடலிலே அழுந்திக்கிடக்கிற. பாபவாஸநையாகிறது பாபத்தால் வந்த வாஸநையாதல், பாபஹேதுவான வாஸநையாதல்.

तिलतैलवद्दारुवह्निवत् दुर्विवेचत्रिगुणक्षणक्षरणस्वभावाचेतनप्रकृतिव्याप्तिरूप-
दुरत्ययभगवन्मायातिरोहितस्वप्रकाशः अनाद्यविद्यासञ्चितानन्ताशक्य-
विस्रंसनकर्मपाशप्रग्रथितः अनागतानन्तकालसमीक्षयाऽप्यदृष्टसन्तारोपायः,
निखिलजन्तुजातशरण्य!

திலதைலவத் தா3ருவஹ்நிவத் து3ர்விவேச த்ரிகு3ணக்ஷண க்ஷரண ஸ்வபா4வாசேதந ப்ரக்ருதி வ்யாப்தி ரூப து3ரத்யய ப4க3வந் மாயா திரோஹித ஸ்வப்ரகாஶ:, அநாத்3யவித்3யா ஸஞ்சிதாநந்த அஶக்யவிஸ்ரம்ஸந கர்மபாஶ ப்ரக்3ரதி2த:, அநாக3தாநந்தகால ஸமீக்ஷயாபி அத்3ருஷ்ட ஸந்தாரோபாய:
நிகி2ல ஜந்து ஜாத ஶரண்ய!

(திலதைலவதி3த்யாதி3) பாபவாஸனையில் அகப்படுகைக் கடியான ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4 நிப3ந்த4னமான ஸ்வரூப திரோதா4நத்தைச் சொல்லுகிறது. (திலதைலவத் தா3ருவஹ்நிவத் து3ர்விவேச) ப்ருக்ருத்யாத்ம விவேகம் பண்ணுமிடத்தில் சிலரால் பிரிய அநுஸந்தி4க்க அரிதென்னுமிடத்துக்கு [இரண்டு] த்3ருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார். விரகராய், ஶக்தருமாயிருப்பார் பிரிக்கில் பிரிக்குமத்தனையிறே. எள்ளில் எண்ணெபோலவும், அரணியில் அக்3நிபோலவுமிருக்கை. இப்படி ஜ்ஞாநவாஸனையாலும், ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலுமாக ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையும் பிரிய அனுஸந்தி4க்குமதொழிய, அல்லாதார்க்குப் பிரிய அநுஸந்தி4க்கவொண்ணாதபடியிறே ப்ாக்ருதியில் ஆத்மா அழுந்தித் திரோஹிதமாய்க் கிடக்கிறபடி. 130. "दारुण्यग्निर्यथा तैलं तिले तद्वत्पुमानपि। प्रधानेऽवस्थितो व्यापी चेतनात्मात्मवेदनः॥" (தா3ருண்யக்3நிர் யதா2 தைலம் திலே தத்3வத் புமாநபி। ப்ரதா4நேऽவஸ்தி2தோ வ்யாபீ சேதநாத்மாத்மவேத3ந: ||) என்னக்கடவதிறே. (த்ரிகு3ணக்ஷண க்ஷரணஸ்வபா4வ) ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையும், ஸததபரிணமித்வத்தையும் ஸ்வபா4வமாக உடைத்தாய். (அசேதந ப்ரக்ருதிவ்யாப்திரூப) ஜட3ஸ்வபா4வமான ப்ரக்ருதியிலே அவர்ஜநீயமான ஸம்ப3ந்த4த்தையுடைத்தாய். (து3ரத்யய

ப4க3வந்மாயா திரோஹித ஸ்வப்ரகாஶ:) 97. (மம மாயா து3ரத்யயா) என்கிறபடியே கடக்கவரிதுமாய், ஒரு ஸர்வ ஶக்தியாலே பிணைக்கப்பட்டதாய், 131. "मायां तु प्रकृतिं विद्यात्" (மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்3யாத்) என்கிறபடியே மாயாஶப்3த3வாச்யையாயிருந்துள்ள ப்ரக்ருதியாலே மறைக்கப்பட்ட ஆத்மப்ரகாஶத்தை உடையனாய். (அநாத்3ய வித்3யா ஸஞ்சிதாநந்தாஶக்ய விஸ்ரம்ஸந கர்மபாஶப்ரக்3ரதி2த:) அநாதி3யான அஜ்ஞாநத்தாலே திரட்டப்பட்டதாய், முடிவின்றிக்கே என்னோடு பிறரோடு வாசியற ஒருவராலும் அவிழ்க்க ஶக்யமன்றிக்கேயிருந்துள்ள புண்யபாப ரூபமான கர்மமாகிற கயிற்றாலே *"புறமறக்கட்டிக்கொண்டு" என்கிறபடியே கட்டுண்டவனாய். இவ்வளவும் வர 129. (அபராத4நாம் ஆலயத்வம்) சொல்லிற்றாய்த்து. (பாபவாஸநாமஹார்ணவாந்தர் நிமக்3ந:) என்றுவைத்து, பின்பு (ப4க3வந்மாயா திரோஹித ஸ்வப்ரகாஶ:) என்றுவைத்து, பின்பு (கர்மபாஶப்ரக்3ரதி2த:) என்கையாலே வாஸநாகார்யம் ஸ்வரூபதிரோதா4நரூபமான அஜ்ஞாநம், தத்கார்யம் கர்மம் என்று சொல்லிற்றாய்த்து.

(அநாக3தாநந்தகாலஸமீக்ஷயாப்யத்3ருஷ்ட ஸந்தாரோபாயோऽஹம்) ஆகையாலே †மேல் வரப்புகுகிறதாய், அநந்தமாயிருந்துள்ள காலபரம்பரைகளடையப்பார்த்தாலும் காணப்படாமலிருந்துள்ள ஸம்ஸார ஸாக3ர ஸமுத்தரணோபாயத்தை உடையனான நான். (நிகி2ல ஜந்து ஜாதஶரண்ய) இப்படி அநுகூலங்களில் ஒன்றுமின்றிக்கே, ப்ரதிகூலங்களில் இல்லாததின்றிக்கே, ஜநநமாத்ரயோகி3களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் ஶரணவரணார்ஹனானவனே! இத்தால் எனக்கும் ஶரணவரணார்ஹனென்று கருத்து. "அகி2ல ஜக3த்ஸ்வாமிந்" என்றுவைத்து, "அஸ்மத்ஸ்வாமிந்"

---

* திருவாய் 5-1-6. † (பா) இதுக்கு முன்பு பாராதே, மேலும் முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள.

श्रीमन् ! नारायण ! तव चरणारविन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये ॥

३. एवमवस्थितस्याप्यर्थित्वमात्रेण परमकारुणिको भगवान् स्वानुभवप्रीत्या उपनीतैकान्तिकात्यन्तिकनित्यकैङ्कर्यैकरतिरूपनित्यदास्यं दास्यतीति विश्वासपूर्वकं भगवन्तं नित्यकिङ्करतां प्रार्थये ॥

ஸ்ரீமந்! நாராயண! தவ சரணாரவிந்த$_3$யுக$_3$ளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்$_3$யே ॥

3. ஏவமவஸ்தி$_2$தஸ்யாபி அர்த்தி$_2$த்வ மாத்ரேண பரம காருணிகோ ப$_4$க$_3$வாந் ஸ்வாநுப$_4$வ ப்ரீத்யா உபநீதைகாந்தி காத்யந்திக நித்ய கைங்கர்யைகரதிரூப நித்யதா$_3$ஸ்யம் தா$_3$ஸ் யதீதி விஶ்வாஸபூர்வகம் ப$_4$க$_3$வந்தம் நித்ய கிங்கரதாம் ப்ரார்த்த$_2$யே ॥

என்னுமாபோலே. **(ஸ்ரீமந்)** பூர்வ வ்ருத்தம் பார்த்து, 9. **(க்ஷிபாமி)** என்ன அவஸரமின்றிக்கே, அருகேயிருந்து சேர்ப்பாரும் உண்டென்கிறார். **(நாராயண)** இஜ்ஜந்து விமுக$_2$மாய்க்கிடக்கும் த$_3$ஶையிலும், ஸத்தையை நோக் கிக்கொண்டு போந்தவனல்லேயோ? ஆக, அருகிருக்கும் பிராட்டியைப் பார்த்தாலும், தேவரைப் பார்த்தாலும் எவ் வழியாலும் ரக்ஷித்தேயாகவேணும் என்றபடி. **(தவ சரணா ரவிந்த$_3$யுக$_3$ளம்)** பரமகாருணிகரான தேவருடையதாய், ஸர்வஸுலப$_4$மாய், நிரதிஶய போ$_4$க்$_3$யமாய் ஒன்றுக்கொன்று உபமாநமாமதொழியச் சலித்துப்பார்த்தாலும் வேறு உப மானமின்றிக்கேயிருக்கிற திருவடிகளை. **(ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே)** உபாயமாக அத்$_4$யவஸிக்கிறேன். இது, க$_3$த்யர்த்த$_2$மானு லும், "க$_3$த்யர்த்தா$_2$ பு$_3$த்$_3$த்$_4$யர்த்தா$_2$:" என்கிற ந்யாயத் தாலே அத்$_4$யவஸாயத்தைக் காட்டுகிறது.

மூன்றுவது சூர்ணை அவதாரிகை:— (ஏவமவஸ்தி$_2$தேத் யாதி$_3$) உபாயவரணஸமநந்தரம், அர்த்தி$_2$த்வமாத்ரத்தாலே எனக்கு தா$_3$ஸ்யரஸத்தைத் தந்தருளவேணும் என்று

மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு தம்முடைய ப்ராப்யத்தை அர்த்தி$_2$க்கிறார்.

வ்யா:— (ஏவமவஸ்தி$_2$தஸ்யாபி) உக்தப்ரகாரத்தாலே நின்ற எனக்கும். அதாகிறது, — * அபராத$_4$நாம் ஆலய னாய், * அகிஞ்சநனாய்க்கொண்டு, உன் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றின எனக்கும் என்றபடி. **(அர்த்தி$_2$த்வ மாத்ரேண)** விரோதி$_4$வர்க்க$_3$த்தில் உபேக்ஷையாதல், ப்ராப்யத்தில் த்வரையாதலின்றிக்கே, நிரபேக்ஷனாயிராதே அபேக்ஷித்த மாத்ரமே கொண்டு. **(பரமகாருணிகோ ப$_4$க$_3$ வாந்)** என்னுடைய ஸாம்ஸாரிகமான து$_3$:க்க$_2$த்தைக்கண்டு 119. **(ப்$_4$ருஶம் ப$_4$வதி து$_3$:க்கி$_2$த:)** என்கிறபடியே அறப் பொறுக்கமாட்டாத ஸ்வப$_4$ாவத்தையுடையனாய், ஆத்மோஜ் ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி$_3$களால் பரி பூர்ணராயிருந்துள்ளவர். இவ்விஶேஷணங்கள் இரண்டும் அர்த்த$_2$நாமாத்ரத்தாலே புருஷார்த்த$_2$ ப்ரத$_3$னைக்கு ஹேதுக்களாகச் சொல்லுகிறது. இனிமேல் அபேக்ஷிதந் தன்னையே சொல்லுகிறது — **(ஸ்வாநுப$_4$வப்ரீத்யோபநீதை- காந்திகாத்யந்திக நித்யகைங்கர்யரதிரூப)** தன்னை அநுப$_4$ விக்குமத்தாலுண்டான ப்ரீதியால் உண்டாக்கப்பட்டதாய், ஒருபடிப்பட்டு முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள கிங்கரப$_4$ாவத் தைப்பற்றியிருந்துள்ள ஆஶையை வடிவாக உடைத் தான. **(நித்ய தா$_3$ஸ்யம் தா$_3$ஸ்யதீதி)** யாவதா$_3$த்மப$_4$ாவியான தா$_3$ஸ்யத்தைத் தந்தருளுமென்கிற. **(விஶ்வாஸபூர்வகம்)** விஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு. **(ப$_4$க$_3$வந்தம் நித்ய கிங்கரதாம் ப்ரார்த்த$_2$யே)** கல்யாணகு$_3$ணங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றுவாயான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி$_3$கள் ஆறும் தன்னை ஆஶ்ரயித்து நிறம்பெறும்படியான ஸர்வேஶ்வரனைக் குறித்து, நித்யகிங்கரதையை ப்ரார்த்தி$_2$க்கிறேன். தா$_3$ஸ்ய மென்றும் கிங்கரதையென்றும் பர்யாயம்.

நாலாவது ஐந்தாவது சூர்ணைகள் அவதாரிகை:— (தவாநு பூ$_4$தீத்யாதி$_3$) தம் பாசுரத்தாலே ப்ராப்யத்தை ப்ரார்த்தி$_2$த்

४. तवानुभूतिसंभूतप्रीतिकारितदासताम्।
देहि मे कृपया नाथ! न जाने गतिमन्यथा॥

५. सर्वावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिस्तव।
भवेयं पुण्डरीकाक्ष! त्वमेवैवं कुरुष्व माम्॥

६. एवंभूततत्त्वयाथात्म्यावबोधतदिच्छारहितस्यापि एतदुच्चारणमात्रावलम्बनेन उच्यमानार्थपरमार्थनिष्ठं मे मनस्त्वमेवाद्यैव कारय॥

4. தவாநுபூ$_4$திஸம்பூ$_4$தப்ரீதிகாரித தா$_3$ஸதாம்।
தே$_3$ஹி மே க்ருபயா நாத$_2$! ந ஜாநே க$_3$திமந்யதா$_2$॥

5. ஸர்வாவஸ்தோ$_2$சிதாஶேஷஶேஷதைகரதிஸ் தவ।
ப$_4$வேயம் புண்ட$_3$ரீகாக்ஷ த்வமேவைவம் குருஷ்வ மாம்॥

6. ஏவம்பூ$_4$த தத்வயாதா$_2$த்ம்யாவபோ$_3$த$_4$ததி$_3$ச்சா$_2$ரஹிதஸ்யாபி ஏதது$_3$ச்சாரணமாத்ராவலம்ப$_3$நேந உச்யமாநார்த்த$_2$ பரமார்த்த$_2$ நிஷ்ட$_2$ம் மே மநஸ் த்வமேவ அத்$_3$யைவ காரய॥

தார் கீழ்; ஐதிஹாஸிக புருஷர்கள் ப்ரார்த்தி$_2$த்த ப்ரகாரத்தே ப்ரார்த்தி$_2$க்கிறுர் இங்கு, என்ன பாசுரத்துக்கு இரங்கும் ஈஶ்வரன் என்று அறியாதபடியான தம்முடைய ப்ராப்யத்வரையாலே.

நாலாவது சூர்ணே வ்யாக்$_2$யானம்:— (தவாநுபூ$_4$தி ஸம்பூ$_4$த ப்ரீதிகாரித தா$_3$ஸதாம் தே$_3$ஹி) உன்னுடைய அநுபூ$_4$தியாலுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்பட்ட தா$_3$ஸ்ய ரஸத்தைத் தந்தருளவேணும். (மே) ருசிக்கு மேற்பட இன்றியிலேயிருக்கிற எனக்கு. (க்ருபயா நாத$_2$) இத்தலேயில் து$_3$ர்க்க$_3$தியைக் கண்டு இரங்கின இரக்கத்தாலும், அவர்ஜநீய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலும். (ந ஜாநே க$_3$திமந்யதா$_2$) இப்ரகாரமொழிய வேறெரு உபாயம் அறிகிறிலேன்.

ஐந்தாவது சூர்ணே வ்யாக்$_2$யாநம்:—(ஸர்வாவஸ்தோ$_2$சிதாஶேஷஶேஷதைகரதிஸ் தவ) இத்தா$_3$ஸ்யத்துக்கு அடியான

ப்ரீதியும் எனக்கு உண்டாம்படி தேவரே பார்த்தருளவேணும் என்கிறுர். தேவர் திருவடிகளிலே ஸர்வாவஸ்தை$_2$களுக்கும் உசிதமான ஸர்வஶேஷத்வத்தையொன்றையுமே பற்றியிருந்துள்ள ப்ரேமத்தையுடையேனுகவேணும். (ப$_4$வேயம் புண்ட$_3$ரீகாக்ஷ) 88. (ஜிதந்தே புண்ட$_3$ரீகாக்ஷ) என்கிறபடியே ருசிஜநகமான கடாக்ஷத்தாலேயே இப்ரேமத்தை உடையேனும்படி பண்ணியருளவேணும். (த்வமேவைவம் குருஷ்வ மாம்) என்பக்கல் ஒரு கைம்முதலின்றிக்கே ஸர்வாபேக்ஷிதங்களுக்கும் தேவர் கைபார்த்திருக்கிற என்னே தேவரே இப்படிப் பண்ணியருளவேணும்.

ஆறுவது சூர்ணே அவதாரிகை:— (ஏவம்பூ$_4$தேத்யாதி$_3$) "நாம் உம்முடைய அபேக்ஷிதம் தருகைக்கு, ப்ராப்யத்தினுடைய யதா$_2$ஜ்ஞாநமும், தத்$_3$ருசியும் உமக்குண்டோ?" என்ன, "இப்பாசுரம் சொன்னமாத்ரமே கொண்டு, அதின் அர்த்த$_2$ தாத்பர்யத்திலே என் மநஸ்ஸு நிஷ்ட$_2$மாம்படி தேவரே பார்த்தருளவேணும்" என்கிறுர்.

வ்யா:—(ஏவம்பூ$_4$த தத்வயாதா$_2$த்ம்யாவபோ$_3$த$_4$ ததி$_3$ச்சா$_2$ ரஹிதஸ்யாபி) ஜீவஸ்வரூபமென்ன, பரஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்திப$_2$லமான கைங்கர்யமென்ன, இவற்றினுடைய யாதா$_2$த்ம்ய ஜ்ஞாநமின்றிக்கே இருந்ததாகிலும், அதில் இச்சை$_2$யுமின்றிக்கே இருந்ததேயாகிலும். (ஏதது$_3$ச்சாரண மாத்ராவலம்ப$_3$நேந) உக்தமான பாசுரத்தினுடைய உச்சாரணமாத்ரத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு. (உச்யமாநார்த்த$_2$ பரமார்த்த$_2$ நிஷ்ட$_2$ம் மே மந:) ஒரு முதலின்றிக்கேயிருக்கிற என்னுடைய *நின்றவா நில்லா †ப்ரமாதி$_2$யர்ன மநஸ்ஸை இதில் சொல்லாப்படாநின்றுள்ள அர்த்த$_2$த்தினுடைய யாதா$_2$த்ம்யத்திலே நிஷ்ட$_2$மாம்படி. (த்வமேவ அத்$_3$யைவ காரய) ஸஹகார்யந்தர நிரபேக்ஷரான தேவரே விளம்ப$_3$மற இப்போதே பண்ணியருளவேணும்.

---

* பெரியதிரு 1-1-4. † கீ$_3$தை 6-34.

७. अपारकरुणाम्बुधे! अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्य! प्रणतार्तिहर! आश्रितवात्सल्यैकमहोदधे! अनवरतविदितनिखिलभूतजातयाथात्म्य! सत्यकाम! सत्यसङ्कल्प! आपत्सख! काकुत्स्थ! श्रीमन्! नारायण!

7. அபாரகருணாம்பு3தே4! அநாலோசித விஶேஷ-அஶேஷ லோக ஶரண்ய! ப்ரணதார்த்திஹர! ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யைக மஹோத3தே4! அநவரத விதி3த நிகி2ல பூ4தஜாத யாத2ாத்ம்ய! ஸத்யகாம! ஸத்யஸங்கல்ப! ஆபத்ஸக2! காகுத்ஸ்த2! ஶ்ரீமந்! நாராயண!

ஏழாவது சூர்ணை அவதாரிகை:— **(அபாரேத்யாதி3)** இப்படித் தம் அபேக்ஷிதம் செய்கைக்கு ஹேதுவான, அத்தலையில் ஸ்வபா4வங்களை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (அபாரகருணாம்பு3தே4) கரைகடந்த க்ருபாஸமுத்3ரமானவனே! கருணையாகிறது,—பரவ்யஸநாஸஹிஷ்ணுத்வம். அதுதான் அபரிச்சே2த்3யமாகையாலே ஸமுத்3ரமாகப் பேசுகிறார். [அதுக்கு அபாரத்வமாகிறது,] **119. (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்4ருஶம் ப4வதி து3:க்கி2த:)** என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதரளவன்றிக்கே மநுஷ்ய ஸாமாந்யத்திலும் வந்தேறுகை. இத்தால் என்னளவும் வர வெள்ளங்கோத்தது என்கிறார். **(அநாலோசித விஶேஷாஶேஷலோகஶரண்ய)** ஜந்ம வ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் வரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏதேனும் பாராதே, இருந்ததே குடியாக எல்லார்க்கும் ஶரணவரணார்ஹனானவனே! இத்தால் கீழ்ச் சொன்ன க்ருபாகார்யமான ஸர்வலோக ஶரண்யத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று. **(ப்ரணதார்த்திஹர)** இப்படி உக்தமான க்ருபையையும் ஸர்வலோக ஶரண்யதையையும் அநுஸந்தி4த்துத் திருவடிகளிலே தலைசாய்ந்தார் இழவுகளைப் போக்குமவனே! **(ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யைக மஹோத3தே4)** அன்றீன்ற கன்றினுடம்பில் வழும்பைத் தன் பேறாகப் போக்கும் தே4னுவைப்போலே, ஆஶ்ரிதருடைய தோ3ஷங்களைத் தன் பேறாக க்ஷமிக்கையாகிற ஸ்வபா4வம், அநுஸந்தா4தாக்களுக்குப் பரிச்சே2தி3க்க வொண்ணாதிருக்கும் பெருமையை உடையவனே! **(மஹோத3தே4)** என்று கீழ்ச்சொன்ன கருணாம்பு3தி4யில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. **(அநவரத விதி3த நிகி2ல பூ4தஜாத யாத2ாத்ம்ய)** ஸர்வகாலத்திலும் அறியப்பட்ட ஸகலபூ4த ஸமூஹத்தினுடைய உண்மையை உடையவனே! இத்தால், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞரான தேவர்க்கு, நான் அறிவிக்கவேண்டும்படியாயிருந்ததோ என்னுடைய தண்மை? என்று கருத்து. **(ஸத்யகாம)** நித்யமான காமங்களை உடையவனே! இத்தால், ஆஶ்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கைக்கடியான அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் சொல்லுகிறது. **(ஸத்யஸங்கல்ப)** அமோக4மான ஸங்கல்பத்தையுடையவனே! அபூர்வமாக போ4க3ங்களை ஸங்கல்பித்துக் கொடுக்குமிடத்தில் அவை தப்பாதிருக்கை. **(ஆபத்ஸக2)** ஆபத்து நேரிடுமாகில், அங்குத்தைக்குத் துணையாமவனே! தன்னால் வரும் ஆபத்துக்கும் பிறரால் வரும் ஆபத்துக்கும் ரக்ஷகரான தேவர் கைவிட்டாலும் தேவரையே துணையாகப் பற்றலாயிருக்கை. **(காகுத்ஸ்த2)** 'தன்னால் வரும் ஆபத்துக்கும் நாமே துணையென்னுமிடம் எங்கே கண்டீர்' என்ன, ககுத்ஸ்த2வம்ஶப்ரஸூதரான தேவர் ஆசரித்ததாக **132. "वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्" (வத4ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த2: க்ருபயா பர்யபாலயத்)** என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் எழுதக்கண்டிலோமோ? என்கிறார். **(ஶ்ரீமந்)** தேவர் உபேக்ஷித்தாலும் தேவராலும் உபேக்ஷிக்கவொண்ணாதபடி அருகேயிருந்து சேரவிடுவாருமுண்டு என்கை. இத்தால் 'அருகிருக்கிற பிராட்டியைப்பார்த்து ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்கிறார். **(நாராயண)** அவள்தானே * சிதகுரைக்கிலும் * "என்னடியாரது செய்யார்" என்னுமவரல்லீரோ தேவர்.

---

* பெரியாழ்திரு 4-10-2

पुरुषोत्तम ! श्रीरङ्गनाथ ! मम नाथ ! नमोऽस्तु ते ॥

॥ इति श्रीरङ्गगद्यं समाप्तम् ॥

புருஷோத்தம ! ஸ்ரீரங்க3நாத2 ! மம நாத2 ! நமோऽஸ்து தே ॥

॥ இதி ஸ்ரீரங்க3க3த்3யம் ஸமாப்தம் ॥

இத்தால் நம்மிருவர்க்குமுண்டான ஸம்ப3ந்த4த்தைப் பார்த்து ரக்ஷித்தருளவேணும் என்கிறார். (புருஷோத்தம) உன்பக்கல் அர்த்தி2த்துப் பெறுவாரை உதா3ரர் என்னுமவரல்லீரோ தேவர்? தேவர் ஔதா3ர்ய கு3ணத்தைப் பார்த்து ரக்ஷித்தருளவேணும் என்கிறார். (ஸ்ரீரங்க3நாத2) கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வபா4வங்கள் எல்லாம் என்றுமொக்க ஓலைப்புறத்திலே கேட்டுப்போகாமே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம்படியன்றோ தேவர் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. (மம நாத2) கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறது இம்முறையை எனக்கு உணர்த்துகைக்காக என்கிறார். (நமோऽஸ்து தே) முறையை அறிந்தவர்களுக்கு அபேக்ஷிதமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த2த்தை அபேக்ஷித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். [† "உண்டிட்டாயினி உண்டொழியாய்" என்னக்கடவதிறே. தேவரீர்க்கே ஶேஷமான] இவ்வாத்மவஸ்து தேவரீர்க்கே போ4க்3யமாய்த் தலைக்கட்டவேணும்.

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்க3 க3த்3ய வ்யாக்2யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

---

† திருவாய் 10-10-6.

श्रीभगवद्रामानुजमुनिभिरनुगृहीतं

॥ श्रीवैकुण्ठगद्यम् ॥

यामुनार्यसुधाम्भोधिमवगाह्य यथामति ।
आदाय भक्तियोगाख्यं रत्नं संदर्शयाम्यहम् ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ வைகுண்ட2 க3த்3ய வ்யாக்2யாநம்

ப்ரவேஶம்

பா4ஷ்யகாரர் தம் திருவுள்ளக் கருத்தில் அறுதியிட்ட அர்த்த2ம் பனிநிழற்போலே தம்மொருவரளவிலே பர்யவஸியாதே, கல்பகதருச்சா2யையைபோலே பரோபகாரார்த்த2மாக உபாயோபேயங்களை அநுஷ்டி2ப்பான் என்று பரோபதே3ஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறார் ஸ்ரீ வைகுண்ட2க3த்3யத்திலே. பெரிய க3த்3யத்தில், ஸாமாந்ய ப4க3வத்3விஷயமாக அவரை நோக்கி ஸ்வப்ரார்த்த2நையாக அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீரங்க3க3த்3யத்தில், ஸௌலப்4யத்துக்கு எல்லைநிலமான பெரியபெருமாள் விஷயமாக அவரை நோக்கி ஸ்வப்ரார்த்த2நையாக அருளிச்செய்தார். இதில் பரத்வத்துக்கு எல்லைநிலமான ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2ன் விஷயமாகப் பிறரைநோக்கிக் கர்த்தவ்யோபதே3ஶம் பண்ணுகிறார்.

ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தில், லோகத்தில் து3ராசாரம் உபாயமென்பார், தே3வதாந்தரோபாஸநம் உபாயம் என்பார், தே3வதையையொழியவே கேவல கர்மம் உபாயமென்பார், கேவலம் ஜ்ஞாநம் உபாயமென்பார், கர்மஜ்ஞாந ஸமுச்சயம் உபாயமென்பாராய்க்கொண்டு வேத3வாக்யங்களை விகல்பிக்கிற பா3ஹ்ய குத்3ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக, "நீங்கள் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்குப் பொருள் நீங்கள்

சொல்லுகிறபடியல்ல; யுக்திகளிருந்தபடியாலும். ப்ரமாணாந்தரங்கள் இருந்தபடியாலும், கர்மஜ்ஞாந ஸஹ க்ருதையான ப$_4$க்தியே உபாயம் என்று சொல்லுகிற இதுவே பொருள்” என்று ஸாதி$_4$க்கவேண்டுகையாலே, ப்ரபத்தியும் உள்ளே ஸூசிதமாய்க் கிடக்கச்செய்தேயும், ப$_4$க்தியிலே நோக்காக உபபாதி$_3$த்தருளினார். இவ்வள வாலே — து$_3$ஶ்ஶகையான ப$_4$க்தியை உபாயமென்று ப்$_4$ரமித்து, மந்த$_3$மதிகள் ப$_4$யப்படாமைக்காக, இப்படிப் பட்ட ப$_4$க்திஸித்$_3$தி$_4$க்கும் புருஷார்த்த$_2$ ஸித்$_3$தி$_4$க்கும் சரமமான உபாயம் ப்ரபத்தியே என்னுமிடத்தை உபபாதி$_3$த் தருளினார் பெரிய க$_3$த்$_3$யத்திலே. ப$_4$க்திஸாத்$_3$கு$_3$ணயத் துக்கும் ப்ரபத்தியே வேணுமென்று ப்ரபத்தி வைப$_4$வம் சொன்ன இவ்வளவாலே ப்ரபத்தி அங்க$_3$மாய், ப$_4$க்தி தானே ஸ்வதந்த்ரோபாயமோ என்னும் அதிஶங்கை பிறவாமைக்காக, ஸூஶகமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், இதர நிரபேக்ஷமாய், ஸ்வதந்த்ரமான ப்ரபத்தி உபாயமென்னு மிடத்தை வெளியிட்டார் ஸ்ரீரங்க$_3$க$_3$த்$_3$யத்திலே. இனி, இதில் இப்படி உபாயநிஷ்கர்ஷம் பிறந்தபின்பு, இவ்வுபாய ப்ராப்யமான தே$_3$ஶவிஶேஷ வைப$_4$வத்தையும், அத்$_3$ தே$_3$ஶாதி$_4$பதியாய், அநுப$_4$ாவ்யமான அவ்வஸ்துவைப$_4$ வத்தையும், அவ்வஸ்துவைப$_4$வாநுப$_4$வஜநிதமான கைங் கர்யத்தையும், ஶ்ரோதாக்களுக்கு ருசிபிறக்கைக்காக அருளிச்செய்து, ‘இவ்வர்த்த$_2$த்தில் ருசிபிறக்கைக்கடியான ப$_4$ாக்$_3$யமுடையார் இப்பேறு பெற்று வாழ்ந்திடுக’ என்று உபாயாம்ஶத்தை ஸங்குசிதமாக அநுவதி$_3$த்து, உபேயாம் ஶத்தைப் பரக்க அருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார்.

இக்க$_3$த்$_3$யந்தானும் ஆறு சூர்ணையாயிருக்கும். அதில் முதல் சூர்ணையாலே, ஶரண்யமான வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூபரூபகு$_3$ணவிபூ$_4$தி வைலக்ஷண்யத்தையும், அதுக்கு எதிர்த்தட்டான தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் அநு ஸந்தி$_4$த்து, இப்படியிருந்துள்ள எனக்கு அவ்வஸ்துவைப் பெறுகைக்கு ப்ரபத்தியையொழிய வேறு உபாயமில்லை யென்று அறுதியிட்டு, அவனுடைய ஸௌஶீல்யாதி$_3$ கு$_3$ணங்களே பற்றாசாக அவன் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுவான் என்கிறார். இரண்டாம் சூர்ணையிலே, ப$_2$லத்துக்கு ஸக்ருதே$_3$வ அமைந்திருக்கச்செய்தேயும் மநஸ்ஸூ வேறொன்றில் கவலை போகாமைக்கும் [தனக்குக்] காலக்ஷேபத்துக்குமாக நித்யாநுஸந்த$_4$ானம் பண்ணுவான் என் கிறார். மூன்றாம் சூர்ணையிலே, இவ்வுபாயநிஷ்ட$_2$னானவனுக் குப் ப$_2$லப்ராப்திக்குறுப்பான அர்ச்சிராதி$_3$வழியே போய் ப்ரக் ருதிமண்ட$_3$லத்தைக் கடக்கும்படியையும், கடந்து சென்று ப்ரவேஶிக்கிற நித்யவிபூ$_4$திவைப$_4$வத்தையும், அத்தே$_3$ஶத்தி னுடைய பண்பையும், அங்குள்ள அலங்காரங்களையும், அப்படி அலங்க்ருதமான தே$_3$ஶத்தில் உலகுடைய நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பை யும், [அவர்களாலே பரிசர்யமாணனாயிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்ட$_2$நாத$_2$னையும்,] அந்நாய்ச்சிமாருக்கு அநுப$_4$ாவ்ய மான அவயவஸௌந்த$_3$ர்யத்தையும், அதுக்கும் அதி ஶயாபாத$_3$கமான தி$_3$வ்யாப$_4$ரணங்களுடைய ஸூக$_4$டிதத் வத்தையும், இவற்றைக் காத்தூட்டும் தி$_3$வ்யாயுத$_4$ வர்க் க$_3$த்தையும், இஸ்ஸமுதா$_3$யத்தைக் கண்டு அநுப$_4$வித்து, அவ்வநுப$_4$வஜநிதப்ரீதியாலே அநேகத$_4$ா ப$_4$வித்து அடிமை செய்யும் ஸூரிபரிஷத்தையும், அவர்களாலே அநவரத பரிசரித சரணநளினனாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பை யும் அநுஸந்தி$_4$த்து, ‘இப்பேற்றை நாம் எப்போது பெறக் கடவோம்’ என்று மநோரதி$_2$த்து, அம்மநோரத$_2$ாநுகு$_3$ண மாகச் சென்று கிட்டி, “பெருமாளே! என்னால் நித்ய கைங்கர்யம் கொண்டருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்தி$_2$த்து ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவான் என்கிறார். நாலாம் சூர்ணையில், இவனபேக்ஷாநுகூலமாக அவனாலே ஸ்வீக்ரு தனாய்க்கொண்டு அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொண் டிருப்பான் என்கிறது. ஐந்தாம் சூர்ணையிலே, இப்

१. स्वाधीनत्रिविधचेतनाचेतनस्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेदम्
क्लेशकर्माद्यशेषदोषासंस्पृष्टम्,

1. ஸ்வாதீ4நத்ரிவித4 சேதநாசேதந ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்திபே4த3ம் க்லேஶ கர்ம(விபாக)ாதி3 அஶேஷ தே3ாஷ அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்,

---

புருஷார்த்த2த்தை நெடுங்காலம் இழந்த இழவுதீர, அநந்ய பரனை இமையாத கண்ணினனைக்கொண்டு ஸதா3 த3ர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. ஆறும் சூர்ணையிலே, அவன் இவனை வினவிக் குளிரக் கடாக்ஷித்துத் திருவடிகளைத் தலையிலே வைக்க, * அடிசூடுமரசாய், ஸ்வாராஜ்ய ஸாம்ராஜ்ய து4ரந்த4ரனா யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது.

முதல் சூர்ணை அவதாரிகை:— அதில் முதல் சூர்ணையாலே (ஸ்வாதீ4ந த்ரிவித4சேதந) என்று தொடங்கி, (நாராயணம்) என்னுமளவாகச் சேதநாசேதந விலக்ஷண ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வரூபாநுகு3ணமான கு3ணங்களையும் சொல்லுகிறது.

வ்யா:—(ஸ்வாதீ4ந) இத்தால் பராதீ4நமான ப்ரவ்ருத்த்யாதி3களையுடைய சேதநாசேதநங்களைப்போலன்றிக்கே, ஸ்வாதீ4ந ஸ்வவ்யாபாரனாயிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் 133. "जगद्वशे वर्ततेदं कृष्णस्य सचराचरम्" (ஜக3த்3 வஶே வர்த்ததேத3ம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம்) என்கிறபடியே தன்னையொழிந்தவையடையத் தானிட்ட வழக்காயிருக்கும் என்கிறது. அவைதான் எவையென்னில்: (த்ரிவித4சேதநாசேதந) ப3த்3த4 முக்த நித்ய பே4தே3ந மூன்றுபடிப்பட்ட ஆத்மவர்க்க3மென்ன, ப்ராக்ருத அப்ராக்ருத காலரூபமான அசித்தென்ன இவை. இவைதானேயோ பரதந்த்ரமாயிருப்பன? என்னில்: (ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்தி பே4த3ம்) இவற்றினுடைய த4ர்மிஸ்வரூபமென்ன, த4ர்மமான ஸ்வ

* பெருமாள் திரு 10-7.

பா4வமென்ன, இவற்றினுடைய வ்யாபாரமென்ன இவை. (ஸ்தி2தி) வ்யவஸ்தி2த ஸ்வபா4வம். 134. "नित्यो नित्यानां" (நித்யோ நித்யாநாம்) என்றும். 135. "नित्या सततविक्रिया" (நித்யா ஸதத விக்ரியா) என்றும், சேதநாசேதநங்களிரண்டின் ஸ்வபா4வமும் நித்யமாகையாலே, (ஸ்வரூபஸ்தி2தி) என்று ஸத்தாநுவ்ருத்தி சொல்லவேண்டா. சேதநனுக்கு ஸ்வரூபபே4த3மாவது,—மாயாவாதி3கள்போலே ஏகாத்மாவாயிருக்கையன்றிக்கே, 134. "एको बहूनां" (ஏகோ ப3ஹூநாம்) என்றும், 136. "नानात्मानो व्यवस्थातः" (நாநாத்மாநோ வ்யவஸ்த2ாத:) என்றும் ஸுக2து3:க்க2ாதி3பே4த3த்தாலே ஆத்மாக்கள் அநேகரூபமாயிருக்கை. ஸ்வபா4வபே4த3மாவது,—ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போ4க்த்ருத்வ நித்யத்வ ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஶேஷத்வாதி3கள். ப்ரவ்ருத்திபே4த3மாவது,—ஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நாதி3கள். அசேதநத்துக்கு ஸ்வரூபபே4த3மாவது,—ப்ரக்ருதி மஹத3ஹங்கார தந்மாத்ராகாஶாதி3பே4த3த்தாலும், கலாகாஷ்டா2 முஹூர்த்தாதி3பே4த3த்தாலும் பி4ன்னமான கார்யகாரணவஸ்த2வஸ்துக்கள். ஸ்வபா4வபே4த3மாவது,—ஜட3த்வ பரிணாமித்வ நித்யத்வ பரார்த்த2த்வ ஸத்வாதி3 கு3ணாஶ்ரயத்வாதி3கள். ப்ரவ்ருத்திபே4த3மாவது,— கார்யாரம்ப4கத்வ உபாதா3நத்வ திரோதா4யகத்வ அப்ரகாஶத்வாதி3கள்.

'க்3ருஹோபகரண ப்4ருத்யாதி3களினுடைய, ஸ்வரூப ஸம்பாத3நாதி3 வ்யாபாரங்கள் ராஜாதி3களுக்கும் ஸ்வாதீ4நமாயன்றோ இருப்பது; அவ்வோ மாத்ரமோ?' என்னில்: (க்லேஶகர்ம[விபாக]ாத்3யஶேஷதே3ாஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்) அவர்களுக்கு க்லேஶகர்மாதி3 தே3ாஷங்கள் உண்டாயிருக்குமே. ஈஶ்வரனுக்கோவென்னில்: 137. "क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः" (க்லேஶகர்மவிபாகாஶயைரபராம்ருஷ்ட: புருஷவிஶேஷ ஈஶ்வர:) என்கிறபடியே ஈத்3ருஶ ஸமஸ்த தே3ாஷங்களுமின்றிக்கேயிருக்குமிறே. (க்லேஶ) அதாவது,—114. (ராக3த்3வேஷாபி4நிவேஶா: க்லேஶா:). (கர்ம)

स्वाभाविकानवधिकातिशयज्ञानबलैश्वर्यवीर्यशक्तितेजः-

ஸ்வாப$_4$ாவிக அநவதி$_4$காதிஶய ஜ்ஞாந ப$_3$ல ஐஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜ:-

---

அதாவது,—புண்யபாபரூப கர்மம். (விபாக) அதாவது.—138. "जात्यायुर्भोगा विपाकाः" (ஜாத்யாயுர் பே$_4$ாக$_3$ா விபாகா:). (ஆதி$_3$) ஶப்$_3$த$_3$ம் வாஸனையைச்சொல்லுகிறது. 139. "आशयो नाम वासना" (ஆஶயோ நாம வாஸநா) என்னக்கடவதிறே. இவற்றுக்கு வஶ்யனன்றிக்கேயிருக்கை. இவை ஹேயங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாய், 140. "समस्तहेयरहितं" (ஸமஸ்தஹேயரஹிதம்) என்றும், 11. (விநா ஹேயைர் கு$_3$ணை தி$_3$பி$_4$:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்தஹேயப்ரத்ய நீகனென்று சொல்லுகிறது.

இப்படி ஹேயப்ரத்யநீகனுயிருக்குமளவேயோ? என்னில்: ஸமஸ்த கல்யாணகு$_3$ணங்களுக்கும் ஆத$_4$ாரபூ$_4$தன் என்கிறுர்,—(ஸ்வாப$_4$ாவிகாநவதி$_4$காதிஶய ஜ்ஞாநப$_3$லைஶ்வர்ய வீர்யஶக்திதேஜ:) 141. "स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च" (ஸ்வாப$_4$ாவிகீ ஜ்ஞாநப$_3$லக்ரியா ச) என்றும், 142. "त इमे सत्याः कामाः" (த இமே ஸத்யா: காமா:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஒரு ஸாத$_4$நாநுஷ்ட$_2$ாநத்தாலேயாதல், ஒரு தே$_3$வதா ப்ரஸாத$_3$த்தாலேயாதல், ஒரு நாள் வரையிலேயாதல் போதல் வருதல் செய்கையன்றிக்கே, கு$_3$ணங்கள் த$_4$ர்மிக்கு ஸத்தா ப்ரயுக்தமாயிருக்குமென்கை. இப்படி ஸ்வப$_4$ாவஸித்$_3$த$_4$மாயிருந்துள்ள கு$_3$ணங்கள்தான் பரிச்சி$_2$ந்நமாயிருக்குமோ? என்னில்: (அநவதி$_4$காதிஶய) 143. "यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ) என்றும், *"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவனவன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, கு$_3$ணங்களினுடைய மிகுதிக்கு எல்லையற்றிருக்கும். 'உள்ள கு$_3$ணங்களுக்கு எல்லையற்றிருந்தாலும், இல்லாத கு$_3$ணங்களும்

---

* திருவாய் 1-1-1.

சில உண்டாயிருக்குமோ? உள்ள கு$_3$ணங்கள்தான் எவை?' என்னும் அபேக்ஷையிலே கிளம்புகிறது,—(ஜ்ஞாநப$_3$லைஶ்வர்யவீர்யஶக்திதேஜ:ப்ரப்$_4$ருத்யஸங்க்$_2$யேய கல்யாண கு$_3$ணக$_3$ணௌக$_4$ மஹார்ணவம்) (ஜ்ஞாந) அதாவது,— 41. (யோ வேத்தி யுக$_3$பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸத$_3$ா ஸ்வத:) என்கிறபடியே ஸர்வகாலமுமுண்டான ஸர்வபத$_3$ார்த்த$_2$ஸாக்ஷாத்காரம். (ப$_3$ல) அதாவது,—144. "स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां" (ஸ த$_3$ாத$_4$ார ப்ருதி$_2$வீம் த்$_3$யாமுதேமாம்) என்றும். 145. "विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत्" (விஷ்டப்$_4$யாஹமித$_3$ம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந ஸ்தி$_2$தோ ஜக$_3$த்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, உப$_4$யவிபூ$_4$தியையும் அக்லேஶேந வஹிக்கவல்ல மிடுக்கு. (ஐஶ்வர்ய) 146. "क्षरात्मानावीशते देव एकः" (க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே$_3$வ ஏக:) என்கிறபடியே, இப்படி த்ரிவித$_4$ஜக$_3$த்தைத் தன் *குடைநிழலின் கீழே அமுக்கி ஆளவல்லனுகையாகிற நியந்த்ருத்வம். (வீர்ய) 147. "न श्रमो न च खेदस्ते जगद्धारणशासने" (ந ஶ்ரமோ ந ச கே$_2$த$_3$ஸ்தே ஜக$_3$த்$_3$த$_4$ாரண ஶாஸநே) என்று சொல்லுகிறபடியே ஜக$_3$த்$_3$த$_4$ாரண நியமநங்களிலே ஶாரீரமான [ஸமாநஸர்வ] க்லேஶங்கள் என்றுமின்றியிலேயிருக்கை. (ஶக்தி) 141. "परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते" (பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை$_4$வ ஶ்ரூயதே) என்றும், 148. "न हि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वरं हरिं" (ந ஹி பாலந ஸாமர்த்$_2$யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்) என்றும், 149. "चेष्टा तस्याप्रमेयस्य व्यापिनोऽव्याहतात्मिका" (சேஷ்டா தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய வ்யாபிநோऽவ்யாஹததாத்மிகா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏறிட்டுக்கொண்டதொரு கார்யம் முட்டுப்படாதபடி செய்து தலைக்கட்டவற்றன ஸாமர்த்$_2$யம். (தேஜ:) 150. "रकारादीनि नामानि रामत्रस्तस्य रावण। रत्नानि च रथाश्चैव त्रासं सञ्जनयन्ति मे॥" (ரகாராதீ$_3$நி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ச ரத$_2$ாஶ்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே॥) என்கிறபடியே, வ்யாபாராந்தர நிரபேக்ஷ

---

* (பா) துடைக்கீழே.

प्रभृत्यसंख्येयकल्याणगुणगणौघ-

ப்ரப்4ருதி அஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ண க3ணௌக4

மாக இவன் பேர் சொன்னபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியான மதி3ப்பு. அன்றியே, இத்தால், ப3ஹுப்ரயத்ந ஸாத்4யமானவற்றை அல்பயத்நத்தாலே தலைக்கட்டவல்லன் என்றபடி. 151. "तस्य नाम महद्यशः" (தஸ்ய நாம மஹத்3 யஶ:) என்கிறபடியே வீர்யஶக்த்யாதி3களால் பிறக்கும் புகழாகவுமாம்.

ஆனல் இப்படி ஷாட்3கு3ண்யமேயோ உள்ளது? என்னில்: (ப்ரப்4ருதி) 152."तवानन्तगुणस्यापि षडेव प्रथमे गुणाः" (தவாநந்தகு3ணஸ்யாபி ஷடே3வ ப்ரத2மே கு3ணா:) என்கிறபடியே, இவை தொடக்கமான கு3ணங்கள் பலவுமுள என்கிறார். 'இப்படிப் பலவுமுண்டானலும் இத்தனையென்று எண்ணப்பட்டிருக்குமோ ?' என்னில்: (அஸங்க்2யேய) 153. "सङ्ख्यातुं नैव शक्यन्ते गुणाः" (ஸங்க்2யாதும் நைவ ஶக்யந்தே கு3ணா:) என்றும், 64. "स ते गुणानामयुतैकदेशं वदेन्न वा" (ஸ தே கு3ணாநாமயுதைகதே3ஶம் வதே3ந்ந வா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே எண்ணிறந்திருக்கும். 'இப்படி எண்ணிறந்திருக்கைக்கு அடி தோ3ஷகு3ணங்கள் கூடியோ?' என்னில்: (கல்யாண) 145. "बहवो नृप कल्याणगुणाः" (ப3ஹவோ ந்ருப கல்யாணகு3ணா:) என்றும், 153. "सङ्ख्यातुं नव शक्यन्ते गुणा दोषाश्च शार्ङ्गिणः। आनन्त्यात्प्रथमो राशिः अभावादेव पश्चिमः॥" (ஸங்க்2யாதும் நைவ ஶக்யந்தே கு3ணா தோ3ஷாஶ்ச ஶார்ங்கி3ண:। ஆநந்த்யாத் ப்ரத2மோ ராஶி: அபா4வாதே3வ பஶ்சிம:॥) என்றும், 140. "समस्तहेयरहितं विष्ण्वाख्यं" (ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் விஷ்ண்வாக்2யம்) என்றும், 38. "समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ" (ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகோऽஸௌ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹேயரஹிதமான கு3ணங்கள் முடிவின்றிக்கேயிருக்கும். (கல்யாண) ஆஶ்ரயமான அவன் தன்னேடு அநுபோ4க்தாக்களோடு வாசியற மங்க3ளா

வஹமாய், ஸுக2ாவஹமாயுமிருக்கும். 155. "कल्याणं मङ्गलं शुभं" (கல்யாணம் மங்க3ளம் ஶுப4ம்) என்னக்கடவதிறே. லோகத்திலும் 'இங்குத் திரளென் ? து3:க்க2மோ ? கல்யாணமோ ?' என்று து3:க்க2ப்ரதியோகி3யாக ஸுக2த்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. (கு3ண) கேட்டபோதே செவி புதைக்கவேண்டும்படியாயிருக்கையன்றிக்கே, "गुण्यन्त इति गुणाः" (கு3ண்யந்த இதி கு3ணா:) என்றும், * "ஈர்கின்ற குணங்களையுடையாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே "அஹோ! அஹோ!" என்று † கிழவிநூல்கொண்டு பலகாலும் ஆவர்த்திக்கும்படியாயிருக்கை. இப்படி ஓரோ கு3ணங்களேயோ ஸங்க்2யையும் அவதி4யுமின்றிக்கே இருப்பது? என்னில்: (க3ண) 156. "तेजसां राशिं" (தேஜஸாம் ராஶிம்) என்றும், ‡ "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே—ஸ்வாமித்வாநுப3ந்தி4யான ஶௌர்யமென்ன, வீர்யமென்ன, பராக்ரமமென்ன, சாதுர்யமென்ன, ஸ்தை2ர்யமென்ன, தை4ர்யமென்ன ஏவமாதி3கு3ணங்கள்; ஸௌலப்4யாநுப3ந்தி4யான ப4வ்யதையென்ன, க்ருபையென்ன, அபராத4ஸஹத்வமென்ன, க்லேஶஸஹிஷ்ணுத்வமென்ன, தோ3ஷத்தில் கு3ணபு3த்3தி4யென்ன, ப்ரத்யுபகாரநைரபேக்ஷ்யமென்ன ஏவமாதி3கள்; ஸௌஶீல்யாநுப3ந்தி4யான ஸ்வவைப4வாஜ்ஞாநமென்ன, பரகீயஹேயாஜ்ஞாநமென்ன, அக்ருத்ரிமத்வமென்ன ஏவமாதி3கள்; வாத்ஸல்யாநுப3ந்தி4யான பக்ஷபாதமென்ன, தோ3ஷத்தில் கு3ணபு3த்3தி4யென்ன, உபகாரநைரபேக்ஷ்யமென்ன ஏவமாதி3கள்; ஸந்தோஷாநுப3ந்தி4யான ப்ரிய மோத3 ப்ரமோத3 ஆநந்தா3தி3குணங்களென்ன, ஏவமாதி3யான ஓரோ கு3ணங்களைப்பற்றித் திறம்திறமாக வரும் கு3ணங்களுக்கு ஓரெல்லையில்லை என்கிறது. இப்படிக்கொத்த கு3ணங்கள்தான் தனித்தனியே அலகலகாயோ இருப்பதென்னில்: (ஓக4)

---

* திருவாய் 8-1-6. † (பா) கீழ்விநூல்; கீழ்நூல்.

‡ திருவாய் 7-7-6.

महार्णवम्, परमपुरुषम्, भगवन्तम्, नारायणं,
மஹார்ணவம், பரமபுருஷம், ப$_4$க$_3$வந்தம், நாராயணம்,

ஊர் வாரியும், காட்டுவாரியும், மலைவாரியும், ஏரிகளுடைந்த வாரியும் ஓரிடத்திலே கூடினல் கங்கும் கரையுமழிந்து, கரைகாணவொண்ணுதே திரைமேல்திரையாக ஒரு வெள்ளமாக வருமாபோலே, ஸமஸ்தகு$_3$ணங்களும் ஒரு வழிப்பட்டிருக்குமென்கிறது. 'எல்லாம் கூடினலும் ஆற்று வெள்ளம் தனித்தனி நீர்களைப் பிரித்தறியவொண்ணுதபடியும், கரையழியப்பெருகினலும், ஓரிடத்தில் வந்த நீர் அவ்விடத்தில் நிலைநில்லாதொழியக்கடவதுமாய், மலையில் அடியற்றவாறே வற்றக்கடவதுமாயிறே இருப்பது; அப்படி இவ்வாஶ்ரயத்தில் நிலைநில்லாதபடி அஸ்தி$_2$ரங்களுமாய், அநித்யங்களுமாயோ இருப்பது?' என்னில்: **(அர்ணவம்)** என்கிறது. 158. "**समुद्र इव सिन्धुभिः**" (ஸமுத்$_3$ர இவ ஸிந்து$_4$பி$_4$:) என்கிறபடியே எல்லா நீரும் கூடிக் கடலிலே பர்யவஸிக்கவும், அவ்விடத்தைவிட்டுப் போகாதொழியவும், வற்றுதொழியவும் கடவதாயிருக்குமாபோலே, இங்கும் எல்லா கு$_3$ணங்களும், சேரவிருக்கக்கடவதுமாய், நித்யமுமாயிருக்கும். **(அர்ணவம்)** அர்ணஸ்ஸாகிறது, ஜலமாகையாலே, லவண இக்ஷு ஸுரா ஸர்ப்பி த$_3$தி$_4$ க்ஷீரங்களாகிற இவ்வருகில் பரிச்சி$_2$ந்நங்களான ஷட்ஸமுத்$_3$ரங்கள்போலன்றிக்கே, இவையித்தனைக்கும் அவ்வருகாய், அதி$_4$க பரிமாணஶுத்$_3$த$_4$ஜலம்போலே பெருத்திருக்கும் என்கிறது. 'இப்படியானலும், அதுதானும் லோகாலோக ஶ்வேதத்$_3$வீபாதி$_3$களாலே பரிச்சி$_2$ந்நமாயன்றே இருப்பது; அதுபோலேயோ இங்கும்?' என்ன — **(மஹார்ணவம்)** 158. "**गुणानामाकरो महान्**" **(கு$_3$ணுநாமாகரோ மஹாந்)** என்றும், 159. "**समस्तकल्याणगुणामृतोदधिः**" **(ஸமஸ்தகல்யாணகு$_3$ணும்ருதோத$_3$தி$_4$:)** என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அம்ருதமயமாயிருப்பதொரு * 'பெரும்புறக் கடல்' என்கிறது.

* பெரியதிரு 7-10-1.

இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபரூபகு$_3$ணங்களையுடையதான வஸ்துதான் ஏதென்னில்: **(பரமபுருஷம்)** இத்யாதி$_3$; ஏவம்பூ$_4$தன் நாராயணன் என்கிறது. கீத்$_3$ருக்$_3$பூ$_4$தனென்னில்: **(பரமபுருஷம்)** புருஷஶப்$_3$த$_3$ம் ஜீவேஶ்வரஸாத$_4$ாரணமாகையாலே, 'பரம'பத$_3$த்தையிட்டு வ்யாவர்த்திக்கிறது. "**பரோ மா அஸ்மாதி$_3$தி பரம:**" என்று இவனுக்கு மேலாயிருப்பாரில்லை என்கிறது. இப்படி ஸர்வாதிஶாயியான வஸ்துவுக்குப்பேரென்னென்னில்: **(ப$_4$க$_3$வந்தம்)** "**ஸ்வாதீ$_1$நத்ரிவித$_4$**" என்று தொடங்கி ஸ்ருஷ்டிஸ்தி$_2$த்யாதி$_3$கர்த்ருத்வம் சொல்லுகையாலும், **(ஜ்ஞாநப$_3$லைஶ்வர்ய)** என்று ஷாட்$_3$கு$_3$ண்யயோக$_3$ம் சொல்லுகையாலும், 11. "**संभर्तेति तथा भर्ता भकारोऽर्थद्वयान्वितः। नेता गमयिता स्रष्टा गकारार्थस्तथा मुने॥**" **(ஸம்ப$_4$ர்த்தேதி தத$_2$ா ப$_4$ர்த்தா ப$_4$காரோऽர்த்த$_2$த்$_3$வயாந்வித:। நேதா க$_3$மயிதா ஸ்ரஷ்டா க$_3$காரார்த்த$_2$ஸ் தத$_2$ா முநே॥)** இத்யாதி$_3$ ஶ்லோகங்களாலும், 11. "**ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजांस्यशेषतः। भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः॥**" **(ஜ்ஞாநஶக்தி ப$_3$லைஶ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத:। ப$_4$க$_3$வச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$வாச்யாநி விநா ஹேயைர் கு$_3$ணாதி$_3$பி$_4$:॥)** என்கிற ஶ்லோகத்தாலும் ப்ரதிபாதி$_3$தமான நிர்வசநத்தால் ப$_2$லிதமான திருநாமம் சொல்லுகிறது. இத்தால் பூர்ணஷாட்$_3$கு$_3$ண்யனென்றும், ஜக$_3$த்காரணபூ$_4$தனென்றும் சொல்லிற்றுய்த்து. 'ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$களுக்கும் தத்$_3$கு$_3$ணலேஶயோக$_3$த்தாலே ஔபசாரிகமாக ப$_4$க$_3$வச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$வாச்யத்வம் உண்டாயிராதோ?' என்னில்: அதுக்காக - **(நாராயணம்)** அநந்யபரமான நாராயணநுவாக ஸித்$_3$த$_4$னய், 160. "**नारायणाद्ब्रह्मा जायते। नारायणाद्रुद्रो जायते।**" **(நாராயணாத் ப்$_3$ரஹ்மா ஜாயதே। நாராயணாத் ருத்$_3$ரோ ஜாயதே।)** என்கிறபடியே ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ராதி$_3$களுக்குங்கூடக் காரணபூ$_4$தனுமாய், ப்ராப்யனுமானவன் என்கிறது. **(நாராயணம்)** ப$_4$க$_3$வச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$த்தாலும் ஷாட்$_3$கு$_2$ண்யமாத்ரமிறே சொல்லிற்று; **(ப்ரப்$_4$ருத்யஸங்க்$_2$யேய கல்யாணகு$_3$ணக$_3$ணௌக$_4$ மஹார்ணவம்)** என்று

स्वामित्वेन गुरुत्वेन सुहृत्त्वेन च परिगृह्य,

ஸ்வாமித்வேந கு3ருத்வேந ஸுஹ்ருத்த்வேந ச பரிக்3ருஹ்ய

ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாஶ்ரயத்வம் சொல்லுகையாலே, அத்தால் ப2லிதமான திருநாமம் சொல்லுகிறது. **"நாராயணம்"** **"பரமபுருஷம்"** என்கையாலே ஸ்ரீபுருஷஸூக்த ப்ரமாண ப்ரதிபாத்3யத்வம் சொல்லுகிறது; **"ப4க3வந்தம்"** என்கையாலே — 161. **"भगवान् पवित्रं वासुदेवः"** **(ப4க3வாந் பவித்ரம் வாஸுதே3வ:)** 162. **"पवित्रं वासुदेवो भगवान्"** **(பவித்ரம் வாஸுதே3வோ ப4க3வாந்)** 163. **"सङ्कर्षणो भगवान्"** **(ஸங்கர்ஷணோ ப4க3வாந்)** 164. **"प्रद्युम्नो भगवान्"** **(ப்ரத்3யும்நோ ப4க3வாந்)** இத்யாதி3ரஹஸ்யாம்நாய ப்ரதிபாத்3யத்வம் சொல்லுகிறது; **"நாராயணம்"** என்கையாலே நாராயணாநுவாகப்ரதிபாத்3யத்வம் சொல்லுகிறது. ஆக, இத்தால், 165. **"आदौ मध्ये तथान्ते च विष्णुस्सर्वत्र गीयते"** **(ஆதௌ3 மத்4யே ததா2ऽந்தே ச விஷ்ணுஸ் ஸர்வத்ர கீ3யதே)** 166. **"वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यः"** **(வேதை3ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்3ய:)** என்று சொல்லுகிறபடியே க்ருத்ஸ்ந வேத3ப்ரதிபாத்3யன் நாராயணன் என்னும் அர்த்த2ம் சொல்லுகிறது.

இதுக்கு முன்பு ப்ராப்யவிஷயவைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்று. இனி, இவ்விஷயத்தில் பண்ணும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2னையைச் சொல்லுகிறது, **(தத்ப்ராப்தயே)** என்னுமளவாக. **(ஸ்வாமித்வேந கு3ருத்வேந ஸுஹ்ருத்த்வேந ச பரிக்3ருஹ்ய)** நாராயணஶப்3த3த்தால் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற அர்த்த2த்தை அநுஸந்தி4க்கிறபடி. ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்4ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதி3களிறே நாராயணஶப்3த3ார்த்த2ம். **(ஸ்வாமித்வேந)** என்கையாலே ஸ்வாமித்வம் சொல்லுகிறது. **(கு3ருத்வேந)** என்கையாலே * "பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி" என்கிற ஸௌலப்4யம் சொல்லுகிறது. **(ஸுஹ்ருத்த்வேந)** என்கையாலே ஸௌஶீல்யம் சொல்லுகிறது. சகாரத்தாலே வாத்ஸல்யம் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, சகாரத்தாலே (உக்த)ஸமுச்சயமாய், வாத்ஸல்யம் உபலக்ஷிதமாகவுமாம். அன்றிக்கே, **(ஸ்வாமித்வேந)** என்று, **(பரமபுருஷம்)** என்று பரமபுருஷஶப்3த3த்தாலே ஸூசிதமான புருஷஸூக்தத்தில் ப்ரதிபாதி3தமான ஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகிறது. **(கு3ருத்வேந)** என்று, **(ப4க3வந்தம்)** என்கையாலே ப4க3வச்ச2ப்3த3ஸூசிதமான ரஹஸ்யாம்நாயத்தில் 163 **(ஸங்கர்ஷணோ ப4க3வாந்)** என்று ஸங்கர்ஷணரூபேண ஜ்ஞாநப்ரதா3நம் பண்ணின கு3ருத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. **(ஸுஹ்ருத்த்வேந)** என்று, **(நாராயணம்)** என்று நாராயணஶப்3த3த்தாலே ஸூசிதமான நாராயணாநுவாகத்தில், 167. **"अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः"** **(அந்தர் ப3ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி2த:)** என்றும், 168. **"तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः"** **(தஸ்யா: ஶிகா2யா மத்4யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தி2த:)** என்றும் 'இவற்றை விடமாட்டாதே உட்புகுந்து கலந்திருக்கும்' என்று ப்ரதிபாதி3தமான ஸௌஹார்த்த3த்தைச் சொல்லுகிறது. **(ஸ்வாமித்வேந)** என்கையாலே ஶரணாக3தி பண்ணுகைக்குப் பற்றுசான ஸ்வஸ்வாமிஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகிறது. **(கு3ருத்வேந)** என்கையாலே ஶிஷ்யாசார்யஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகிறது. **(ஸுஹ்ருத்த்வேந)** என்கையாலே 99. **(ஶரணம் ஸுஹ்ருத் க3திர் நாராயண:)** என்று ஸக்2ய நிப3ந்த4நமான ஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகிறது. ஸௌஶீல்யம் சொல்லுகிறது என்றும் சொல்லுவர்கள். இத்தால் ஸர்வவித4ஸம்ப3ந்த4மும் அவனோடு என்றபடி. **(பரிக்3ருஹ்ய)** என்று ஒருதலை மாற்றமாகத் தான் ப்ரதிபத்திபண்ணுகையன்றிக்கே, ஸர்வாவிகீ3தமாக லோகபரிக்3ருஹீதமான அர்த்த2மென்கை. **(பரிக்3ருஹ்ய)** பரிதோ க்3ருஹீத்வா. ஶாஸ்த்ராவலோகநத்தாலும், ஆசார்யோபதே3ஶத்தாலும், ப4க3வத3நுஷ்டா2நத்தாலுமாகிற ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நெஞ்சிலே ஸ்வீகரித்து.

---

* பெரியாழ்திரு 5-2-8.

ऐकान्तिकात्यन्तिकतत्पादाम्बुजद्वयपरिचर्यैकमनोरथः, तत्प्राप्तये च

ஐகாந்திக *(ஆத்யந்திக) தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வய பரிசர்யைக மநோரத2:, தத்ப்ராப்தயே ச

இப்படி அத்தலையில் ஸ்வாமித்வாநுஸந்த4ாநம் பண்ணின அநந்தரம் 169. "**आत्मदास्यं हरेः स्वाम्यं**" (ஆத்மதா3ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம்) என்று ஸ்வாமித்வப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யான தா3ஸ்யாநுகு3ணவ்ருத்திவிஶேஷத்தை ஆசைப்படும்படி சொல்லுகிறது,—(ஐகாந்திக தத் பாத3ாம்பு3ஜத்3வய பரிசர்யைகமநோரத2:) என்கிற பத3த்தாலே. (ஐகாந்திக) ஏகாந்த ஸம்ப3ந்தி4யாயிருக்கை; அதாவது,—அந்தரங்க3மென்றபடி. அது 'தத்' பத3த்தோடே அந்வயிக்கவுமாம். தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வயத்தோடே அந்வயிக்கவுமாம். பரிசர்யையோடே அந்வயிக்கவுமாம். தத்பத3த்தோடே அந்வயித்தபோது நிருபாதி4கப3ந்து4வானவன் என்றபடி. தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வயத்தோடே அந்வயித்தபோது 170. "**त्वत्पादपङ्कजपरिग्रहधन्यजन्मा भूयासमित्यभिनिवेशकदर्थ्यमानः**" (த்வத் பாத3பங்கஜ பரிக்3ரஹ த4ந்யஜந்மா பூ4யாஸமித்யபி4நிவேஶ கத3ர்த்2யமாந:) என்றும், 171. "**अङ्के निधाय करभोरु यथासुखं ते संवाहयामि चरणौ**" (அங்கே நித4ாய கரபே4ாரு யத2ாஸுக2ம் தே ஸம்வாஹயாமி சரணௌ) என்றும், பா3ஹ்யவிஷயங்களில் காமம்போலே அப்ராப்தமாயிருக்கையன்றிக்கே, ஶேஷியுடைய திருவடிகளிலே ஶேஷபூ4தனுக்குப் பிறக்கும் காமம் ஸ்வத:ப்ராப்தமென்கை. (தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வய) தச்சப்3த3ம் ப்ரக்ருதபராமர்ஶியாகையாலே (நாராயணம்) என்று ப்ரஸ்துதனானவனைப் பராமர்ஶிக்கிறது. இத்தால் "நாராயணசரணௌ" [த்3வயம்] என்கிறபத3த்தை நினைக்கிறது. (பாத3ாம்பு3ஜத்3வய) (தத்) என்று த4ர்மி ப்ரஸ்துதமாயிருக்கச்செய்தேயும், (பாத3) என்று திருவடிகளைச் சொல்லுகிறது, ஸ்தநந்த4யப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய முலைக்கண் அபேக்ஷிதமானாப்போலே

---

* 'ஆத்யந்திக' பத3ம் வ்யாக்2யாநத்திலில்லை.

ஶேஷபூ4தனுக்கும் ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகை. அங்கு முலைக்கண்ணில் பாலூறுமாபோலே 172. "**विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः**" (விஷ்ணோ: பதே3 பரமே மத்4வ உத்ஸ:) என்றும், 173. "**तवामृतस्यन्दिनि पादपङ्कजे**" (தவாம்ருதஸ்யந்தி3நி பாத3பங்கஜே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனுக்கும் திருவடிகளிலே போ4க்3யதையூற்று இருக்குமே. (அம்பு3ஜ) இதுதான் வைத4மாய், கஷாயபாநம்போலேயிருக்கையன்றிக்கே, ராக3ப்ராப்தமாம்படி போ4க3ரூபமாயிருக்கும். [அம்பு3ஜ] / அமரர் சென்னிப்பூவாகையாலே, குளித்து * மயிருக்குப் பூவைக்கும்போது "ஶிரஸா தா4ரயேத்" என்று விதி4க்கவேண்டாவிறே. (த்3வய) உபாயம் த்3வயமாயிருக்கையாலே உபேயமும் த்3வயமாயிருக்கிறபடி. 174. "**चरणद्वन्द्वं व्रजामि**" (சரணத்3வந்த்3வம் வ்ரஜாமி) என்னக் கடவதிறே. இத்தால் "சரணௌ" என்கிற த்3விவசநத்தை நினைக்கிறது. (பரிசர்யா) சர்யா-சரித்ரம்; அநுஷ்டா2நம்; கைங்கர்யமென்றபடி. பரிசர்யையாவது-ஸர்வவித4 கைங்கர்யமென்றபடி. இவ்வவயவஶக்தியையொழிய, பரிசர்யையென்கிற ரூடி4யாலே கௌ3ரவ்யவிஷயத்தில் பண்ணும் அநுவ்ருத்திக்குப் பேராய், அத்தால் கைங்கர்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே பரிதஶ்சர்யையாய், அதாவது,—175. "**विश्वतः पर्येति**" (விஶ்வத: பர்யேதி) என்றும் § "கொண்டகோயிலை வலம் செய்து" என்றும், ‡ "வலம் செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரத3க்ஷிணத்3யுபலக்ஷணமான அநுகூலவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (ஏகமநோரத2:) புறம்புள்ள பலன்களையெல்லாம் விட்டு, கைங்கர்யமொன்றுமே பெறவேணுமென்னும்படியான அபி4நிவேஶத்தையுடையனாய். (தத்ப்ராப்தயே) கீழ் ப்ரஸ்துதமாய், மநோரத2விஷயமான பரிசர்யையைப் பெறுகைக்காக. (ச) என்று கீழ் வேறொன்றினுடைய

/ திருக்குறு-6. * (பா) மயிரும் பூவுமிருக்கும்போது.
§ திருவாய் 10-1-5. ‡ திருவாய் 2-10-8.

तत्पादाम्बुजद्वय-

தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வய-

ப்ராப்தியைச் சொல்லி, இதினுடைய ப்ராப்திக்கும் என்று ஸமுச்சயிக்கிறதல்லவே; சகாரத்துக்கு பொருளென்? என்னில்: அநுக்தஸமுச்சயமாய், 176. "**महात्मभिर्मामवलोक्यतां नय**" (**மஹாத்மபி4ர்மாமவலோக்யதாம் நய**) என்றும், * "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த விமலன்" என்றும் சொல்லுகிற படியே தத்ப்ராப்திப2லமான ததீ3யஶேஷத்வப்ராப்திக்கு மாகவென்று அநுக்தஸமுச்சயமாகவுமாம். அன்றிக்கே, (ச) என்று, || "நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீ அவர்க்கு வைகுந்தமென்றருளும் வான்" என்றும், 177. "**त्वद्गतो मे मनोरथः यदि नाशं न विन्देत तावतास्मि कृती सदा**" (**த்வத்3க3தோ மே மநோரத2: யதி3 நாஶம் ந விந்தே3த தாவதாऽஸ்மி க்ருதீ ஸதா3**) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரிசர்யாமநோரத2ந்தானே போந்திருக்க, அதுக்குமேலே இது பெறவேணுமென்றிருந்தாலுகில் என்று ப்ராப்தியை ஸமுச்சயிக்கிறதென்னவுமாம்.

இதுக்குக் கீழ் உபேயஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; மேல், இதுக்கு ஸத்3ருஶமான உபாயநிஷ்கர்ஷமும், தத3நுஷ்டா2ந ப்ரகாரமும் சொல்லுகிறது, (**ஶரணமநுவ்ரஜேத்**) என்றதறுதியாக. (**தத்பாத3ாம்பு3ஜ த்3வய ப்ரபத்தே:**) என்று தொடங்கி, (**மந்வாந:**) என்றறுதியாக உபாயநிஷ்கர்ஷம் சொல்லுகிறது. (**தஸ்ய**) என்று தொடங்கி (**சரணாரவிந்த3**) அறுதியாக உபாயவேஷம் சொல்லுகிறது. (**அநந்யாத்ம**) தொடங்கி,(**அநுவ்ரஜேத்**) என்றதறுதியாக உபாயஸ்வீகாரம் சொல்லுகிறது. (**தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வய**) ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறது. ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் ஒன்றாகில் கார்யகாரணயோரைக்யம் ப்ரஸங்கி2க்கும். ஐக்யம்

* அமல-1. || பெரியதிருவ 59.

ப்ரஸங்கி3த்தால் ஸாத்4யஸாத4நத்வங்களின்றிக்கேயொழியும். இன்றிக்கேயொழிந்தவாறே, அவற்றில் ப்ரவர்த்தகரின்றிக்கேயொழியும்; ப்ரவ்ருத்தியில்லாமையாலே, ப்ரவர்த்தகஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்2யமும் அப்ராமாண்யமும் பிறக்கும். இத்தனை அநர்த்த2ங்களுண்டாயிருந்தன. இதுக்குப் பரிஹாரமேதென்னில்; தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வய பரிசர்யை ப்ராப்யம். தத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வயப்ரபத்தி உபாயம் என்றிட்டு பே4த3முண்டாகையாலே ஒரு விரோத4மில்லை. ஆனால், பரிசர்யா ப்ரபத்திகள் உபாயோபேயங்களாகில், 178. "**ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति**" (**ப்3ரஹ்ம வேத3 ப்3ரஹ்மைவ ப4வதி**) என்றும், 179. "**ब्रह्मविदाप्नोति परं**" (**ப்3ரஹ்ம வித3ாப்நோதி பரம்**) என்றும், "**மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ**" 129. "**त्वमेवोपायभूतो मे भव**" (**த்வமேவோபாயபூ4தோ மே ப4வ**) என்றும் ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டும் ஒன்றென்றும், எம்பெருமானே உபாயோபேயங்களென்றும் சொல்லுகிற ப்ரமாணவ்யவஹாரங்கள் செய்யும்படியென்? என்னில்: பரிசர்யாவிஷயமும் ப்ரபத்திவிஷயமும் ஒன்றாகையாலே. விஷயமொன்றானால் பே4த3ம் நடக்குமோவென்னில்: பே4த3கம் (**भेदकं**) விஶேஷணம்; பே4த்3யம் (**भेद्यं**) விஶேஷ்யம் என்கிற ந்யாயத்தாலே பரிசர்யாஜநித ப்ரீதிவிஶிஷ்ட விஷயமும், ப்ரபத்திஜநித ப்ரஸாத3விஶிஷ்டவிஷயமும், விஶேஷணபே4த3த்தாலே வேறாகையாலே, வஸ்து ஒன்றானாலும் பே4த3த்துக்குக் குறையில்லை. ஆனால், * "**அஜோ க3ஜோ மஹிஷ:**" என்கிறவிடத்தில் விஶேஷணபே4த3ாதீ4நமாக விஶேஷ்ய ஸ்வரூபத்துக்கு பே4த3ம் நடந்ததில்லையோ? என்னில்: விருத்3த4விஶேஷணமான அவ்விடத்தில் அப்படியாகிலும், "**தே3வத3த்த: ஶ்யாமோ யுவா ஸமபரிமாண:**" என்றவிடம்போலே அவிருத்3த4விஶேஷணமானவிடத்தில், விஶேஷணபே4த3ாயத்த விஶிஷ்டாகாரபே4த3ம் வரச்செய்தேயும் ஸ்வரூபபே4த3ம் பிறவாது. 180. "**स एव सृज्यः स च सर्गकर्ता**" (**ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ் ஸ ச ஸர்க்க3கர்த்தா**) என்று ப்3ரஹ்மமொன்றுமே கார்யகாரணமாமிடத்தில், ஸௌக்ஷ்ம

* "க2ண்டே3ா முண்ட3: பூர்ணஶ்ருங்கே3ா கௌ3ள:" என்னும் வாக்யம், சுவடியெழுதியவர்களால் மாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

प्रपत्तेः अन्यन्न मे कल्पकोटिसहस्रेणापि साधनमस्तीति मन्वानः,
तस्यैव भगवतो नारायणस्य, अखिलसत्त्वदयैकसागरस्य,

ப்ரபத்தே: அந்யந்ந மே கல்ப கோடி ஸஹஸ்ரேணாபி ஸாத4நமஸ்தீதி மந்வாந:, தஸ்யைவ ப4க3வதோ நாராயணஸ்ய அகி2ல ஸத்வத3யைக ஸாக3ரஸ்ய

சித3சித்3விஶிஷ்டம் ப்3ரஹ்ம காரணமும், ஸ்தூ2லசித3சித்3 விஶிஷ்டம் ப்3ரஹ்ம கார்யம் என்று அவிரோதே4ந நிர்வஹிக் கிருப்போலே.

(ப்ரபத்தே:) 73. (தத்தே3கோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்தி:) என்று து3ரநுஷ்டே2யமான உபாயங்களில் எனக்கு அங்வய மில்லை; ரக்ஷகனானவனே உபாயமாகவேணுமென்று பிறக் கிற ப்ரார்த்த2நாத்4யவஸாயம் ப்ரபத்தி. (அந்யத்) இப்ர பத்தியையொழிய மற்ற உபாயாந்தரங்களில்லையோ? என் னில்: (அந்யத்) தொடங்கி, (மந்வாந:) அறுதியாக, 'அவை யெல்லாம் நெஞ்சுடையார்க்கு நல்ல தீர்த்த2ம், நமக்கு அதி4காரமில்லையென்றிருப்பான்' என்கிறார். (அந்யத்) ப4க்தி, தத்3பே4த3மான ஸத்3வித்3யை தொடக்கமானவை, தத3ங்க3மான ஜ்ஞாநகர்மங்கள் தொடக்கமான ப்ரபத்திவ்ய திரிக்தமான உபாயம். இப்படி ஶாஸ்த்ரங்களிலே தாத் பர்யம்பண்ணி விதி4க்கிற இவை உபாயங்களன்றோ? என் னில்: (ந மே) இங்கே அஸ்தியைக் கூட்டி (ந மே஽ஸ்தி) இவையெல்லாம் ஶக்தாதி4காரம்; அஜ்ஞனாய், அஶக்தனாய், கர்மப்ரவாஹத்திலே அழுந்தி, அதடியாக *"மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து", †"மாதரார் வனமுலைப்பயனே பேணி", இப்படி விபரீதப்ரவ்ருத்தி பண்ணி 9. (க்ஷிபாமி) 10. (ந க்ஷமாமி)க்கு இலக்காய் இருக்கிற எனக்கு உபாய மல்ல. இப்படி *மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறக்கிற பிறவி களில் இதுக்கு முன்பில்லையேயாகிலும், இனிப்பிறக்கும்

---

* திருவாய் 2-6-8. † பெரியதிரு 1-6-1.

பிறவிகளிலேயாகிலும் ஸாத4நாநுஷ்ட2ாநம் பண்ணத்தட் டென்? என்னில்: (கல்பகோடி ஸஹஸ்ரேணாபி) ஒட்ட டையை ஆயிரம் நாள் நீரிலேயிட்டுவைத்தாலும் முளை யாதாப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையும் திரிந்தாலும் அதி4 காரமுண்டாகமாட்டாது. (ஸாத4நமஸ்தி) இத்தைக் கீழ் கூட்டினாப்போலே, கீழையதான நஞ்ஞை இங்கே கூட்டி, (ஸாத4நம் நாஸ்தி) என்னுகிறது. எல்லாம் செய்தாலும் க்ருதப்ராயஶ்சித்தமாமத்தனை போக்கி, அபி4மதப2லத்தை ஸாதி4த்துத்தரமாட்டாது. (ஸாத4நம் நாஸ்தி) என்றால் ஸ்வரஸமாகத்தோற்றுவது ஸாத4நமில்லையென்றிறே. அங்ங னல்ல; (ஸாத4நம் ந ப4வதி) எனக்கு ஸாத4நமாகமாட்டாது என்றபடி. (இதி மந்வாந:) இப்ரகாரத்திலே அறுதியிட்டு. (மந்வாந:) இங்ஙனைவு உருவ நடக்கவேணுமென்கிறது வர்த்தமானத்தாலே.

(தஸ்யைவ ப4க3வதோ நாராயணஸ்ய) கீழ் (ப4க3வந்தம் நாராயணம்) என்று ப்ரஸ்துதமான அவன்தன்னுடைய. கீழ் (ப4க3வந்தம் நாராயணம்) என்று, 112. (ஸோ஽ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்3ரஹ்மணா விபஶ்சிதா) என்கிறபடியே ப்ராப்யத்வோபயோகி3யான கு3ணங்களையும் கு3ணாஶ்ரய மான த4ர்மியையும் சொல்லிற்று. இங்கு (ப4க3வதோ நாராயணஸ்ய) என்று ப்ராபகத்வோபயோகி3யான கு3ணங் களையும் கு3ணியையும் சொல்லுகிறது. இனிமேல் ப4க3வந் நாராயண ஶப்3த3ங்களால் ஸூசிதமான கு3ணங்களையும் கு3ணியையும் விவரிக்கிறது. (அகி2லஸத்வ த3யைகஸாக3-ரஸ்ய) ஸகலஸத்வவிஷயமாக த3யைக்கு ஒரு கடலாயிருக் கும். (அகி2ல ஸத்வ) இன்னான் இனையான் என்று வரை யாதே ஸகலஜந்துவிஷயமென்றபடி. (த3யா) ஸ்வார்த்த2 நிரபேக்ஷபரது3:க்கா2ஸஹிஷ்ணுத்வம். தான் ஒரு ப்ர யோஜநத்தைக் கணிசியாதே பிறர்நோவு கண்டால் ஐயோ வென்கை. (ஏகஸாக2ரஸ்ய) த3யையாகிற ஜலத்துக்கு

**अनालोचितगुणागुणाखण्डजनानुकूलामर्यादशीलवतः, स्वाभाविकानवधि-
कातिशयगुणवत्तया [तु] देवतिर्यङ्मनुष्याद्यखिलजनहृदयानन्दनस्य**

அநாலோசித கு3ணுகு3ண அக2ண்ட3ஜநாநுகூல அமர்யாத3 ஶீலவத:, ஸ்வாப4ாவிகாநவதி4காதிஶய கு3ணவத்தயா [து] தே3வதிர்யங் மநுஷ்யாதி3 அகி2லஜந ஹ்ருத3யாநந்த3நஸ்ய

வேறோராஶ்ரயமின்றிக்கே இவனே ஆஶ்ரயமாயிருக்கை. (அகி2லஸத்வத3யைகஸாக3ரஸ்ய) என்றது பரபீட3ாநிரூபணம் பண்ணியோவென்னில்: (அநாலோசித கு3ணுகு3ணுக2ண்ட3 ஜநாநுகூலாமர்யாத3 ஶீலவத:) இப்படி கு3ணதே3ாஷ நிரூபணம் பண்ணவொண்ணுதபடியான ஶீலகு3ணமுடை யன் என்கிறது. திருவுள்ளத்தால் ஆராயப்படாதபடியான நன்மைதீமைகளை உடையராயிருக்கிற அக2ண்ட3ஜநம் உண்டு - பிரியப்படாத மநுஷ்யர்கள்; அவர்கள் உஜ்ஜீவிக் கைக்கீடாம்படியான நிரவதி4கஶீலத்தையுடையவனுடைய. தே3ாஷம் திருவுள்ளத்தில் படாத அம்ஶம் ஏற்றமாகிறது. உள்ள கு3ணங்களை அங்கீ3கரித்திலனென்றுல் இதோ ரேற்றமோவென்னில்: நிக்3ரஹிக்கைக்கடியான தே3ாஷங் களை நிரூபியாத மாத்ரம், ரக்ஷிக்கைக்குப் பற்றுசான கு3ணங்களையும் அபேக்ஷியான் என்றபடி. தான் ரக்ஷிக் கும்போது கு3ணுபேக்ஷையில்லை என்று கருத்து. (அநா லோசித) ஆலோசிதமாவது,—'இவ்வாஶ்ரயத்தில் நன்மை யுண்டோ, தீமையுண்டோ' என்று விடுத்து ஆராய்கை. அது இன்றிக்கேயொழிகை. (கு3ணுகு3ண) அவையாவன, - நன்மை தீமைகள். அதாவது, — அஜ்ஞனே ப்ராஜ்ஞனே, நாஸ்திகனே ஆஸ்திகனே, த4ார்மிகனே அத4ார்மிகனே, விநீதனே அவிநீதனே என்று ஏவமாதி3கள். (அக2ண்ட3 ஜந) தே3வமநுஷ்யர்களோடு, ப்3ராஹ்மண க்ஷத்ரியாத்3 யநுலோமஜாதியோடு, ப்ரதிலோமஜாதியோடு வாசியற ஸர்வவிஷயமாக. (அநுகூல) இவை குமார்க்க3ங்களைத் தவிர்ந்து நல்வழிபோய்க் கரைமரம் சேருகைக்கு உறுப்

பாம்படியிருக்கை. (அமர்யாத3) மர்யாதை3யாகிறது அவதி4; நிரவதி4கமென்றபடி. (ஶீல) பெரியவன் தாழ்ந்தவனோடு கலக்குமிடத்தில் தன் மேன்மை பார்த்து இறுமாத்தல், மற்றையவன் தண்மைபார்த்துக் கூசுதல் செய்யாதபடி புரையறப்பரிமாறுகிற நீர்மை. (ஶீலவத:) மதுப்பாலே 181. "**भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽतिशायने। संबन्धेऽस्तिविवक्षायां भवन्ति मतुबादयः॥**" (பூ4ம நிந்த3ாப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகே3ऽதிஶாயநே। ஸம்ப3ந்தே4ऽஸ்திவிவக்ஷாயாம் ப4வந்தி மதுப3ாத3ய:॥) என்று நித்யயோகே3 மதுப்பாய், இக்கு3ணம் இவனுக்கு நித்யஸித்3த4ம் என்கிறது.

இப்படி அவன் த[ந]ன்னீர்மையாலே எல்லாரோடும் கலந்தாலும் அவர்கள் தன்னைக்கண்டால் வெருவும்படியா யிருக்குமோ ? என்னில் : (தே3வதிர்யங்மநுஷ்யாத்3யகி2ல ஜந ஹ்ருத3யாநந்த3நஸ்ய) விவேகிகளோடு அவிவேகி களோடு வாசியற எல்லாருடைய நெஞ்சும் உருகும்படியா யிருக்கும். இப்படிச் செய்கைக்கு அடியென்னென்னில்: [து] ஒரு விஶேஷமுண்டு. அதுதான் ஏதென்னில்: (ஸ்வாப4ாவிகாநவதி4காதிஶயகு3ணவத்தயா) ஸ்வதஸ்ஸித்3த4 மான எல்லையில்லாத மிகுதியை உடைத்தாயிருக்கிற கு3ணவத்தையாலே. அடியே தொடங்கி ஒருபடிப்பட்ட கு3ணங்களைச் சொல்லிவரச்செய்தே, புதுமைபோலே (கு3ணவத்தயா) என்று சொல்லுகிறது என்னென்புது? என்னில்: அவையெல்லாம் ஆத்மகு3ணங்களைச் சொல்லு கிறது. இங்கு 182. "**राम राम नयनाभिरामतामाशयस्य सदृशीं समुद्वहन्। सर्वदेवहृदयङ्गमोऽसि॥**" (ராம ராம நயநாபி4ராமதாமாஶயஸ்ய ஸத்3ருஶீம் ஸமுத்3வஹந்। ஸர்வதே3வஹ்ருத3யங்க3 மோऽஸி) என்கிறபடியே கண்ணுக்குப் பிடிக்கும்படியான காந்திஸௌகுமார்யாதி3களான விக்3ரஹகு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது. (தே3வதிர்யங்மநுஷ்யாத்3யகி2லஜந ஹ்ருத3யா நந்த3நஸ்ய) 183... "**बभूवेन्द्रोपमं दृष्ट्वा राक्षसी काममोहिता**" (ப3பூ4வேந்த்3ரோபமம் த்3ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸீ காமமோஹிதா)

आश्रितवात्सल्यैकजलधेः, भक्तजनसंश्लेषैकभोगस्य,

ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யைக ஜலதே$_4$:, ப$_4$க்தஜந ஸம்ஶ்லேஷைக போ$_4$க$_3$ஸ்ய,

---

184. "**तरुणौ रूपसंपन्नौ**" (தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ) என்று தே$_3$வயோனியான ராக்ஷஸியும் அகப்பட்டாளிறே. அன்றிக்கே, 185. "**अधिज्यधन्वानमवेक्ष्य रामं चरन्तमेकान्तविलासिनीभिः। नूनं बभूवुर्वनदेवताश्च मर्त्याङ्गनाजन्मकुतूहलिन्यः॥**" (அதி$_4$ஜ்யத$_4$ந்வாநமவேக்ஷ்ய ராமம் சரந்தமேகாந்தவிலாஸிநீபி$_4$:। நூநம் ப$_3$பூ$_4$வுர் வநதே$_3$வதாஶ்ச மர்த்யாங்க$_3$நா ஜந்மகுதூஹலிந்ய:॥) என்று வனதே$_3$வதைகள் அகப்பட்டதாகவுமாம். (**திர்யக்**) 186. "**रामः कमलपत्राक्षः सर्वसत्त्वमनोहरः**" (ராம: கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்வமநோஹர:) என்று திருவடியும் அகப்பட்டானிறே. *'வாதமாமகன் மர்க்கடம் விலங்கு" என்று மூன்றுக்கும் இதுதானே உதா$_3$ஹரணமாகவுமாம். (**மநுஷ்ய**) 187. "**रूपसंहननं लक्ष्मीं सौकुमार्यं सुवेषतां ददृशुः**" (ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம் த$_3$த்$_3$ருஶு:) என்று ரிஷிகள் அகப்பட்டார்கள். (**ஆதி$_3$**) ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே ஸ்தா$_2$வரங்கள். அதாவது,— 188. "**पाषाणगौतमवधूवपुराप्तिहेतुः**" (பாஷாணகௌ$_3$தமவதூ$_4$வபுராப்திஹேது:) என்று கல்லுருகிப் பெண்ணும்படியிருக்கை. (**அகி$_2$லஜந**) அநுகூலரோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசியற. (**ஹ்ருத$_3$யாநந்த$_3$நஸ்ய**) கண்ணுக்கு அழகியனாய், அநபி$_4$மதவிஷயமாய் நெஞ்சுக்குப் பிடியாதிருக்கையன்றிக்கே, 82. (**சித்தாபஹாரிணம்**) என்றும், †"கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எல்லார் நெஞ்சை உருக்கும்படியாகவும், நெஞ்சுடையார் நெஞ்சையிழந்து, §"என் நெஞ்சினாரைக்கண்டால்" என்று தன் நெஞ்சுக்குத் தூதுவிடவேண்டும்படியாயுமிறே வடிவழகிருப்பது.

---

* பெரியதிருமொ 5-8-1. † பெருமாள்திரு 8-2. § திருவிரு-30.

'இப்படி ஸர்வஸாதா$_4$ரணமாயிருக்குமித்தனைபோக்கி, ஆஶ்ரித விஷயத்தில் ஓரமில்லையோ?' என்னில் (**ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யைகஜலதே$_4$:**) அவர்கள் விஷயத்தில் தோ$_3$ஷந்தானே போ$_4$க்$_3$யமென்று நினைத்திருக்குமென்கிறது. (**ஆஶ்ரித**) 189. "**भवद्विषयवासिनः**" (ப$_4$வத்$_3$விஷயவாஸிந:) என்றும், 5. (**ஸக்ருதே$_3$வ ப்ரபந்நாய**) என்றும், 190. "**पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति**" (**பத்ரம் புஷ்பம் ப$_2$லம் தோயம் யோ மே ப$_4$க்த்யா ப்ரயச்ச$_2$தி**) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவனெல்லைக்குள்ளே கிடத்தல், ஒரு பச்சிலையாதல், ஒரு மலராதல், ஒருக்தியாதல் நேர்ந்தவர்கள். (**வாத்ஸல்ய**) கன்றினுடம்பில் வழும்பைத் தாய் போ$_4$க்$_3$யமாக நக்குமாபோலே ‡"குன்றனைய குற்றம் செயினும் குணங்கொள்ளும்" என்னும்படி ஸ்நேஹவிஷயமாகை. அதாவது,— 57. (**தோ$_3$ஷோ யத்$_3$யபி தஸ்ய ஸ்யாத் — நத்யஜேயம் கத$_2$ஞ்சந**) என்றிருக்கை. (**ஏகஜலதே$_4$:**) ஏகாஶ்ரயமாயிருக்கை. இப்படி இவனாஶ்ரயித்தால், இத்தலைக்குப் ப$_2$லம்கொடுத்துவிட்டானாயிருக்குமத்தனைபோக்கித் தன்பேறாக இருக்குமதில்லையோவென்னில்: (**ப$_4$க்தஜநஸம்ஶ்லேஷைகபோ$_4$க$_3$ஸ்ய**) தனக்கு நல்லராயிருப்பாரோடு சேருகையே பரமப்ரயோஜநமாயிருக்கை. (**ப$_4$க்த ஜந**) ப$_4$க்தியாகிறது,—191. "**भज इत्येष धातुर्वै सेवायां परिकीर्तितः। तस्मात्सेवा बुधैः प्रोक्ता भक्तिशब्देन भूयसी॥**" (**ப$_4$ஜ இத்யேஷ தா$_4$துர் வை ஸேவாயாம் பரிகீர்த்தித:। தஸ்மாத் ஸேவா பு$_3$தை$_4$: ப்ரோக்தா ப$_4$க்திஶப்$_3$தே$_3$ந பூ$_4$யஸீ॥**) என்கிறபடியே ஸ்நேஹமாய், இது ப$_4$க்தப்ரபந்நாதி$_3$ஸாதா$_4$ரணம். (**ஸம்ஶ்லேஷைக போ$_4$க$_3$ஸ்ய**) 176 (**க்ஷணோऽபி தே யத்$_3$விரஹோऽதிது$_3$ஸ்ஸஹ:**) *"ஒரு மா நொடியும் பிரியான்" என்கிறபடியே, இப்படி அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பாரோடு க்ஷணமாத்ர விஶ்லேஷமும் பொறுதபடி கூடவிருக்கையே தனக்கு தா$_4$ரக போஷக போ$_4$க்$_3$யங்களாயிருக்கும்.

---

‡ முதல்திருவ 41. * திருவாய் 10-7-8.

नित्यज्ञानक्रियैश्वर्यादिभोगसामग्रीसमृद्धस्य, महाविभूतेः, श्रीमतश्चरणारविन्दयुगलं अनन्यात्मसञ्जीवनेन तद्गतसर्वभावेन शरणमनुव्रजेत् ॥

२. ततश्च

நித்யஜ்ஞாநக்ரியைஶ்வர்யாதி3 பே4ாக3 ஸாமக்3ரீஸம்ருத்3த4ஸ்ய, மஹாவிபூ4தே:, ஸ்ரீமத: சரணாரவிந்த3யுக3ளம் அநந்யாத்ம ஸஞ்ஜீவநேந தத்3க3த ஸர்வபா4வேந ஶரணம் அநுவ்ரஜேத் ॥

2. ததஶ்ச

இப்படி அநந்தாத்மாக்களோடு பு4ஜிக்குமிடத்தில், பரிகரவைகல்யமுண்டாயிருக்குமோவென்னில: (நித்ய ஜ்ஞாந க்ரியைஶ்வர்யாதி3பே4ாக3ஸாமக்3ரீ ஸம்ருத்3த4ஸ்ய) நித்யமாய், போது செய்யாததாய், பே4ாக்3ய ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூப ரூப கு3ண சேஷ்டா ப்ரயோஜந காலாதி3 விஷய ஜ்ஞாநமென்ன, க்ரியையென்ன, பே4ாக்3யங்கள் தான் நினைத்தபோது கைபுகுரும்படியாயிருக்கிற ப்ரபு4த்வமாதல் ஸம்பத்தாதலான ஐஶ்வர்யமென்ன, ஏவமாதி3யான பே4ாக3ஸாமக்3ரியுண்டு–புஷ்கலகாரணம்–இவற்றால் பூர்ணனவனுடைய. இப்படி பே4ாக3மும், பே4ாக3ஸாமக்3ரியுமுண்டானாலும், பே4ாக3ஸ்தா2நமில்லையாகில் ப்ரயோஜநமில்லையாகாதே? என்ன,— (மஹாவிபூ4தே:) லீலாவிபூ4தி போலே கால்கூறாய் பரிச்சி2ன்னமாயிருக்கையன்றிக்கே, அதில் மும்மடங்கு பெருமையையுடைத்தாய், பே4ாக3த்துக்கு ஏகாந்தமான நித்யவிபூ4தியை உடையவனுடைய. இப்படிப்பட்ட ஸ்தா2நத்திலேயிருந்து அநந்தாநந்த3பே4ாக3ம் பண்ணுமிடத்தில், கூட்டின்றியே ப்3ரஹ்மசாரி நாராயணனாயோ இருப்பதென்னில்: (ஸ்ரீமத:) பே4ாக3ஸ்ரோதஸ்ஸில் கரைகாண்கைக்கு ஸஹாயபூ4தையாக ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மியைத் தனக்கு ப்ரதா4நமஹிஷியாய் உடையவனுடைய. [இவனுக்கு ஸம்ஸாரி ஸாதா4ரணமான பே4ாக3மன்றே.] அவாப்தஸமஸ்தகாமதயா ஆநந்த3மயனாயுள்ளவனுக்கு நாய்ச்சிமாரோட்டைச் சேர்த்தியாலே பிறக்கும் பே4ாக3மாவதென்? அதில் ஸஹாயமாவதென்னென்புது? என்னில்: இவனுக்கு பே4ாக3மாவது ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநம். அதுக்குப் புருஷகாரபூ4தையாய் நின்று சேரவிடுகை ஸஹாயபூ4தையாகையாவது. இப்படியிருக்கிறவன் தன்னையோ பற்றுவது? என்னில்: (சரணாரவிந்த3 யுக3ளம்) ஸ்வரூபப்ராப்தமுமாய், நிரதிஶயபே4ாக்3யமுமாய், தன் சேர்த்தியழகே நித3ர்ஶனமாம்படியாக எல்லாரையும் சேர்த்துக்கொள்ளக்கடவதாயிருக்கிற இத்திருவடித்தாமரைகளிரண்டையும். பற்றும்படியென்னென்னில்: (அநந்யாத்ம ஸஞ்ஜீவநேந) ஆத்மோஜ்ஜீவநம் இதொழிய வேறொன்றில்லையென்றிருக்கிற நினைவோடே. (தத்3க3த ஸர்வபா4வேந) வேறொன்றில்லாமையாலே, இதுவே ரக்ஷகம் என்கிற நினைவோடும். இந்நினைவுகளோடுகூடச் செய்யப்புகுகிற கார்யமென்னென்னில: (ஶரணமநுவ்ரஜேத்) புருஷார்த்த2த்துக்கு ஸாத4நம் இவனேயென்று அத்4யவஸிப்பான். பு3த்3த்4யர்த்த2த்துக்கு வேண்டுவது 'வ்ரஜேத்' அன்றோ. 'அநு' என்னென்னில்: "வ்ரஜ—க3தௌ" என்கிறது ஜ்ஞாநமாத்ரவாசியாய், அத்4யவஸாயமாகிற அதிஶயத்தை விவக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். 'அநுஸ்யூதம் வ்ரஜேத்' என்று (த்3வயமர்த்தா2நுஸந்தா4நேந ஸஹ ஸதை3வம் வக்தா) என்கிறபடியே ஸர்வகாலாநுவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே (ஶரணமநு) என்று உபாயோத்3தே3ஶேந அடைவான் என்றாகவுமாம்.

இரண்டாம் சூர்ணை அவதாரிகை:— இப்படி ஒருகால் ஶரணம்புக்கு விடுமித்தனையோ? என்னில்: (ததஶ்ச ப்ரத்யஹமாத்மோஜ்ஜீவநாயேத்யாதி3) ப2லத்துக்கு ஒருகால் அமைந்திருந்தாலும், ஸத்தாதா4ரணத்துக்கு நாள்தோறும் அநுஸந்தி4ப்பான் என்கிறது.

வ்யா:—(ததஶ்ச) 192. "तद्द्वयं सकृदुच्चारो भवति" (தத்3 த்3வயம் ஸக்ருது3ச்சாரோ ப4வதி) என்றும், 5. (ஸக்ருதே3வ

प्रत्यहं आत्मोज्जीनाय एवमनुस्मरेत् ॥

३. चतुर्दशभुवनात्मकमण्डं दशगुणितोत्तरं चावरणसप्तकं समस्तं कार्यकारणजातमतीत्य

ப்ரத்யஹம் ஆத்மோஜ்ஜீவநாய ஏவம் அநுஸ்மரேத் ॥

3. சதுர்த3ஶ பு4வநாத்மகம் அண்ட3ம் த3ஶகு3ணி தோத்தரஞ்ச ஆவரணஸப்தகம் ஸமஸ்தம் கார்ய காரண ஜாதமதீத்ய

ப்ரபந்நாய) என்றும் உபாயாம்ஶத்துக்கு ஒருகால் அமைந் திருக்க, பின்னையும் வேணுமென்கிறது. ஆகிறது; அதுக்கு அவதி4யென்னென்னில்: (ப்ரத்யஹம்) ஒருகால் அநுஸந் தி4த்தோமென்று விடுகையன்றிக்கே நாள்தோறும். இப்படி நாள்தோறும் அநுஸந்தி4க்கிறது ஸாத4நபூர்த்தி போரா மையோவென்னில்: (ஆத்மோஜ்ஜீவநாய) 193. "यन्मुहूर्तं क्षणं वापि वासुदेवो न चिन्त्यते। सा हानिस्तन्महच्छिद्रं सा भ्रान्तिस्सा च विक्रिया ॥" (யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதே3வோ ந சிந்த்யதே। ஸா ஹாநிஸ் தந்மஹச் சி2த்3ரம் ஸா ப்4ராந்திஸ் ஸா ச விக்ரியா ॥) என்கிறபடியே க்ஷணமாத்ரமும் ப4க3வ த3நுஸந்த4ாநம் பண்ணுதபோது ஆத்மவிநாஶமாகையாலே, நித்யாநுஸந்த4ாநத்தாலே ஆத்மா உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக. ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்த2மாக அநுஸந்தி4க்குமிடத்துப் போலி யாக அநுஸந்தி4க்கவமையுமோவென்னில்: (ஏவம்) ப்ரத2ம பர்வத்தில் யாதோராத3ரம், யாதொரு க்ரமம், அப்ரகாரத் தில் ஒன்றும் குறையாதபடி. (அநுஸ்மரேத்) (ப்ரத்யஹம்) என்னச்செய்தே, (அநுஸ்மரேத்) என்கிறது,—நாள்தோறு மென்றல் ஒருநாளைக்கு ஒருகால் நினைத்தாலும் போரு மிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, (த்3வயமர்த்த2ாநுஸந்த4ாநேந ஸஹ ஸதை3வம் வக்தா) என்றபடியே, அநவரதாநுஸந்த4ா நம் பண்ணவேணுமென்கிறது.

மூன்றும் சூர்ணை அவதாரிகை:—இவ்வுபாயம் கைவந்த வன் அர்ச்சிராதி3மார்க்க3த்தாலே போய் ப்ராபிக்கும் நித்ய விபூ4தியையும், அங்குள்ள ப்ரகாரங்களையும் சொல்லுகிறது மேல் (சதுர்த்த3ஶபு4வநாத்மகம்) இத்யாதி3யாலே.

வ்யா:— (சதுர்த்த3ஶபு4வநாத்மகம்) பூ4ம்யந்தரிக்ஷாதி3 யான உபரிதநலோகங்கள் ஏழும், அதலவிதலாதி3க ளாகிற பாதாள லோகங்கள் ஏழுமாகிற பதினாலுலோகங் களுமாயிருக்கை. இப்படியிருக்கிறதுதான் ஏதென்னில்,— (அண்ட3ம்) இப்படிப்பட்ட லோகங்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயமாய், பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணமாயிருக்கிற அண்ட3ம். (த3ஶகு3ணிதோத்தரம் சாவரண ஸப்தகம்) (உத்தரோத்தரத3ஶகு3ணிதம்) ஓராவரணத்துக்கு ஓரா வரணம் த3ஶகு3ணிதமாய், த3ஶகு3ணிதமான அவ்வாவர ணத்துக்கு அவ்வருகிலாவரணம் அதில் த3ஶகு3ணிதமாய், இப்படி உக்தக்ரமத்தாலே உத்தரோத்தரத3ஶகு3ணிதமான ஏழு ஆவரணங்களை உடைத்தாய். ஆவரணஸப்தகமாவது,— வாரிவஹ்ந்யநிலாகாஶ அஹங்காரமஹத3வ்யக்தங்களாகிற இவை. (ஸமஸ்தம்) ஓரண்ட3மிறே இப்படியிருப்பது. 194. "अण्डानान्तु सहस्राणां सहस्राण्ययुतानि च। ईदृशानां तथा तत्र कोटिकोटिशतानि च ॥" (அண்டா3நாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ் ராண்யயுதாநி ச। ஈத்3ருஶாநாம் தத2ா தத்ர கோடிகோடி ஶதாநி ச॥) * "எண்மீதியன்ற புறவண்டம்" என்கிறபடியே ஈத்3ருஶமான ஸமஸ்தலோகங்களையும். (கார்யகாரணஜாதம்) ஒன்றினாலே உத்பாத்3யமாயும், ஒன்றை உண்டாக்கக்கடவ தாயுமுள்ள வஸ்து ஸமூஹத்தை. (அதீத்ய) 195. "आब्रह्म भुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन" (ஆப்3ரஹ்மபு4வநால்லோகா: புநரா வர்த்திநோऽர்ஜுந) என்கிறபடியே கர்மஶேஷமுள்ளவர்கள் மீண்டு திரியும்படியான ப்ராக்ருத மண்ட3லத்தை அபுந: ப்ராப்தியாகக் கழித்து.

---

* திருவாய் 6-9-5.

परमव्योमशब्दाभिधेये ब्रह्मादीनां वाङ्मनसागोचरे श्रीमति वैकुण्ठे दिव्यलोके, सनकविधिशिवादिभिरप्यचिन्त्यस्वभावैश्वर्यैर्नित्यसिद्धैरनन्तैर्भगवदानुकूल्यैकभोगैः दिव्यपुरुषैर्महात्मभिरापूरिते, तेषामपीयत्परिमाणम् इयदैश्वर्यम् ईदृशस्वभावम् इति परिच्छेत्तुमयोग्ये दिव्यावरणशतसहस्रावृते,

பரமவ்யோமஶப்3தா3பி4தே4யே ப்3ரஹ்மாதீ3நாம் வாங்மநஸ அகோ3சரே ஶ்ரீமதி வைகுண்டே2 தி3வ்யலோகே, ஸநக விதி4 ஶிவாதி3பி4ரபி அசிந்த்யஸ்வபாவைஶ்வர்யை: நித்யஸித்3தை4: அநந்தை: ப4க3வதா3நுகூல்யைக போ4கை3: தி3வ்ய புருஷை: மஹாத்மபி4: ஆபூரிதே, தேஷாமபி இயத்பரிமாணம் இயதை3ஶ்வர்யம் ஈத்3ருஶஸ்வப4ாவமிதி பரிச்சே2த்தும் அயோக்3யே, தி3வ்ய ஆவரணஶத ஸஹஸ்ர ஆவ்ருதே,

---

இத்தைக் கடந்துபோய்ப் புகுகிற தே3ஶமிருக்கும்படியென்னென்னில்: **(பரம)** இதுக்கவ்வருகு இல்லையென்னும்படியாயிருக்கை. **(வ்யோமஶப்3தா3பி4தே4யே)** 104. **(பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டி2தா)** என்று கர்மபூ4மிபோலே தமியாயிருக்கையன்றிக்கே தெளிவிசும்பாயிருக்கை. இப்படியிருக்கிறதுதான் பரிச்சி2ந்நமாயிருக்குமோவென்னில், **(ப்3ரஹ்மாதீ3நாம் வாங்மநஸாகோ3சரே)** அல்பஜ்ஞராய், அஶக்தரான நம்மளவன்றிக்கே, அதி4கரான ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களுக்குமகப்பட வாக்குக்கும் நெஞ்சுக்கும் விஷயமன்றியிலேயிருக்கும். இப்படியிருக்கும் தே3ஶத்தின் பேரென்னென்னில்: **(ஶ்ரீமதி வைகுண்டே2 தி3வ்யலோகே)** [ஸ்ரீவைகுண்ட2மென்று பேர்.] கர்மபூ4மிபோலே கைங்கர்யஸ்ரீயுண்டானாலும் விச்சே2த3ம் பிறக்கையன்றிக்கே, கைங்கர்யஸ்ரீ நித்யமாயிருக்கை. **(வைகுண்டே2)** கர்மதிரோதா4நமில்லாமையாலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கள் குண்டி2தமன்றிக்கேயிருக்கும் தே3ஶம். **(தி3வ்யலோகே)** மாநுஷலோகமாயிருக்கையன்றிக்கே, அதில் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கை. தே3ஶம் சொல்லி, தே3ஶாதி4பதிகளைச் சொல்லுகிறது மேல். **(ஸநகவிதி4ஶிவாதி3பி4ரப்யசிந்த்ய ஸ்வப4ாவைஶ்வர்யை:)**

ப்3ரஹ்மப4ாவநா நிஷ்ட2ரான ப்3ரஹ்மாதி3களோடு கர்மப4ாவநாநிஷ்ட2ரான ஸநகாதி3களோடு வாசியற நினைக்கவொண்ணாதபடியான ப்ரகாரவைப4வங்களையுடையராய். **(நித்யஸித்3தை4:)** முக்தரைப்போலே காதா3சித்கப4க3வல்லாப4ராயிருக்கையன்றிக்கே, ஸர்வதா3 லப்3த4 ப4க3வத3நுப4வராயிருக்கை. **(அநந்தை:)** இப்படியிருக்குமவர்களுக்கு ஓரெல்லையில்லை. இவர்கள்தங்களுக்கு ஓரந்தமில்லை என்னவுமாம். **(ப4க3வதா3நுகூல்யைகபோ4கை3:)** ப4கவத3நுப4வமே யாத்ரையாயிருக்கை. **(தி3வ்யபுருஷை:)** பூ4மியில் கால் பாவாதிருக்கை. **(மஹாத்மபி4:)** 176. **(க்ஷணேऽபி தே யத்3விரஹோऽதிது3ஸ்ஸஹ:)** என்றும், "ஒருமாநொடியும் பிரியான் என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களோட்டை க்ஷணமாத்ரவிஶ்லேஷமும் பொறுக்கமாட்டாதாநும்படியான பெருமையை உடையராயிருக்கை. **(ஆபூரிதே)** ஏகதே3ஶமும் பாழே கிடவாமே அவர்களாலே நிரந்தரமாயிருக்கை. தே3ஶந்தான் ப்3ரஹ்மாதி3களால் அளவிடப்போகாதபடி இருந்ததேயாகிலும் இவர்களுக்குத்தான் அளவிடலாயிருக்குமோ? என்னில்: **(தேஷாமபி)** தங்களைப் பிறரால் அளவிடவொண்ணாதிருக்கிறவர்களுக்கும். **(தேஷாமபி)** அநந்தமாயிருக்கிறவர்களிலே ஒருவரால்தான் அளவிடலாயிருக்குமோ? என்னில்: ஓரொருத்தருங்கூட அளவிடவொண்ணாதிருக்கும் என்கிறது. மேல் வாக்யமேதென்னில்: **(பரிச்சே2த்துமயோக்3யே)** பரிச்சே2தி3க்கைக்கு அயோக்3யமென்கிறது. இப்படிப் பரிச்சே2தி3க்கைக்குத்தான் அயோக்3யமாயிருக்கிறதேதென்னில்: **(இயத் பரிமாணம்)** இவ்வளவென்றும்; **(இயதை3ஶ்வர்யம்)** இவ்வளவு ஸம்பத்தென்றும்; **(ஈத்3ருஶஸ்வப4ாவம்)** இப்படிப்பட்ட ஸ்வப4ாவத்தையுடையதென்றும்; (இதி **பரிச்சே2த்துமயோக்3யே)** இப்புடைகளில் இன்னபடியென்றும் அளவிடப்போகாது. **(தி3வ்யாவரணஶதஸஹஸ்ராவ்ருதே)** லோகவ்யாவ்ருத்தமான ஆயிரம் திருமதிளை உடைத்தாயிருக்கும். ஸமஸ்தக்லேஶரஹிதமான தே3ஶத்துக்குத் திருமதிள்கள்

दिव्यकल्पकतरूपशोभिते, दिव्योद्यानशतसहस्रकोटिभिरावृते, अतिप्रमाणे दिव्यायतने, कस्मिंश्चिद्विचित्रदिव्यरत्नमये दिव्यास्थानमण्डपे, दिव्यरत्नस्तम्भशतसहस्रकोटिभिरुपशोभिते, दिव्यनानारत्नकृतस्थलविचित्रिते, दिव्यालङ्कारालङ्कृते, परितः पतितैः पतमानैः पादपस्थैश्च नानागन्धवर्णैर्दिव्यपुष्पैः शोभमानैर्दिव्यपुष्पोपवनैरुपशोभिते, संकीर्णपारिजातादि-
कल्पद्रुमोपशोभितैः,

தி$_3$வ்யகல்பகதரு உபஶோபி$_4$தே, தி$_3$வ்யோத்$_3$யாந ஶதஸஹஸ்ர கோடிபி$_4$: ஆவ்ருதே, அதிப்ரமாணே, தி$_3$வ்ய ஆயதநே, கஸ்மிம்ஶ்சித் விசித்ர (தி$_3$வ்ய) ரத்நமயே தி$_3$வ்ய ஆஸ்த$_2$ாந மண்ட$_3$பே, தி$_3$வ்ய ரத்நஸ்தம்ப$_4$ ஶத ஸஹஸ்ரகோடிபி$_4$: உப ஶோபி$_4$தே, தி$_3$வ்ய நாநா ரத்ந க்ருத ஸ்த$_2$ல விசித்ரிதே, தி$_3$வ்ய அலங்கார அலங்க்ருதே, பரித: பதிதை: பதமாநை: பாத$_3$பஸ்தை$_2$ஶ்ச நாநா க$_3$ந்த$_4$வர்ணை: தி$_3$வ்ய புஷ்பை: ஶோப$_4$மாநை: தி$_3$வ்ய புஷ்ப உபவநை: உபஶோபி$_4$தே, ஸங்
கீர்ண பாரிஜாதாதி$_3$ கல்ப த்$_3$ரும உபஶோபி$_4$தை:,

என்னென்னில்: 196. "पुरं हिरण्मयं" (புரம் ஹிரண்மயம்) என்று எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்படைவீடாகையாலே, இதுக்குள்ள லக்ஷணங்களடைய வேண்டுகையாலும், 197. "ततस्त्वहं चोत्तमचापबाणधृक् स्थितोऽभवं तत्र स यत्र लक्ष्मणः। अतन्द्रिभिर्ज्ञातिभिरात्तकार्मुकैर्महेन्द्रकल्पं परिपालयंस्तदा ॥" (ததஸ்த்வஹம் சோத்தமசாப ப$_3$ாணத்$_4$ருக் ஸ்தி$_2$தோऽப$_4$வம் தத்ர ஸ யத்ர லக்ஷ்மண:। அதந்த்$_3$ரிபி$_4$ர் ஜ்ஞாதிபி$_4$ராத்தகார்முகைர் மஹேந்த்$_3$ரகல்பம் பரிபாலயம்ஸ்தத$_3$ா ||) என்றும், "மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா உன்சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்றும் அஸ்த$_2$ாநே ப$_4$யஶங்கிகளாய், அத்தலை இத்தலையாய், ரக்ஷகனையும் ரக்ஷிக்கத் தொடங்குவர்களிறே. ஆகையால் அநேகம் திருமதிள்களுண்டாயிருக்கும். இப்படி ரக்ஷகமேயாய் போ$_4$க்$_3$யதையற்றிருக்

குமோவென்னில்: (தி$_3$வ்ய கல்பகதருபஶோபி$_4$தே) அர்வாசீந ஸ்வர்க்க$_3$ாதி$_3$களில் கல்பகதருக்கள் போலன்றிக்கே, அப்ராக்ருதமான கற்பகச்சோலையாலே நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$யமாயிருக்கும். (தி$_3$வ்யோத்$_3$யாந ஶதஸஹஸ்ரகோடிபி$_4$ராவ்ருதே) நாய்ச்சிமாருக்கும் ஸ்ரீ வைகுண்ட$_2$நாத$_2$னுக்கும் லீலா விஹாரம் பண்ணுகைக்கீடாயிருந்துள்ள திருத்தோப்புகள் அநேகங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கும். (அதிப்ரமாணே) இத்தனையகலமும் ஆயாமமும் என்று சொல்லவொண்ணாதபடியிருக்கும். (தி$_3$வ்யாயதநே) இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைகுண்ட$_2$க் கோயிலிலே.

(கஸ்மிம்ஶ்சித்) ஒரு ப்ரதே$_3$ஶத்திலே. (விசித்ர ரத்நமயே) நாநாவித$_4$மான ரத்நங்களாலே ப்ரசுரமாயிருப்பதான. (தி$_3$வ்யாஸ்த$_2$ாந மண்ட$_3$பே) திருவோலக்கமண்ட$_3$பத்திலே. (தி$_3$வ்யரத்ந ஸ்தம்ப$_4$ ஶதஸஹஸ்ர கோடிபி$_4$ருபஶோபி$_4$தே) அநேகமாயிரம் மாணிக்கத்தூண்களாலே அலங்க்ருதமாய், (தி$_3$வ்ய நாநா ரத்ந க்ருத ஸ்த$_2$ல விசித்ரிதே) நாநாவித$_4$மான மாணிக்கங்களாலே செறிந்த ஸ்த$_2$லத்தையுடைத்தாய். (தி$_3$வ்யாலங்காராலங்க்ருதே) திருமேற்கட்டி, திருத்திரை, தூக்கன், தூணுடைத்தூங்குபள்ளிக்கட்டில் தொடக்கமான அலங்காரங்களாலே அலங்க்ருதமாய். (பரித: பதிதை:) நாலு தி$_3$க்குகளிலும் உதிர்ந்து நிற்பனவாய். (பதமாநை:) விழுந்துகொடு நிற்பனவாய். (பாத$_3$பஸ்தை$_2$ஶ்ச) மரங்களிலே நிற்பனவாய். (நாநா க$_3$ந்த$_4$ வர்ணை:) நாநாவித$_4$மாயிருக்கிற நாற்றமென்ன, நிறமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய். (தி$_3$வ்ய புஷ்பை: ஶோப$_4$மாநை:) இப்படிப்பட்ட தி$_3$வ்ய புஷ்பங்களாலே விளங்காநிற்பனவாய். (தி$_3$வ்யபுஷ்போபவநைருபஶோபி$_4$தே) ஊரடைய வளைந்துகொடு நிற்கிற திருத்தோப்புக்களாலே ஶோபி$_4$தமாய். (ஸங்கீர்ண பாரிஜாதாதி$_3$ கல்பத்$_3$ருமோபஶோபி$_4$தை:) பாரிஜாதம், ஸந்தாநம், ஹரிசந்த$_3$நம் தொடக்கமான வ்ருக்ஷவிஶேஷங்களோடு கூடின ஸாமாந்யகல்பக வ்ருக்ஷங்களாலே ஶோபி$_4$தமாய்.

असङ्कीर्णैश्च कैश्चिदन्तःस्थपुष्परत्नादिनिर्मितदिव्यलीलामण्डपशतसहस्रकोटि-शोभितैस्सर्वदा अनुभूयमानैरपि अपूर्ववदाश्चर्यमावहद्भिः क्रीडाशैलशत-सहस्रैरलङ्कृतैः कैश्चिन्नारायणदिव्यलीलाऽसाधारणैः कैश्चित्पद्मवनालया-दिव्यलीलाऽसाधारणैः साधारणैश्च कैश्चिच्छुकशारिकामयूरकोकिलादिभिः कोमलकूजितैराकुलैर्दिव्योद्यानशतसहस्रैरावृते,मणिमुक्ताप्रवालकृतसोपानैर्दि-व्यामलामृतरसोदकैर्दिव्याण्डजवरैरतिरमणीयदर्शनैरतिमनोहरमधुरस्वरैरा-कुलैः अन्तःस्थमुक्तामयदिव्यक्रीडास्थानोपशोभितैर्दिव्यसौगन्धिकवापी-शतसहस्रैर्दिव्यराजहंसावलीविराजितैरावृते,

அஸங்கீர்ணைஶ்ச கைஶ்சித், அந்தஸ்ஸ்த$_2$ புஷ்பரத்நாதி$_3$ நிர்மித தி$_3$வ்ய லீலா மண்ட$_3$ப*ஶத ஸஹஸ்ரகோடி ஶோபி$_4$தை:, ஸர்வதா$_3$ அநுபூ$_4$யமாநைரபி அபூர்வவத் ஆஶ்சர்யம் ஆவஹத்$_3$பி$_4$:, க்ரீடா$_3$ஶைலஶதஸஹஸ்ரைரலங்க்ருதை:, கைஶ்சித் நாராயண தி$_3$வ்யலீலா அஸாதா$_4$ரணை:, கைஶ்சித் பத்$_3$மவநாலயாதி$_3$வ்யலீலா அஸாதா$_4$ரணை:, ஸாதா$_4$ரணைஶ் ச கைஶ்சித் ஶுகஶாரிகாமயூரகோகிலாதி$_3$பி$_4$: கோமலகூஜிதை: ஆகுலை: தி$_3$வ்யோத்$_3$யாந ஶதஸஹஸ்ர கோடிபி$_4$: ஆவ்ருதே, மணிமுக்தாப்ரவாலக்ருத ஸோபாநை: தி$_3$வ்ய அமல அம்ருத ரஸோத$_3$கை: தி$_3$வ்ய அண்ட$_3$ஜவரை: அதிரமணீய த$_3$ர்ஶநை: அதிமநோஹர மது$_4$ர †ஸ்வரை: ஆகுலை: அந்தஸ்ஸ்த$_2$ முக்தாமய தி$_3$வ்ய க்ரீடா$_3$ஸ்த$_2$ாந உபஶோபி$_4$தை:, தி$_3$வ்ய ஸௌக$_3$ந்தி$_4$கவாபீ ஶத ஸஹஸ்ரை:, தி$_3$வ்யராஜ ஹம்ஸாவளீ விராஜிதை: ஆவ்ருதே,

---

(அஸங்கீர்ணைஶ்ச கைஶ்சித்) தன்னில் தான் சேர்ந்திருக்கை யன்றிக்கேயிருப்பன சிலவற்றாலே. (அந்தஸ்ஸ்த$_2$ புஷ்பரத்நாதி$_3$ நிர்மித தி$_3$வ்யலீலாமண்ட$_3$ப * ஶதஸஹஸ்ரகோடிஶோபி$_4$தை:) இத்தோப்புக்களுக்குள்ளே சமைந்த புஷ்பமண்ட$_3$பம், மாணிக்கமண்ட$_3$பம், இவற்றினுடைய அநேகங்களாலே

---

* (பா) ஶதஸஹஸ்ரோபஶோபி$_4$தை: † (பா) ஸ்வநை:

அலங்க்ருதங்களாய். (ஸர்வதா$_3$நுபூ$_4$யமாநைரப்யபூர்வவதா$_3$ஶ்சர்யமாவஹத்$_3$பி$_4$:) எப்போதும் அநுப$_4$வியாநின்றாலும் புதுமைபோலே விஸ்மயநீயமாயிருப்பதுகளாய். (க்ரீடா$_3$ஶைலஶதஸஹஸ்ரைரலங்க்ருதை:) அநேகமாயிரம் க்ரீடா$_3$ஶைலங்களாலே அலங்க்ருதங்களாய். (கைஶ்சிந்நாராயண தி$_3$வ்யலீலாஸாதா$_4$ரணை:) என்று தொடங்கி, (ஸாதா$_4$ரணைஶ்ச கைஶ்சித்) என்கிறதறுதியாக ; எம்பெருமானதாயும், நாய்ச்சிமாரதாயும் இருவருக்கும் பொதுவாயுமுள்ள திருத் தோப்புக்களாலே. (ஶுக ஶாரிகா மயூர கோகிலாதி$_3$பி$_4$:) கிளிகள், அவற்றில் அவாந்தர ஜாதியான ஶாரிகைகள், மயில்கள், குயில்கள் இவை தொடக்கமான பக்ஷிகளாலே. அவற்றில் ஶுகமாகிறது பைங்கிளி. ஶாரிகையாகிறது பூவை. ஆதி$_3$ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே அன்னம் குருகு தொடக்கமானவை. (கோமளகூஜிதைராகுலை:) இனிய பேச்சை யுடைய பக்ஷிகளாலே ஆகுலங்களாயுள்ள. (தி$_3$வ்யோத்$_3$யாநஶதஸஹஸ்ரகோடிபி$_4$ராவ்ருதே) இப்படிப்பட்ட அநேகம் தோப்புக்களாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய். (மணி முக்தா ப்ரவாளக்ருத ஸோபாநை:) ரத்நம், முத்து, பவளம் தொடக்கமானவைகளாலே பண்ணப்பட்ட படியொழுங்கு களை உடைத்தாயிருப்பனவாய். (தி$_3$வ்யாமலாம்ருதரஸோத$_3$கை:) அப்ராக்ருதமாய், நிர்மலமாய்,. அம்ருதம்போலே ரஸவத்தான நீர்ப்பரப்பையுடையவையாய். (தி$_3$வ்யாண்ட$_3$ஜவரை:) அப்ராக்ருதமான பக்ஷிஶ்ரேஷ்ட$_2$ங்களாலே. (அதிரமணீய த$_3$ர்ஶநை:) கண்ணுக்கு அழகியவாயிருப்பன வாய். (அதிமநோஹர மது$_4$ர †ஸ்வரை:) மிக்க மநோஹாரி யான பேச்சிலினிமையை உடையனவாய். (அந்தஸ்ஸ்த$_2$ முக்தாமயதி$_3$வ்யக்ரீடா$_3$ஸ்த$_2$ாநோபஶோபி$_4$தை:) உள்ளேயுண் டான முத்துக்களாலே சமைந்த லீலாஸ்த$_2$ாநங்களாலே ஶோபி$_4$தங்களாய். (தி$_3$வ்ய ஸௌக$_3$ந்தி$_4$க வாபீ ஶத ஸஹஸ்ரை:) அப்ராக்ருதமான செங்கழுநீரையுடைத்தான நீர் வாவிகளுடைய நூறாயிரங்களாலே. (தி$_3$வ்ய ராஜஹம் ஸாவலீ விராஜிதைராவ்ருதே) ஶுத்$_3$த$_4$ ஸத்வமயமான ராஜ

---

† (பா) ஸ்வநை:

निरस्तातिशयानन्दैकरसतया चानन्त्याच्च प्रविष्टानुन्मादयद्भिः क्रीडोद्देशैर्विराजिते, तत्र तत्र कृतदिव्यपुष्पपर्यङ्कोपशोभिते, नानापुष्पासवास्वादमत्तभृङ्गावलीभिरुद्गीयमानदिव्यगान्धर्वेणापूरिते, चन्दनागरुकर्पूरदिव्यपुष्पावगाहिमन्दानिलासेव्यमाने, मध्ये दिव्यपुष्पसञ्चयविचित्रिते, महति दिव्ययोगपर्यङ्के अनन्तभोगिनि, श्रीमद्वैकुण्ठैश्वर्यादिदिव्यलोकम् आत्मकान्त्या विश्वमाप्याययन्त्या शेषशेषाशनादिसर्वपरिजनं भगवतस्तत्तदवस्थोचितपरिचर्यायामाज्ञापयन्त्या शीलरूपगुणविलासादिभिरात्मानुरूपया

நிரஸ்தாதிஶய ஆநந்தைக3ரஸதயா ச ஆநந்த்யாச்ச ப்ரவிஷ்டாந் உந்மாத3யத்3பி4: க்ரீடோ3த்3தே3ஶை: விராஜிதே, தத்ர தத்ர க்ருத தி3வ்ய புஷ்ப பர்யங்க உபஶோபி4தே, நாநாபுஷ்ப *ஆஸவ ஆஸ்வாத3 மத்த ப்4ருங்க3 ஆவலீபி4: உத்3கீ3யமாந தி3வ்ய கா3ந்த4ர்வேண ஆபூரிதே, சந்த3ந அக3ரு கர்ப்பூர தி3வ்ய புஷ்ப அவகா3ஹி மந்த3ாநில ஆஸேவ்யமாநே, மத்4யே (தி3வ்ய) புஷ்பஸஞ்சய விசித்ரிதே, மஹதி தி3வ்ய †யோக3பர்யங்கே அநந்தபோ4கி3நி, ஶ்ரீமத்3 வைகுண்டை2ஶ்வர்யாதி3 தி3வ்யலோகம் ஆத்ம காந்த்யா விஶ்வம் ஆப்யாயயந்த்யா, ஶேஷ ஶேஷாஶநாதி3 ஸர்வபரிஜநம் ப4க3வத: தத்தத3வஸ்தோ2சிதபரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயந்த்யா, ஶீல ரூப கு3ணவிலாஸாதி3பி4: ஆத்மாநுரூபயா

ஹம்ஸங்களுடைய ஒழுங்குகளாலே விளங்காநின்றுள்ள முன் சொன்னவற்றாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய்.

(நிரஸ்தாதிஶயாநந்தைக3 ரஸதயா ச) நிரஸ்தமான மிகுதியை உடைத்தாய். ஆநந்த3மாய், முடிவின்றிக்கே யிருக்கிற ஸுக2மாயிருக்கையாலும். **(ஆநந்த்யாச்ச)** முடிவில்லாமையாலும். **(ப்ரவிஷ்டாநுந்மாத3யத்2பி4:)** ரஸ்யதை யாலே உட்புகுந்தவர்களைப் பிச்சேற்றவற்றாலே. **(க்ரீடோ3த்3தே3ஶைர் விராஜிதே)** இப்படிப்பட்ட க்ரீடோ3த்3தே3ஶங்களாலே விளங்காநிற்பதாய். **(தத்ர தத்ர க்ருத தி3வ்ய புஷ்ப பர்யங்கோபஶோபி4தே)** அவ்வோ இடங்களிலே பண்ணப்பட்ட பூம்படுக்கைகளாலே அலங்க்ருதமாய். **(நாநா புஷ்ப*ஆஸவாஸ்வாத3 மத்த ப்4ருங்க3ாவளீபி4ருத்3கீ3யமாந தி3வ்ய கா3ந்த4ர்வேண ஆபூரிதே)** நாநாவித4மான புஷ்பங்களிலுண்டான மது4வைப் பானம் பண்ணி, அத்தாலே களித்த வண்டுகளின் ஒழுங்குகளாலே பாடப்படாநின்ற கா3ந்த4ர்வ வித்3யையாலே நிறைந்திருப்பதாய். **(சந்த3நாக3ரு கர்ப்பூர தி3வ்யபுஷ்பாவகா3ஹி மந்த3ாநிலாஸேவ்யமாநே)** சந்த3நம், அகில், கர்ப்பூரம், பூக்கள், இவற்றிலே உள்புகுந்து, அங்குள்ள பரிமளங்களைக் கொய்து கொண்டு வருகிற தென்றலாலே ஸேவிக்கப்படுமதாய். **(மத்4யே புஷ்பஸஞ்சய விசித்ரிதே)** நடுவில் விடுபூக்களாலே விசித்ரிதமாய். **(மஹதி திவ்ய†யோக3 பர்யங்கே)** பெரிய திருப்பள்ளிக்கட்டிலாயிருக்கிறதிலே. **(அநந்த போ4கி3நி)** திருவனந்தாழ்வான் மேலே.

இப்படியிருக்கிற படுக்கையிலே, நாய்ச்சிமாருடன் கூடி எழுந்தருளியிருக்கும்படி சொல்லுகிறது மேல். **(ஶ்ரீமத்3 வைகுண்டை2ஶ்வர்யாதி3 தி3வ்யலோகம்)** இப்படியிருக்கிற தி3வ்யலோகத்தை. **(ஆத்மகாந்த்யா)** தன்னுடைய காந்தியாலே. **(விஶ்வமாப்யாயயந்த்யா)** விஶ்வத்தையும் ஆப்யாயநம் பண்ணுவிப்பியாநின்றுகொண்டு. **(ஶேஷ ஶேஷாஶநாதி3 ஸர்வ பரிஜநம்)** திருவனந்தாழ்வான் ஸேனை முதலியாருள்ளிட்ட பரிஜநமெல்லாவற்றையும். **(ப4க3வதஸ் தத்தத3வஸ்தோ2சித பரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்த்யா)** ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அந்தந்த அவஸ்தை2களுக்கீடாம்படியான கைங்கர்யத்திலே நியமியாநிற்பாளாய். **(ஶீல ரூப கு3ண விலாஸாதி3பி4ராத்மாநுரூபயா)** ஶீலகு3ணோபலக்ஷிதமான ஆத்ம கு3ணமென்ன, ரூபகு3ணோபலக்ஷிதமான ஸௌந்த3ர்யாதி3 கு3ணமென்ன, விலாஸமென்ன இவை தொடக்கமானவற்றாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸத்3ருஶையாயுள்ளவளாய்.

---

* (பா) ரஸாஸ்வாத3 † (பா) போ4க3 (भोग) பர்யங்கே

श्रिया सहासीनम्, प्रत्यग्रोन्मीलितसरसिजसदृशनयनयुगलम्, स्वच्छनील-
जीमूतसङ्काशम्, अत्युज्ज्वलपीतवाससम्, स्वया प्रभया अतिनिर्मलया
अतिशीतलया स्वच्छया माणिक्याभया कृत्स्नं जगद्भासयन्तम्,
अचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्ययौवनस्वभावलावण्यमयामृतसागरम्, अति-
सौकुमार्यादीषत्प्रस्विन्नवदालक्ष्यमाणललाटफलकदिव्यालकावलीविराजितम्,
प्रबुद्धमुग्धाम्बुजचारुलोचनम्, सविभ्रमभ्रूलतम्, उज्ज्वलाधरम्,
शुचिस्मितम्, कोमलगण्डम्, उन्नसम्, उदग्रपीनांसविलम्बिकुण्डलाल-
कावलीबन्धुरकम्बुकन्धरम्, प्रियावतंसोत्पलकर्णभूषणश्लथालकाबन्ध-
विमर्दशंसिभिश्चतुर्भिराजानुविलम्बिभिर्भुजैर्विराजितम्, अतिकोमलदिव्य-
रेखालङ्कृताताम्रकरतलम्, दिव्याङ्गुलीयकविराजितम्,

ஶ்ரியா ஸஹ ஆஸீநம், ப்ரத்யக்$_3$ர உந்மீலித ஸரஸிஜ ஸத்$_3$ருஶ
நயந யுக$_3$ளம், ஸ்வச்ச$_2$ நீல ஜீமூத ஸங்காஶம், அத்யுஜ்ஜ்வல
பீத வாஸஸம், ஸ்வயா ப்ரப$_4$யா அதிநிர்மலயா அதிஶீதலயா
ஸ்வச்ச$_2$யா மாணிக்யாப$_4$யா க்ருத்ஸ்நம் ஜக$_3$த் ப$_4$ாஸயந்தம்,
அசிந்த்ய தி$_3$வ்ய அத்$_3$பு$_4$த நித்ய யௌவந ஸ்வப$_4$ாவ லாவண்ய
மய அம்ருத ஸாக$_3$ரம், அதிஸௌகுமார்யாத் ஈஷத்ப்ரஸ்
விந்நவத் ஆலக்ஷ்யமாண லலாடப$_2$லக தி$_3$வ்யாலக ஆவலீ
விராஜிதம், ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$முக்$_3$த$_4$ாம்பு$_3$ஜ சாருலோசநம், ஸவிப்$_4$ரம
ப்$_4$ரூலதம், உஜ்ஜ்வல அத$_4$ரம், ஶுசி ஸ்மிதம், கோமல
க$_3$ண்ட$_3$ம், உந்நஸம், உத$_3$க்$_3$ர பீந அம்ஸ விலம்பி$_3$ குண்ட$_3$ல
அலகாவலீ ப$_3$ந்து$_4$ர கம்பு$_3$கந்த$_4$ரம், ப்ரியா அவதம்ஸ உத்
பல கர்ண பூ$_4$ஷண ஶ்லத$_2$ அலகாப$_3$ந்த$_4$ விமர்த$_3$ ஶம்ஸிபி$_4$:
சதுர்ப்பி$_4$: ஆஜாநு விலம்பி$_3$பி$_4$ர் பு$_4$ஜை: விராஜிதம், அதி
கோமல தி$_3$வ்யரேக$_2$ா அலங்க்ருத ஆதாம்ர கரதலம், தி$_3$வ்ய
அங்கு$_3$லீயக விராஜிதம்,

(ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்) இப்படிப்பட்ட பெரியபிராட்டியோடே கூடியிருப்பானாய்.

(ப்ரத்யக்$_3$ரோந்மீலித ஸரஸிஜ ஸத்$_3$ருஶ நயநயுக$_3$ளம்) அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களை உடையவனை. (ஸ்வச்ச$_2$ நீல ஜீமூத ஸங்காஶம்) தெளிந்த காளமேக$_4$ம்போலே இருக்கிறவனை. (அத்யுஜ்ஜ்வல பீதவாஸஸம்) அறப் பளபளத்த திருப்பீதாம்ப$_3$ரத்தை உடையவனை. (ஸ்வயா ப்ரப$_4$யா) தன்னுடையதான காந்தியாலே. (அதிநிர்மலயா) மிகவும் அழுக்கற்று. (அதிஶீதளயா) அறக்குளிர்ந்திருப்பதாய். (ஸ்வச்ச$_2$யா) மிகவும் அச்ச$_2$மாயிருப்பதாய். (மாணிக்யாப$_4$யா) மாணிக்கம்போலே இருக்கிற ப்ரபை$_4$யை உடைத்தாய். (க்ருத்ஸ்நம் ஜக$_3$த் ப$_4$ாஸயந்தம்) எல்லா ஜக$_3$த்தையும் ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாய். (அசிந்த்ய) சிந்தயிதுமஶக்யமாய். (தி$_3$வ்ய) அப்ராக்ருதமாய். (அத்$_3$பு$_4$த) மிக ஆஶ்சர்யபூ$_4$தமாய். (நித்ய யௌவநஸ்வப$_4$ாவ லாவண்யமயாம்ருதஸாக$_3$ரம்) போது செய்யாதபடியான நித்யயௌவநத்தையே ஸ்வப$_4$ாவமாக உடைத்தாய், அழகாகிற அம்ருதத்துக்குக் கடலாய். (அதிஸௌகுமார்யாத் ஈஷத் ப்ரஸ்விந்நவத$_3$ாலக்ஷ்யமாண லலாடப$_2$லக தி$_3$வ்யாலகாவளீ விராஜிதம்) அற மெல்லியதாகையாலே, தளிர் போலே புரைந்து தோற்றுகிற திருநெற்றியிலே அலையெறிகிற திருக்குழற்கற்றையாலே விளங்காநிற்பானாய். (ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$) தொடங்கி (விராஜிதம்) அறுதியாக உள்ள பத$_3$ங்களுக்குப் பொருள் † ஸ்தோத்ர ப$_4$ாஷ்யத்தில் கண்டு கொள்வது.

(அதிகோமள தி$_3$வ்யரேக$_2$ாலங்க்ருதாதாம்ரகரதலம்) அதி கோமளமாய், சால அழகியதாயிருக்கிற தி$_3$வ்யரேகை$_2$யுண்டு—தாமரை, ஶங்க$_2$ம், சக்ரம் தொடக்கமான ரேகை$_2$கள். அவற்றைத் திருக்கைத்தலத்திலே உடையவனாய். (தி$_3$வ்யாங்கு$_3$ளீயக விராஜிதம்) திருவிரலில் சாத்தின அறு

---

† இதிலிருந்து ஸ்தோத்ரக$_3$த்$_3$யப$_4$ாஷ்ய கர்த்ரைக்யம் விளங்குகிறது.

अतिकोमल(दिव्य)नखावलीविराजितम्, अतिरक्ताङ्गुलीभिरलङ्कृतम्, तत्क्षणोन्मीलितपुण्डरीकसदृशचरणयुगलम्, अतिमनोहरकिरीटमकुटचूडावतंसमकरकुण्डलग्रैवेयकहारकेयूरकटकश्रीवत्सकौस्तुभमुक्तादामोदरबन्धनपीताम्बर काञ्चीगुणनूपुरादिभिरत्यन्तसुखस्पर्शैर्दिव्यगन्धैर्भूषणैर्भूषितम्, श्रीमत्या वैजयन्त्या वनमालया विराजितम्, शङ्खचक्रगदासिशार्ङ्गादिदिव्यायुधैस्सेव्यमानम्, स्वसङ्कल्पमात्रावक्लृप्तजगज्जन्मस्थितिध्वंसादिके श्रीमति विष्वक्सेने न्यस्तसमस्तात्मैश्वर्यम्, वैनतेयादिभिः

அதிகோமல (தி3வ்ய) நக2ாவலீ விராஜிதம், அதிரக்தாங்கு3லீபி4: அலங்க்ருதம், தத்க்ஷண உந்மீலித புண்ட3ரீக ஸத்3ருஶ சரணயுக3ளம், அதிமநோஹர கிரீட மகுட சூட3ா அவதம்ஸ மகரகுண்ட3ல க்3ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப4 முக்தாத3ாம உத3ரப3ந்த4ந பீதாம்ப3ர காஞ்சீகு3ண நூபுராதி3பி4: அத்யந்தஸுக2ஸ்பர்ஶை: தி3வ்ய க3ந்தை4: பூ4ஷணை: பூ4ஷிதம், ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம், ஶங்க2 சக்ர க3த3ா அஸி ஶார்ங்க3ாதி3 தி3வ்யாயுதை4: ஸேவ்யமாநம், ஸ்வஸங்கல்ப மாத்ர அவக்லுப்த ஜக3ஜ் ஜந்ம ஸ்தி2தி த்4வம்ஸாதி3கே ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே ந்யஸ்தஸமஸ்த ஆத்மைஶ்வர்யம், வைநதேயாதி3பி4:

காழிமோதிரத்தாலே விளங்காநிற்பானுய். (அதிகோமள-நக2ாவலீவிராஜிதம்) மிகவும் ஸுகுமாரமாயிருக்கிற திருவுகிரொழுங்குகளாலே விளங்காநிற்பானுய். (அநுரக்தாங்கு3ளீபி4ரலங்க்ருதம்) சிவந்த திருவிரல்களாலே விளங்காநிற்பானுய். (தத்க்ஷணோந்மீலித புண்ட3ரீக ஸத்3ருஶ சரணயுக3ளம்) அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற இரண்டு திருவடிகளை உடையவனுய். (அதிமநோஹர கிரீடேத்யாதி3) கண்டார் நெஞ்சு பறியுண்ணும்படியான கிரீடாதி3களாலே அலங்க்ருதனென்கிறது. (கிரீட மகுட) கிரீட மகுடமென்ன; அன்றிக்கே கிரீடமான மகுடமென்ன. (சூட3ா) அதிலே சாத்தின திருச்சூட்டென்ன. (அவதம்ஸ) திருச்

செவிமலரென்ன. (மகரகுண்ட3ல) திருமகரக் குழையென்ன. (க்3ரைவேயக) திருக்கழுத்தணியென்ன. (ஹார) திருமார்பிலே தழையச்சாத்தும் திருவாரமென்ன. (கேயூர) ப3ாஹுவலயமென்ன. (கடக) முன் கையில் சாத்தும் கடகவலயமென்ன. (ஸ்ரீவத்ஸ) திருமார்பில் அநிதரஸாத4ாரணமான திருமறுவென்ன. (கௌஸ்துப4) ஸ்ரீகௌஸ்துப4மென்ன. (முக்தாத3ாம) திருமுத்துவடமென்ன. (உத3ரப3ந்த4ந) திருவுத3ரப3ந்த4நமென்ன. (பீதாம்ப3ர) கநகசேலமென்ன. (காஞ்சீகு3ண) அரை நூல் பட்டிகையென்ன. (நூபுர) திருச்சிலம்பென்ன. (ஆதி3பி4:) இவை தொடக்கமான. (அத்யந்தஸுக2ஸ்பர்ஶை:) திருமேனிக்குப் பூத்தொடுமாபோல ஸ்பர்ஶிக்கும்போது ஸுக2கரமாயிருப்பனவாய். (தி3வ்யக3ந்தை4:) அப்ராக்ருதமான தி3வ்யபரிமளத்தை உடைத்தாயிருப்பனவாய். (பூ4ஷணை: பூ4ஷிதம்) இப்படிப்பட்ட தி3வ்யாப4ரணுழ்வார்களாலே அலங்க்ருதனுயிருப்பானுய். (ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம்) அழகையுடைத்தாய் வைஜயந்தியென்று பேர் பெற்றிருக்கிற வநமாலையாலே விளங்காநிற்பானுய். (ஶங்க2சக்ரக3த3ாऽஸி ஶார்ங்க3ாதி3 தி3வ்யாயுதை4ஸ் ஸேவ்யமாநம்) ஸ்நேஹத்தாலே அஸ்த2ாந ஶங்கா (ரக்ஷா?) வ்யஸநிகளான பஞ்சாயுத4ம் தொடக்கமான தி3வ்யாயுத4ங்களாலே * சூழ்ந்திருந்தேத்தப்படுமவனுய்.

(ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்த ஜக3ஜ்ஜந்மஸ்தி2தி த்4வம்ஸாதி3கே) நினைத்தமாத்ரத்திலே நிர்வஹிக்கப்பட்ட ஸ்த2ாவர ஜங்க3மாத்மகமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய உத்பத்தி ஸ்தி2தி விநாஶங்களென்ன, நியமநாதி3களென்ன இவற்றை உடையராய். (ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே) கைங்கர்யலக்ஷ்மிக்கு இட்டுப்பிறந்த ஸேனை முதலியார் பக்கலிலே. (ந்யஸ்த ஸமஸ்தாத்மைஶ்வர்யம்) வைக்கப்பட்ட தம்முடைய எல்லா நியந்த்ருத்வத்தை உடையவராயுள்ளவரை.

பெரியதிருவடிநாயனுர் தொடக்கமான ஸூரிபரிஷத்தாலே ஸேவ்யனுயிருக்குமென்கிறது மேல். (வைநதேயாதி3பி4:) பெரியதிருவடி நாயனுர் தொடக்கமான பார்ஷ

स्वभावतो निरस्तसमस्तसांसारिकस्वभावैर्भगवत्परिचर्याकरणयोग्यैर्भग - वत्परिचर्यैकभोगैर्नित्यसिद्धैरनन्तैर्यथायोगं सेव्यमानम्, आत्मभोगेन अनुसंहितपरादिकालदिव्यामलकोमलावलोकनेन विश्वमाह्लादयन्तम्, ईषदुन्मीलितमुखाम्बुजोदरविनिर्गतेन दिव्याननारविन्दशोभाजनकेन दिव्यगाम्भीर्यौदार्यमाधुर्याद्यनवधिकगुणगणविभूषितेन अतिमनोहर - दिव्यभावगर्भेण दिव्यलीलालापामृतेन अखिलजनहृदयान्तराण्यापूरयन्तम्,

भगवन्तम् नारायणम् ध्यानयोगेन दृष्ट्वा

ஸ்வப$_4$ாவதோ நிரஸ்த ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வப$_4$ாவை: ப$_4$க$_3$வத் பரிசர்யாகரண யோக்$_3$யை: ப$_4$க$_3$வத் பரிசர்யைக பே$_4$ாகை$_3$: நித்யஸித்$_3$தை$_4$: அநந்தை: யத$_2$ாயோக$_3$ம் ஸேவ்யமாநம், ஆத்ம பே$_4$ாகே$_3$ந அநுஸம்ஹித பராதி$_3$கால தி$_3$வ்ய அமல கோமல அவலோகநேந விஶ்வம் ஆஹ்லாத$_3$யந்தம், ஈஷத் உந்மீலித முக$_2$ாம்பு$_3$ஜ உத$_3$ர விநிர்க்க$_3$தேந தி$_3$வ்யாநநார விந்த$_3$ ஶோப$_4$ா ஜநகேந தி$_3$வ்யகா$_3$ம்பீ$_4$ர்ய ஔதா$_3$ர்ய ஸௌந்த$_3$ர்ய மாது$_4$ர்யாதி$_3$ அநவதி$_4$க கு$_3$ணக$_3$ண விபூ$_4$ஷிதேந அதிமநோஹர தி$_3$வ்யப$_4$ாவக$_3$ர்ப்பே$_4$ண தி$_3$வ்யலீலா லாப அம்ருதேந அகி$_2$ல ஜநஹ்ருத$_3$யாந்தராணி ஆபூரயந்தம், ப$_4$க$_3$வந்தம் நாராயணம் த்$_4$யாநயோகே$_3$ந த்$_3$ருஷ்ட்வா,

---

த்$_3$ாத்$_3$யர், க$_3$ணநாயகர்கள் தொடக்கமானவர்களாலே. பார்ஷத$_3$ாத்$_3$யராகிறார் க$_3$ஜவக்த்ராதி$_3$கள். க$_3$ணநாயகர்களாகிறார் குமுத$_3$ாதி$_3$கள். (**ஸ்வப$_4$ாவதோ நிரஸ்த ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வப$_4$ாவை:**) ஒரு நாள் வரையிலன்றிக்கே ஸ்வஸத்தாநுப$_3$ந்த$_4$நமாக இன்றியிலேயிருக்கிற ஸகலஸாம்ஸாரிக ஸ்வப$_4$ாவத்தை உடையராய். (**ப$_4$க$_3$வத் பரிசர்யா கரண யோக்$_3$யை:**) உடையவன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு இட்டுப்பிறந்தவர்களாய். (**ப$_4$க$_3$வத் பரிசர்யைக பே$_4$ாகை$_3$:**) ப$_4$க$_3$வத்கைங்கர்யமொழியத் தங்களுக்கு த$_4$ாரகமின்றியிலேயிருப்பாராய். (**நித்ய ஸித்$_3$தை$_4$:**) இப்படியிருக்கிற நித்யஸூரிகளாலே. (**அநந்தை:**) இன்னதனை

யென்று முடிவில்லாதவர்களாலே. (**யத$_2$ாயோக$_3$ம் ஸேவ்யமாநம்**) நின்ற நிலைகளுக்கீடாக ஸேவிக்கப்படுமவனை.

(**ஆத்மபே$_4$ாகே$_3$ந அநுஸம்ஹித பராதி$_3$கால தி$_3$வ்யாமல கோமளாவலோகநேந**) இக்கடாக்ஷம் பரார்த்த$_2$மாகவன்றிக்கே, காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸ்வப்ரயோஜநமாக அநுஸந்தி$_4$க்கப்பட்டு, விலக்ஷணமாய் அபராத$_4$ங்களை நினைத்துக் கலங்குகையன்றிக்கே ஸுப்ரஸந்நஸுந்த$_3$ரமான கடாக்ஷத்தாலே. (**விஶ்வமாஹ்லாத$_3$யந்தம்**) ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் உகப்பிக்கக்கடவனாய். (**ஈஷது$_3$ந்மீலித முக$_2$ாம்பு$_3$ஜோத$_3$ர விநிர்க்க$_3$தேந**) சிறிது அலர்ந்த திருமுகத்தாமரையிடையினின்றும் புறப்பட்டிருப்பதாய். (**தி$_3$வ்யாநநாரவிந்த$_3$ஶோப$_4$ாஜநகேந**) திருப்பவளத்துக்கு ஆப$_4$ரணம் சாத்தினாற்போலே அழகை உண்டாக்கக்கடவதாய். (**தி$_3$வ்யகா$_3$ம்பீ$_4$ர்யௌதா$_3$ர்ய மாது$_4$ர்யாத்$_3$யநவதி$_4$க கு$_3$ண க$_3$ண விபூ$_4$ஷிதேந**) பெரியமுழக்கமென்ன, அர்த்த$_2$பே$_3$ாத$_4$கத்வமென்ன, இனிமையென்ன, ஓஜ:ப்ரஸாத$_3$ாதி$_3$களென்ன, இவை தொடக்கமான எண்ணிறந்த கு$_3$ணக$_3$ணங்களாலே அலங்க்ருதமாயிருப்பதாய். (**அதிமநோஹர தி$_3$வ்ய ப$_4$ாவக$_3$ர்ப்பே$_4$ண**) நெஞ்சை வருத்தக்கடவதாய், தி$_3$வ்யமான அபி$_4$ப்ராயத்தை உள்ளே உடையதாய். (**தி$_3$வ்யலீலாலாபாம்ருதேந**) ஹர்ஷம் வழிந்த சொல்லாகிற அம்ருதத்தாலே. (**அகி$_2$ல ஜந ஹ்ருத$_3$யாந்தராண்யாபூரயந்தம்**) எல்லாருடைய நெஞ்சுகளின் அவகாஶமடைய நிறைப்பானாயுள்ளவனை. (**ப$_4$க$_3$வந்தம் நாராயணம்**) இப்படி ஹேயப்ரதிப$_4$டமான கல்யாணகு$_3$ணங்களுக்கு ஆகரனான நாராயணனை. (**த்$_4$யாந யோகே$_3$ந த்$_3$ருஷ்ட்வா**) மாநஸ ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணி. "'த்$_4$யாநயோகே$_3$ந த்$_3$ருஷ்ட்வா' என்கையாலே, ப$_4$க்தியைப் பண்ணினால் தத்ப$_2$லமாக வரும் ஸாக்ஷாத்காரம் சொன்னாற்போலே இராநின்றது; 'ஶரணமநுவ்ரஜேத்' என்று ப்ரபத்திபண்ணினது நிஷ்ப$_2$லமாமோ" என்னில்: அன்று; ப்ரபத்திப$_2$லமான ஸாக்ஷாத்காரத்தையே சொல்

[ततो] भगवतो नित्यस्वाम्यम्, आत्मनो नित्यदास्यं च यथावस्थितमनुसन्धाय, "कदाऽहं भगवन्तं नारायणं मम नाथं मम कुलदैवतं मम कुलधनं मम भोग्यं मम मातरं मम पितरं मम सर्वं साक्षात्करवाणि चक्षुषा, कदाऽहं भगवत्पादाम्बुजद्वयं शिरसा धारयिष्यामि, कदाऽहं भगवत्पादाम्बुजद्वयपरिचर्याकरणयोग्यः [तदेकभोगः] तत्पादौ परिचरिष्यामि, कदाऽहं भगवत्पादाम्बुजद्वयपरिचर्याशया निरस्तसमस्तेतरभोगाशः अपगतसमस्तसांसारिकस्वभावः तत्पादाम्बुजद्वयं प्रवेक्ष्यामि,

(தத:) ப4க3வத: நித்ய ஸ்வாம்யம், ஆத்மந: நித்யதா3ஸ்யம் ச யதா2வஸ்தி2தம் அநுஸந்த4ாய, கதா3 அஹம் ப4க3வந்தம் நாராயணம் மம நாத2ம் மம குலதை3வதம் மம குல த4நம் மம பே4ாக்3யம் மம மாதரம் மம பிதரம் மம ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா, கதா3 அஹம் ப4க3வத் பாதா3ம்பு3ஜத்3வயம் ஶிரஸா த4ாரயிஷ்யாமி [ஸங்க்3ரஹீஷ்யாமி] கதா3 அஹம் ப4க3வத் பாதா3ம்பு3ஜத்3வய பரிசர்யா கரண யோக்3ய: [ததே3க பே4ாக3:] தத்பாதௌ3 பரிசரிஷ்யாமி, கதா3 அஹம் ப4க3வத்பாதா3ம்பு3ஜ த்3வய பரிசர்யாஶயா நிரஸ்த ஸமஸ்தேதர பே4ாக3ாஶ: அபக3த ஸமஸ்த ஸாம் ஸாரிகஸ்வப4ாவ: தத்பாதா3ம்பு3ஜத்3வயம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி,

---

லுகிறது. ஆனல், (த்4யாந யோகே3ந) என்றது செய்யும் படியென்னென்னில்: த்4யாந யோக3த்தாலே காணுமாப் போலே கண்டு என்கிறது. (த்4யாந யோகே3ந த்3ருஷ்ட்வா) என்று, (ப்ரத்யஹமாத்மோஜ்ஜீவநாய ஏவமநுஸ்மரேத்) என்று சொன்ன காலக்ஷேபாநுஸந்த4ாநம் முற்றி வெளிப்பட்ட தாகவுமாம்.

(ப4க3வதோ நித்யஸ்வாம்யம் ஆத்மநோ நித்ய தா3ஸ்யஞ்ச யதா2வஸ்தி2த மநுஸந்த4ாய) இருவருடையவும் ஶாஸ்த்ர ஸித்3த4மான ஸ்வஸ்வாமி ஸம்ப3ந்த4த்தை உணர்ந்து. இனி, அந்த ஸாக்ஷாத்காரலாப4மான பேற்றில் மநோரத2ப்ரகாரம்

சொல்லுகிறது; — (கதா3ஹமித்யாதி3யாலே). (கதா3) "அந் நாள் எந்நாள்?" என்று பதறுகிருர். (அஹம்) அவ்யபி4சாரியான உபாயம் கைபுகுந்து பேற்றில் பதற்றத்தை உடையனுன நான். (ப4க3வந்தம் நாராயணம்) ஆறியிருக்க வொண்ணுதபடியான கு3ணங்களையும் ப்ராப்தியையுமுடையவனை. (மம நாத2ம்) எனக்கு வகுத்த ஶேஷியாயுள்ளவனை. (மம குலதை3வதம்) ஸாமாந்யமாயிருக்கையன்றிக்கே, எங்களுக்குக் குலக்ரமாக3தனுன நாத2னுயுள்ளவனை. (மம குல த4நம்) எனக்குக் குலக்ரமமாக ஆபத்துக்கு ஜீவிக்கக் கைம் முதலாயுள்ளவனை. (மம பே4ாக்3யம்) எனக்கு பே4ாக்3யனுனவனை. (மம மாதரம்) எனக்கு த4ாரகனுமாய், ஹித(ப்ரிய?) ப்ரவர்த்தகனுமாயுள்ளவனை. (மம பிதரம்) எனக்கு உத் பாத3கனுமாய், ஹிதப்ரவர்த்தகனுமாயுள்ளவனை. (மம ஸர் வம்) 99. (மாதா பிதா ப்4ராதா நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத் க3திர் நாராயண:) என்றும், (த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வ மேவ) என்றும், * "சேலேய் கண்ணியரும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுக்தமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களுமான வனை. (ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா) இப்போதை மாநஸ ஸாக்ஷாத்காரமொழிய 198. "**सदा पश्यन्ति**" (ஸதா3 பஶ்யந்தி) என்கிறபடியே †'கண்டுகொண்டென் கண்ணிணைகளென்று கொலோ களிக்கும் நாள்' என்கிருர். (கதா3ாऽஹம் ப4க3வத் பாதா3ம்பு3ஜத்3வயம் ஶிரஸா த4ாரயிஷ்யாமி) 199. "**मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति**" (மதீ3யமூர்த்த4ாநமலங்கரிஷ்யதி) என்றும், § "தளிர் புரையும் திருவடியென் தலைமேலவே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வகுத்த ஶேஷியானவனுடைய நிர திஶயபே4ாக்3யமான திருவடித்தாமரைகளை நான் ஶிரஸா வஹிப்பதென்ருே? என்கிருர். (கதா3ாऽஹம் ப4க3வத்பாதா3ம் பு3ஜத்3வய பரிசர்யாஶயா நிரஸ்த ஸமஸ்தேதரபே4ாக3ாஶ: அபக3த ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வப4ாவ: தத்பாதா3ம்பு3ஜ த்3வயம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி) ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில்

---

 * திருவாய் 5-1-8. † பெருமாள்-திரு 1-1. § திருநெடு-1

कदा मां भगवान् स्वकीयया अतिशीतलया दृशा अवलोक्य स्निग्धगम्भीरमधुरया गिरा परिचर्यायामाज्ञापयिष्यति" इति भगवत्परिचर्यायां आशां वर्धयित्वा, तयैवाशया तत्प्रसादोपबृंहितया भगवन्तमुपेत्य, दूरादेव—भगवन्तं शेषभोगे श्रिया सहासीनं वैनतेयादिभिस्सेव्यमानं "समस्तपरिवाराय श्रीमते नारायणाय नमः" इति प्रणम्य, उत्थायोत्थाय पुनःपुनः प्रणम्य, अत्यन्तसाध्वसविनयावनतो भूत्वा, भगवत्पारिषदगणनायकैर्द्वारपालैः कृपया स्नेहगर्भया दृशाऽवलोकितो भूत्वा, सम्यगभिवन्दितैस्तैरेवानुमतो भूत्वा भगवन्तमुपेत्य, श्रीमता मूलमन्त्रेण "भगवन्! मां ऐकान्तिकात्यन्तिकपरिचर्याकरणाय परिगृह्णीष्व" इति याचमानः प्रणम्यात्मानं भगवते निवेदयेत्॥

கத3ா மாம் ப4க3வாந் ஸ்வகீயயா அதிஶீதலயா த்3ருஶா அவலோக்ய ஸ்நிக்3த4 க3ம்பீ4ர மது4ரயா கி3ரா பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயிஷ்யதி — இதி ப4க3வத் பரிசர்யாயாம் ஆஶாம் வர்த்த4யித்வா, தயைவ ஆஶயா தத்ப்ரஸாத3 உபப்3ரும்ஹிதயா ப4க3வந்தம் உபேத்ய, தூ3ராத் ஏவ—ப4க3வந்தம் ஶேஷ பே4ாகே3 ஶ்ரியா ஸஹ ஆஸீநம் வைநதேயாதி3பி4: ஸேவ்யமாநம் 'ஸமஸ்தபரிவாராய ஶ்ரீமதே நாராயணாய நம:' இதி ப்ரணம்ய, உத்தா2ய உத்தா2ய புந: புந: ப்ரணம்ய, அத்யந்த ஸாத்4வஸ விநயாவநத: பூ4த்வா, ப4க3வத்பாரிஷத3க3ணநாயகை: த்3வாரபாலை: க்ருபயா ஸ்நேஹ க3ர்ப்ப4யா த்3ருஶா அவலோகித: பூ4த்வா, ஸம்யக் அபி4வந்தி3தை: தைரேவ அநுமத: பூ4த்வா ப4க3வந்தம் உபேத்ய, ஶ்ரீமதா மூலமந்த்ரேண 'ப4க3வந், மாம் ஐகாந்திக ஆத்யந்திக பரிசர்யா கரணாய பரிக்3ருஹ்ணீஷ்வ' இதி யாசமாந: ப்ரணம்ய ஆத்மாநம் ப4க3வதே நிவேத3யேத்॥

கைங்கர்யருசியாலே போக்கடிக்கப்பட்ட புறம்புள்ள விஷயங்களிலுண்டான பே4ாக3ஶ்ரத்3தை4யை உடையனாய், தன்னடையே பாறிப்போன ராக3த்3வேஷாதி3களாகிற ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வபா4வத்தை உடையேனாய்க் கொண்டு, நான் என்றைக்கோ அந்தப் பாதா3ம்பு3ஜ

த்3வயத்தைக் கிட்டுவேன்? என்கிறார். (கத3ா மாம் ப4க3வாந் ஸ்வகீயயாऽதிஶீதளயா த்3ருஶாऽவலோக்ய, ஸ்நிக்3த4க3ம்பீ4ர மது4ரயா கி3ரா பரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயிஷ்யதி) புருஷோத்தமனானவன் தன்னுடைய அறக்குளிர்ந்த திருக்கண்களாலே கடாக்ஷித்து முழங்கி, இனிதான பேச்சாலே ‡"முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்" என்கிறபடியே கைங்கர்யத்தில் என்னை ஏவப்புகுகிறது எப்போதோ? (இதி ப4க3வத் பரிசர்யாயாமாஶாம் வர்த்த4யித்வா) என்று இப்புடைகளிலே ப4க3வத்கைங்கர்யத்தில் ஆஶையை வளர்த்தி.

(தயைவாஶயா தத்ப்ரஸாதே3ாபப்3ரும்ஹிதயா ப4க3வந்தமுபேத்ய) ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே மேன்மேலெனக் கரைபுரண்டு பெருகிவருகிற அந்த ஆஶையோடே கூட ஸர்வேஶ்வரனைக் கிட்டி. (தூ3ராதே3வ ப4க3வந்தம் ஶேஷ பே4ாகே3 ஶ்ரியா ஸஹாஸீநமித்யாதி3). (தூ3ராதே3வ ப்ரணம்ய) என்று மேலே அந்வயம். திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே பெரிய பிராட்டியாரோடே கூட இருப்பானாய், பெரியதிருவடி நாயனார் தொடக்கமான நித்ய ஸூரிகளால் ஸதா3 ஸேவ்யமானனாயிருக்கிற ப4க3வானை. (ஸமஸ்த பரிவாராய ஶ்ரீமதே நாராயணாய நம:) என்று தூ3ரத்திலே தண்டனிட்டு, விழுவதெழுவதாய், பின்னையும் ஆத3ராதிஶயத்தாலே பலகால் தண்டனிட்டு. (அத்யந்த ஸாத்4வஸேத்யாதி3) மிகவுமுண்டான உள்ளச்சத்தாலே புடைவையொதுக்குவது, வாயைப் புதைப்பதாய்க்கொண்டு தலைசாய்த்து. ப4க3வானுடைய பாரிஷத3த்திருவோலக்கத்திலவர்கள், க3ணநாயகர்—படைத் தலைவர்—திருவாசல் காப்பார் இவர்களாலே ஸ்நேஹத்தைப் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற க்ருபையாலே பார்க்கப்பட்டு. (ஸம்யக3பி4வந்தி3தைஸ் தைரேவாநுமதோ பூ4த்வா ப4க3வந்தமுபேத்ய ஶ்ரீமதா மூலமந்த்ரேண 'ப4க3வந் மாமைகாந்திகாத்யந்திக பரிசர்யாகரணாய பரிக்3ருஹ்ணீஷ்வ' இதி யாசமாந:, ப்ரணம்யாத்மாநம் ப4க3வதே நிவேத3யேத்) பு3த்3தி4

---

‡ திருவாய் 8-5-7.

४. ततो भगवता स्वयमेवात्मसञ्जीवनेन [अमर्यादशीलवताऽतिप्रेमान्वितेन] अवलोकनेनावलोक्य, सर्वदेशसर्वकालसर्वावस्थोचितात्यन्तशेषभावाय स्वीकृतः अनुज्ञातश्च अत्यन्तसाध्वसविनयावनतः किङ्कुर्वाणः कृताञ्जलिपुटः भगवन्तमुपासीत॥

५. ततश्चानुभूयमानभावविशेषः निरतिशयप्रीत्या अन्यत् किञ्चित्कर्तुं द्रष्टुं स्मर्तुमशक्तः

4. ததோ ப4க3வதா ஸ்வயமேவ ஆத்மஸஞ்ஜீவநேந [அமர்யாத3ஶீலவதா அதிப்ரேமாந்விதேந] அவலோகநேந அவலோக்ய, ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோ2சிதாத்யந்த ஶேஷப4ாவாய ஸ்விக்ருத: அநுஜ்ஞாதஶ்ச அத்யந்த ஸாத்4வஸ விநயாவநத:, கிங்குர்வாண: க்ருதாஞ்ஜலிபுட: ப4க3வந்தம் உபாஸீத॥

5. ததஶ்ச அநுபூ4யமாந ப4ாவவிஶேஷ: நிரதிஶய ப்ரீத்யா அந்யத் கிஞ்சித் கர்த்தும் த்3ரஷ்டும் ஸ்மர்த்தும் அஶக்த:

பூர்வகமாக தண்டனிடப்பட்டிருக்கிற அவர்களாலே அனுமதனைக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2ன் அருகேசென்று, பெரிய திருமந்த்ரத்தாலே, 'அடியேனை அநந்யபரனுக்கி நிரவதி4கமான கைங்கர்யத்தின் பொருட்டுக் கைக்கொண்டருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்தி2யாநிற்கிற தன்னை, எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன்.

நாலாம் சூர்ணை அவதாரிகை:— இனிமேல், இப்படி ப்ரார்த்த2நாநுகு3ணமாக அங்கீ3க்ருதனாய், கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பான் என்கிறது (ததோ ப4க3வதே த்யாதி3யாலே).

வ்யா:— (தத:) ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணின அநந்தரம். (ப4க3வதா) புருஷோத்தமனாலே. (ஸ்வயமேவ) இனி

இவன் அபேக்ஷித்தபடி தானே. (ஆத்மஸஞ்ஜீவநேந அவலோகநேந) ஆத்மஸமுஜ்ஜீவநஹேதுவான பார்வையாலே. (அவலோக்ய) கடாக்ஷித்து. (ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோ2சிதாத்யந்த ஶேஷப4ாவாய) எல்லா தே3ஶத்திலும், எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா அவஸ்தை2களிலும் உசிதமான முடிவில்லாத ஶேஷப4ாவத்தின்பொருட்டு. (ஸ்வீக்ருதோऽநுஜ்ஞாதஶ்ச) அங்கீ3கரிக்கப்பட்டவனையும், அநுமதி பண்ணப்பட்டவனையுங்கொண்டு. ஸ்வரூபாநுரூபமான அஞ்ஜலியைப் பண்ணிக்கொண்டு. (ப4க3வந்தமுபாஸீத) 112. ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்3ரஹ்மணா விபஶ்சிதா) என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2னுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கல்யாணகு3ணங்களை அநுஸந்தி4த்து, 70. (ஏதத் ஸாம கா3யந்நாஸ்தே) என்றும், * "அடியரோடிருந்தமை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸேவித்திருப்பானென்கிறார்.

ஐந்தாம் சூர்ணை அவதாரிகை:— அநுப4வஜநிதப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே வேறொன்றுக்கு ஆளாகாதபடி ஸதா3 த3ர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பான் என்கிறது (ததஶ்ச) இத்யாதி3யாலே.

வ்யா:—(ததஶ்ச) பின்னையும். (அநுபூ4யமாந ப4ாவ விஶேஷ:) அநுப4விக்கப்படாநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வாதி3 ஸ்வப4ாவவிஶேஷத்தை உடையனாய்க்கொண்டு. 200. "तद्भावभावमापन्नः" (தத்3ப4ாவ ப4ாவமாபந்ந:) என்கிறபடியே ப4க3வத்ஸ்வப4ாவமான அபஹதபாப்மத்வாதி3கு3ணாஷ்டகத்தை அநுப4வித்துக்கொண்டிருக்குமவனாய் என்றுமாம். (நிரதிஶயப்ரீத்யா) தன்னோபாதி புறம்பில் மிகுதியில்லை என்னும்படியான ப்ரீதியாலே. (அந்யத் கிஞ்சித் கர்த்தும் த்3ரஷ்டும் ஸ்மர்த்துமஶக்த:) 201. "प्रहर्षेणावरुद्धा सा व्याजहार न किञ्चन" (ப்ரஹர்ஷேணாவருத்3தா4 ஸா வ்யாஜஹார ந கிஞ்சந) என்று பிராட்டி ப்ரீதிப்ரகர்ஷம் மிடறு

---

* திருவாய் 10-9-11.

पुनरपि शेषभावमेव याचमानः भगवन्तमेव अविच्छिन्नस्रोतोरूपेण अवलोकनेनावलोकयन्नासीत ॥

६. ततो भगवता स्वयमेवात्मसञ्जीवनेनावलोकनेनावलोक्य, सस्मितमाहूय, समस्तक्लेशापहं निरतिशयसुखावहम् आत्मीयं श्रीमत्पादारविन्दयुगलं शिरसिकृतं ध्यात्वा अमृतसागरान्तर्निमग्नसर्वावयवः

புநரபி ஶேஷப$_4$ாவமேவ யாசமாந: ப$_4$க$_3$வந்தமேவ அவிச்சி$_2$ந்ந ஸ்ரோதோரூபேண அவலோகநேந அவலோகயந் ஆஸீத ॥

6. ததோ ப$_4$க$_3$வதா ஸ்வயமேவ ஆத்மஸஞ்ஜீவநேந அவலோகநேந அவலோக்ய, ஸஸ்மிதமாஹூய, ஸமஸ்த க்லேஶாபஹம் நிரதிஶய ஸுக$_2$ாவஹம் ஆத்மீயம் ஶ்ரீமத் பாத$_3$ாரவிந்த$_3$யுக$_3$லம் ஶிரஸி க்ருதம் த்$_4$யாத்வா, அம்ருத ஸாக$_3$ராந்தர் நிமக்$_3$ந ஸர்வாவயவ:

பிடிக்கப் பேசாதிருந்தாற்போலே, ஆநந்த$_3$ாதிஶயததாலே வேறொன்றைப் பண்ணுதல் நினைத்தல் பார்த்தல் செய்ய மாட்டாதாளுய் என்னுதல்; 202. “**नोपजनं स्मरन्निदं शरीरं**” (**நோபஜநம் ஸ்மரந்நித$_3$ம் ஶரீரம்**) என்கிறபடியே ஸாம்ஸாரிகவ்யாபாரங்களைத் தவிர்த்து என்னவுமாம். (**புநரபி ஶேஷப$_4$ாவமேவ யாசமாந:**) ஶேஷப$_4$ாவம் பெற்றிருக்கச் செய்தேயும் அதின் இனிமையாலே இது நிலைநிற்கப் போகிறதோ என்கிற அதிஶங்கையாலே பின்னையும் இப்படிப்பட்ட ஶேஷப$_4$ாவம் குலையாதே நிற்கவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டு. (**ப$_4$க$_3$வந்தமேவ**) ஶ்ரீவைகுண்ட$_2$நாத$_2$னையே. (**அவிச்சி$_2$ந்ந ஸ்ரோதோரூபேணுவலோகநேந**) இடைவிடாமலிருக்கும் த$_4$ாராரூபமான பார்வையாலே. (**அவலோகயந்நாஸீத**) பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கடவன். (அந்யத் கிஞ்சித் கர்த்துமித்யாதி$_3$) 203. “**नाश्नन्ति न पिबन्ति एतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति**” (நாஶ்நந்தி ந பிப$_3$ந்தி ஏததே$_3$வாऽ-

ம்ருதம் த்$_3$ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி) என்கிறபடியே புறம்புள்ள அந்நபாநாதி$_3$களைப் பேணுதே ஸதா$_3$தா$_3$ர்ஶநம் பண்ணி யிருப்பானென்ருகவுமாம்.

ஆறும் சூர்ணை அவதாரிகை:— அநந்தரம் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்திலே முடிசூடுமரசாய், ஸுக$_2$மே வர்த்திப்பா னென்கிறது.

வ்யா:— (ததோ ப$_4$க$_3$வதேத்யாதி$_3$) * “அவனெவ்விடத் தான் யானுர்” என்று ஸ்வரூபத்தை நினைத்து அகலநிற்க, அழகிய கடாக்ஷத்தாலே குளிரப்பார்த்து, “ ‘**ஈஶ்வரோஹம்**’ என்றிருந்தவன் ‘**தா$_3$ஸோऽஹம்**’ என்று ஒதுங்குவதே!” என்று ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே முறுவல் செய்து, 204. “**आशया यदि वा रामः पुनः शब्दापयेदिति**” (**ஆஶயா யதி$_3$வா ராம: புந: ஶப்$_3$தா$_3$பயேதி$_3$தி**) என்று ஸுமந்த்ரன் ஆசைப் பட்டாற்போலே, அழகிய திருமிடற்ருேசையாலே அருளப் பட்டு. (**ஸமஸ்தக்லேஶாபஹம்**) ஸாம்ஸாரிகமான ஸமஸ்த க்லேஶங்களையும் போக்கக்கடவதாய். (**நிரதிஶயஸுக$_2$ாவஹம்**) நிரதிஶயமான ஸுக$_2$த்தைப் பண்ணக்கடவதாய். (**ஆத்மீயம்**) தன்னுடையதாய். (**ஶ்ரீமத்**) நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$ய மான. (**பாத$_3$ாரவிந்த$_3$ யுக$_3$ளம்**) திருவடித்தாமரைகளை. (**ஶிரஸி க்ருதம் த்$_4$யாத்வா**) தன் தலையிலே வைத்தாளுக த்$_4$யாநம்பண்ணி. (**அம்ருதஸாக$_3$ராந்தர் நிமக்$_3$ந ஸர்வாவயவஸ் ஸுக$_2$மாஸீத**) ஆநந்த$_3$மாகிற அம்ருத ஸமுத்$_3$ரத்துக் குள்ளே முழுகின ஸர்வாவயவங்களை உடையனுய்க் கொண்டு ஸுக$_2$மே வர்த்திப்பான். ஒன்ருகச் சொல்லிற் ருய்த்து. — ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ரபத்தியையே உபாய மாகக்கொண்டு ப்ராக்ருதமண்ட$_3$லத்தைவிட்டு அப்ராக்ருத மான தே$_3$ஶத்திலே சென்று, ஸூரிபரிஷத்ஸேவ்யனுன ஶ்ரீ வைகுண்ட$_2$நாத$_2$னைக்கிட்டிக் கைங்கர்ய ப்ரார்த்த$_2$நா

---

* திருவாய் 5-1-7.

सुखमासीत ॥

॥ इति श्रीवैकुण्ठगद्यं समाप्तम् ॥

ஸுக2மாஸீத ॥

॥ இதி ஸ்ரீவைகுண்ட2க3த்3யம் ஸமாப்தம் ॥

इति श्रीभगवद्रामानुजमुनिभिरनुगृहीतं

गद्यत्रयं

॥ समाप्तम् ॥

பூர்வகமாகக் கைங்கர்யத்தைப்பெற்று, யாவதா3த்மபா4வி ஆநந்த3 நிர்ப்ப4ரனாயிருக்குமென்கிறது.

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ வைகுண்ட2க3த்3ய வ்யாக்2யாநம் முற்றிற்று.

க3த்3யத்ரய வ்யாக்2யாநம் முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணஸூரயே நம:

க3த்3யத்ரய வ்யாக்2யாந ப்ரமாணத்திரட்டு

1. தத் த்வமஸி

[(ஶ்வேதகேதுவே!) நீ அந்த ப்3ரஹ்மமாக (ப்3ரஹ்மாத்மகனாக) இருக்கிறாய்.]

2. ஸத்யம் தபோ த3ம: ஶமோ தா3நம் த4ர்ம: ப்ரஜநநம் அக்3நய: அக்3நிஹோத்ரம் யஜ்ஞோ மாநஸம் ந்யாஸோ த்3வாத3ஶ.

[உண்மையுரைத்தல், (காயக்லேஶரூபமான) தவம், (பா3ஹ்யேந்த்3ரிய நிக்3ரஹமான) த3மம், (அந்தரிந்த்3ரியமான மநஸ்ஸை நிக்3ரஹிப்பதாகிற) ஶமம், தா3னம், த4ர்மம், ப்ரஜோத்பத்தி, அக்3நிகள், அக்3நிஹோத்ரம், யஜ்ஞம், (மநஸ்ஸாலே ப4க3வானை தியாநம் செய்வதால்) மாநஸம் எனப்படும் ப4க்தி, ந்யாஸமெனப்படும் ப்ரபத்தி ஆகிய பன்னிரண்டும் கிரமமாக ஒன்றுக்கொன்று உயர்ந்த உபாயங்களாகும்.]

3. தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:

[ஆகையால் ஶரணாக3தியாகிற ந்யாஸத்தை இந்த உபாயங்களுள் உயர்ந்ததாக உரைக்கிறார்கள்.]

4. த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா3ஶ்ச

[தருமமறிந்தவர்களின் ஆசாரமே முக்கியப்ரமாணம்; வேத3ங்களும் ப்ரமாணம்.]

5. ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே।
அப4யம் ஸர்வபூ4தேப்4யோ த3தா3ம்யேதத் வ்ரதம் மம ॥

---

1. சாந் 6-8-7. 2. தை-நா 49, 50, 51. 3. தை-நா 50.
4. ஆபஸ்தம்ப3ஸூத்ரம். 5. ரா-யு 18-33.

[ஒரு தடவை ஶரணமடைந்தவன் பொருட்டும், ‘உனக்கு அடியேனாகிறேன்’ என்று ப்ரார்த்தி2ப்பவன் பொருட்டும், எல்லா ப்ராணிகளிடத்தினின்றும் அப4யமளிக்கிறேன். இது எனக்கு வ்ரதம்.]

6. ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் ப்ரப3லார்த3ந: ।
மாம் நயேத் யதி3 காகுத்ஸ்த2ஸ் தத் தஸ்ய
ஸத்3ருஶம் ப4வேத் ॥

[ஶத்ருக்களின் ப3லத்தை ஒழிப்பவரான ஸ்ரீ ராமபிரான் லங்கையை பா3ணங்களாலே கலங்கச்செய்து என்னை அழைத்துப்போவாராகில் அப்படிச்செய்வது அவருக்கே தகுந்ததாகும்.]

7. தே3வேந்த்3ரஸ் த்ரிபு4வந மர்த்த2மேகபிங்க3:
ஸர்வர்த்தி4ம் த்ரிபு4வநக3ாஞ்ச கார்த்தவீர்ய: ।
வைதே3ஹ: பரமபத3ம் ப்ரஸாத்3ய விஷ்ணும்
ஸம்ப்ராப்தாஸ் ஸகல ப2லப்ரதே3ா ஹி விஷ்ணு: ॥

[விஷ்ணுவை ஆராதி4த்து, தே3வேந்திரன் மூவுலகங்களையும், குபே3ரன் செல்வத்தையும், கார்த்தவீர்யன் மூவுலகங்களிலும் பரவிய எல்லாப்பெருமைகளையும், ஜநகமஹாராஜன் பரமபத3த்தையும் அடைந்தனர்; விஷ்ணுப4க3வான் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் வள்ளலன்றோ.]

8. பே4ாக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் ।
ஸுஹ்ருத3ம் ஸர்வபூ4தாநாம் ஜ்ஞாத்வா மாம்
ஶாந்திம் ருச்ச2தி ॥

[யஜ்ஞங்களையும், தவங்களையும் பு4ஜிப்பவனும், எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேஶ்வரனும், எல்லா ஜீவராஶிகளுக்கும் நண்பனுமான என்னை அறிந்து ஶாந்தியை அடைகிறான்.]

9. தாநஹம் த்3விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராத4மாந் ।
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுப4ாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥

6. ரா-ஸு 39-30. 7. ஸ்ரீவிஷ்ணுத4ர்மம். 8. கீ3தை 5-29.
9. கீ3தை 16-19.

[(என்னை) த்3வேஷிப்பவர்களும், கொடூரமானவர்களும், மனிதர்களுள் கீழ்மையானவர்களும், சுப4மற்றவர்களுமான அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில், அதிலும் அஸுரயோனிகளில் எப்போதும் தள்ளுகிறேன்.]

10. மத்3ப4க்தம் ஶ்வபசம் வாऽபி நிந்த3ாம் குர்வந்தி யே நரா: ।
பத்3மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுந்த4ரே ॥

[பூ4தே3வி! சண்டா2ளனாயிருந்தபோதிலும், என்னுடைய ப4க்தனை எந்த ஜனங்கள் நிந்தை3 செய்கிறார்களோ, அவர்களைக் கோடிக்கணக்கான பத்3மகாலங்களானாலும் பொறுக்கமாட்டேன்.]

11&12. மைத்ரேய! ப4க3வச்ச2ப்3த3ஸ் ஸர்வகாரணகாரணே ।
ஸம்ப4ர்த்தேதி தத2ா ப4ர்த்தா ப4காரோऽர்த்த2
த்3வயாந்வித: ॥
நேதா க3மயிதா ஸ்ரஷ்டா க3காரார்த்த2ஸ் தத2ா முநே ॥
ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்3ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸஶ்ஶ்ரிய: ।
ஜ்ஞாநவைராக்3யயோஶ்சைவ ஷண்ணாம் ப4க3 இதீரணா ॥
வஸந்தி தத்ர பூ4தாநி பூ4தாத்மந்யகி2லாத்மநி ।
ஸ ச பூ4தேஷ்வஶேஷேஷு வகாரார்த்த2ஸ் ததோऽவ்யய: ॥
ஜ்ஞாநஶக்தி ப3லைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: ।
ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யாநி விநா ஹேயைர் கு3ணாதி3பி4: ॥
ஏவமேஷ மஹாஶப்3தே3ா மைத்ரேய! ப4க3வாநிதி ।
பரமப்3ரஹ்மபூ4தஸ்ய வாஸுதே3வஸ்ய நாந்யக3: ॥
தத்ர பூஜ்யபத3ார்த்தே2ாக்திபரிப4ாஷாஸமந்வித: ।
ஶப்3தே3ாऽயம் நோபசாரேண த்வந்யத்ர ஹ்யுபசாரத: ॥

[மைத்ரேயரே! ‘ப4க3வான்’ என்னும் ஶப்3த3ம் ஸர்வ காரணங்களுக்கும் காரணபூ4தனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ‘(ப்ரக்ருதியை) கார்யத3ஶையடையச்செய்பவன்’, ‘ஸ்வாமி’ என்னும் இரண்டு அர்த்த2ங்களுடன் கூடியது ப4காரம்; முனிவரே! அப்படியே ‘ரக்ஷிப்பவன், ஸம்ஹரிப்பவன், ஸ்ருஷ்டிப்பவன்’ என்பது

10. வராஹபுராணம். 11 & 12. வி-பு 6-5-72...78.

க₃காரத்தின் அர்த்த₂ம். ஸம்பூர்ணமான ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், யஶஸ், செல்வம், ஜ்ஞானம், வைராக்₃யம் என்னும் இந்த ஆறு கு₃ணங்களுக்கும் 'ப₄க₃' என்னும் பத₃ம் வாசகமாயிருக்கிறது. பூ₄தங்களை ஶரீரமாகக் கொண்டவனும், எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவனுமான அவனிடத்தில் பூ₄தங்கள் வஸிக்கின்றன. அவனும் எல்லா பூ₄தங்களிலும் வஸிக்கிறான். ஆகையால் அழிவற்றவனான ப₄க₃வான் வகாரத்துக்கு அர்த்த₂மாகிறான். கீழானவையான முக்கு₃ணங்கள் முதலியவற்றுடன் சேராத 'ஜ்ஞானம், ஶக்தி, ப₃லம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்' என்னும் எல்லா கு₃ணங்களும், 'ப₄க₃வாந்' என்னும் ஶப்₃த₃த்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. மைத்ரேயரே! இம்மாதிரியாக ப₄க₃வான் என்னும் இந்த மஹாஶப்₃த₃ம் பரப்₃ரஹ்மமான வாஸுதே₃வனுக்கே உரித்தானது; வேறொருவரையும் குறிக்காது. 'பூஜிக்கத்தக்க பொருளைக் குறிப்பது' என்னும் பரிபா₄ஷையுடன் கூடிய இந்த ஶப்₃த₃ம் அவன் விஷயத்தில் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுவதில்லை. மற்ற விஷயங்களில் ஔபசாரிகமாக (அமுக்₂யமாக) சொல்லப்படுகிறது.]

13. ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாக₃பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மது₄ராம் புரீம் ॥

[பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனான இந்த ஶ்ரீமந்நாராயணனே பைந்நாகப்பாயை விட்டு மது₄ராபுரிக்கு வந்திருக்கிறான்.]

14. அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணு பத்நீ

[இவ்வுலகிற்கு ஈஶ்வரியாகவும், விஷ்ணுவுக்குப் பத்நியாகவும் இருப்பவள் பிராட்டி.]

15. நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம் த்₃விஜோத்தம ॥

13. ஹரிவம்ஶம் 113-62. 14. யஜு-ஸம் 4-4-12. 15. வி-பு 1-8-17.

[ஜக₃ந்மாதாவாய், விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளாய், இறையும் அகலகில்லாதவளான இந்தப் பிராட்டி நித்யையே. ப்₃ராஹ்மணோத்தமரே! எப்படி ப₄க₃வான் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிறானோ, அப்படியே இவளும் ஸர்வவ்யாபினியாயிருக்கிறாள்.]

16. த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் தே₃வதே₃வோ ஹரி: பிதா ।
த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப₃ ஜக₃த் வ்யாப்தம் சராசரம் ॥

[தாயே! எல்லாவுலகங்கட்கும் நீ அன்னை; தே₃வனாகிய ஹரி தந்தை; உன்னாலும் விஷ்ணுவாலும் இவ்வுலகம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.]

17. யுக்தா ராமஸ்ய ப₄வதீ த₄ர்மபத்நீ யஶஸ்விநீ ।
ப்ரதிஸந்தி₃ஶ மாம் தே₃வி க₃மிஷ்யே யத்ர ராக₄வ: ॥

[பிராட்டியே! தேவரீர் ராமபிரானுக்குத் தகுந்தவராகவும், த₄ர்மபத்னியாகவும், கீர்த்திமிக்கவராகவும் இருப்பவர். என்னை தூதனுப்புவீர்; நான் ராமனிருக்குமிடம் செல்வேன்.]

18. ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதா₃ऽநுபூ₄தயாऽப்யபூர்வவத்
விஸ்மயமாத₃தா₄நயா ।
கு₃ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ் ஸதா₃
தவைவோசிதயா தவ ஶ்ரியா ॥

[தன் விஶ்வரூப நிலையுடன் எப்போதும் அனுப₄விக்கப்பட்டபோதிலும், கு₃ணங்களாலும், வடிவழகாலும், அழகிய செயல்களாலும் புதியதுபோல் ஆஶ்சர்யத்தைத் தருபவளாய், (பரம், வ்யூஹம், விப₄வம் முதலிய) எல்லா நிலைகளிலும் உனக்கே தகுந்தவளாய், உனக்குச் செல்வமாயிருப்பவளான பிராட்டியோடு.]

19. அர்த்தோ₂ விஷ்ணுரியம் வாணீ நீதிரேஷா நயோ ஹரி: ।
போ₃தோ₄ விஷ்ணுரியம் பு₃த்₃தி₄: த₄ர்மோऽஸௌ
ஸத்க்ரியா த்வியம் ॥

16. வி-பு 1-9-126. 17. ரா-யு 116-47. 18. ஸ்தோ-ர 38.
19. வி-பு 1-8-18.

[விஷ்ணுவானவர் பொருளாயிருப்பவர்; இப்பிராட்டி (பொருளைச் சொல்லும்) ஶப்$_3$த$_3$மாயிருப்பவள். இவள் ந்யாய ஶாஸ்த்ரமாயிருப்பவள்; ஹரியானவர் ந்யாயமாகவே இருப்பவர். ப$_4$க$_3$வான் ஞானமாயிருப்பவர்; இவள் (அதற்கு உபகரணமான) பு$_3$த்$_3$தி$_4$யாயிருப்பவள். அவர் த$_4$ர்மமாயிருப்பவர்; இவள் அதை ஸாதி$_4$க்கும் நற்கருமமாயிருப்பவள்.]

20. அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்
ஆத்மா கு$_3$ஹாயாம் நிஹிதோऽஸ்ய ஜந்தோ: ।
தமக்ரதும் பஶ்யதி வீதஶோகோ
தா$_4$து: ப்ரஸாத$_3$ாந் மஹிமாநமீஶம் ॥

[அணுவைக் காட்டிலும் அணுவாய், மஹத்தைக் காட்டிலும் மஹத்தான பரமாத்மா இந்த ஜீவனுடைய ஹ்ருத$_3$ய கு$_3$ஹையிலிருக்கிறான். கர்மப$_3$ந்த$_4$மற்றவனாய், மஹிமஶாலியான அப்பரமாத்மாவை அவனருளாலே கண்டு ஶோகம் நீங்கப்பெறுகிறான் ஜீவன்.]

21. இயம் ஸா த$_3$யிதா ப$_4$ார்யா ராக்ஷஸீவஶமாக$_3$தா ।
ஸர்வாந் பே$_4$ாக$_3$ாந் பரித்யஜ்ய ப$_4$ர்த்ருஸ்நேஹப$_3$லாத்க்ருதா ॥
அசிந்தயித்வா து$_3$:க்க$_2$ாநி ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் ॥

[ராமபிரானுடைய பிரிய பத்தினியும், (அவர் விபூ$_4$தியிலும் விஞ்சியுள்ள) லீலோபகரணபே$_4$ாகே$_3$ாபகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு, அவரிடம் அன்பாலே உந்தப்பட்டவளாய், து$_3$:க்க$_2$ங்களைக் கணிசியாமல் நிர்மாநுஷமான காட்டை அடைந்தவளுமான இவளன்றோ ராக்ஷஸிகளுக்கு வஶப்பட்டு நிற்கிறாள்.]

22. யோ யோ ஜக$_3$தி பும்ப$_4$ாவ: ஸ விஷ்ணுரிதி நிஶ்சய: ।
யோ யஸ்து நாரீப$_4$ாவ: ஸ்யாத் தத்ர லக்ஷ்மீர் வ்யவஸ்தி$_2$தா ॥
ப்ரக்ருதே: புருஷாச்சாந்யஸ் த்ருதீயோ நைவ வித்$_3$யதே ।
அத$_2$ கிம் ப$_3$ஹுநோக்தேந நரநாரீமயோ ஹரி: ॥

---
20. வி-பு 1-8-35. 21. ரா-ஸு 16-19. 22. ஸநத்குமாரஸம்ஹிதை.

[உலகில் ஆண்மை காணப்படுமிடமெல்லாம் ஹரி யிருக்கிறான் என்பது நிச்சயம். பெண்மையுள்ள விடமெல்லாம் பிராட்டியிருக்கிறாள். ப்ரக்ருதிக்கு அபி$_4$மானியாகிற பிராட்டியையும், புருஷாபி$_4$மானியான ப$_4$க$_3$வானையும் தவிர மூன்றாவதொன்றுமில்லை. பல சொல்லியென்? ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் எல்லாமாயிருப்பவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே.]

23. ஹேலாயாமகி$_2$லம் சராசரமித$_3$ம் பே$_4$ாகே$_3$ விபூ$_4$தி: பரா
த$_4$ந்யாஸ்தே பரிசாரகர்மணி ஸத$_3$ா பஶ்யந்தி யே ஸூரய: ।
ஸ்ரீரங்கே$_3$ஶ்வரதே$_3$வி கேவலக்ருபாநிர்வாஹ்யவர்க்கே$_3$ வயம்
ஶேஷித்வே பரம:புமாந் பரிகரா ஹ்யேதே தவ ஸ்ப$_2$ாரணே ॥

[ஸ்ரீரங்க$_3$நாயகியே! அசைவதும் அசையாததுமடங்கிய இவ்வுலகெல்லாம் உன் விளையாட்டின்பொருட்டாகிறது. மேலான நித்யவிபூ$_4$தி உன் பே$_4$ாக$_3$த்திற்காக இருக்கிறது. ப$_4$ாக்$_3$யஶாலிகளாய், எப்போதும் உங்களைக் கண்டு கொண்டிருக்கும் நித்யஸூரிகள் உனக்குக் கைங்கரியம் செய்வதற்காக ஏற்பட்டவர்கள். உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே ரக்ஷிக்கப்படுமவர்களின் கோ$_3$ஷ்டி$_2$யிலே நாங்களும் நிற்கிறோம். பரமபுருஷன் உனக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிறான். இவையெல்லாம் உன் பெருமையை வெளிப்படுத்தும பரிகரங்களாயுள்ளன.]

24. மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்த$_2$ாநம் பரீப்ஸதா ।
வத$_4$ம் சாऽநிச்ச$_2$தா கோ$_4$ரம் த்வயாऽஸௌ புருஷர்ஷப$_4$: ॥

[(ராவண!) நீ உன்னுடைய குடியிருப்பை விரும்பினாயாகில், கோ$_4$ரமான வத$_4$த்தை விரும்பாமலிருந்தாயாகில், இந்தப் புருஷஶ்ரேஷ்ட$_2$ரான ஸ்ரீராமபிரானை நண்பனாகக் கொள்வது தகுந்தது.]

25. விதி$_3$தஸ் ஸ ஹி த$_4$ர்மஜ்ஞஶ் ஶரணாக$_3$தவத்ஸல: ।
தேந மைத்ரீ ப$_4$வது தே யதி$_3$ ஜீவிதுமிச்ச$_2$ஸி ॥

---
23. ஸ்ரீகு$_3$ண 22. 24. ரா-ஸு 21-19. 25. ரா-ஸு 21-20.

[(ராவணா!) ஸ்ரீராமபிரான் த$_4$ர்மத்தை அறிந்தவராகவும், ஶரணமடைந்தவரிடம் வாத்ஸல்யமுடையவராகவும் பிர ஸித்$_3$த$_4$மானவர். நீ உயிர் வாழ விரும்பினாயாகில், அவ ருடன் உனக்கு நட்பு உண்டாகட்டும்.]

26. ததஸ் ஸா ஹ்ரீமதீ ப$_3$ாலா ப$_4$ர்த்துர் விஜயஹர்ஷிதா।
அவோசத் யதி$_3$ தத் தத்$_2$யம் ப$_4$வேயம் ஶரணம் ஹி வ: ॥

[லஜ்ஜை நிரம்பியவளாய், கணவனின் ஜயத்தைக் கேட்டு ஆனந்த$_3$மடைந்தவளான அப்பிராட்டி 'அக்கனவு உண்மை யானால் உங்களுக்கு நான் அடைக்கலமாகிறேன்' என்று உரைத்தாள்.]

27. ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம் குர்வந்தீநாம் பராஜ்ஞயா।
விதே$_4$யாநாஞ்ச த$_3$ாஸீநாம் க: குப்யேத் வாநரோத்தம॥

[வானரர் தலைவ! ராஜாவை ஆஶ்ரயித்திருக்கையால் அவ னுக்கு வஶப்பட்டும், அவனுடைய ஆணையினால் காரியம் செய்பவராயும், அவனுக்கு விதே$_4$யராயும், த$_3$ாஸிகளாயு முள்ள இந்த ராக்ஷஸிகளிடம் எவன் கோபம் கொள்வான்?.]

28. த்$_3$வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச।
க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ$_4$தாநி கூடஸ்தே$_2$ாऽக்ஷர உச்யதே॥
உத்தம: புருஷஸ் த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுத$_3$ாஹ்ருத:।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி$_3$ப$_4$ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:॥
யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத$_3$பி சோத்தம:।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே$_3$ ச ப்ரதி$_2$த: புருஷோத்தம:॥

[க்ஷரன் என்றும், அக்ஷரன் என்றும் லோகத்தில் புருஷர் கள் இருவித$_4$மானவர்கள்; எல்லா பூ$_4$தங்களும் க்ஷரனாகும்; கூடஸ்த$_2$னான முக்தாத்மா அக்ஷரனெனப்படுகிறான். எவ னொருவன் மூவுலகங்களிலும் நுழைந்து (அவற்றை) த$_4$ரிப்பவனாகவும், குறைவற்றவனாகவும், நியமிப்பவனாகவு மிருக்கையால் பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படு கிறானோ அந்தப் புருஷோத்தமன் (முன் சொல்லப்பட்ட

26. ரா-ஸு 58-90. 27. ரா-யு 116-38. 28. கீ$_3$தை 15-16,17,18.

புருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறுபட்டவன். நான் ஞானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளுள்ள க்ஷரபுருஷனை அதிக்ரமித்திருப்பதா லும், ஞானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளற்ற முக்தபுருஷனைக் காட்டிலும் மேலானவனாயிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்$_3$தி$_4$பெற்றிருக் கிறேன்.]

[28-வது எண்ணுக மேலே அச்சிடப்பட்ட ப்ரமாணம் உண்மையில் 125-வது ப்ரமாணமாகும். 28-வது ப்ரமாண மும், அதன் பொருளும் கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.]

29. ஶதஹ்ரத$_3$ாநாம் லோலத்வம் ஶஸ்த்ராணாம்
தீக்ஷ்ணதாம் தத$_2$ா।
க$_3$ருட$_3$ாநிலயோ: ஶைக்$_4$ர்யம் அநுக$_3$ச்ச$_2$ந்தி யோஷித:॥
இயம் து ப$_4$வதோ ப$_4$ார்யா தே$_3$ாஷைரேதைர் விவர்ஜிதா।
ஶ்லாக்$_4$யா ச வ்யபதே$_3$ஶ்யா ச யத$_2$ா தே$_3$வீ ஹ்யருந்த$_4$தீ॥

[ஸ்த்ரீகள் மின்னலைப்போல் நிலையற்றவராயும், ஆயுத$_4$ங் களைப்போல் கொடியவர்களாயும், க$_3$ருட$_3$னையும் காற்றை யும்போல் வேக$_3$முள்ளவராயும் உள்ளனர். ராம! உன் பத்தினியான இச்சீதையோவெனில் இந்த தே$_3$ாஷங்களற்ற வள். அருந்த$_4$தி தே$_3$வியைப்போல் மிகவும் கொண்டாடத் தக்கவள்; புகழத்தக்கவள்.]

30. க்ரோத$_4$மாஹாரயத் தீவ்ரம் வத$_4$ார்த்த$_2$ம் ஸர்வரக்ஷஸாம்।
து$_3$ஷ்ப்ரேக்ஷ: ஸோऽப$_4$வத் க்ருத்$_3$தே$_4$ா
யுக$_3$ாந்தாக்$_3$நிரிவ ஜ்வலந்॥

28. பாபாநாம் வா ஶுப$_4$ாநாம் வா வத$_4$ார்ஹாணாம் ப்லவங்க$_3$ம।
கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந் நாபராத்$_4$யதி॥

[வானரனே! பாபிகளாயிருந்தாலும், நல்லவர்களாயிருந் தாலும், கொல்லத்தக்கவராயினும், நல்லவனாயிருப்பவன் அவர்திறத்துக் கருணை காட்டவேண்டும். குற்றம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே.]

28. ரா-யு 116-44. 29. ரா-ஆ 13-7. 30. ரா-ஆ 24-34.

[(ராமபிரான்) எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் கொல்வதற்காகக் கடுங்கோபத்தை வரவழைத்துக்கொண்டார். (அப்படிக்) கோபங்கொண்ட அவர் ப்ரளயாக்3னிபோல் ஜ்வலிப்பவராய், காணவொண்ணாதவராயிருந்தார்.]

31. ஸர்வக3ந்த4ஸ் ஸர்வரஸ:

[(பரமாத்மா) எல்லா க3ந்த4ங்களையுமுடையவன்; எல்லா ரஸங்களையுமுடையவன்.]

32. ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுத4ாநி ந சாஸ்பத3ம் ।
தத2ாऽபி புருஷாகாரோ ப4க்தாநாம் த்வம் ப்ரகாஶஸே

[(உன்னுடைய) தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபமானது உனக்காக இராது; (ஸ்வதந்த்ரமான அது ஆஶ்ரிதர்களுக்காகப் பரதந்த்ரமாகவும் ஆகும் என்று தாத்பர்யம்) தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹமும் உனக்காயிராது; தி3வ்யாயுத4ங்களும் உனக்காயிருக்கவில்லை; இருப்பிடமான வைகுண்ட2ம் முதலியவைகளும் உனக்காயிருக்கவில்லை; (இவையெல்லாம் உன் அடியார்களுக்காயிருக்கும் என்று பொருள்) ப4க்தர்களுடைய உடைமையான நீ, இப்படி ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரமான ஸ்வரூபரூபகு3ண விபூ4திகளை உடையனாயிருந்தபோதிலும், புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸர்வாதி4கனாயிருக்கும் தன்மையுடன் விளங்குகிறாய்.]

33. க்ருதாபி4ஷேகா மஹிஷீ போ4கி3ந்யோऽந்யா ந்ருபஸ்த்ரிய:

[அரசனுடன் பட்டாபி4ஷேகம் செய்யப்பெற்றவள் மஹிஷியெனப்படுவாள்; மற்ற ராஜபத்னிகள் போ4கி3நி(போ4க3பத்நி)களாவர்.]

34. ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி4: ।
த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் க3த: ॥
ஸ தம் நிபதிதம் பூ4மௌ ஶரண்ய: ஶரணாக3தம் ।
வத4ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த2: க்ருபயா பர்யபாலயத் ॥

31. சாந் 3-14-2. 32. ஜிதந்தே 1-5. 33. அமரகோஶம் 2-6-5.
34. ரா-ஸு 38-34 & 35.

[அந்தக் காகாஸுரன், தந்தையினாலும், (தாயினாலும்), மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய தே3வர்களாலும் கைவிடப்பட்டவனாய், மூன்று உலகங்களையும் சுற்றித்திரிந்து அந்த ராமனையே ஶரணமடைந்தான். ஶரணமடைந்தவனும், பூ4மியில் விழுந்தவனுமான அவனை, கொல்லத்தகுந்தவனாயிருந்தபோதிலும், ஶரணமடையத் தகுந்தவனான ஸ்ரீராமபிரான் (தன்) அருளாலே காப்பாற்றினான்.]

35. சந்த்3ராம் ப்ரபா4ஸாம் யஶஸா ஜ்வலந்தீம்
ஶ்ரியம் லோகே தே3வஜுஷ்டாமுதா3ராம் ।
தாம் பத்3மநேமிம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே
அலக்ஷ்மீர் மே நஶ்யதாம் த்வாம் வ்ருணே ॥

[ஆநந்த3ரூபையும், மிகவும் விளங்குமவளும், கீர்த்தியினாலே பிரகாசிப்பவளும், எம்பெருமானுடன் (எப்போதும்) கூடியிருந்து அவனை ஸேவிப்பவளும், வண்மை மிகுந்தவளும், பத்3மத்திலிருப்பவளுமான அந்த ஸ்ரீ தே3வியை நான் ஶரணமடைகிறேன். என்னுடைய அலக்ஷ்மியானது நஶிக்கட்டும். (அதற்காக) உன்னை ஶரணமாக வரிக்கிறேன்.]

36. நிவாஸஶய்யாஸநபாது3காம்ஶுகோபத4ாநவர்ஷாதபவாரணாதி3பி4: ।
ஶரீரபே4தை3ஸ் தவ ஶேஷதாம் க3தைர் யதோ2சிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை: ॥

[(ஶேஷியான உனக்கு) எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகையாகவும், கண்வளர்ந்தருளுகிற படுக்கையாகவும், ஸிம்ஹாஸநமாகவும், பாது3கையாகவும், திருப்பரியட்டமாகவும், அணையாகவும், மழைக்கும், வெயிலுக்கும் குடையாகவும், மற்றும் பலபடியாகவும் ஆகின்றவையாய், அந்தந்தக் காலத்திற்குத் தக்கபடி உனக்கு அடிமைப்பட்டவையான பல ஶரீரங்களாலே ஶேஷன் என்று எல்லா ஜனங்களாலும் சொல்லப்படுமவனான திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவன்.]

35. ஸ்ரீஸூக்தம்-5. 36. ஸ்தோ-ர 40.

37. நிர்க்கு3ணம்

[ப்3ரஹ்மமானது (தாழ்ந்த) கு3ணங்களற்றது.]

38. ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகோऽஸௌ
ஸ்வஶக்திலேஶோத்3த்4ருதபூ4தஸர்க்க3:।
இச்ச2ாக்3ருஹீதாபி4மதோருதே3ஹஸ்
ஸம்ஸாதி4தாऽஶேஷஜக3த்3தி4தோऽஸௌ ॥

[இந்த ப4க3வான் ஸகலகல்யாண்கு3ணங்களையும் இயற்கையாகவே உடையவன்; தன்னுடைய ஶக்தியில் ஒரு சிறிய பகுதியினாலேயே த4ரிக்கப்பட்ட பூ4தங்களை உடையவன்; இச்சை2யினாலே எடுக்கப்பட்டவையும், இஷ்டமானவையுமான பல சிறந்த தே3ஹங்களை உடையவன்; இவன் எல்லா ஜக3த்துக்கும் நன்மையைச் செய்பவன்.]

39. அவிகாராய ஶுத்3த4ாய நித்யாய பரமாத்மநே।
ஸதை3கரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ॥

[(அசேனத்தைப்போலல்லாமல்) விகாரம் அற்றவனாகவும், (ஸம்ஸாரிசேதனனைப்போலல்லாமல்) அஶுத்3தி4 இல்லாதவனாகவும், (முக்தாத்மாவைப்போலல்லாமல்) நித்யஶுத்3த4னாகவும், (நித்யஸூரிகளைப்போலல்லாமல்) தனக்கு மேல் ஒருவனற்றவனாகவும், எப்போதும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும் தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹத்தை உடையவனாகவும், ஸர்வவ்யாபியாகவும், எல்லாவற்றையும் ஜயிப்பவனாகவுமுள்ள ப4க3வானுக்கு (நமஸ்காரம்).]

40. யுவாऽகுமார:

[யௌவனத்தையுடையவனாகவும், சிறிது பா3லனாகவுமிருப்பவன்.]

41. யோ வேத்தி யுக3பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா3 ஸ்வத:।
தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்த்வம்
ப்ரசக்ஷ்மஹே ॥

37. ஆத்மோபநிஷத். 38. வி-பு 6-5-84. 39. வி-பு 1-2-1.
40. ருக்3வே-ஆ 2-8-25. 41. (நாதமுனிகளருளிய) ந்யாயதத்வம்.

[எவனொருவன், எப்போதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஒரே சமயத்தில தானாகவே நேரில் அறிகிறானோ, அந்த ஹரியை வணங்கி ந்யாயதத்வம் என்னும் கிரந்தத்தை இயற்றுகிறோம்.]

42. ந தத்ர ஸூர்யோ ப4ாதி ந சந்த்3ரதாரகம்
நேமா வித்3யுதோ ப4ாந்தி குதோऽயமக்3நி:।
தமேவ ப4ாந்தமநுப4ாதி ஸர்வம்
தஸ்ய ப4ாஸா ஸர்வமித3ம் விப4ாதி ॥

[அந்தப் பரமபுருஷனிடத்தில் ஸூர்யனும் பிரகாசிக்கிறதில்லை; சந்த்3ரநக்ஷத்திரங்களும் பிரகாசிக்கிறதில்லை; மின்னல்களும் பிரகாசிக்கிறதில்லை; இந்த அக்3னியைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? பிரகாசிக்கும்படியான அவனைப் பின்பற்றியே எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன; அவனுடைய ஒளியினாலே இவையெல்லாம் ஒளிவிடுகின்றன.]

43. மஹதோ மந்தை3ஸ் ஸஹ நீரந்த்4ரேண
ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வப4ாவத்வம் ஶீலம்

[ஶீலமென்பது, பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடு நெருங்கிப் பழகும் தன்மை.]

44. அப்3ரவீத் த்ரித3ஶஶ்ரேஷ்ட2ாந் ராமோ த4ர்மப்4ருதாம் வர:।
ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த3ஶரத2ாத்மஜம் ॥

["நான் என்னை மனுஷ்யனாகவும், த3ஶரத2ன் பிள்ளை ராமனாகவும் நினைக்கிறேன்" என்று த4ர்மவான்களில் மேலான ராமன் தே3வஶ்ரேஷ்ட2ர்களைக் குறித்துச் சொன்னான்.]

45. கோ3பாலத்வம் ஜுகு3ப்ஸிதம்

[வெறுக்கத்தக்கதான இடைச்சாதியை ப4க3வான் மேற்கொண்டான்.]

46. அநித்3ரஸ் ஸததம் ராம: ஸுப்தோऽபி ச நரோத்தம:।
ஸீதேதி மது4ராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபு3த்4யதே ॥

42. கடோ2ப 2-5. 44. ரா-யு 120-11. 45. 46. ரா-ஸு 36-44.

[(ஸீதையைப் பிரிந்த) ராமன் எப்போதும் தூக்கமற்றவராகவே இருக்கிறார்; நரஶ்ரேஷ்ட2ரான அவர் தூங்கினாலும் ‘ஸீதே’ என்னும் அழகிய சொல்லை உச்சரித்துக் கொண்டே விழித்தெழுகிறார்.]

47. கு3ஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா

[ராமபிரான் கு3ஹனோடும், லக்ஷ்மணனோடும், சீதையோடும் கூடியவரானார்.]

48. ஶப3ர்யா பூஜித: ஸம்யக் ராமோ த3ஶரத2ாத்மஜ:

[த3ஶரத2குமாரனான ராமபிரான் ஶப3ரியாலே நன்கு பூஜிக்கப்பட்டான்.]

49. ஸ்வார்த்த2 நிரபேக்ஷபரது3:க்க2ாஸஹிஷ்ணுத்வம்

[தனக்குப் ப2லனை எதிர்பாராமல், பிறர் துன்பம் பொறாமலிருத்தல் த3யையாகும்.]

50. தத2ாவித4ம் த்3விஜம் த்3ருஷ்ட்வா நிஷாதே3ந நிபாதிதம்।
ருஷேர் த4ர்மாத்மநஸ் தஸ்ய காருண்யம் ஸமபத்3யத ॥

[வேடனால் அடிபட்ட அப்பறவையைப் பார்த்தவுடன் த4ர்மாத்மாவான அந்த வால்மீகி மஹர்ஷிக்குக் காருண்யமுண்டாயிற்று.]

51. ஏஹ்யேஹி பு2ல்லாம்பு3ஜ பத்ரநேத்ர
நமோऽஸ்து தே தே3வவராऽப்ரமேய।
ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய லோகநாத2
ரதே2ாத்தமாத் பூ4தஶரண்ய ஸங்க்2யே ॥

[மலர்ந்த தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனே! வாராய்! வாராய்! ஸர்வபூ4தங்களுக்கும் ஶரண்யனே! யுத்3த4த்தில், என்னை இந்தச் சிறந்த ரத2த்திலிருந்து ப3லாத்கரித்து வீழ்த்துவாய். லோகநாத2னே! தே3வஶ்ரேஷ்ட2னே! அளத்தற்கரியாய்! உனக்கு நமஸ்காரம்.]

47. ரா-ப3ா 2-30. 48. ரா-ப3ா 2-58. 50. ரா-ப3ா 2-13.
51. பா4ர-பீ4ஷ்மபர்வம் 59-98.

52. அஸூர்யமிவ ஸூர்யேண நிவாதமிவ வாயுநா।
க்ருஷ்ணேந ஸமுபேதேந ஜஹ்ருஷே பா4ரதம் புரம் ॥

[ஸூர்யனற்றவிடத்தில் ஸூர்யன் உதி3த்தாற்போலவும், காற்றில்லா இடத்தில் காற்றடித்தாற்போலவும் க்ருஷ்ணன் வந்ததும் பா4ரதராஜதா4னி ஆநந்தி3த்தது.]

53. ய ஆத்மதா3 ப3லதா3:

[எந்தப் பரமபுருஷன் தன்னையும் கொடுத்துத் தன்னை அனுப4விக்கத்தக்க ப3லத்தையும் கொடுக்கிறானோ.]

54. அத2 மத்4யமகக்ஷ்யாயாம் ஸமாக3ச்ச2த் ஸுஹ்ருஜ்ஜநை:।
ஸ ஸர்வாநர்த்தி2நோ த்3ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்3ய ச ॥

[அந்த ஸ்ரீராமன் யாசிப்பவர்களைக் கண்டு, (அவர்களை) எதிர்கொண்டு, ஆநந்த3ப்படுத்திப் பிறகு நடுக்கட்டில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்தார்.]

55. உதா3ராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்

[இவர்கள் எல்லாரும் உதா3ரமானவர்களே; ஜ்ஞாநியோ எனக்கே ஆத்மா (தா4ரகன்) என்று என் ஸித்3தா4ந்தம்.]

56. உத்ஸ்மயித்வா மஹாபா3ஹு: ப்ரேக்ஷ்ய சாஸ்தி2 மஹாப3ல:।
பாதா3ங்கு3ஷ்டே2ந சிக்ஷேப ஸம்பூர்ணம் த3ஶயோஜநம் ॥

[மஹாப3லரும் தடங்தோளருமான ராமபிரான் முறுவலித்துக் கொண்டு அந்த து3ந்து3பி4யின் எலும்பைப் பார்த்து, பத்து யோஜனை தூ3ரத்திற்கு அப்பால், அதைத் தன் கால் கட்டைவிரலாலே தள்ளினார்.]

57. மித்ரபா4வேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கத2ஞ்சந।
தோ3ஷோ யத்3யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத3க3ர்ஹிதம் ॥

[நண்பனுடைய பா4வத்தோடு நெருங்கின இவ்விபீ4ஷணனை ஒருபொழுதும் கைவிடமாட்டேன். அவனிடம் தோ3ஷ

53. யஜு-காட3 7-5-36. 54. ரா-அ 16-27. 55. கீ3தை 7-18.
56. ரா-ப3ா 1-65. 57. ரா-யு 18-3.

மிருந்தாலும் இருக்கட்டுமே. நல்லோர்களுக்கு இவனை ஸ்வீகரிப்பது நிந்தி3க்கத்தக்கதல்ல.]

58. அபி4யாதா ப்ரஹர்த்தா ச ஸேநாநயவிஶாரத3:

[ராமபிரான் (எதிரியிருக்குமிடம்) சென்று சண்டை செய்பவர்; ஸைந்ய நீதிகளை நன்கறிந்தவர்.]

59. சி2ந்நம் பி4ந்நம் ஶரைர் த3க்3த4ம் ப்ரப4க்3நம் ஶஸ்த்ர பீடி3தம் ।
பூ3லம் ராமேண த3த்3ருஶு: ந ராமம் ஶீக்4ரகாரிணம் ॥

[ராக்ஷஸஸேனையானது அம்புகளால் வெட்டப்பட்டும், பிளக்கப்பட்டும், எரிக்கப்பட்டும், நன்கு உடைக்கப்பட்டும், துன்புறுத்தப்பட்டும் கிடப்பதை அனைவரும் கண்டனர். மிக வேக3மாகக் காரியம் செய்யும் ராமனைக் கண்டாரில்லை.]

60. அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்3ரம் விபீ4ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்ததா3 ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத3 ஹ ॥

[லங்கையில் ராக்ஷஸ ராஜாவாக விபீ4ஷணனை அபி4ஷேகம் செய்து தன் காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவனான ராமன், அப்போதே கவலை நீங்கப்பெற்று ஸந்தோஷித்தான்.]

61. கோ3விந்தே3தி யதா3க்ரந்த3த் க்ருஷ்ணா மாம் தூ3ரவாஸிநம் ।
ருணம் ப்ரவ்ருத்3த்4மிவ மே ஹ்ருத3யாந்நாபஸர்ப்பதி ॥

[த்3ரௌபதி3யானவள் வெகுதூரத்திலிருந்த என்னைக் குறித்து 'கோ3விந்தா3!' என்று கூக்குரலிட்டது (வட்டியினால்) மிக வளர்ந்த கடனைப்போல் என்னுடைய ஹ்ருத3யத்திலிருந்து அகலுகிறதில்லை.]

62. தம் து மே ப்4ராதரம் த்3ரஷ்டும் ப4ரதம் த்வரதே மந: ।
மாம் நிவர்த்தயிதும் யோऽஸௌ சித்ரகூடமுபாக3த: ॥
ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா ॥

58. ரா-அ 1-29. 59. ரா-யு 94-22. 60. ரா-பா3 1-85.
61. பா4ர-உத்3யோ 47-22. 62. ரா-யு 124-19.

[என்னைத் திருப்பியழைத்துச்செல்ல எவனொருவன் சித்திரகூடத்திற்கு வந்தானோ, அந்த என்னுடைய தம்பியாகிய ப4ரதனைப் பார்க்க என் மனம் விரைகிறது. தலையாலே யாசித்த அவனுடைய வார்த்தை என்னால் செய்யப்படவில்லையே.]

63. வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய கு3ணா ந ஶக்யா:
வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை: ।
மஹாத்மந: ஶங்க2சக்ராஸிபாணேர்
விஷ்ணோர் ஜிஷ்ணோர் வஸுதே3வாத்மஜஸ்ய ॥

[மஹாபுருஷனும், ஶங்க2சக்ரங்கள் வாள் ஆகியவற்றைக் கையில் ஏந்தியிருப்பவனும், ஸர்வவ்யாபியும், ஜயஶீலனும். வஸுதே3வபுத்ரனுமான எவனுடைய கு3ணங்கள், பதினாயிரம் வருஷங்களிலும் எல்லா உலகங்களும் கூடியும் பேசமுடியாதவையோ.]

64. சதுர்முக2ாயுர் யதி3 கோடிவக்த்ரோ
ப4வேந்நர: க்வாபி விஶுத்3த4 சேதா: ।
ஸ தே கு3ணாநாமயுதைகதே3ஶம்
வதே3ந்ந வா தே3வவர ப்ரஸீத3 ॥

[பல ப்3ரஹ்மாக்களின் ஆயுளை உடையவனாய், கோடிக் கணக்கான முக2ங்களை உடையவனாய், மிகவும் ஶுத்3த4மான மனத்தையுடையவனான ஒரு மனிதன் இருப்பானேயாகில், அவன் உன்னுடைய கு3ணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒரு பங்கைச் சொல்லுவானோ மாட்டானோ அறியோம். தே3வர்களில் சிறந்தவனே! அருள் புரிய வேண்டும்.]

65. ஸ்ரக்3வஸ்த்ராப4ரணைர் யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: ।
சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை: ॥

[தனக்குத் தகுந்தவையும், ஒப்பற்றவையும், ஞானமயமாயிருப்பவையும், ஸ்வயம் ப்ரகாஶமானவையும், ஒன்றுக்

63. பா4ர-பீ4ஷ்மபர்வம் கர்ணவாக்யம். 64. வராஹ 73-94.
65. பௌஷ்கரஸம்ஹிதை.

கொன்று (சேர்த்தியினுலுண்டான) காந்தியினுல் அழகாயிருப்பவையுமான மாலைகளோடும். வஸ்த்ரங்களோடும், ஆப4ரணங்களோடும் கூடியிருப்பது பரப்3ரஹ்மம்.]

66. ப4ாவஜ்ஞேந க்ருதஜ்ஞேந த4ர்மஜ்ஞேந ச லக்ஷ்மண ।
த்வயா புத்ரேண த4ர்மாத்மா ந ஸம்வ்ருத்த: பிதா மம ॥

[லக்ஷ்மணு! நினைவறிந்து காரியம் செய்பவனும், (த3ஶரத2 சக்ரவர்த்தி எனக்குச்) செய்யுமவற்றை அறிபவனும், (ஶேஷத்வ) தருமமறிந்தவனுமான உன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற த4ர்மாத்மாவான தந்தை எனக்கு இறக்கவில்லை.]

67. ப4வந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம்
ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷமநோரத2ாந்தர: ।
கத3ாऽஹமைகாந்திகநித்யகிங்கர:
ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத2ஜீவித: ॥

[உன்னையே இடைவிடாமல் அனுஸரித்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா ஆசைகளும் வாஸனையுமில்லாமல் நீங்கப்பெற்றவனுய், ஒருபடிப்பட்டதாய் நித்யமான கைங்கர்யத்தை உடையவனுய், ப்ரயோஜனத்துடன் கூடிய வாழ்வை உடையவனுய், என்று நான் (உன்னையே) மிகவும் உகப்பிக்கப்போகிறேன் ?.]

68. தம் பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸாம் ப்ரதி த4ாவந்தி ஶதம்
மாலா ஹஸ்தா:
ஶதமஞ்ஜநஹஸ்தா: ஶதம் சூர்ணஹஸ்தா: ஶதம்
வாஸோஹஸ்தா:
ஶதம் பணஹஸ்தாஸ் தம் ப்3ரஹ்மாலங்காரேணுலங்
குர்வந்தி ॥

[அந்த முக்த புருஷனிடம் ஐந்நூறு மதிமுக மடந்தையர் விரைகின்றனர்; நூற்றுவர் மாலையைக் கைக்கொண்டும், நூற்றுவர் மையைக் கைக்கொண்டும், நூற்றுவர் அஞ்ஜனப்பொடியைக் கைக்கொண்டும். நூற்றுவர் ஆடைகளைக்

66. ரா-ஆ 15-28. 67. ஸ்தோ-ர 46. 68. கௌஷீதகீ 1-34.

கைக்கொண்டும், நூற்றுவர் ஆப4ரணங்களைக் கைக்கொண்டும் அவனை ப்3ரஹ்மத்தின் அலங்காரத்தினுல் அலங்கரிக்கின்றனர்.]

69. முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதத் யச்ச்2வேதத்3வீப-
வாஸிநாம் ।
நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவ வாதி3ந: ॥

[ஶ்வேதத்3வீபவாஸிகளுக்கு எது லக்ஷணமோ அதுவே முக்தர்களுக்கும் லக்ஷணமாகும்; அதாவது:— எப்போதும் அஞ்ஜலி செய்துகொண்டிருப்பார்கள் ; (அதனுல்) ஆநந்தி3ப்பார்கள்; வாயால் 'நம:' என்றே சொல்லும் தன்மையுடையவர்களாயிருப்பார்கள்.]

70. ஏதத் ஸாம க3ாயந்நாஸ்தே । ஹா வுஹா வுஹா வு ।
அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம் । அஹமந்நாதே3ாऽஹ-
மந்நாதே3ாऽஹமந்நாத3: ॥

[முக்தாத்மா (பரமாத்மாவையடைந்து) இந்த ஸாமத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிருன்,— ஹா வுஹா வுஹா வு; நான் (பரமாத்மாவுகக்கும்) அன்னமாயிருப்பவன்; அன்னமாயிருப்பவன்; அன்னமாயிருப்பவன். நான் (பரமாத்மாவின் உகப்பாகிற) அன்னத்தை பு4ஜிப்பவன்; அன்னத்தை பு4ஜிப்பவன்; அன்னத்தை பு4ஜிப்பவன்.]

71. காரணம் து த்4யேய:

[காரணவஸ்துவே தியானிக்கத்தக்கது.]

72. யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3த4ாதி பூர்வம்
யோ வை வேத3ாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை ।
தம் ஹ தே3வமாத்மபு3த்3தி4ப்ரஸாத3ம்
முமுக்ஷுர் வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே ॥

[எவன் பிரமனை முன் படைத்தானே, எவன் வேத3ங்களையும் அவனுக்கு உபதே3ஶித்தானே, அப்படிப்பட்ட தே3வ

69. ப4ார-ஶாந்தி 344-45. 70. தை-ப்4ருகு3 10-6.
71. அதர்வஶிகை2. 72. ஶ்வே 6-18.

னும், தன் விஷயமான ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனுமான பரமபுருஷனை, மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான ஶரணமடைகிறேன்.]

73. அநந்யஸாத்4யே ஸ்வாபீ4ஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் ।
ததே3கோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்தி: ஶரணாக3தி: ॥

[தன்னுடைய இஷ்டம் வேறொன்றாலுமாகாதபோது, மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு, அவனொருவனையே உபாயமாக இருக்கவேண்டுமென்று யாசிப்பது ப்ரபத்தி; அதுவே ஶரணாக3தி.]

74. காம்ய: ஸ்ப்ருஹா ஸ்மர: காம:

[காமஶப்3த3ம், காமிக்கப்படும் வஸ்துவையும், ஆசையையும், மன்மத2னையும் குறிக்கும்.]

75. ஶுகோ முக்தோ வாமதே3வோ விமுக்த:

ஶுகர் முக்தரானார்; வாமதே3வர் முக்தரானார்.]

76. வேதா3 மே பரமம் சக்ஷு: வேதா3 மே பரமம் த4நம் ।
வேதா3 மே பரமம் தா4ம வேதா3 மே ப்3ரஹ்ம சோத்தமம் ॥

[வேத3ங்களே எனக்கு உயர்ந்த கண்; வேத3ங்களே எனக்கு மேலான தனம்; மறைகளே எனக்கு மேலான தேஜஸ்; வேத3ங்களே எனக்கு உயர்ந்த ப்3ரஹ்மம்.]

77. ததை3க்ஷத ப3ஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி
தத்தேஜோऽஸ்ருஜத ।

[அந்தப் பரப்3ரஹ்மம் '(நானே) பலவாக ஆகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்தது; அது தேஜஸ்ஸை ஸ்ருஷ்டி செய்தது.]

78. வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி: ।
ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப4க்தைர் பா4க3வதைஸ்
ஸஹ ॥

73. பா4ரதமுனி; விஷ்வக்-ஸம். 74. வைஜயந்தீ-த்3வ்யக்ஷர 1-17.
76. பா4ர-ஶாந்தி 357 31. 77. சாந்-உப 6-2-3. 78. ஶிவபுராணம்.

[மேலான உலகமான வைகுண்ட2த்தில், ஜக3த்பதியும், நினைக்கவொண்ணாத ஸ்வரூபத்தை உடையவருமான விஷ்ணு, ப4க்தர்களுடனும், பா4க3வதர்களுடனும் கூடியவராய், ஸ்ரீதே3வியுடன் கூட எழுந்தருளியிருக்கிறார்.]

79. ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட2 த3த்தமஸ்யாப4யம் மயா ।
விபீ4ஷணோ வா ஸுக்3ரீவ! யதி3 வா ராவண: ஸ்வயம் ॥

[வானரர்களுள் சிறந்தவனான ஸுக்3ரீவனே! இவனை அழைத்துவா; விபீ4ஷணனாயிருந்தாலும், ராவணன்தானேயாயிருந்தாலும், இவனுக்கு என்னால் அப4யமளிக்கப் பட்டது.]

80. நாஹம் தே3வோ ந க3ந்த4ர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தா3நவ: ।
அஹம் வோ பா3ந்த4வோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமிதோऽந்-
யதா2 ॥

[நான் தே3வனல்லன்; க3ந்த4ருவனல்லன்; யக்ஷனல்லன்; அஸுரனுமல்லன்; நான் உங்களுக்கு உறவினனாகப் பிறந்திருக்கிறேன். என் பிறப்பு இதைத்தவிர வேறு விதமாக (உங்களால்) நினைக்கத்தக்கதல்ல.]

81. ஸகே2! ராக4வ! த4ர்மஜ்ஞ! ரிபூணாமபி வத்ஸல! ।
அப்4யநுஜ்ஞாதுமிச்சா2மி க3மிஷ்யாமி யதா2க3தம் ॥

[நண்பரே! ரகு4குலத்தில் உதி3த்தவரே! த4ர்மத்தை அறிந்தவரே! ஶத்ருக்களிடத்தும் வாத்ஸல்யத்தை உடையவரே! விடைபெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வந்தவாறே போய்விடுகிறேன்.]

82. ரூபௌதா3ர்யகு3ணை: பும்ஸாம் த்3ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்

வடிவழகு, வண்மை, மற்ற கு3ணங்கள் ஆகியவற்றால் ஆண்களின் கண்ணையும் நெஞ்சையும் அபகரிக்கும் ராமனை.]

79. ரா-யு 18-34. 80. வி-பு 5-13-12. க்ருஷ்ணவாக்யம்.
81. ரா-யு 50-56. 82. ரா-அ 3-29.

83. ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ₃
ந ப₄க்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே₃।
அகிஞ்சநோऽநந்யக₃திஶ் ஶரண்ய!
த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே ॥

[ஶரணமடையத்தகுந்த எம்பிரானே! (அடியேன்) கர்ம யோக₃த்தில் நிலைநின்றவன் அல்லேன்; ஜ்ஞானயோக₃த்தில் நிலைநின்றவனும் அல்லேன். உன் திருவடித்தாமரைகளில் ப₄க்தியை உடையவனும் அல்லேன்; ஒரு உபாயமுமற்றவனும் வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன் உன் திருவடித் தாமரைகளை உபாயமாக நிச்சயிக்கிறேன்.]

84. ரகு₄வர! யத₃பூ₄ஸ்த்வம் தாத்₃ருஶோ வாயஸஸ்ய
ப்ரணத இதி த₃யாளுர் யச்ச சைத்₃யஸ்ய க்ருஷ்ண!।
ப்ரதிப₄வமபராத்₃து₄ர் முக்₃த₄! ஸாயுஜ்யதோ₃ऽபூ₄:
வத₃ கிமபத₃மாக₃ஸ்தஸ்ய தேऽஸ்தி க்ஷமாயா: ॥

[ரகு₄குலத்தில் மேலானவனை ராமனாக அவதரித்தவனே! அப்படிப்பட்ட (பெரும் பாவம் செய்த) காகாசுரன் விஷயத்தில், ஶரணாக₃தன் என்று நினைத்து அருளினையன்றோ. தோ₃ஷங்களை அறியாத க்ருஷ்ணனே! ஜந்மந்தோறும் அபராத₄ம் செய்த சேதி₃குலத்தவனான ஶிஶுபாலனுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தருளினையல்லவா. அப்படிப்பட்ட உன்னுடைய பொறுமையால் பொறுக்கத்தகாத பாபம் என்ன இருக்கிறது? அருளிச்செய்யவேணும்.]

85. 34-வது ப்ரமாணத்தைக் காண்க.

86. 55-வது ப்ரமாணத்தைக் காண்க.

87. மாத்ருதே₃வோ ப₄வ। பித்ருதே₃வோ ப₄வ।
ஆசார்யதே₃வோ ப₄வ। அதிதி₂தே₃வோ ப₄வ ॥

[தாயை தெய்வமாகக்கொள்; தந்தையை தெய்வமாகக் கொள்; ஆசாரியனை தெய்வமாகக்கொள்; அதிதி₂யை தெய்வமாகக்கொள்.]

---

83. ஸ்தோ-ர 22. 84. ஸ்தோ-ர 63. 87. தை-ஶீக்ஷா 11-2.

88. ஜிதந்தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ! நமஸ்தே விஶ்வபா₄வந!।
நமஸ்தேஸ்து ஹ்ருஷீகேஶ! மஹாபுருஷ! பூர்வஜ! ॥

[செந்தாமரைக்கண்ணா! உன்னால் (இவ்வாத்ம வஸ்து) ஜயிக்கப்பட்டது; (இது) என்னுடையதல்லவே; உன்னுடையதாயிற்றே; உலகெல்லாம் உண்டாக்கினவனே! இந்திரியங்களை நியமிப்பவனே! கொடுப்பதில் சிறந்தவனே! முற்பாடனாகப் பிறப்பவனே! (இவ்வாத்மவஸ்து) எனக்காகை தவிர்ந்து உனக்கே ஆகவேணும்.]

89. கு₃ஶப்₃த₃ஸ் த்வந்த₄கார: ஸ்யாத் ருஶப்₃த₃ஸ்
தந்நிரோத₄க:।
அந்த₄கார நிரோதி₄த்வாத் கு₃ருரித்யபி₄தீ₄யதே ॥

['கு₃'ஶப்₃த₃ம் அந்த₄காரம் என்னும் பொருளையுடையது. 'ரு'ஶப்₃த₃ம் அதைத் தடுப்பது; அந்த₄காரத்தைத் தடுப்பவராகையால் ஆசாரியன் கு₃ருவெனப்படுகிறார்.]

90. லக்ஷ்மீநாத₂ஸமாரம்பா₄ம் நாத₂யாமுநமத்₄யமாம்।
அஸ்மதா₃சார்யபர்யந்தாம் வந்தே₃ கு₃ருபரம்பராம் ॥

[ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் தொடங்குவதும், நாத₂யாமுநர்களை நடுவாகக் கொண்டதும் நம்முடைய ஆசாரியருடன் முடிவதுமான கு₃ருபரம்பரையை வணங்குகிறேன்.]

91. உத்பாத₃கப்₃ரஹ்மபித்ரோர் க₃ரீயாந் ப்₃ரஹ்மத₃: பிதா

[பிறப்பித்த தந்தைக்கும் ப்₃ரஹ்மோபதே₃ஶம்செய்த தந்தைக்குமிடையே ப்₃ரஹ்மோபதே₃ஶம் செய்த தந்தை சிறந்தவன்.]

92. பித்ருமாத்ரு ஸுத ப்₄ராத்ரு தா₃ரமித்ராத₃யோऽபி வா।
ஏகைகப₂லலாபா₄ய ஸர்வலாபா₄ய கேஶவ: ॥

[தாய், தந்தை, மக்கள், உடன்பிறந்தோர், மனைவி, நண்பன் முதலிய அனைவரும் ஒவ்வொரு ப₂லனை அடைவதன் பொருட்டு ஆவர். கேஶவனோவென்னில் எல்லாப் ப₂லன்களை அடைவதன் பொருட்டு ஆவான்.]

---

88. ஜிதந்தே-1. 89. 90. கூரத்தாழ்வான் அருளிய தனியன்.
91. 92.

93. மந ஏவ மநுஷ்யாணும் காரணம் ப$_3$ந்த$_4$மோக்ஷயோ:।
ப$_3$ந்தா$_4$ய விஷயாஸங்கி$_3$ முக்த்யை நிர்விஷயம் மந:॥

[மனிதர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் மனது தான் காரணம். ஶப்$_3$த$_3$ாதி$_3$ விஷயங்களில் ஈடுபட்ட மனம் ஸம்ஸாரஹேதுவாகிறது. விஷயங்களில் பற்றற்ற மனம் முக்திஹேதுவாகிறது.]

94. யத் ப்$_3$ரஹ்மகல்பநியுதாநுப$_4$வேऽப்யநாஶ்யம்
தத் கில்பி$_3$ஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹ க்ஷணார்த்தே$_4$।

[யாதொரு பாபம், பல்லாயிரம் ப்$_3$ரஹ்மகல்பங்கள் அனுப$_4$வித்தாலும் நஶிக்காதோ, அந்தப் பாபத்தை இந்த ஜந்து இங்கு அரை க்ஷணநேரத்தில் செய்கிறான்.]

95. விது$_3$ஷோऽதிக்ரமே த$_3$ண்ட$_3$பூ$_4$யஸ்த்வம்

[ஞானியாயிருப்பவன் விதி$_4$யை மீறினுல் அவனுக்கு த$_3$ண்ட$_3$ம் அதி$_4$கமாகும்.]

96. ஶக்தஸ்யாதிவ தோ$_3$ஷவத்

[சக்தியுள்ளவன் சாஸ்திரவிதி$_4$யை அநுஷ்டி$_2$யாதிருந்தானுகில் தோ$_3$ஷம் அதி$_4$கமாகும்.]

97. தை$_3$வீ ஹ்யேஷா கு$_3$ணமயீ மம மாயா து$_3$ரத்யயா।
மாமேவ யே ப்ரபத்$_3$யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே॥

[தே$_3$வனுகிற என்னால் நிர்மிக்கப்பட்டதும், முக்குணங்களை உடையதுமான இந்த என்னுடைய மாயை தாண்ட அரிதானது. என்னையே எவர்கள் ஶரணமடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்.]

98. சதுர்வித$_4$ா ப$_4$ஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந।
ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தா$_2$ர்த்தீ$_2$ ஜ்ஞாநீ ச ப$_4$ரதர்ஷப$_4$॥

---

93. வி-பு 6-7-28. 94. ஸ்ரீவைகுண்ட$_2$ஸ்தவம்-60. 95. 96.
97. கீ$_3$தை 7-14. 98. கீ$_3$தை 7-13.

[அர்ஜுன! புண்யஶாலிகளான நான்கு வகைப்பட்ட ஜனங்கள் என்னிடம் ப$_4$க்திசெய்கிறார்கள். அவர்களாவார்,—(செல்வத்தையிழந்து) வருந்துமவன், (புதிய செல்வத்தை) விரும்புமவன், ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடைய விரும்புமவன், ப$_4$க$_3$வானையே அடையவிரும்பும் ஞானி என்பவர்கள்.]

99. மாதா பிதா ப்$_4$ராதா நிவாஸஶ் ஶரணம்
ஸுஹ்ருத் க$_3$திர் நாராயண:

[நாராயணன் தாயாகவும், தந்தையாகவும், தன்னுடன் பிறந்தவனாகவும், தங்குமிடமாகவும், மோக்ஷோபாயமாகவும், நண்பனாகவும், மோக்ஷத்தில் அடையப்படுமவனாகவுமிருப்பவன்.]

100to103. ஆத்$_4$யாத்மிகாதி$_3$ மைத்ரேய ஜ்ஞாத்வா
தாபத்ரயம் பு$_3$த$_4$:।
உத்பந்ந ஜ்ஞாநவைராக்$_3$ய: ப்ராப்நோத்யாத்யந்திகம் லயம்॥
ஆத்$_4$யாத்மிகோऽபி த்$_3$விவித$_4$: ஶாரீரோ மாநஸஸ் தத$_2$ா।
ஶாரீரோ ப$_3$ஹுபி$_4$ர் பே$_4$தை$_3$ர் பி$_4$த்$_3$யதே ஶ்ரூயதாம் ச ஸ:॥
ஶிரோரோக$_3$ ப்ரதிஶ்யாய ஜ்வர ஶூலப$_4$க$_3$ந்த$_4$ரை:।
கு$_3$ல்மார்ஶ ஶ்வயது$_2$ ஶ்வாஸச்ச$_2$ர்த்$_3$யாதி$_3$பி$_4$ரநேகத$_4$ா॥
தத$_2$ாக்ஷிரோக$_3$ாதிஸார குஷ்ட$_2$ாங்க$_3$ாமய ஸம்ஜ்ஞிதை:।
பி$_4$த்$_3$யதே தே$_3$ஹஜஸ் தாபோ மாநஸம் ஶ்ரோதுமர்ஹஸி॥
காம க்ரோத$_4$ ப$_4$யத்$_3$வேஷ லோப$_4$மோஹ விஷாத$_3$ஜ:।
ஶோகாஸூயாவமாநேர்ஷ்யா மாத்ஸர்யாதி$_3$மயஸ் தத$_2$ா॥
மாநஸோऽபி த்$_3$விஜஶ்ரேஷ்ட$_2$ தாபோ ப$_4$வதி நைகத$_4$ா।
இத்யேவமாதி$_3$பி$_4$ர் பே$_4$தை$_3$ஸ் தாபோ
ஹ்யாத்$_4$யாத்மிக: ஸ்ம்ருத:॥
பஶு பக்ஷி மநுஷ்யாத்$_3$யை: பிஶாசோரக$_3$ராக்ஷஸை:।
ஸரீஸ்ருபாத்$_3$யைஶ்ச ந்ருணாம் ஜாயதே சாதி$_4$பௌ$_4$திக:॥
ஶீத வாததோஷ்ண வர்ஷாம்பு$_3$ வைத்$_3$யுதாதி$_3$ ஸமுத்$_3$ப$_4$வ:।
தாபோ த்$_3$விஜவரஶ்ரேஷ்டை$_2$: கத்$_2$யதே சாதி$_4$தை$_3$விக:॥

---

 99. ஸுபா$_3$லோபநிஷத்-16. 100...103. வி-பு 6-5-1...8.

[மைத்ரேயரே! ஆத்4யாத்மிகம் முதலான மூன்று தாபங்களையும் அறிந்த வித்3வானானவன், ஜ்ஞானவைராக்3யங்கள் உண்டாகப்பெற்றவனாய், மோக்ஷமடைகிறான். ஆத்4யாத்மிகமானது, — ஶரீரத்திலுண்டாவது (வ்யாதி4) என்றும், மநஸ்ஸிலுண்டாவது (ஆதி4) என்றும் இருவகைப்படும். ஶரீரத்திலுண்டாகும் வ்யாதி4யானது பல பிரிவுகளையுடையது; அதைக் கேட்பீராக. தலைவலி, ப்ரதிஶ்யாயம் (பீநஸம்), ஜ்வரம், ஶூலம், ப4க3ந்த4ரம், கு3ல்மார்ஶம், ஶ்வயது2 (ஶோபம்), ஶ்வாஸச்சர்த்தி3 முதலான பல வகைப்பட்டது. அப்படியே கண்நோய், அதிஸாரம், குஷ்ட2ம், அங்க3வ்யாதி4 என்னும் பல பெயர்களுடன் வியாதியானது வேறுபடுகிறது. மநஸ்ஸிலுண்டாகும் ஆதி4யைப்பற்றிக் கேட்பீராக. காமம், கோபம், ப4யம், விரோத4ம், பேராசை, துன்பம் ஆகியவற்றினாலுண்டாகும் கவலை, அஸூயை, அவமானம், பொறாமை, மாத்ஸர்யம் முதலானவையாக மநஸ்ஸிலுண்டாகும் தாபமும் பலபடிப் பட்டிருக்கிறது. ஆத்4யாத்மிகதாபமானது இப்படிப்பட்ட பே4தங்களை உடையதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ப்ராணிகள், பக்ஷிகள் மநுஷ்யர்கள் முதலியவற்றாலும், பிஶாசம், பாம்புகள், ராக்ஷஸர்கள் முதலியவற்றாலும், ஊர்வன முதலியவற்றாலும் மனிதர்களுக்கு ஆதி4பௌ4திகமான தாபம் உண்டாகிறது. குளிர், காற்று, வெப்பம், மழை, ஜலம், மின்னல் முதலானவற்றால் உண்டாகும் தாபம் ஆதி4தை3விகம் என்று ப்3ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்ட2ர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

104. ஸைஷா பா4ர்க3வீ வாருணீ வித்3யா । பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டி2தா ।

[வருணனால் ப்4ருகு3வுக்குச் சொல்லப்பட்ட இந்த வித்3யை பரமபத3த்தில் நிலைநிற்கிறது.]

105. 70-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

104. தை-ப்4ருகு3-6.

**106. ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாத் ம்ருத்யோருத்3விஜதே ஜந: ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி2ம் ॥**

[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனாயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு ப4யப்படுகிறான். செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தை இனியவனான விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.]

**107. ப்ராப்ய புண்யக்ருதாந் லோகாநுஷித்வா ஶாஶ்வதீ: ஸமா: ।
ஶுசீநாம் ஶ்ரீமதாம் கே3ஹே யோக3ப்4ரஷ்டோऽபி4ஜாயதே ॥**

[யோக3த்திலிருந்து நழுவினவன் புண்ணியம் செய்தவர்களுடையவும் லோகங்களை அடைந்து பல வருடங்கள் வாழ்ந்து, ஶுத்3த4ர்களாய் தகுதியுள்ளவர்களாயிருப்பாருடைய வீட்டில் பிறக்கிறான்.]

**108. ஸ து மேதா4விநௌ த்3ருஷ்ட்வா வேதே3ஷு பரிநிஷ்டி2தௌ ।
வேதோ3பப்3ரும்ஹணார்த்தா2ய தாவக்3ராஹயத ப்ரபு4: ॥**

[அந்த வால்மீகிப4க3வான்—மேதா4விகளாய், வேத3ங்களில் தேர்ந்தவர்களான அவர்களைக்கண்டு, வேத3த்தை விவரிப்பதற்காக அவர்களுக்கு (ராமாயணத்தைச்) சொல்லி வைத்தார்.]

109. இதிஹாஸ புராணம் பஞ்சமம்

[இதிஹாஸ புராணங்கள் ஐந்தாவது வேத3மாகும்.]

**110. ப4க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோ4ऽர்ஜுந ।
ஜ்ஞாதும் த்3ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப ॥**

[அர்ஜுனா! எதிரிகளை அழிப்பவனே! ஒரு பலனை எதிர்பாராத ப4க்தியினாலேயே இம்மாதிரியான நான், உண்மையாக அறிவதற்கும், பார்ப்பதற்கும், நுழைவதற்கும் தக்கவன்.]

106. இதிஹாஸஸமுச்சயம் 7-38. 107. கீ3தை 6-42.
108. ரா-பா3 4-6. 109. சா2ந் 7-2. 110. கீ3தை 11-54.

111. ஆராத$_4$நாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராத$_4$நம் பரம்।
தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீ$_3$யாராத$_4$நம் பரம்॥

[எல்லா ஆராத$_4$நங்களுக்குள்ளும் விஷ்ணுவை ஆராதி$_4$ப்பது சிறந்ததாகும். அதிலும் வேறுபட்டதான அவனடியார்களை ஆராதி$_4$ப்பது அதிலும மிகச்சிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.]

112. ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்$_3$ரஹ்மணா
விபஶ்சிதா

[முக்தன் எல்லாக் கல்யாணகு$_3$ணங்களையும், ஸர்வஜ்ஞனை ப்$_3$ரஹ்மத்துடன் கூட அனுப$_4$விக்கிறான்.]

113. யேந யேந த$_4$ாதா க$_3$ச்ச$_2$தி தேந தேந ஸஹ க$_3$ச்ச$_2$தி।
தத்$_3$ யத$_2$ா தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா மாதரம்
ச$_2$ாயா வா ஸத்வமநுக$_3$ச்சே$_2$த் தத$_2$ாப்ரகாரம்॥

[எப்படி, இளங்கன்றையுடைய பசு கன்றையும், கன்று பசுவையும், நிழல் பிராணியையும் பின்தொடர்கின்றனவோ அப்படியே எப்படி எப்படிப் பரமபுருஷன் செல்கின்றானோ, அப்படி அப்படியே (முக்தனும்) கூடப்போகிறான்.]

114. அவித்$_3$யாஸ்மிதாபி$_4$நிவேஶராகத்$_3$வேஷா: பஞ்ச
க்லேஶா:।

[அவித்$_3$யை, அஹங்காரம், பேராசை, விருப்பம், கோபம் இவ்வைந்தும் க்லேஶங்கள்.]

115. உபர்யுபர்யப்$_3$ஜபு$_4$வோऽபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத்।
கி$_3$ரஸ் த்வதே$_3$கைககு$_3$ணாவதீ$_4$ப்ஸயா
ஸதா$_3$ ஸ்தி$_2$தா நோத்$_3$யமதோऽதிஶேரதே॥

[ப்$_3$ரஹ்மாக்களுக்கு மேலும் மேலும் "தே யே ஶதம்" என்று அடிக்கடி படிப்பதன்மூலம் ப்$_3$ரஹ்மாக்களைக் கற்

111. 112. தை-ஆ 1-2. 113. பரமஸம்ஹிதை.
114. பாதஞ்ஜலயோகஸூத்ரம் 2-3. 115. ஸ்தோ-ர-19.

பித்து, உன்னுடைய ஒவ்வொரு கு$_3$ணத்தினுடையவும் எல்லையைக் காண்கையிலே இச்சை$_2$யாலே, எப்போதும் இருக்கின்றவையான வேத$_3$வாக்கியங்களானவை, ஆரம்ப$_4$ த$_3$ஶையைக் கடந்து மேல் செல்லவில்லை.]

116. யத$_2$ா ஸந்நிதி$_4$மாத்ரேண க$_3$ந்த$_4$: க்ஷோப$_4$ாய ஜாயதே।
மநஸோ நோபகர்த்ருத்வாத் தத$_2$ாऽஸௌ பரமேஶ்வர:॥

[தான் விகாரமடையாமலிருந்தபோதிலும், மணம் தான் அருகிலிருப்பதன்மூலமே எப்படி மனஸ்ஸைக் கலக்குகின்றதோ, அப்படியே பரமேஶ்வரனும் தான் விகாரமடையாமல் பிற வஸ்துக்களை விகாரமடையச் செய்கிறான்.]

117. ஜ்யோதீம்ஷ்யாதி$_3$த்யவத்$_3$ராஜந் குரூந் ப்ரச்ச$_2$ாத$_3$யந் ஶ்ரியா

[ஸ்ரீக்ருஷ்ணப$_4$க$_3$வான், கௌரவர்களைத் தன் தேஜஸ்ஸாலே ஸூர்யன் மற்ற சோதிகளைப்போல மழுங்கச் செய்து கொண்டு(வந்தார்.)]

118. ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாக்யாநி ப்ரியாணி மது$_4$ராணி ச।
ஹ்ருத்$_3$யாந்யம்ருதகல்பாநி மந:ப்ரஹ்லாத$_3$நாநி ச॥

[பிரியமாயும், இனியவையாயும், ஹ்ருத$_3$யத்திலிருந்து வெளிவருபவையாயும், அம்ருதம் போன்றவையாயும், மனத்தை உகப்பிப்பவையாயுமுள்ள இந்த ப$_4$ரதனுடைய வாக்கியங்களை நினைக்கிறேன்.]

119. வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்$_4$ருஶம் ப$_4$வதி து$_3$:க்கி$_2$த:।
உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி॥

[(ராமன்) மனுஷ்யர்களுடைய து$_5$:க்க$_2$ங்களில், (அவர்களைக் காட்டிலும்) அதி$_4$கமாக து$_3$க்கி$_2$க்கிறான். (அவர்களுடைய) எல்லா உத்ஸவங்களிலும் தந்தையைப்போல் ஆனந்த$_3$ப் படுகிறான்.]

120. இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஶ் சதுர்ப்பி$_4$: பரிதப்யதே।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேந ஶோகேந மத$_3$நேந ச॥

116. வி-பு 1-2-30. 117. ப$_4$ார-உத்$_3$ 94-45. 118. ரா-ஆ 16-39.
119. ரா-அ 2-40. 120. ரா-ஸு 15-49 & 50.

ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத்₃ஆஶ்ரிதேத்யாந்ருஶம்
ஸ்யத:।
பத்நீ நஷ்டேதி ஶோகேந ப்ரியேதி மத₃நேந ச ॥

[எவளுக்காக ஸ்ரீராமபிரான் கருணை, இரக்கம், ஶோகம், காமம் என்னும் நான்கினாலும் வருந்துகிறாரோ அந்த ஸீதை இவளே. (ஸ்ரீராமபிரான்) 'ஒரு பெண்பிள்ளை அபஹ்ரிக்கப்பட்டாளே' என்னும் கருணையினாலும், 'நம்மைச் சேர்ந்தவள் (அபஹரிக்கப்பட்டாளே)' என்னும் இரக்கத்தாலும், 'நம்முடைய மனைவி நஷ்டமாயினளே' என்னும் ஶோகத்தினாலும், 'நமக்கு இனியவள் (அபஹரிக்கப்பட்டனளே)' என்னும் காமத்தினாலும் (வருந்துகிறார்).]

121. பி₃பே₄த₃ ச புநஸ் ஸாலாந் ஸப்தைகேந மஹேஷுணா।
கி₃ரிம் ரஸாதலம் சைவ ஜநயந் ப்ரத்யயம் தத₃ா ॥

[(துந்துபியின் எலும்பை எறிந்த பிறகு) மறுபடியும் ஸுக்₃ரீவனுக்கு நம்பிக்கையுண்டாவதற்காக, ஏழு ஸால மரங்களையும், மலையையும், ரஸாதலத்தையும் ஒரு பெரிய அம்பினாலே பிளந்தான் ராமன்.]

122. அப்₃தி₄ம் ந தேரித₂ ந ஜிக்₃யித₂ ராக்ஷஸேந்த்₃ரம்
நைவாஸ்ய ஜிஜ்ஞித₂ யதா₂ ச ப₃லாப₃லம் த்வம்।
நிஸ்ஸம்ஶயஸ் ஸபதி₃ தஸ்ய பதே₃ऽப்₄யஷிஞ்சஸ்
தஸ்யாநுஜம் கத₂மித₃ம் ஹி விபீ₄ஷணஞ்ச ॥

[எம்பிரானே! நீ கடலையும் கடக்கவில்லை; ராக்ஷஸாதி₄பதியை ஜயிக்கவுமில்லை; அவனுடைய ப₃லாப₃லங்களைக் கூட அறியவில்லை; அப்படியிருக்கும்போது அவன் தம்பி விபீ₄ஷணனை உடனே எப்படி அவனுடைய ஸ்தா₂னத்தில் ஜயமின்றியே அபி₄ஷேகம் பண்ணிவைத்தாய்?]

123. ப்ரஹர்த்தாரம் ஶரீரேஷு ந தே பஶ்யந்தி ராக₄வம்।
இந்த்₃ரியார்த்தே₂ஷு திஷ்ட₂ந்தம் பூ₄தாத்மாநமிவ ப்ரஜா: ॥

121. ரா-பா₃ 1-66. 122. அதிமாநுஷஸ்தவம்-24.
123. ரா-யு 94-23.

[தங்கள் ஶரீரத்திலே அடிக்கும் ராக₄வனை அந்த ராக்ஷஸர்கள் காணவில்லை. (எதுபோலவென்னில்:) இந்திரிய விஷயங்களை அநுப₄விக்கும் பஞ்சபூ₄தாத்மாவான ஜீவாத்மாவை மனிதர்கள் காணாததுபோலே.]

124. இத₃ம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாத₄ர்ம்யமாக₃தா:।
ஸர்க்கே₃ऽபி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத₂ந்தி ச ॥

[இந்த ஞானத்தை அடைந்து, என்னைப்போல் ஆனவர்கள் ஸ்ருஷ்டி காலத்திலும் பிறப்பதில்லை; ப்ரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை.]

125. ப்ரமாணத்திரட்டில் 208-ம் பக்கத்தில் 28-வது இலக்கமிட்டு அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ப்ரமாணம் காண்க.

126. அஹமஸ்யாவரோ ப்₄ராதா கு₃ணைர் தா₃ஸ்யமுபாக₃த:

[நான் இவருடைய நினைவினால் (இவருக்குத்) தம்பி; (உண்மையில்) இவருடைய கு₃ணங்களால் அடிமைப் பட்டவன்.]

127. 36-வது ப்ரமாணம் காண்க.

128. கிம் சைநாம் ப்ரதிவக்ஷ்யாமி க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஶம்।
யதா₃ யதா₃ ஹி கௌஸல்யா தா₃ஸீவச்ச ஸகீ₂வ ச ॥
பா₄ர்யாவத் ப₄கி₃நீவச்ச மாத்ருவச்சோபதிஷ்ட₂தி ॥

[கௌஸல்யை தா₃ஸியைப்போலும், ஸகி₂யைப்போலும், மனைவியைப்போலும், ஸஹோத₃ரியைப்போலும், தாயைப் போலும் ஶுஶ்ரூஷை செய்யும்போதெல்லாம், இப்படிப் பட்ட அநிஷ்டமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவேன்?]

128 A. ஶமோ த₃மஸ் தபஶ்ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவ ச।
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமாஸ்திக்யம் ப்₃ராஹ்மம் கர்ம
ஸ்வபா₄வஜம் ॥

124. கீ₃தை 14-2. 126. ரா-கி 4-12. 128. ரா-அ 12-68.
128 A. கீ₃தை 18-42.

[வெளியிந்திரியங்களையும், மனஸ்ஸையும் (முறையே) அடக்குவதாகிற ஶமத3மங்கள், காயக்லேஶ ரூபமான தவம், பரிஶுத்3தி4, பொறுமை, நேர்மை, ஞானம, விஶேஷ மான ஞானம், ஆஸ்திகத்தன்மை ஆகிய இவை ப்3ராஹ்ம ணனுக்கு இயற்கையிலுள்ளவை.]

129. அஹமஸ்ம்யபராத4நாமாலயோऽகிஞ்சநோऽக3தி: ।
த்வமேவோபாயபூ4தோ மே ப4வேதி ப்ரார்த்த2நாமதி: ॥
ஶரணாக3திரித்யுக்தா ஸா தே3வேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ॥

["நான் குற்றங்களுக்கு ஓர் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன். (என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள) ஓர் உபாயமுமற்றவனாயிருக் கிறேன்; (உன்னையொழிய) வேறு க3தியில்லாதவனாக இருக்கிறேன். நீயே எனக்கு உபாயமாக ஆவாயாக" என்று ப்ரார்த்தி2க்கும் பு3த்3தி4யே ஶரணாக3தி எனப்படு கிறது. அது இந்த ப4க3வான் விஷயத்தில் செய்யப் படட்டும்.]

130. தா3ருண்யக்3நிர் யதா2 தைலம் திலே தத்3வத் புமாநபி ।
ப்ரதா4நேऽவஸ்தி2தோ வ்யாபீ சேதநாத்மாऽऽத்மவேத3ந: ॥

[அறிவதையே ஸ்வரூபமாக உடையவனும், தனக்குத் தானே பிரகாஶிப்பவனுமான ஜீவன், அரணிக்கட்டையில் நெருப்புபோலவும், எள்ளினுள் எண்ணைபோலவும் ப்ரக்ருதி யினுள் மறைந்து நிற்கிறான்.]

131. மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்3யாந்மாயிநந்து மஹேஶ்வரம்

[ஆஶ்சர்யமான ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவாயிருப்பதால் மாயை ப்ரக்ருதி என்றும், அந்த மாயையைத் தூண்டுபவனை மஹேஶ்வரனென்றும் அறியக்கடவன்.]

132. 34-வது ப்ரமாணம் காண்க.

133. ஸஸுராஸுரக3ந்த4ர்வம் ஸயக்ஷோரக3ராக்ஷஸம் ॥
ஜக3த்3வஶே வர்த்ததேத3ம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம் ॥

---

129. அஹிர்-ஸம்ஹிதை 37-30. 130. வி-பு 2-7-28.
131. ஶ்வே 4-10. 133. ஸஹஸ்ரநாமாத்4யாயம்.

[தே3வர், அஸுரர், க3ந்த4ர்வர்களோடு கூடியதும், யக்ஷர், நாக3ர், ராக்ஷஸர்களுடன் சேர்ந்ததும், அசையக்கூடியதும், அசையக்கூடாததும் சேர்ந்ததுமான இந்த உலகம் கிருஷ்ணனின் வஶத்திலிருக்கிறது.]

134. நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ் சேதநாநாம்
ஏகோ ப3ஹூநாம் யோ வித3தா4தி காமாந்

[நித்யர்களான பல ஜீவர்களுக்கு, நித்யனான யாவனொரு பரமசேதனன் விருப்பங்களை அளிக்கின்றானோ.]

135. அசேதநா பரார்த்தா2 ச நித்யா ஸததவிக்ரியா ॥
த்ரிகு3ணா கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே ।

[அறிவற்றதென்றும், பிறருக்காகவேயிருப்பதென்றும், ஸ்வ ரூபநாஶமற்றதென்றும், எப்போதும் மாறுபாடடைந்து கொண்டேயிருப்பதென்றும், ஸத்வரஜஸ்தமோ கு3ணங்களை உடையதென்றும், கர்மங்களைச் செய்யும் ஜீவர்கள் ஸுகத்தை யனுப4விக்குமிடமாயிருப்பதென்றும் ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது.]

136. நாநாத்மாநோ வ்யவஸ்தா2த:

[ஸுக2து3:க்க2ாதி3பே4த3ம் காணப்படுவதால் ஆத்மாக்கள் பலர் உள்ளனர் என்று ஸித்3தி4க்கிறது.]

137. க்லேஶகர்மவிபாகாஶயைரபராம்ருஷ்ட:
புருஷவிஶேஷ ஈஶ்வர:

[க்லேஶம், கர்மம், விபாகம், ஆஶயம் ஆகிய வற்றால் தொடப்படாதானொரு புருஷன் ஈஶ்வரனாவான்.]

138. ஸதி மூலே தத்3விபாகா ஜாத்யாயுர்போ4கா3:

[க்லேஶரூபமான காரணமிருக்கும்போது அதன் ப2லமான ஜாதி, ஆயுஸ், போ4க3ம் என்பவையும் உண்டாகின்றன.]

---

134. கட2 2-5-13; ஶ்வே 6-13. 135. பரமஸம்ஹிதை 2.
136. வைஶேஷிகஸூத்ரம் 3-2-20. 137. பாதஞ்ஜலஸூத்ரம் 1-24.
138. பாதஞ்ஜலஸூத்ரம் 2-13.

139. ஆஶயோ நாம வாஸநா

[ஆஶயமென்பது வாஸனையாகும்.]

140. ஏவம்ப்ரகாரமமலம் நித்யம் வ்யாபகமக்ஷயம் ।
ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் விஷ்ணவாக்2யம் பரமம் பத3ம் ॥

[இப்படிப்பட்ட விஷ்ணுவின் பரமப்ராப்யமான ஸ்வரூபம், அழுக்கற்றதாயும், நித்யமாயும், ஸர்வவ்யாபியாயும், குறை வற்றதாயும், தாழ்வொன்றுமில்லாததாயுமிருக்கிறது.]

141. பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை4வ ஶ்ரூயதே
ஸ்வாப4ாவிகீ ஜ்ஞாநப3லக்ரியா ச ।

[இந்தப் பரமாத்மாவுக்குப் பலபடிப்பட்டதும், மேலானதுமான ஶக்தியும், இயற்கையான ஞானமும், ப3லமும், (ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலிய) காரியங்களும் உண்டென்று அறியப்படுகிறது.]

142. த இமே ஸத்யா: காமா:

[அப்படிப்பட்ட இந்த ப4க3வத்3கு3ணங்கள் என்றுமிருப்பவை.]

143. யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே। அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ।
ஆநந்த3ம் ப்3ரஹ்மணோ வித்3வாந்। ந பி3பே4தி
குதஶ்சநேதி ॥

[எந்த ப்3ரஹ்மத்தினிடமிருந்து, மனத்துடன் கூடிய வாக்குகள், (அதை) அளவிட்டறியமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அந்தப் பரமாத்மாவின் ஆநந்த3த்தை அறிந்தவன் எதனிடமும் ப4யப்படமாட்டான்.]

144. ஸ தா3தா4ர ப்ருதி2வீம் த்3யாமுதேமாம்

[அந்தப் பரமாத்மா இந்த பூ4மியையும் தே3வலோகத்தையும் த4ரித்து நிற்கிருன்.]

---

140. வி-பு 1-22-53. 141. ஶ்வே 6. 142. சா2ந் 8-3-1.
143. தை-ஆ 9-1. 144. தைத்-ஸம் 4-2.

145. அத2வா ப3ஹுநைதேந கிம் ஜ்ஞாநேந தவார்ஜுந।
விஷ்டப்4யாஹமித3ம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந
ஸ்தி2தோ ஜக3த் ॥

[அர்ஜுந! இந்த ஞானத்தைப் பற்றிப் பல சொல்லியென்? நான் இவ்வுலகமெல்லாவற்றையும் என் ஶக்தியில் ஒரு சிறு பகுதியாலே த4ரித்து நிற்கிறேன்.]

146. க்ஷரம் ப்ரத4ாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர:
க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே3வ ஏக:

[க்ஷரமெனப்படுவது ப்ரக்ருதியே; அம்ருதமாகையால் அக்ஷரமெனப்படுபவன் ஜீவனே. ப்ரக்ருதிஜீவர்களை ஒரு தே3வன் நியமிக்கிருன்.]

147. ந ஶ்ரமோ ந ச கே2த3ஸ் தே ஜக3த்3த4ாரணஶாஸநே

[ஜக3த்தை த4ரிப்பதிலும், நியமிப்பதிலும் உமக்கு ஶ்ரமமுமில்லை; து3:க்க2முமில்லை.]

148. ந ஹி பாலநஸாமர்த்2யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்।
ஸ்தி2தௌ ஸ்தி2தம் மஹாப்ராஜ்ஞ ப4வத்யந்யஸ்ய
கஸ்யசித் ॥

[மஹாபு3த்3தி4மானே! ரக்ஷணத்தில் நிலைநிற்கும் ஸர்வேஶ்வரனை ஹரியைத் தவிர வேறு எவனுக்கும் ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்2யம் கிடையாதன்றே.]

149. சேஷ்டா தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய வ்யாபிநோऽவ்யாஹதாத்மிகா

[அளத்தற்கரிய ஸர்வவ்யாபியான அவனுடைய செயல் தடையற்றதாகும்.]

150. ரகாராதீ3நி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண।
ரத்நாநி ச ரதா2ஶ்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே॥

[ராவணு! ராமனிடம் ப4யந்த எனக்கு 'ர' என்னும் எழுத்தில் ஆரம்பி4க்கும் ரத்நங்கள், ரத2ங்கள் முதலிய நாமங்களும் ப4யத்தை விளைக்கின்றன.]

---

145. கீ3தை 10-42. 146. ஶ்வே 1-10. 147.
148. வி-பு 1-22-21. 150. ரா-ஆ 39-17.

151. ந தஸ்யேஶே கஶ்சந தஸ்ய நாம மஹத்3 யஶ:
[அப்பரமாத்மாவை நியமிப்பவன் ஒருவனுமில்லை; அவன் ஒருவனுக்கே பெருங்கீர்த்தியுள்ளது.]

152. தவாநந்தகு3ணஸ்யாபி ஷடே3வ ப்ரத2மே கு3ணா:।
யைஸ் த்வயேவ ஜக3த் குக்ஷாவந்யேऽப்யந்தர் நிவேஶிதா:॥
[ப4க3வானே! கணக்கற்ற கு3ணங்களை உடையவனாயிருந்த போதிலும் உமக்கு ஆறே கு3ணங்கள் முக்கியமானவை கள். தேவரீர் உலகத்தை வயிற்றில் வைத்துக்கொண் டிருப்பதுபோல், இக்கு3ணங்கள் மற்ற கு3ணங்களைத் தமக் குள் கொண்டிருக்கின்றனவன்றோ.]

153. ஸங்க்2யாதும் நைவ ஶக்யந்தே கு3ணா தோ3ஷாஶ்ச ஶார்ங்கி3ண:।
ஆநந்த்யாத் ப்ரத2மோ ராஶிரபா4வாதே3வ பஶ்சிம:॥
[ஶார்ங்க3மென்னும் வில்லாண்டானுடைய கு3ணங்களையும் தோஷங்களையும் எண்ணமுடியாது. முன்சொன்ன கு3ணங் கள் கணக்கற்றிருப்பதால் எண்ணவொண்ணாதவை. பின் சொன்ன தோ3ஷங்கள் இல்லையாகையால் எண்ணமுடி யாதவை.]

155. கல்யாணம் மங்க3ளம் ஶுப4ம்
[கல்யாணம் மங்க3ளம் ஶுப4ம் என்னுமிவை ஒரே பொருளை உடையவை.]

156. தம் த்3ருஷ்ட்வா தே தத2ா தே3வா: ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரம்।
அபூர்வ ரூபஸம்ஸ்தா2நம் தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்॥
[ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரனாய், அபூர்வமான திருமேனி அமைப்பையுடையவனாய், உறுதியானவனாய், தேஜோ ராஶியான அந்த ப4க3வானைக் கண்ட தே3வர்கள் (துதிக் கத் தொடங்கினர்).]

151. தை-நா 1-9. 155. அமரம் 1-4-25. 156. வி-பு 1-9-67.

158: ஸர்வதா3ऽபி4க3தஸ் ஸத்3பி4ஸ் ஸமுத்3ர இவ ஸிந்து4பி4:
[நதி3கள் கடலை அடைவதுபோல் நல்லோர்களால் எப் போதும் அடையப்படுபவன் ராமன்.]

158A. தா4தூநாமிவ ஶைலேந்த்3ரோ கு3ணாநாமாகரோ மஹாந்।
[ஒரு சிறந்த மலை தா4துக்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமா யிருப்பதுபோல், ஸ்ரீ ராமபிரானும் கு3ணத்திற்கெல்லாம் பெரியதோர் இருப்பிடமாவார்.]

159. வஶீ வதா3ந்யோ கு3ணவாந் ருஜுஶ் ஶுசிர் ம்ருது3ர்த3யாளுர் மது4ரஸ்ஸ்தி2ரஸ் ஸம:।
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸி ஸ்வபா4வதஸ் ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாம்ருதோத3தி4:॥
[(ஆஶ்ரிதர்களுக்கு) வஶப்பட்டிருப்பவனாய், (தன்னையே தமர்க்கு நல்கும்) வள்ளலாய், ஸௌஶீல்யகு3ணத்தை உடையவனாய், (மனோவாக்காயங்களால்) ஒருபடிப்பட்டி ருப்பவனாய், (நிர்ஹேதுகமாக உபகரிக்கும்) பா4வஶுத்3தி4யை உடையவனாய், அடியார்களுடன் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாதவனாய், (ஆஶ்ரிதருடைய து3:க்க2த்தை ஸஹிக்கமாட்டாத) த3யையை உடையவனாய், (ஆஶ்ரி தரை ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில்) அசைக்கமுடியாதவனாய், (ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் எல்லார்க்கும்) ஸமனாய், (ஆஶ்ரி தர்களுடைய காரியங்களைத் தன்னுடையவையாக நினைத் துக்) காரியம் செய்பவனாய், ஆஶ்ரிதர் செய்த சிறிய ஆநுகூல்யத்தையும் பெரிதாக நினைத்திருப்பனாயிருக்கும் நீ இயற்கையாகவே எல்லாக் கல்யாணகு3ணங்களுக்கும் அமுதக்கடலாயிருக்கிறாய்.]

160. நாராயணாத் ப்3ரஹ்மா ஜாயதே। நாராயணாத் ருத்3ரோ ஜாயதே

158. ரா-பா3 1-16. 158 A. ரா-கி 15-21. 159. ஸ்தோ-ர 18.
160. நாராயணோபநிஷத்.

[நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் பிறக்கிறான்; நாராயணனிட மிருந்து உருத்திரன் உண்டாகிறான்.]

161 to 164. ப$_4$க$_3$வாந் பவித்ரம் வாஸுதே$_3$வ:। பவித்ரம்
வாஸுதே$_3$வோ ப$_4$க$_3$வாந்। ஸங்கர்ஷணோ ப$_4$க$_3$வாந்।
ப்ரத்$_3$யும்நோ ப$_4$க$_3$வாந்।

[பரிஶுத்$_3$த$_4$னை ப$_4$க$_3$வான் வாஸுதே$_3$வன். பரிஶுத்$_3$த$_4$ னாய் வாஸுதே$_3$வனெனப்படும் ப$_4$க$_3$வான்; ஸங்கர்ஷணனை ப$_4$க$_3$வான்; ப்ரத்$_3$யும்நனை ப$_4$க$_3$வான்]

165. வேதே$_3$ ராமாயணே சைவ புராணே பா$_4$ரதே தத$_2$ா।
ஆதெ$_3$ள மத்$_4$யே தத$_2$ாந்தே ச விஷ்ணுஸ் ஸர்வத்ர
கீ$_3$யதே ॥

[வேத$_3$ங்களிலும், ராமாயண பா$_4$ரதங்களாகிற இதிஹா ஸங்களிலும், புராணங்களிலும் முதலிலும், நடுவிலும், முடிவிலும் மற்றெல்லாவிடத்திலும் விஷ்ணுவே பாடப் படுகிறான்.]

166. ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி$_3$ ஸந்நிவிஷ்டோ
மத்தஸ் ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச।
வேதை$_3$ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்$_3$யோ
வேத$_3$ாந்தக்ருத் வேத$_3$விதே$_3$வ சாஹம் ॥

[எல்லாருடைய ஹ்ருத$_3$யத்திலும் நான் அமர்ந்திருக் கிறேன். என்னிடமிருந்தே நினைவும், ஜ்ஞானமும், மறதி யும் உண்டாகின்றன. எல்லா வேத$_3$ங்களாலும் அறியப் படுபவன் நானே. வேத$_3$த்தில் சொல்லப்பட்ட ப$_2$லன் களைக் கொடுப்பவனும், வேத$_3$த்தை அறிவிப்பவனும் நானே.]

167. யச்ச கிஞ்சித் ஜக$_3$த்யஸ்மிந் த்$_3$ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா।
அந்தர் ப$_3$ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய
நாராயண: ஸ்தி$_2$த: ॥

161 to 164. ரஹஸ்யாம்நாயம். 165.
166. கீ$_3$தை 15-15. 167. தை-நா 11.

[இவ்வுலகில் காண்பனவும் கேட்பனவுமாயிருக்கும் பொருள் களெல்லாவற்றிலும் உள்ளும் புறமும் நாராயணன் வியாபித்து நிற்கிறான்.]

168. தஸ்ய மத்$_4$யே வஹ்நிஶிக$_2$ா அணீயோர்த்$_4$வா வ்யவஸ்தி$_2$த:।
நீலதோயத$_3$மத்$_4$யஸ்த$_2$ா வித்$_3$யுல்லேகே$_2$வ பா$_4$ஸ்வரா।
நீவாரஶூகவத் தந்வீ பீதாபா$_4$ ஸ்யாத் தநூபமா।
தஸ்யாஶ் ஶிக$_2$ாயா மத்$_4$யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தி$_2$த:।
ஸ ப்$_3$ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ்ஸேந்த்$_3$ரஸ் ஸோக்ஷர:
பரமஸ் ஸ்வராட் ॥

[அந்த இருதயகமலத்தின் நடுவில், மெல்லியதும் மேல்நோக் கினதுமான அக்$_3$நிஶிகை$_2$ (பரமாத்மாவின் தி$_3$வ்யமங்க$_3$ள விக்$_3$ரஹம்) இருக்கிறது. (அது) நீலமேக$_4$த்தை உட் கொண்ட மின்னல்போல் பிரகாஶமுள்ளதாகவும், நெல் நுனிபோல் சிறிதாகவும், மஞ்சள் நிறமுள்ளதாகவும், ஒப்பற்றதாகவும் இருக்கிறது. அந்த ஶிகை$_2$யின் நடுவில் பரமாத்மா விளங்குகிறான். அவனே பிரமனுக்கும் அந்தர் யாமி; அவனே ஶிவனுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே இந் திரனுக்கும் அந்தர்யாமி; (பிரமன் முதலியவர்களைக் காட் டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வஶப்படாதவனும், அழிவற்றவனுமான முக்தாத்மாவுக்கும் அவனே அந் தர்யாமி.]

169. ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்ச$_2$ா யதி$_3$ தே ஸ்வஸத்தாயாம்
ஸ்ப்ருஹா யதி$_3$।
ஆத்மதா$_3$ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம் ஸ்வபா$_4$வஞ்ச
ஸதா$_3$ ஸ்மர ॥

[உன்னுடைய உஜ்ஜீவனத்தில் உனக்கு விருப்பமிருக்கு மாகில், உன் இருப்பில் ஆசையிருக்குமாகில், ஆத்மா வினுடைய தா$_3$ஸனாயிருக்கும் தன்மையையும், ஹரியினு டைய ஸ்வாமியாயிருக்கும் தன்மையையும் (இவைகளின்) இயல்வையும் எப்போதும் நினைப்பாயாக]

168. தை-நா 11. 169. விஷ்ணுதத்வம்.

170. த்வத்பாத₃ பங்கஜ பரிக்₃ரஹ த₃ந்ய ஜந்மா
பூ₄யாஸமித்யபி₄நிவேஶகத₃ர்த்₃யமாந: ।
ப்₄ராம்யந் ந்ருமாம்ஸபணநாய பரேதபூ₄மா-
வாகர்ண்ய பீ₄ரு ருதி₃தாநி தவாக₃தோ ऽஸ்மி ॥

[ப₄யந்த ஸ்வப₄ாவமுள்ளவளே! தாமரைபோன்ற உன்பாத₃ங்களைப் பிடிப்பதன்மூலம் பிறவிப்பயன் பெறலாம் என்னும் ஆசையினாலே மனம் வருந்தி, மனிதமாம்சத்தைப் பெறுவதன் பொருட்டு மயானத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் நான், உன்னுடைய அழுகைக் குரலைக்கேட்டு வந்திருக்கிறேன்.]

171. கிம் ஶீதலை: க்லமவிநோதி₃பி₄ரார்த்₃ரவாதாந்
ஸஞ்சாரயாமி நளிநீத₃ள தாலவ்ருந்தை: ।
அங்கே நித₄ாய கரபோ₄ரு யதா₂ஸுக₂ம் தே
ஸம்வாஹயாமி சரணவுத பத்₃மதாம்ரௌ ॥

[கரப₄ம்போன்ற துடையை உடைய ஶகுந்தலே! ஶ்ரமத்தைப்போக்கும் குளிர்ந்த தாமரையிதழாலான விசிறியாலே குளிர்ந்த காற்றை உன் மேல் வீசச்செய்யலாமா? அல்லது தாமரைபோல் சிவந்த உன் பாத₃ங்களை என் மடியில் வைத்துக்கொண்டு ஸுக₂மாக வருடலாமா?]

172. தத₃ஸ்ய ப்ரியமபி₄ பாதோ₂ அஶ்யாம்
நரோ யத்ர தே₃வயவோ மத₃ந்தி ।
உருக்ரமஸ்ய ஸ ஹி ப₃ந்து₄ரித்த₂ா
விஷ்ணோ: பதே₃ பரமே மத்₄வ உத்ஸ: ॥

[எந்த கங்காதீர்த்த₂விஷயத்தில், தே₃வத்வத்தை விரும்பும் மனிதர்கள் ஸந்தோஷிக்கிறார்களோ, இனியதாகவிருக்கும் இந்த ப₄க₃வானுடைய அந்த ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை ஆத₃ரவுடன் பானம் செய்வேனாக. அப்படிக் குடிப்பவன் திரிவிக்ரமனுக்கு ப₃ந்து₄வாவான். இம்மாதிரியாக விஷ்ணுவினுடைய மேலான திருவடியில் அம்ருதத்தினுடைய ப்ரவாஹம் உண்டாகிறது.]

170. மாலதீமாத₄வம். 171. ஶாகுந்தலம் 3-18.
172. ருக்-அஷ்டக 2-2-24-5 யஜுர் 2-4-6.

173. தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே
நிவேஶிதாத்மா கத₂மந்யதி₃ச்ச₂தி? ।
ஸ்தி₂தே ऽரவிந்தே₃ மகரந்த₃நிர்ப்ப₄ரே
மது₄வ்ரதோ நேக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே ॥

[அம்ருதத்தைப் பெருக்குகிற உன் திருவடித் தாமரையில் (உன் அருளாலே) வைக்கப்பட்ட மனமானது மற்றொன்றை எப்படி விரும்பும்? தேன் நிறைந்த செந்தாமரையானது இருக்கும்பொழுது வண்டு முள்ளிப்பூவைக் காணவும்மாட்டாதன்றோ.]

174. தே₃வாநாம் த₃ாநவாநாம் ச ஸாமாந்யமதி₄தைவதம் ।
ஸர்வதா₃ சரணத்₃வந்த்₃வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ ॥

[விஷ்ணுப₄க்தியுடையவர்களும் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியற்றவர்களும் எப்போதும் ஸமானமாகப் பற்றலாம்படியிருக்கும் உன்னுடைய திருவடியிணையை உபாயமாக நிஶ்சயிக்கிறேன்.]

175. விஶ்வத: பர்யேதி

[பரமாத்மாவைச் சுற்றிலும் ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்கிறான்.]

176. ஸக்ருத் த்வத₃ாகாரவிலோகநாஶயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தமபு₄க்திமுக்திபி₄: ।
மஹாத்மபி₄ர் மாமவலோக்யதாம் நய
க்ஷணே ऽபி தே யத்₃விரஹோ ऽதிது₃ஸ்ஸஹ: ॥

[எந்தப் பெரியோர்களின் பிரிவானது உனக்கு ஒரு கணப்பொழுதும் மிகவும் பொறுக்கமுடியாததாயிருக்கிறதோ, ஒருதடவை உன்னுடைய திருமேனியைக் காணவேணும் என்னும் ஆசையினால் த்ருணம்போல் நினைக்கப்பட்ட மேலான போ₄க₃ங்களையும், மோக்ஷத்தையும் உடையவர்களான அந்தப் பெரியோர்களால் கடாக்ஷிக்கத்தக்கவனாயிருக்கும் தன்மையை (அடையும்படி) என்னைச் செய்தருளவேண்டும்.]

173. ஸ்தோ-ர 27. 174. ஜி-ஸ்தோ 2. 175. 176. ஸ்தோ-ர 56.

177. து$_3$ர்க்க$_3$தாவபி ஜாதாயாம் த்வத்$_3$க$_3$தோ மே மநோரத$_2$:
யதி$_3$ நாஶம் ந விந்தே$_3$த தாவதாऽஸ்மி க்ருதீ ஸதா$_3$ ॥

[தேவரீரிடத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற என்னுடைய மநோரத$_2$மானது, மிகவும் கீழான நிலை ஏற்பட்டபோதிலும் அழியாதிருக்குமேயாகில், அவ்வளவாலே எப்பொழுதும் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிறேன்.]

178. ப்$_3$ரஹ்ம வேத$_3$ ப்$_3$ரஹ்மைவ ப$_4$வதி

[ப்$_3$ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பவன் ப்$_3$ரஹ்மத்தைப்போலாகிறான்.]

179. ப்$_3$ரஹ்மவித$_3$ாப்நோதி பரம்

[ப்$_3$ரஹ்மத்தையறிந்தவன் மேலான ப$_2$லனை அடைகிறான்.]

180. ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ் ஸ ச ஸர்க்க$_3$கர்த்தா
ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச ।
ப்$_3$ரஹ்மாத்$_3$யவஸ்த$_2$ாபி$_4$ரஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர்
வரிஷ்டே$_2$ா வரதே$_3$ா வரேண்ய: ॥

[ஸ்ருஷ்டி செய்யப்படுபவனும் அவனே; பிரமன் முதலிய அவஸ்தை$_2$களால் ஸ்ருஷ்டி செய்பவனும் அவனே; அவனே (உலகை) ரக்ஷிக்கிறான்; (உலகை) விழுங்குகிறான்; அவனே காப்பாற்றப்படுகிறான். எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகக்கொண்ட விஷ்ணுவே மேலானவன்; வரங்களைத் தருபவன்; வரிக்கத்தகுந்தவன்.]

181. பூ$_4$ம நிந்தா$_3$ ப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகே$_3$ऽதிஶாயநே ।
ஸம்ப$_3$ந்தே$_4$ऽஸ்திவிவக்ஷாயாம் ப$_4$வந்தி மதுப$_3$ாத$_3$ய: ॥

[மதுப் (மத்) முதலான விகுதிகள் மேலே சொல்லப்போகும் அர்த்த$_2$ங்களில் வருகின்றன; -(1) அதி$_4$கம் (கோ$_3$மாந்$_3$– அதி$_4$கமான பசுக்களை உடையவன்) (2) நிந்தை$_3$ (ரோக$_3$வாந்-வியாதி$_4$யை உடையவன்) (3) ஸ்தோத்ரம் (ரூபவதீ- அழகிய உருவை உடையவள்) (4) எப்போதும் சேர்ந்திருப்பது (க்ஷீரிணோ வ்ருக்ஷா:- எப்போதும் பாலையுடைய மரங்கள்) (5) அதி$_4$க கு$_3$ணமுள்ளதாயிருப்பது (ஶக்திமாந் — அதி$_4$க ஶக்தியுள்ளவன்) (6) சேர்க்கை (த$_3$ண்ட$_3$- தடியை உடையவன்) (7) இருப்பதைச் சொல்லுவது (பர்வதோ வஹ்நிமாந் — மலையில் நெருப்பிருக்கிறது.)]

177. ஜி-ஸ்தோ 12. 178. முண்ட$_3$ 3-2-9. 179. தை-ஆ 1.
180. வி-பு 1-2-70. 181. வார்த்திகம் 5-2-14.

182. ராம ராம நயநாபி$_4$ராமதாமாஶயஸ்ய ஸத்$_3$ருஶீம்
ஸமுத்$_3$வஹந், ஸர்வதே$_3$வஹ்ருத$_3$யங்க$_3$மோऽஸி

[ராமனே! (அவரவர்) விருப்பத்திற்குத் தகுந்தவாறு கண்ணுக்கு இனிமையாயிருக்கையை உடையவனாய், எல்லா தே$_3$வர்களுக்கும் நெஞ்சுக்கினியனாயிருக்கிறாய்.]

183. ராமமிந்தீ$_3$வரஶ்யாமம் கந்த$_3$ர்ப்பஸத்$_3$ருஶப்ரப$_4$ம் ।
ப$_3$பூ$_4$வேந்த்$_3$ரோபமம் த்$_3$ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸீ
காமமோஹிதா ॥

[கருநெய்தல் புஷ்பத்தைப்போல் கருநிறமுடையவனாய், மன்மத$_2$னைப்போன்ற அழகையுடையவனாய், இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனான ராமனைக் கண்டவுடன் ராக்ஷஸியானவள் காமத்தினால் மோஹமுற்றாள்.]

184. தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாப$_3$லௌ ।
புண்ட$_3$ரீகவிஶாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்ப$_3$ரௌ ॥

[(ராமலக்ஷ்மணர்கள்) வாலிபமானவர்கள்; அழகு நிறைந்தவர்கள்; ஸௌகுமார்யத்தை உடையவர்கள்; அதி$_4$கமான ப$_3$லமுள்ளவர்கள். தாமரைபோன்ற அகன்ற கண்களை உடையவர்கள்; மரவுரியையும் மான் தோலையும் உடுத்தவர்கள்.]

185. அதி$_4$ஜ்யத$_4$ந்வாநமவேக்ஷ்ய ராமம்
சரந்தமேகாந்த விலாஸிநீபி$_4$: ।
நூநம் ப$_3$பூ$_4$வுர் வநதே$_3$வதாஶ்ச
மர்த்யாங்க$_3$நாஜந்மகுதூஹலிந்ய: ॥

183 ரா-ஆ 17-9. 184. ரா-ஆ 19-14.

[அழகிய பெண்களுடன் நாணேற்றின வில்லை ஏந்தியவனாய்ச் செல்லும் ராமனைக் கண்டதும் வநதே3வதைகளும் மனிதப்பெண்ணுருக்கொள்ள ஆசைகொண்டனர்.]

186. ராம: கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்வமநோஹர: ।
ரூபதா3க்ஷிண்ய ஸம்பந்ந: ப்ரஸூதோ ஜநகாத்மஜே ॥

[ஜனகராஜன் திருமகளாரே! தாமரையிதழ்போன்ற கண்ணையுடையவனாய், (விலங்காகிற என்னையுள்ளிட்ட) எல்லாப் பிராணிகளின் நெஞ்சையும் கவர்பவனாய், வடிவழகையும், கு3ணங்களையும் உடையவனாய்ப் பிறந்திருக்கிறான் ராமபிரான்.]

187. ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம் ।
த3த்3ருஶு: விஸ்மிதாகாரா ராமஸ்ய வநவாஸிந: ॥

[ராமனுடைய உருவ அமைப்பையும், அழகையும், மென்மையையும், அழகிய வேஷமுடைத்தாயிருக்கையையும் வநவாஸிகள் ஆஶ்சர்யம் மிக்க வடிவையுடையவர்களாய்க் கண்டனர்.]

188. பாஷாணகௌ3தமவதூ4வபுராப்திஹேது:

[கல்லாய்க் கிடந்த கௌ3தமபத்னியையும் பெண்ணாக்கக் காரணமாயிருந்த (வடிவழகு.)]

189. தே வயம் ப4வதா ரக்ஷ்யா ப4வத்3விஷயவாஸிந: ।
நக3ரஸ்தோ2 வநஸ்தோ2 வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேஶ்வர: ॥

[உம் தேசத்தில் வஸிக்கும் நாங்கள் உம்மால் ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்; நரபதியான நீரே நக3ரத்திலிருந்தாலும், வநத்திலிருந்தாலும் எங்களுக்கு அரசனாவீர்.]

190. பத்ரம் புஷ்பம் ப2லம் தோயம் யோ மே ப4க்த்யா ப்ரயச்ச2தி ।
தத3ஹம் ப4க்த்யுபஹ்ருதம் அஶ்நாமி ப்ரயதாத்மந: ॥

---

186. ரா-ஸு 35-8. 187. ரா-ஆ 1-13. 189. ரா-ஆ 1-20.
190. கீ3தை 9-26.

[ஓரிலையாவது, மலராவது, பழமாவது, ஜலமாவது எவனொருவன் எனக்கு ப4க்தியுடன் கொடுக்கிறானோ, மநஸ்ஸை அடக்கிய அந்த ப4க்தனாலே ப4க்தியுடன் அளிக்கப்பட்ட அவற்றை (கிடைத்தற்கரியது கிடைத்தாற்போலே) உண்கிறேன்.]

191. ஸ்நேஹபூர்வமநுத்4யாநம் ப4க்திரித்யபி4தீ4யதே ।
ப4ஜ இத்யேஷ தா4துர்வை ஸேவாயாம் பரிகீர்த்தித: ॥
தஸ்மாத் ஸேவா பு3தை4: ப்ரோக்தா ப4க்திஶப்3தே3ந பூ4யஸீ ॥

[ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்ட தியானம் ப4க்தியெனப்படுகிறது. 'ப4ஜ' என்கிற தா4து 'ஸேவை' என்னும் அர்த்த2த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் மேலான ஸேவையே பெரியோர்களால் ப4க்திஶப்3த3த்தினால் சொல்லப்படுகிறது.]

192. தத் த்3வயம் ஸக்ருது3ச்சாரோ ப4வதி

[அந்த த்3வயத்தை ஒரு தடவை உச்சரித்தால் போதுமானது.]

193. யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாऽபி வாஸுதே3வோ ந சிந்த்யதே ।
ஸா ஹாநிஸ்தந் மஹச்சி2த்3ரம் ஸா ப்4ராந்திஸ் ஸா ச விக்ரியா ॥

[யாதொரு முஹூர்த்தத்திலாவது, கணத்திலாவது வாஸுதே3வன் நினைக்கப்படுவதில்லையோ, அதுவே ஹானி; அதுவே பெருந்துன்பம்; அதுவே மயக்கம்; அதுவே விகாரம்.]

194. அண்டா3நாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச ।
ஈத்3ருஶாநாம் ததா2 தத்ர கோடிகோடிஶதாநி ச ॥

['அந்த ப்ரக்ருதியில் இம்மாதிரியான பல கோடி நூறாயிரம் அண்ட3ங்கள் இருக்கின்றன" என்பது ஸாரார்த்த2ம்.]

---

191. லிங்க3புராணம் உத்தரபா4க3ம். 192. த்3வயோபநிஷத்.
193. கா3ருட3-பூர்வ 222-22. 194. வி-பு 2-7-27.

195. ஆப்₃ரஹ்ம பு₄வநால்லோகா: புநராவர்த்திநோ(அ)ர்ஜுந ।
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர் ஜந்ம ந வித்₃யதே ॥

[குந்திபுத்ரனான அர்ஜுநா! ப்₃ரஹ்மலோகமிருக எல்லா உலகங்களும் அழியக்கூடியவை. என்னை அடைந்தபிறகோ வென்னில மறுபடியும் பிறப்பில்லை.]

196. புரம் ஹிரண்மயிம் ப்₃ரஹ்மா விவேஶாபராஜிதா(ம்)

[அபராஜிதையென்று பெயர்பெற்ற பொன்மயமான நக₃ரத்தினுள் ப்₃ரஹ்மம் ப்ரவேஶித்தது.]

197. ததஸ் த்வஹம் சோத்தமசாபபா₃ணத்₄ருக்
ஸ்தி₂தோ(அ)ப₄வம் தத்ர ஸ யத்ர லக்ஷ்மண: ।
அதந்த்₃ரிபி₄ர் ஜ்ஞாதிபி₄ராத்தகார்முகைர்
மஹேந்த்₃ரகல்பம் பரிபாலயம்ஸ் தத₃ா ॥

[அதன் பிறகு (லக்ஷ்மணன் மேலே அதிஶங்கை கொண்ட) நான் மேலான விலலேயும் அம்பையும் ஏந்திக்கொண்டு, (என்னிடமும் அதிஶங்கைகொண்டு) சோம்பலில்லாதவர் களாய், வில்லேந்தியவர்களாயிருக்கும் என் உறவினர் களுடன் கூட மஹேந்திரனைப்போன்ற ராமனை லக்ஷ்மண னுக்கருகில் நின்று ரக்ஷித்து நின்றேன்.]

198. தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய: ।
தி₃வீவ சக்ஷுராததம் ॥
தத்₃ விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₄தே।
விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத₃ம் ॥

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபத₃த்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் பார்க்கிறார்கள்; அப்பரமபத₃ம, எல்லா வற்றையும பிரகாசிப்பிப்பவனும், ஆகாயத்திலிருப்பவனும், உலகிற்கெல்லாம் கண்ணுயிருப்பவனுமான ஸூர்யன் போல் ப்ரகாஶமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு

195. கீதை 8-16. 196. தைத்-ஆர 1-28. 197. ரா-அ 87-23.
198. ருக்₃-அஷ்டக 1-2-7; ஸாமவேத₃ம் 3-18-2-4.

பரமபத₃மிருக்கிறதோ, அதில் மேத₄ாவிகளும், துதிப்ப தையே ஸ்வபா₄வமாக உடையவர்களும், ஜாக₃ரூகர்களா யிருப்பவர்களுமான நித்யஸூரிகள் பிரகாசிக்கின்றனர்.]

199. கத₃ா புநஶ் ஶங்க₂ரத₂ாங்க₃கல்பக-
த்₄வஜாரவிந்தா₃ங்குஶ வஜ்ரலாஞ்ச₂நம் ।
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணம்பு₃ஜத்₃வயம்
மதீ₃யமூர்த்த₄ாநமலங்கரிஷ்யதி ॥

[திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த எம்பிரானே! சங்கு, சக்கரம், கல்பகவருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அங்குஶம், வஜ்ராயுத₄ம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய உன் திருவடித் தாமரையிணை என் தலையை எப்போதுதான் அலங்கரிக் கப்போகிறது?]

200. தத்₃பா₄வபா₄வமாபந்நஸ் ததோ(அ)ஸௌ பரமாத்மநா ।
ப₄வத்யபே₄தீ₃ பே₄த₃ஶ்ச தஸ்யாஜ்ஞாநக்ருதோ ப₄வேத் ॥

[பரமாத்மாவினுடைய தன்மைகளைப்போன்ற தன்மைகளை அடைந்த இந்த முக்தன் பரமாத்மாவுடன் (கு₃ணங்கள் விஷயத்தில்) பே₄த₃மற்றவனாகிறான். (இப்போது காணப் படும்) பே₄த₃ம் ஜ்ஞாநத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட கர்மத் தினால் ஏற்படுவது.]

201. ஏவமுக்தா ஸமுத்பத்₃ய ஸீதா ஶஶிநிப₄ாநநா ।
ப்ரஹர்ஷேணாவருத்₃த₄ா ஸா வ்யாஜஹார ந கிஞ்சந ॥

[சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய ஸீதை ஹனுமானால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டவளாய், பேரானந்த₃த்தாலே நெருக்குண்டு ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை.]

202. நோபஜநம் ஸ்மரந்நித₃ம் ஶரீரம்

[ஜனங்களுக்கு அருகிலிருக்கும் இந்த ஶரீரத்தை அவன் நினைப்பதில்லை.]

199. ஸ்தோ-ர 31. 200. வி-பு 6-7-95. 201. ரா-யு 116-14.
202. சா₂ந் 8-12-3.

203. நாஶ்நந்தி ந பிப3ந்தி ஏததே3வாம்ருதம் த்3ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி

[அவர்கள் உண்பதுமில்லை; குடிப்பதுமில்லை; அம்ருதமான இப்பரமனைக் கண்டு களிக்கிறார்கள்.]

204. கு3ஹேந ஸார்த்த4ம் தத்ரைவ ஸ்தி2தோऽஸ்மி தி3வஸாந் ப3ஹூந் ।
ஆஶயா யதி3வா ராம: புந: ஶப்3த3ாபயேதி3தி ॥

['ராமபிரான் மறுபடியும் கூப்பிடுவாரோ' என்னும் ஆசையாலே குஹனுடன் கூட அங்கேயே பல தினங்கள் தங்கினேன்.]

க3த்3யத்ரய வ்யாக்3யாந ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ப்ரமாணத்திரட்டு அட்டவணை

தலைட
தஸ்மா
தஸ்யா
தஸ்யா
தாம்ப
தேஜ
த்வயா
தவத்
த்வத்ப

தாருண

தார்மஜ

நக்ஷமா
நத்யதே
நஸ்ரபே
நஹியா
நாநாத்
நாராய
நாம்நங்
நித்யா
நித்யோ
நிர்க்கு
நிவாஸ
நோபஜ

பத்ரம்
பவித்ரம்
பஸுபசு
பாதாங்
பாபாநா
பாஷா
புந்நாமா
பும்ஸாம்
புரம்ஹிர
பூர்வஜ
ப்ரணத

